

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-96-15

Druk nr 70

Warszawa, 1 grudnia 2015 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ofertą publiczną jest udostępnianie, co najmniej 150 osobom na terytorium jednego państwa członkowskiego lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji o papierach wartościowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych papierów wartościowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie stanowi oferty publicznej akcji udostępnianie, co najmniej 150 osobom na terytorium jednego państwa członkowskiego lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji o tych akcjach

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywy:

- 1) Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (Dz. Urz. UE L 294 z 06.11.2013, str. 13, z późn. zm.);
- 2) Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

umożliwiających podjęcie decyzji o ich nabyciu lub objęciu, w ramach realizacji uprawnień inkorporowanych w innych papierach wartościowych, chyba że te inne papiery wartościowe nie były przedmiotem oferty publicznej.”;

- 2) w art. 4 w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 w brzmieniu:

„29) pozycji długiej – rozumie się przez to sytuację, w której podmiot oczekuje uzyskania bezpośredniej korzyści ekonomicznej w przypadku wzrostu ceny danego instrumentu finansowego.”;

- 3) w art. 5a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy oferta publiczna dokonywana jest za pośrednictwem firmy inwestycyjnej wpłaty pieniężne z tytułu zapisów na akcje nowej emisji będące przedmiotem oferty publicznej, dla których udostępniono prospekt emisyjny albo memorandum informacyjne, gromadzone są na wydzielonym rachunku bankowym lub wydzielonych rachunkach bankowych tej firmy.”;

- 4) w art. 10:

- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wpis do ewidencji dotyczący papierów wartościowych, które były przedmiotem oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem wpisu dotyczącego papierów wartościowych emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opłacie, o której mowa w art. 94, zwanej dalej „opłatą ewidencyjną”, jeżeli te papiery wartościowe nie zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 12 miesięcy od dnia ich przydziału.”;

5) w art. 11:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– państwem macierzystym jest państwo członkowskie będące miejscem siedziby emitenta papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym albo państwo członkowskie, w którym te papiery są lub będą dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, albo państwo członkowskie, w którym będzie przeprowadzona oferta publiczna tych papierów – według wyboru ich emitenta, sprzedającego albo innego podmiotu uprawnionego w danym państwie członkowskim do ubiegania się o takie dopuszczenie.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku emitenta innego niż wskazany w ust. 2, którego siedziba nie znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, państwem macierzystym jest państwo członkowskie, w którym ma miejsce pierwsza oferta publiczna papierów wartościowych tego emitenta lub w którym złożony został pierwszy wniosek o dopuszczenie papierów wartościowych tego emitenta do obrotu na rynku regulowanym – według wyboru, odpowiednio, ich emitenta, sprzedającego albo innego podmiotu uprawnionego w danym państwie członkowskim do ubiegania się o takie dopuszczenie.

4. W przypadku gdy wyboru, o którym mowa w ust. 3, dokonał sprzedający lub podmiot uprawniony w danym państwie członkowskim do ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, niebędący ich emitentem, emitent może postanowić o wskazaniu innego państwa członkowskiego jako państwa macierzystego.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy po dokonaniu wyboru, o którym mowa w ust. 3 lub 4, papiery wartościowe emitenta przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego państwie macierzystym w rozumieniu art. 55a ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, i pozostają dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym innego państwa członkowskiego, przepis art. 55a ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 15a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emitent papierów wartościowych, objętych lub nabytych, albo które mają być objęte lub nabyte przez bank, instytucję kredytową, firmę inwestycyjną, zagraniczną firmę inwestycyjną lub konsorcjum tych podmiotów (uczestnicy oferty kaskadowej),

może udzielić pisemnej zgody na ich sprzedaż przez te podmioty, w ich imieniu i na ich rachunek, w drodze oferty publicznej, na podstawie prospektu emisyjnego sporządzonego przez tego emitenta, z zastrzeżeniem warunków szczególnych określonych przepisami rozporządzenia 809/2004 (oferta kaskadowa).”;

- 7) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Dokument rejestracyjny zawiera informacje dotyczące emitenta. Dokument ofertowy zawiera informacje dotyczące papierów wartościowych mających być przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym.”;

- 8) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu obejmuje kluczowe informacje przedstawione w sposób zwięzły i bez sformułowań technicznych oraz ostrzeżenia, o których mowa w art. 98 ust. 2, z uwzględnieniem art. 24 rozporządzenia 809/2004.”;

- 9) w art. 24:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy prospekt emisyjny podstawowy, zaktualizowany zgodnie z art. 51, nie zawiera informacji o szczegółowych warunkach poszczególnych ofert, emitent lub sprzedający:

- 1) przekazuje Komisji informację o szczegółowych warunkach każdej oferty; Komisja przekazuje tę informację do organów nadzoru państw przyjmujących emitenta oraz do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych;
- 2) udostępnia informację o szczegółowych warunkach każdej oferty do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla prospektu emisyjnego, w terminie umożliwiającym inwestorom zapoznanie się z jej treścią, nie później jednak niż przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych objętych prospektem emisyjnym podstawowym, z uwzględnieniem art. 22, art. 26 i art. 33 rozporządzenia 809/2004.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Do informacji o szczegółowych warunkach każdej oferty przekazywanych w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się wymogów wynikających z art. 51.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, informacja o szczegółowych warunkach każdej oferty powinna spełniać przynajmniej warunki, o których mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 i 2.”;
- 10) w art. 26 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Podmiotem zamierzającym ubiegać się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym jest podmiot, którego właściwy organ podjął uchwałę w sprawie ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.”;
- 11) w art. 38 w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Przepisy art. 22, art. 23, art. 47 ust. 3 oraz art. 50–52 stosuje się odpowiednio.”;
- 12) w art. 38a w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Do dokumentu informacyjnego przepisy art. 47 ust. 3, art. 50 i art. 52 stosuje się odpowiednio.”;
- 13) w art. 38b:
- a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. W przypadku oferty publicznej kierowanej do nieoznaczonego adresata lub dopuszczenia papierów wartościowych objętych memorandum informacyjnym do obrotu na rynku regulowanym emitent lub sprzedający obowiązany jest do udostępnienia tego memorandum oraz dokumentów i informacji, o których mowa odpowiednio w art. 505 § 1 albo art. 540 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, do publicznej wiadomości w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5.”,
- b) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Przepisy art. 22, art. 47 ust. 3, art. 50, art. 51 i art. 52 stosuje się odpowiednio.”;
- 14) w art. 39 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W przypadku oferty publicznej kierowanej do nieoznaczonego adresata, emitent lub sprzedający obowiązany jest do udostępnienia memorandum informacyjnego do publicznej wiadomości w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5.”;

15) w art. 44 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 31–33, art. 45 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 1, art. 47 i art. 50 stosuje się odpowiednio.”;

16) w art. 45 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku oferty publicznej akcji, o której mowa w art. 7 ust. 7, prospekt emisyjny powinien być udostępniony do publicznej wiadomości w terminie, o którym mowa w art. 38b ust. 8.”;

17) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Termin ważności prospektu emisyjnego wynosi 12 miesięcy od dnia jego zatwierdzenia, pod warunkiem że został on uzupełniony o aneksy, o których mowa w art. 51 ust. 1, w przypadku powstania obowiązku tego uzupełnienia.”;

18) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazuje się udostępniania, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji w celu promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia lub objęcia papierów wartościowych lub zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do ich nabycia lub objęcia, chyba że informacje udostępniane są mniej niż 150 osobom na terytorium jednego państwa członkowskiego oraz nie są udostępniane nieoznaczonemu adresatowi.”,

b) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku gdy nie jest wymagane udostępnienie prospektu emisyjnego, emitent lub sprzedający może prowadzić akcję promocyjną pod warunkiem złożenia do Komisji, najpóźniej na 10 dni roboczych przed planowanym jej rozpoczęciem, zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego informację o harmonogramie przebiegu akcji promocyjnej, podmiotach zaangażowanych w jej prowadzenie oraz materiały promocyjne obejmujące treść mającą podlegać rozpowszechnieniu.

8. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 7, Komisja może, najpóźniej na 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej, zgłosić żądanie wprowadzenia zmian lub uzupełnień do złożonych dokumentów, albo przekazania wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu, nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia jego doręczenia podmiotowi obowiązkanemu do złożenia zawiadomienia.

9. W przypadku zgłoszenia przez Komisję żądania, o którym mowa w ust. 8, termin rozpoczęcia akcji promocyjnej ulega przesunięciu o kolejne 10 dni roboczych od dnia przekazania Komisji wymaganych zmian, uzupełnień oraz wyjaśnień do złożonych dokumentów.”,

c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. W przypadku gdy wprowadzone zmiany lub uzupełnienia do złożonych dokumentów albo przekazane wyjaśnienia są w ocenie Komisji wystarczające, Komisja informuje o tym emitenta. W takim przypadku emitent lub sprzedający może rozpocząć akcję promocyjną przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 9.

9b. Przepisów ust. 7–9a nie stosuje się do emitenta będącego Skarbem Państwa lub Narodowym Bankiem Polskim.”,

d) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z ust. 3–7, lub ust. 9, z uwzględnieniem ust. 9a, Komisja może, z zastrzeżeniem art. 19:”;

19) art. 55a otrzymuje brzmienie:

„Art. 55a. 1. Państwem macierzystym w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału jest:

- 1) państwo członkowskie, na terytorium którego emitent ma siedzibę – w przypadku emitenta akcji lub emitenta papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, których jednostkowa wartość nominalna wynosi mniej niż 1000 euro w dniu ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych;
- 2) państwo członkowskie, wybrane przez emitenta spośród państw członkowskich, w których jego akcje lub papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym, których jednostkowa wartość nominalna wynosi mniej niż 1000 euro w dniu ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – w przypadku emitenta papierów wartościowych, mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim; wybór państwa macierzystego pozostaje bez zmian, chyba że emitent wybrał nowe państwo macierzyste zgodnie z ust. 4.

2. W przypadku innym niż określony w ust. 1 państwem macierzystym jest, według wyboru emitenta, państwo członkowskie, w którym emitent ma siedzibę, albo

jedno z państw członkowskich, na terytorium którego papiery wartościowe emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

3. Zmiana państwa macierzystego, wybranego zgodnie z ust. 2, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia dokonania wyboru, chyba że przed upływem tego okresu:

- 1) papiery wartościowe emitenta przestaną być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium państw członkowskich lub
- 2) spełnione zostaną warunki, o których mowa w ust. 1 lub 4.

4. W przypadku emitenta, którego papiery wartościowe przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego państwie macierzystym, wybranym zgodnie z ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, i pozostają dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym innego państwa członkowskiego, państwem macierzystym jest, według wyboru emitenta, jedno z państw członkowskich, w których jego papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub państwo członkowskie, na terytorium którego emitent ma siedzibę.

5. Emitent jest obowiązany do przekazania, w trybie określonym w art. 56, informacji o swoim państwie macierzystym, w tym o dokonanym wyborze lub o zmianie państwa macierzystego. Informację o swoim państwie macierzystym emitent przekazuje także właściwym organom państwa, w którym znajduje się jego siedziba, właściwym organom państwa macierzystego oraz właściwym organom wszystkich państw przyjmujących.

6. Państwem przyjmującym, w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału, jest państwo członkowskie inne niż państwo macierzyste, na terytorium którego papiery wartościowe emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

7. W przypadku gdy emitent nie przekaze informacji o swoim państwie macierzystym wybranym zgodnie z ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym papiery wartościowe tego emitenta zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, państwem macierzystym jest państwo członkowskie, w którym papiery wartościowe tego emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Jeżeli papiery wartościowe tego emitenta są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych w kilku państwach członkowskich, państwa te są państwami macierzystymi tego emitenta do czasu, gdy emitent dokona wyboru jednego państwa macierzystego i przekaze informację o swoim państwie macierzystym zgodnie z ust. 5.

8. Wybór państwa macierzystego przez emitenta jest skuteczny po wykonaniu obowiązku przekazania informacji o państwie macierzystym, zgodnie z ust. 5.”;

20) w art. 56:

a) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Zakres i terminy przekazania tych informacji do publicznej wiadomości określają przepisy państwa przyjmującego.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Emitent, o którym mowa w ust. 6, którego papiery wartościowe dopuszczone są wyłącznie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązany jest do przekazywania informacji zgodnie z ust. 1, 2, 3 i 5.”;

21) w art. 62 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rozpatrując wniosek o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 4, Komisja uwzględnia także odpowiednio przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiającego zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 340 z 22.12.2007, str. 66, z późn. zm.) oraz decyzji Komisji Europejskiej wydanych na jego podstawie.”;

22) art. 63 i art. 64 otrzymują brzmienie:

„Art. 63. 1. Emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, zapewnia publiczną dostępność informacji okresowych przez okres co najmniej dziesięciu lat od dnia przekazania ich do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie ich w sieci Internet na swojej stronie.

2. Emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, inny niż emitent, o którym mowa w art. 56 ust. 8, zapewnia dostępność informacji okresowych zgodnie z przepisami państwa macierzystego.

Art. 64. Obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji okresowych nie ma zastosowania w odniesieniu do emitentów będących państwami, bankami centralnymi państw członkowskich, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej (EFSF) ustanowionym na mocy umowy ramowej EFSF lub innym mechanizmem ustanowionym w celu zachowania

stabilności finansowej europejskiej unii walutowej przez zapewnienie tymczasowej pomocy finansowej państwom członkowskim, których walutą jest euro.”;

23) w art. 66:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 45–52 i art. 54, emitent lub sprzedający może przekazywać informacje określone w tych przepisach wyłącznie:

- 1) osobom lub podmiotom świadczącym na jego rzecz usługi doradztwa finansowego, ekonomicznego, podatkowego lub prawnego, jak również tym, z którymi prowadzi negocjacje;
- 2) osobom lub podmiotom uprawnionym do otrzymania tych informacji w przypadkach określonych we właściwych przepisach prawa polskiego lub obcego;
- 3) spółce prowadzącej rynek regulowany w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, prawami pochodnymi lub innymi instrumentami z nimi powiązanymi – w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 4a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 56–61, emitent może przekazywać informacje określone w tych przepisach wyłącznie:

- 1) osobom lub podmiotom świadczącym na jego rzecz usługi doradztwa finansowego, ekonomicznego, podatkowego lub prawnego, jak również tym, z którymi emitent prowadzi negocjacje;
- 2) osobom lub podmiotom uprawnionym do otrzymania tych informacji w przypadkach określonych we właściwych przepisach prawa polskiego lub obcego;
- 3) spółce, o której mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie określonym w tym przepisie.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, są obowiązane zachować poufność otrzymanych informacji.”;

24) w art. 68:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o to dopuszczenie albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio syndykiem, likwidatorem lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu upadłościowym są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:”,
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez emitentów obowiązków informacyjnych;”,
- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
„5) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w rozdziale 4;
6) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 159 oraz art. 160 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta w celu zaprzestania naruszenia obowiązków informacyjnych.”;

25) w art. 69:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym Komisję oraz spółkę, nie później niż w terminie 4 dni roboczych od dnia, w którym dowiedział się o zmianie udziału w ogólnej liczbie głosów lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć, a w przypadku zmiany wynikającej z nabycia lub zbycia akcji spółki publicznej w transakcji zawartej na rynku regulowanym lub w

alternatywnym systemie obrotu – nie później niż w terminie 6 dni sesyjnych od dnia zawarcia transakcji.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dniami sesyjnymi, w rozumieniu ust. 1, są dni sesyjne określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany lub przez podmiot organizujący alternatywny system obrotu w regulaminie, zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ogłoszone przez Komisję w drodze publikacji na stronie internetowej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie powstaje w przypadku, gdy po rozrachunku w depozycie papierów wartościowych kilku transakcji zawartych na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu w tym samym dniu zmiana udziału w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej na koniec dnia rozliczenia nie powoduje osiągnięcia lub przekroczenia progu ogólnej liczby głosów, z którym wiąże się powstanie tych obowiązków.”,

d) w ust. 4:

– uchyla się pkt 4,

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:

„7) liczbie głosów z akcji, obliczonej w sposób określony w art. 69b ust. 2, do których nabycia jest uprawniony lub zobowiązany jako posiadacz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 1, oraz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 2, które nie są wykonywane wyłącznie przez rozliczenie pieniężne, rodzaju lub nazwie tych instrumentów finansowych, dacie ich wygaśnięcia oraz dacie lub terminie, w którym nastąpi lub może nastąpić nabycie akcji;

8) liczbie głosów z akcji, obliczonej w sposób określony w art. 69b ust. 3, do których w sposób pośredni lub bezpośredni odnoszą się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 2, rodzaju lub nazwie tych instrumentów finansowych oraz dacie wygaśnięcia tych instrumentów finansowych;

9) łącznej sumie liczby głosów, wskazanych na podstawie pkt 2, 7 i 8 i jej procentowym udziale w ogólnej liczbie głosów.”,

e) uchyla się ust. 5;

26) w art. 69a:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się ust. 2;

27) po art. 69a dodaje się art. 69b i art. 69c w brzmieniu:

„Art. 69b. 1. Obowiązki określone w art. 69 spoczywają również na podmiocie, który osiągnął lub przekroczył określony próg ogólnej liczby głosów w związku z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych, które:

- 1) po upływie terminu zapadalności bezwarunkowo uprawniają lub zobowiązują ich posiadacza do nabycia akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, lub
- 2) odnoszą się do akcji emitenta w sposób pośredni lub bezpośredni i mają skutki ekonomiczne podobne do skutków instrumentów finansowych określonych w pkt 1, niezależnie od tego, czy instrumenty te są wykonywane przez rozliczenie pieniężne.

2. W przypadku instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, liczba głosów posiadanych w spółce publicznej odpowiada liczbie głosów wynikających z akcji, do których nabycia uprawniony lub zobowiązany jest posiadacz tych instrumentów finansowych.

3. W przypadku instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które są wykonywane wyłącznie przez rozliczenie pieniężne, liczba głosów posiadanych w spółce publicznej, związanych z tymi instrumentami finansowymi, odpowiada iloczynowi liczby głosów wynikających z akcji, do których w sposób pośredni lub bezpośredni odnoszą się te instrumenty finansowe, oraz współczynnika delta danego typu instrumentu finansowego. Wartość współczynnika delta określa się zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 2015/761 z dnia 17 grudnia 2014 r. uzupełniającym dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do określonych regulacyjnych standardów technicznych stosowanych do znaczących pakietów akcji (Dz. Urz. UE L 120 z 13.05.2015, str. 2).

4. Przy obliczaniu praw głosu uwzględnia się wyłącznie pozycje długie.

5. Obowiązki, o których mowa w art. 69, powstają również w przypadku wykonania uprawnienia do nabycia akcji spółki publicznej, mimo złożenia uprzednio zawiadomienia zgodnie z art. 69b ust. 1 pkt 1 lub 2, jeżeli skutek nabycia akcji łączna

liczba praw głosu wynikających z posiadanych akcji tego samego emitenta osiąga lub przekracza progi ogólnej liczby głosów w spółce publicznej określone w art. 69.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając cechy tych instrumentów, przydatność informacji o tych instrumentach na potrzeby oceny zaangażowania akcjonariusza w spółkę publiczną oraz konieczność zachowania we wszystkich państwach członkowskich jednolitego katalogu takich instrumentów finansowych.

Art. 69c. W przypadku spółki publicznej, dla której Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, przepisów niniejszego oddziału nie stosuje się. Zakres i sposób wykonania obowiązków, o których mowa w niniejszym oddziale, określają przepisy państwa macierzystego.”;

28) w art. 70:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) niezwłocznego przekazywania informacji, w zakresie określonym w art. 69, równocześnie do publicznej wiadomości, Komisji oraz spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym są notowane akcje tej spółki, lub podmiotowi organizującemu alternatywny system obrotu, w którym są notowane te akcje;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) równoczesnego przekazywania do publicznej wiadomości, Komisji, oraz spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym są notowane akcje tej spółki, lub podmiotowi organizującemu alternatywny system obrotu, w którym są notowane te akcje, w terminie 7 dni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, wykazu akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% liczby głosów na tym zgromadzeniu, z określeniem liczby głosów przysługujących każdemu z nich z posiadanych akcji i wskazaniem ich procentowego udziału w liczbie głosów na tym walnym zgromadzeniu oraz w ogólnej liczbie głosów.”;

29) w art. 87:

a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączy pisemne lub ustne porozumienie dotyczące nabywania lub zbywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu lub prowadzenia trwałej polityki wobec spółki, chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie tych obowiązków;”,

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) również na pełnomocniku, niebędącym firmą inwestycyjną, upoważnionym do dokonywania na rachunku papierów wartościowych czynności zbycia lub nabycia papierów wartościowych.”,

b) w ust. 4 uchyla się pkt 3,

c) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) po stronie pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, wlicza się liczbę głosów posiadanych przez mocodawcę wynikających z akcji zapisanych na rachunkach papierów wartościowych, w zakresie których pełnomocnik ma umocowanie.”;

30) w art. 90:

a) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów art. 69–69b nie stosuje się w przypadku nabywania lub zbywania akcji przez firmę inwestycyjną w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, które łącznie z akcjami już posiadanymi w tym celu uprawniają do wykonywania mniej niż 10% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, o ile:”,

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 69–69b i art. 70, oraz art. 89 w zakresie dotyczącym art. 69, nie stosuje się w przypadku nabywania akcji w drodze krótkiej sprzedaży, o której mowa w art. 3 pkt 47 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”,

c) po ust. 1e dodaje się ust. 1f i 1g w brzmieniu:

„1f. Przepisów art. 69–69b nie stosuje się w przypadku nabywania lub zbywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej

rachunek lub w jej imieniu, pod warunkiem że to nabywanie lub zbywanie odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 6, str. 342), w ramach stabilizacji instrumentów finansowych, oraz że prawa głosu przysługujące z tych akcji nie są wykonywane ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu wpływania na zarządzanie emitentem.

1g. Przepisów art. 69–69b nie stosuje się w przypadku nabywania lub zbywania instrumentów finansowych przez bank krajowy, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, do portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), jeżeli:

- 1) udział w ogólnej liczbie głosów związany z posiadanymi instrumentami finansowymi stanowi mniej niż 5% ogólnej liczby głosów oraz
- 2) prawa głosu wynikające z akcji znajdujące się w portfelu handlowym nie są wykonywane.”,

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 69–69b, art. 70 oraz art. 87 ust. 1 pkt 6 i art. 89 ust. 1 pkt 1 – w zakresie dotyczącym art. 69, nie stosuje się również w przypadku porozumień, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5, zawieranych dla ochrony praw akcjonariuszy mniejszościowych, w celu wspólnego wykonywania przez nich uprawnień określonych w art. 84 i art. 85 oraz w art. 385 § 3, art. 400 § 1, art. 422, art. 425 i art. 429 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”,

e) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 69–69b i art. 70 oraz art. 89 w zakresie dotyczącym art. 69, nie stosuje się w przypadku udzielenia

pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4, dotyczącego wyłącznie jednego walnego zgromadzenia.”,

f) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się w przypadku pośredniego nabycia akcji przez Skarb Państwa, pod warunkiem że:

- 1) podmioty wykonujące uprawnienia wynikające z praw majątkowych Skarbu Państwa oraz podmioty od niego zależne wykonują przysługujące im prawa głosu niezależnie od siebie;
- 2) osoby decydujące o sposobie wykonywania prawa głosu przez podmioty zależne od Skarbu Państwa działają niezależnie.

5. Ilekroć w niniejszym rozdziale, w zakresie obowiązków, o których mowa w art. 69–69b, jest mowa o papierach wartościowych, należy przez to rozumieć również instrumenty finansowe.”;

31) w art. 91:

a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Krajowy Depozyt jest uprawniony do rozwiązania umowy o rejestrację akcji w drodze jednostronnego oświadczenia woli złożonego emitentowi.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku gdy akcje spółki są zarejestrowane w systemie depozytowym prowadzonym przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy:

- 1) ust. 9a stosuje się odpowiednio;
- 2) ust. 11 stosuje się odpowiednio do uczestników tej spółki.”;

32) w art. 92 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej z siedzibą w innym państwie, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów

wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec trzeciego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania.”;

33) w art. 94 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy papiery wartościowe będące przedmiotem oferty publicznej nie zostaną w terminie 12 miesięcy od dnia ich przydziału dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot dokonujący oferty zobowiązany jest w terminie 14 dni od dnia upływu tego terminu uiścić opłatę ewidencyjną, o której mowa w ust. 1.”;

34) w art. 96:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 15a ust. 4 i 5, art. 20, art. 24 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 3 i 4, art. 38 ust. 4–6, art. 38a ust. 2–4, art. 38b ust. 7–9, art. 39 ust. 1–2a, art. 40, art. 41 ust. 1, ust. 3, ust. 8 zdanie drugie i ust. 9, art. 44 ust. 1, art. 45, art. 46, art. 47 ust. 1, 3 i 5, art. 48, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4, art. 52, art. 54 ust. 2 i 3 i art. 66 ust. 1,”

– w pkt 2 lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) art. 38 ust. 7 w związku z art. 47 ust. 3, art. 48 w zakresie zamieszczania w memorandum informacyjnym informacji przez odesłanie, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4 i art. 52,

b) art. 38a ust. 5 w związku z art. 47 ust. 3, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4 i art. 52,

c) art. 38b ust. 10 w związku z art. 47 ust. 3, art. 48 w zakresie zamieszczania w memorandum informacyjnym informacji przez odesłanie, art. 50 i art. 52,”

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy uczestnik oferty kaskadowej, o którym mowa w art. 15a ust. 1, dokonuje sprzedaży objętych lub nabytych papierów wartościowych, w swoim imieniu i na swój rachunek, w drodze oferty publicznej, na podstawie prospektu emisyjnego emitenta, bez pisemnej zgody tego emitenta, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. W przypadku gdy emitent lub sprzedający prowadzi akcję promocyjną z naruszeniem art. 53 ust. 3–7 lub ust. 9, z uwzględnieniem ust. 9a, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”,

d) po ust. 1d dodaje się ust. 1e–1h w brzmieniu:

„1e. Jeżeli emitent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 56–56c, art. 57, art. 58 ust. 1, art. 59, art. 62 ust. 2, 6 i 8, art. 63, art. 66 ust. 1a i art. 70, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 40 000 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 40 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.

1f. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1e, zamiast kary, o której mowa w ust. 1e, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

1g. W przypadku gdy emitent jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1e, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla ujawniona w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

1h. Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1–1e, Komisja bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) wagę naruszenia oraz czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia;
- 3) sytuację finansową podmiotu, na który nakładana jest kara;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez podmiot, który dopuścił się naruszenia, lub podmiot, w którego imieniu lub interesie działał podmiot, który dopuścił się naruszenia, o ile można tę skalę ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można te straty ustalić;
- 6) gotowość podmiotu dopuszczającego się naruszenia do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności tego naruszenia;
- 7) uprzednie naruszenia niniejszej ustawy popełnione przez podmiot, na który nakładana jest kara.”,

e) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku naruszenia przez emitenta obowiązków, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. b, Komisja, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1e lub 1f, zasięga opinii spółki prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe emitenta.

3. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej naruszenie obowiązków, o których mowa w ust. 1 lub 1e, Komisja może dodatkowo zobowiązać emitenta do niezwłocznego opublikowania wymaganych informacji w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub przekazania ich do publicznej wiadomości w inny sposób lub dokonania zmiany informacji w zakresie i terminie określonym w decyzji.

4. Umowy przeniesienia papierów wartościowych zawarte przed wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ust. 1e i 1f, są ważne.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w:

- 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h;

- 2) ust. 1e – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”,
- g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w:
- 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h;
 - 2) ust. 1e – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”,
- h) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Kara, o której mowa w ust. 6 lub 6a, nie może być nałożona, jeżeli od wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 1e lub 1f, upłynęło więcej niż 12 miesięcy.”,
- i) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości treść decyzji stwierdzającej niewywiązywanie się emitenta z obowiązków, o których mowa w ust. 1, lub decyzji, o których mowa w ust. 13 i 14.”,
- j) po ust. 10 dodaje się ust. 10a–10d w brzmieniu:
- „10a. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości:
- 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w ust. 1e, 1f, 6 lub 6a;
 - 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy;
 - 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

10b. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 10a pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

10c. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 10a, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości:

- 1) w przypadku danych osobowych – jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia;
- 2) stanowiłoby poważne zagrożenia dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego;
- 3) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego.

10d. Informacje, o których mowa w ust. 10a, z uwzględnieniem ust. 10c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z wyłączeniem imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, które są dostępne na tej stronie przez rok.”,

k) uchyla się ust. 11,

l) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia Komisji, wynikające z przepisów ust. 1–10d, w zakresie dotyczącym art. 57 ust. 1 i 2, mają zastosowanie do:”,

m) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadku gdy emitent, sprzedający lub podmiot ubiegający się o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 10 ust. 5, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 100 000 zł. Przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h. Przepisy ust. 6, 7 i 8 stosuje się odpowiednio, z tym że kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, może być nałożona do wysokości 100 000 zł.”,

n) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W przypadkach, o których mowa w ust. 14, przy wymierzaniu kary pieniężnej stosuje przepis ust. 1h. Przepisy ust. 4–6 i 7 stosuje się odpowiednio, z

tym, że kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, może być nałożona do wysokości 100 000 zł.”;

35) art. 96a otrzymuje brzmienie:

„Art. 96a. 1. W przypadku gdy emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 96 ust. 1 lub 1e, Komisja przekazuje informację o tym zdarzeniu właściwemu organowi państwa macierzystego tego emitenta oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

2. W przypadku gdy, mimo poinformowania przez Komisję, właściwy organ państwa macierzystego emitenta nie podejmuje działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, Komisja może, w celu ochrony interesu inwestorów, po uprzednim poinformowaniu tego organu, zastosować sankcje, o których mowa w art. 96 ust. 1, 1e lub 1f. Komisja niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o zastosowaniu tych sankcji.”;

36) w art. 97:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. Na każdego, kto nie dokonuje w terminie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69–69b, lub dokonuje takiego zawiadomienia z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 8 000 000 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 40 000 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 40 000 000 zł.

1b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o których mowa w ust. 1a, przez podmiot niedokonujący zawiadomienia, o którym mowa w art. 69–69b, lub dokonujący takiego zawiadomienia z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, zamiast kary, o której mowa w ust. 1a, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

1c. W przypadku gdy podmiot jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla ujawniona w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

1d. W przypadku gdy fundusz inwestycyjny nie dokonuje w terminie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69–69b, lub dokonuje takiego zawiadomienia z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1a lub 1b, na towarzystwo będące organem tego funduszu inwestycyjnego.

1e. W przypadku wydania decyzji nakładającej sankcję, o której mowa w ust. 1a, 1b, 6 lub 7, przepisy art. 96 ust. 10a–10d stosuje się odpowiednio.

1f. Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1 lub 1a, Komisja bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) wagę naruszenia oraz czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia;
- 3) sytuację finansową podmiotu, na który nakładana jest kara;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez podmiot, który dopuścił się naruszenia, lub podmiot, w którego imieniu lub interesie działał podmiot, który dopuścił się naruszenia, o ile można tę skalę ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można te straty ustalić;
- 6) gotowość podmiotu dopuszczającego się naruszenia do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 7) uprzednie naruszenia niniejszej ustawy popełnione przez podmiot, na który nakładana jest kara.”,

c) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Kara pieniężna w wysokości, o której mowa w:

- 1) ust. 1 – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w tym przepisie;
- 2) ust. 1a albo 1b – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1a.

3. Kara pieniężna, o której mowa w:

- 1) ust. 1,
- 2) ust. 1a albo 1b

– może być nałożona odrębnie na każdy z podmiotów wchodzących w skład porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, 1a, 1b lub 1d, Komisja może zobowiązać podmiot dopuszczający się naruszenia lub naruszeń do zaniechania lub powstrzymania się od podejmowania działań stanowiących naruszenie lub wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”,

d) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1a, Komisja może nałożyć na osobę, która pełniła w tym okresie funkcję członka zarządu lub członka organu zarządzającego podmiotu, lub była współnikiem uprawnionym do reprezentowania podmiotu, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł. Przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1f.

7. W przypadku rażącego naruszenia przez fundusz inwestycyjny obowiązków, o których mowa w ust. 1a, Komisja może nałożyć na członka organu zarządzającego towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem tego funduszu, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł. Przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1f.

8. Kara, o której mowa w ust. 6 lub 7, nie może być nałożona, jeżeli od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1a, 1b lub 1d, upłynęło więcej niż 12 miesięcy.”;

37) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. W przypadku gdy sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 96 ust. 1e lub 1g lub w art. 97 ust. 1a lub 1c, sporządzone zostały w walucie innej niż polska, wartości wyrażone w tej walucie przelicza się na walutę polską po średnim kursie, ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski, na dzień bilansowy.”;

38) w art. 98 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu zawierają wyraźne ostrzeżenia w tym zakresie.”;

39) w art. 99 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega, kto na terytorium jednego państwa członkowskiego udostępnia 150 osobom lub większej liczbie osób lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacje w celu promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia lub objęcia papierów wartościowych lub zachęca, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia lub objęcia tych papierów wartościowych, o ile udostępnianie to nie jest związane z ubieganiem się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub ofertą publiczną tych papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 228 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może nałożyć na towarzystwo sankcje, o których mowa w ust. 1, jeżeli stwierdzi, że fundusz inwestycyjny narusza przepisy regulujące działalność funduszy inwestycyjnych, przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub ustawy o ofercie publicznej – z wyłączeniem naruszenia art. 69–69b tej ustawy, nie przestrzega przepisów statutu lub warunków określonych w zezwoleniu lub nie działa zgodnie z postanowieniami prospektu informacyjnego, a także w przypadku, gdy statut funduszu lub prospekt informacyjny funduszu zawiera postanowienia niezgodne z przepisami ustawy lub nieuwzględniające należycie interesu uczestników funduszu.”;

2) w art. 282 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję informacji stanowiących taką tajemnicę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetów ustanowionych przez ten organ oraz powołanych przez nie grup – w celu realizacji ich zadań i uprawnień.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260 i 1357.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Od chwili zarejestrowania skarbowych papierów oszczędnościowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁵⁾), na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane przez podmioty prowadzące działalność maklerską lub banki powiernicze, o ile zapisy te identyfikują osoby, którym przysługują prawa z tych papierów wartościowych.”;

2) w art. 150 w ust. 1:

a) w pkt 14 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1 ustawy o nadzorze i w art. 96 ust. 10 i 10a oraz art. 97 ust. 1e ustawy o ofercie publicznej;”,

b) w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień;

20) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, oraz decyzjach podjętych przez Komisję, w celu ich publikacji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje, niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505 i 1513.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358 i 1513.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 1223, 1260, 1357 i 1513.

nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.).”;

2) w art. 25 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, oraz przepisów rozporządzenia 1031/2010,”.

Art. 5. W przypadku emitenta, którego papiery wartościowe w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, termin trzech miesięcy, o którym mowa w art. 55a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, na przekazanie informacji o państwie macierzystym, wybranym zgodnie z art. 55a ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozpoczyna bieg w dniu 27 listopada 2015 r.

Art. 6. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, sankcję administracyjną wymierza się według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłaby względniejsza dla strony postępowania.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Proponowane zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ofercie”, mają na celu przede wszystkim wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (Dz. Urz. UE L 294 z 6.11.2013, str. 13, z późn. zm.).

Wymieniona dyrektywa realizuje w szczególności potrzebę zwiększenia skuteczności istniejącego systemu dotyczącego przejrzystości, zwłaszcza w zakresie ujawniania informacji na temat własności przedsiębiorstwa. Celem tej dyrektywy jest również wzmocnienie systemu kar i środków administracyjnych za naruszenia przepisów dyrektywy 2004/109/WE zmienionej dyrektywą 2013/50/UE, co przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów.

Zaproponowane w projekcie ustawy regulacje będą w szczególności odnosić się do zagadnień:

- 1) zmiany definicji „państwa macierzystego” oraz procedury wyboru przez emitenta tego państwa i zawiadamiania o tym wyborze,
- 2) zawiadamiania o znacznych pakietach praw głosu w spółce publicznej,
- 3) nakładania kar i stosowania środków administracyjnych za naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 2004/109/WE.

Oprócz tego projektowana ustawa ma na celu wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów

Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, z późn. zm.), w zakresie zmiany dyrektywy 2003/71/WE. Tego zagadnienia dotyczy zaproponowana zmiana brzmienia ust. 1 w art. 24 ustawy o ofercie.

Ponadto, w związku z wątpliwościami Komisji Europejskiej dotyczącymi prawidłowości implementacji do polskiego prawa dyrektywy 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającej dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, projektowana ustawa przewiduje zmiany mające na celu doprecyzowanie przepisów ustawy o ofercie, którymi zaimplementowana już została dyrektywa 2010/73/UE. Odnosi się to do proponowanych zmian art. 3 ust. 1 i 3, art. 15a ust. 1, art. 23, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 1 i art. 98 ust. 2 ustawy o ofercie oraz dodawanego art. 22a w tej ustawie.

Projektowana ustawa przewiduje również zmiany doprecyzowujące niektóre przepisy ustawy o ofercie, co wynika z doświadczeń i spostrzeżeń związanych z praktycznym stosowaniem przepisów tej ustawy, w związku z nadzorem sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”.

Należy nadmienić, że w celu wdrożenia przepisów dyrektywy 2013/50/UE niezbędne będzie również wprowadzenie zmian do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. z 2014 r. poz. 133). Dotyczy to w szczególności zapisów dyrektywy odnoszących się do przedłużenia terminu publikacji przez emitenta półrocznego sprawozdania finansowego do 3 miesięcy po zakończeniu okresu objętego sprawozdaniem, obowiązku publikowania okresowych informacji finansowych przez emitenta zasadniczo w formie rocznych sprawozdań finansowych i półrocznych sprawozdań finansowych oraz obowiązku emitenta prowadzącego działalność w przemyśle wydobywczym lub w przemyśle pozyskiwania drewna z lasów pierwotnych corocznego ujawniania płatności dokonywanych na rzecz administracji rządowej.

W ocenie projektodawcy proponowane rozwiązania implementujące regulacje dyrektywy 2013/50/UE przyczynią się do zmniejszenia obowiązków emitentów, wzmocnienia bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów.

UZASADNIENIE SZCZEGÓŁOWE

Art. 1 pkt 1

lit. a i b

Zaproponowane zmiany ust. 1 i 3 w art. 3 mają na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 3 lit. a (i) dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b dyrektywy 2003/71/WE i polegają na wskazaniu, że liczba 150, o której mowa w zmienianych przepisach, odnosi się do terytorium jednego państwa członkowskiego.

Art. 1 pkt 2

Propozycja polega na dodaniu w art. 4 pkt 29 zawierającego definicję „pozycji długiej”, co jest niezbędne dla obliczania praw głosu w związku z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych wskazanych w przepisach, które zostaną wydane na podstawie dodanego art. 69b ust. 6, które (i) po upływie terminu zapadalności bezwarunkowo uprawniają lub zobowiązują ich posiadacza do nabycia akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, lub (ii) odnoszą się do akcji emitenta w sposób pośredni lub bezpośredni i mają skutki ekonomiczne podobne do skutków instrumentów finansowych określonych w pkt (i), niezależnie od tego, czy instrumenty te są wykonywane przez rozliczenie pieniężne (dodany art. 69b ust. 4).

Art. 1 pkt 3

Zaproponowana zmiana brzmienia ust. 1 w art. 5a ustawy o ofercie polega na dodaniu fragmentu „lub wydzielonych rachunkach bankowych” i ma na celu umożliwienie firmom inwestycyjnym gromadzenia środków pieniężnych w ramach prowadzonej oferty na więcej niż jednym rachunku, co pozwoli m.in. na prawidłowe zarządzanie przez firmę inwestycyjną środkami pieniężnymi w związku z nałożonym na nie obowiązkiem wynikającym z przepisów o limitach dużych ekspozycji zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176

z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.). Proponowana zmiana nie umniejsza w żadnym stopniu ochrony inwestorów dokonujących zapisu, ponieważ utrzymana jest zasada, iż środki wpłacane podczas zapisów mogą być przechowywane wyłącznie na rachunkach bankowych firmy inwestycyjnej i nie pozostają do dyspozycji emitenta.

Art. 1 pkt 4

– lit. a

Zmiany pkt 1 i 2 w ust. 1 w art. 10 polegają na doprecyzowaniu, że oferta publiczna papierów wartościowych oraz dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, których ewidencję prowadzi KNF, odnosi się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

– lit. b

Podobnie zmiana ust. 3 w art. 10 ma na celu doprecyzowanie, że wpis do ewidencji dotyczący papierów wartościowych, o których mowa w tym przepisie, podlega opłacie ewidencyjnej, jeżeli te papiery wartościowe nie zostaną w określonym terminie od dnia ich przydziału dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1 pkt 5

Zmiany art. 11 mają na celu uwzględnienie przepisów art. 1 pkt 1 lit. a (ii) dyrektywy 2013/50/UE wprowadzających zmiany w zakresie definicji „państwa macierzystego”, zawartej w art. 2 w ust. 1 w lit. i dyrektywy 2004/109/WE, oraz procedury wyboru przez emitenta tego państwa i zawiadamiania o tym wyborze.

– lit. a

Proponowana zmiana ust. 2 w art. 11 ma na celu uwzględnienie w definicji „państwa macierzystego”, formułowanej na potrzeby rozdziału 2 ustawy o ofercie, w przypadku papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, możliwości wyboru państwa macierzystego również przez inny niż emitent podmiot uprawniony w danym państwie członkowskim do ubiegania się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.

– lit. b i c

Zmiana ust. 3 w art. 11 ma na celu doprecyzowanie zawartej w tym przepisie definicji „państwa macierzystego” poprzez jej odniesienie do państwa członkowskiego, w którym ma miejsce pierwsza oferta publiczna papierów wartościowych lub w którym złożony został pierwszy wniosek o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, oraz uwzględnienie możliwości wyboru państwa macierzystego również przez inny niż emitent podmiot uprawniony w danym państwie członkowskim do ubiegania się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym. Zmiana ust. 4 i dodanie ust. 4a mają na celu uwzględnienie zmian dokonanych w art. 55a, w którym została sformułowana definicja „państwa macierzystego” na potrzeby rozdziału 3 ustawy o ofercie, oraz uwzględnienie nowego brzmienia art. 2 ust. 1 lit. m (iii) dyrektywy 2003/71/WE.

Art. 1 pkt 6

Zaproponowana zmiana ust. 1 w art. 15a ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 3 lit. a (ii) dyrektywy 2010/73/UE dodającego akapit w art. 3 w ust. 2 dyrektywy 2003/71/WE i polega na odniesieniu oferty kaskadowej, o której mowa w zmienianym przepisie, do wszystkich papierów wartościowych, a nie tylko do papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, jak jest obecnie.

Art. 1 pkt 7

Dodany art. 22a ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 5 ust. 3 dyrektywy 2003/71/WE i polega na wskazaniu, jakie informacje muszą być zawarte w dokumencie rejestracyjnym i dokumencie ofertowym.

Art. 1 pkt 8

Zmiana art. 23 ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 5 lit. a (i) akapit drugi dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 5 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/71/WE i polega na wskazaniu, że dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu obejmuje również ostrzeżenia, o których mowa w art. 98 ust. 2.

Art. 1 pkt 9

– lit. a i c

Proponowana zmiana ust. 1 w art. 24 ma na celu wdrożenie art. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), poprzez wprowadzenie obowiązku przekazywania przez KNF informacji o szczegółowych warunkach poszczególnych ofert, otrzymanych od emitenta lub sprzedającego, do organu nadzoru państw przyjmujących emitenta i do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Zmiana natomiast ust. 2 w art. 24 ma na celu odniesienie jego treści do informacji o szczegółowych warunkach każdej oferty, o której mowa w ust. 1 w art. 24, oraz rozszerzenie zakresu tego przepisu poprzez odwołanie się również do pkt 2 w ust. 1 w art. 54, co oznaczałoby, że informacje o szczegółowych warunkach każdej oferty oprócz ceny maksymalnej powinny wskazywać również kryteria lub warunki ustalenia ostatecznej ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży papierów wartościowych, lub ostatecznej liczby oferowanych papierów wartościowych.

– lit. b

Dodanie ust. 1a w art. 24 jest zmianą o charakterze legislacyjnym i polega na przeniesieniu do tej nowej jednostki redakcyjnej treści zdania drugiego w dotychczasowym ust. 1 w art. 24 ustawy o ofercie.

Art. 1 pkt 10

Projektowane brzmienie zdania pierwszego w ust. 2 w art. 26 wprowadza zmianę w zakresie definicji podmiotu zamierzającego ubiegać się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, którym zgodnie z proponowanym brzmieniem będzie podmiot, którego właściwy organ podjął uchwałę w sprawie ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.

Art. 1 pkt 11

W art. 38 w ust. 7 dokonano zmiany brzmienia zdania pierwszego polegającej na dodaniu odwołania do art. 47 ust. 3, w związku z czym w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 5, 6, 12 i 13, emitent lub sprzedający będzie miał obowiązek

przekazywania KNF, nie później niż w dniu roboczym poprzedzającym dzień udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1, do publicznej wiadomości, informacji o formie i terminie udostępnienia memorandum informacyjnego wraz z odnośnikami do stron internetowych, na których zostanie zamieszczone to memorandum. Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym przewidziany w art. 47 ust. 3 ustawy o ofercie obowiązek przekazania KNF przez emitenta lub sprzedającego informacji o formie i terminie udostępnienia dokumentu wymaganego w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, wraz z odnośnikami do stron, gdzie dokument ten zostanie zamieszczony, dotyczy jedynie prospektu emisyjnego. Jednocześnie w przypadku memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1, wymagane jest, aby ich treść została udostępniona. Wprowadzana zmiana wyposaży zatem KNF w analogiczne narzędzie sprawowania nadzoru, jakim dysponuje ona w przypadku nadzoru nad udostępnianiem treści prospektu emisyjnego, oraz sprawnego weryfikowania wypełniania przez emitentów i sprzedających spoczywających na nich obowiązków. Wyjaśnienie to odnosi się odpowiednio również do zmian zaproponowanych w art. 1 pkt 12 i pkt 13 lit. b projektowanej ustawy.

Art. 1 pkt 12

W art. 38a w ust. 5 dokonano zmiany brzmienia zdania pierwszego polegającej na dodaniu odwołania do art. 47 ust. 3, w związku z czym w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 6 i 13, emitent lub sprzedający będzie miał obowiązek przekazywania KNF, nie później niż w dniu roboczym poprzedzającym dzień udostępnienia dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 38a ust. 1, do publicznej wiadomości, informacji o formie i terminie udostępnienia dokumentu informacyjnego wraz z odnośnikami do stron internetowych, na których zostanie zamieszczony ten dokument informacyjny.

Art. 1 pkt 13

– lit. a

Proponowana zmiana ust. 9 w art. 38b ma na celu doprecyzowanie, że obowiązek, o którym mowa w tym przepisie, powstaje m.in. dopiero w przypadku dopuszczenia papierów wartościowych objętych memorandum informacyjnym do obrotu na rynku regulowanym, a nie jak jest obecnie już w przypadku ubiegania się o to dopuszczenie.

– lit. b

W art. 38b w ust. 10 dokonano zmiany brzmienia zdania pierwszego polegającej na dodaniu odwołania do art. 47 ust. 3, w związku z czym w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 7 i 14, emitent lub sprzedający będzie miał obowiązek przekazywania KNF, nie później niż w dniu roboczym poprzedzającym dzień udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ust. 1, do publicznej wiadomości, informacji o formie i terminie udostępnienia memorandum informacyjnego wraz z odnośnikami do stron internetowych, na których zostanie zamieszczone to memorandum. Ponadto usunięto odesłanie do art. 23 ustawy o ofercie. Memorandum informacyjne jest sporządzane na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne sporządzone w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym (Dz. U. poz. 988), w związku z czym wprowadzanie dodatkowego wymogu włączania do tego dokumentu podsumowania sporządzanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie implementacji dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie do informacji zamieszczanych w prospekcie emisyjnym, formy prospektu emisyjnego, zamieszczania informacji poprzez odwołania, publikacji prospektu emisyjnego oraz rozpowszechniania informacji o charakterze reklamowym (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.) nie jest zasadne.

Art. 1 pkt 14

Proponowana zmiana polega na dodaniu w ust. 2a w art. 39 regulacji, analogicznej jak w art. 38–38b, wprowadzającej obowiązek udostępniania memorandum informacyjnego do publicznej wiadomości w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5.

Art. 1 pkt 15

Zmiana brzmienia zdania drugiego w ust. 2 w art. 44 ma na celu korektę oczywiście błędnego odesłania do zdania pierwszego w ust. 1 w art. 45. Przepis zawarty w tej jednostce redakcyjnej składa się z jednego zdania.

Art. 1 pkt 16

Dodany ust. 4 w art. 45 wprowadza w przypadku oferty publicznej akcji, o której mowa

w art. 7 ust. 7, tj. oferty publicznej emitenta, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, kierowanej przez emitenta wyłącznie do akcjonariuszy lub wspólników innego podmiotu, w związku z łączeniem się emitenta z tym podmiotem lub wyłącznie do akcjonariuszy lub wspólników spółki dzielonej w związku z jej podziałem, obowiązek udostępniania prospektu emisyjnego do publicznej wiadomości w terminie, o którym mowa w art. 38b ust. 8, tj. w terminie nie krótszym niż 6 dni roboczych przed planowanym dniem powzięcia przez walne zgromadzenie spółek łączących się albo spółki dzielonej uchwały odpowiednio o połączeniu spółek albo podziale spółki. Celem tej zmiany jest usunięcie wątpliwości, jakie powstają w przypadku, gdy emitent nie chce skorzystać z wyjątku od obowiązku sporządzenia prospektu emisyjnego, przewidzianego w art. 7 ust. 7 ustawy o ofercie. Wówczas zamiast memorandum, o którym mowa w art. 38b tej ustawy, sporządza on prospekt emisyjny. W konsekwencji w dotychczasowym stanie prawnym terminy publikacji prospektu nie są adekwatne do harmonogramu, w jakim przebiega łączenie lub podział spółek, w związku z którym prospekt ten sporządzono. Wprowadzony przepis ma umożliwić zachowanie takich samych terminów publikacji prospektu emisyjnego, jakie zostały przewidziane dla memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ustawy o ofercie.

Art. 1 pkt 17

Zmiana ust. 1 w art. 49 ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 9 lit. a dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/71/WE i polega na dodaniu warunku, od którego spełnienia uzależniony jest 12-miesięczny okres ważności prospektu emisyjnego.

Art. 1 pkt 18

– lit. a

Modyfikacja ust. 1 w art. 53 polega na zastąpieniu ostatniego użytego w tym przepisie spójnika „lub” spójnikiem „oraz”, w związku z czym zakaz zawarty w tej regulacji nie będzie obowiązywał w przypadku łącznego spełnienia wskazanych przesłanek, tj. udostępniania informacji mniej niż 150 osobom oraz nieudostępniania tych informacji nieoznaczonemu adresatowi. Ponadto zmiana ta ma również na celu dostosowanie brzmienia tego przepisu do proponowanych zmian ust. 1 i 3 w art. 3

ustawy o ofercie, gdzie wskazano, że liczba 150 odnosi się do terytorium jednego państwa członkowskiego.

– lit. b i c

Wprowadzone zmiany brzmienia ust. 7–9 w art. 53 mają na celu modyfikację przebiegu akcji promocyjnej. Zmiana ust. 7 w art. 53 polega na skróceniu z 14 do 10 dni roboczych terminu przypadającego pomiędzy złożeniem w KNF zawiadomienia o zamiarze rozpoczęcia akcji promocyjnej oraz treści materiałów, w oparciu o jaką akcja ma być prowadzona, a momentem, w którym akcja może zostać rozpoczęta. Ponadto w celu ujednolicenia wyrazy „materiały informacyjne” zastąpiono występującymi w pozostałych zapisach art. 53 wyrazami „materiały promocyjne”. W ust. 8 została przesunięta granica, do której KNF może zgłosić żądanie wprowadzenia zmian lub uzupełnień do złożonych dokumentów albo przekazania wyjaśnień. Uprawnienia takie będą przysługiwać temu organowi do 3 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej. Jednocześnie dotychczasowy termin, w jakim żądania KNF powinny zostać spełnione, wynoszący 2 dni kalendarzowe, został zastąpiony terminem 2 dni roboczych. Dla zapewnienia skutecznego nadzoru KNF nad akcją promocyjną zmienione zostało również brzmienie ust. 9 w art. 53. Dotychczasowe brzmienie przepisów nie gwarantowało KNF możliwości ponownego skorzystania z uprawnień przewidzianych w ust. 8, w przypadku gdy wprowadzenie zmian lub uzupełnień albo przekazanie wyjaśnień nastąpiło po upływie terminu 5 dni roboczych, o którym mowa w art. 53 ust. 8 lub nawet po dniu, w którym akcja promocyjna miała się rozpocząć. Dotychczasowy art. 53 ust. 9 zapewniał jedynie wstrzymanie akcji promocyjnej do czasu spełnienia żądań KNF. Wprowadzana zmiana daje KNF dodatkowe 10 dni roboczych na analizę wyjaśnień i uzupełnień, których zażądała, a tym samym również możliwość występowania na podstawie art. 53 ust. 8 z dalszymi żądaniami, aż planowana akcja promocyjna nie będzie budziła wątpliwości organu nadzoru. Z drugiej strony, w przypadku gdy akcja promocyjna i treść materiałów promocyjnych nie budzi wątpliwości KNF, dodawany ust. 9a pozwala na skrócenie terminu, po upływie którego stanie się możliwe rozpoczęcie akcji promocyjnej. Dodany ust. 9b ma na celu wyłączenie zastosowania przepisów ust. 7–9a do emitentów będących Skarbem Państwa lub Narodowym Bankiem Polskim. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o ofercie publicznej, w celu złożenia oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych o charakterze

nieudziałowym emitowanych przez Skarb Państwa nie jest wymagany prospekt emisyjny. Dodatkowo zgodnie z art. 10 ust. 1 papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski nie są ewidencjonowane przez KNF. W związku z tym proces czynności emisyjnych dokonywanych przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski nie podlega nadzorowi KNF w wielu aspektach, które są regulowane w ustawie o ofercie. Dlatego też wprowadzenie wskazanego wyłączenia jest zasadne.

– lit. d

Zmiana brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w ust. 12 w art. 53 ma na celu uwzględnienie w tym przepisie dodanego ust. 9a.

Art. 1 pkt 19

Zmiany art. 55a mają na celu uwzględnienie przepisów art. 1 pkt 1 lit. a (ii) dyrektywy 2013/50/UE wprowadzających zmiany w zakresie definicji „państwa macierzystego”, zawartej w art. 2 w ust. 1 w lit. i dyrektywy 2004/109/WE, oraz procedury wyboru przez emitenta tego państwa i zawiadamiania o tym wyborze. W ust. 1 w pkt 2 doprecyzowano definicję „państwa macierzystego”, która będzie miała zastosowanie w przypadku emitenta papierów wartościowych, mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim. W ust. 4 zawarto definicję „państwa macierzystego”, która będzie miała zastosowanie w przypadku emitenta, którego papiery wartościowe przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego państwie macierzystym, wybranym zgodnie z ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, i pozostają dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym innego państwa członkowskiego. Regulacja zawarta w dotychczasowym ust. 4 została przeniesiona do proponowanego ust. 5 i rozszerzona o obowiązek emitenta do przekazania informacji o dokonanym wyborze państwa macierzystego lub o jego zmianie również właściwym organom państwa, w którym znajduje się jego siedziba, właściwym organom państwa macierzystego oraz właściwym organom wszystkich państw przyjmujących. Przepis ust. 7 zawiera definicję „państwa macierzystego”, która będzie miała zastosowanie w przypadku, gdy emitent nie przekaze informacji o swoim państwie macierzystym w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym papiery wartościowe tego emitenta zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. W ust. 8 doprecyzowano, od jakiego momentu wybór państwa macierzystego jest skuteczny.

Art. 1 pkt 20

– lit. a

Zmiana zdania drugiego w ust. 7 w art. 56 ma na celu doprecyzowanie, że zakres i terminy przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 w art. 56, do publicznej wiadomości, określają przepisy państwa przyjmującego.

– lit. b

Dodany ust. 8 w art. 56 ma na celu określenie zakresu i terminów przekazywania informacji przez emitenta, o którym mowa w ust. 6, tj. emitenta papierów wartościowych dopuszczonych wyłącznie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym.

Art. 1 pkt 21

Zmiana ust. 7 w art. 62 wynika z konieczności dostosowania jego treści do aktualnego stanu prawnego. Wskazane w tym przepisie rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich zostało znowelizowane rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 310/2012 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 103 z 13.04.2012, str. 11). Ponadto dokonano zmiany polegającej na uchyleniu odesłania do przepisów decyzji Komisji (2006/891/WE) z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie korzystania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich z informacji przygotowanych zgodnie ze standardami uznawanymi w skali międzynarodowej (Dz. Urz. UE L 343 z 08.12.2006, str. 96) z uwagi na jej uchylenie z dniem 1 stycznia 2009 r. decyzją Komisji (2008/961/WE) z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie stosowania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich krajowych standardów rachunkowości określonych krajów trzecich oraz międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

Art. 1 pkt 22

Zmiana ust. 1 w art. 63 polega na przedłużeniu z 5 do 10 lat okresu publicznej dostępności informacji okresowych, od dnia przekazania ich do publicznej wiadomości, którą ma zapewnić emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, co ma na celu implementację odpowiednio art. 1 pkt 3 lit. a i pkt 4 dyrektywy 2013/50/UE zmieniających odpowiednio art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE. Natomiast zmiana ust. 2 ma na celu uwzględnienie dodanego ust. 8 w art. 56, powodującego konieczność wprowadzenia regulacji szczególnej, w zakresie dostępności informacji okresowych, odnoszącej się do emitenta, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym i którego papiery wartościowe dopuszczone są wyłącznie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium RP.

Art. 1 pkt 23

Zaproponowana zmiana art. 64 rozszerza zakres podmiotowy wyłączenia od obowiązku przekazywania do publicznej wiadomości informacji okresowych o Europejski Instrument Stabilności Finansowej (EFSF) ustanowiony na mocy umowy ramowej EFSF oraz każdy inny mechanizm ustanowiony w celu zachowania stabilności finansowej europejskiej unii walutowej i wynika z art. 1 pkt 6 lit. a dyrektywy 2013/50/UE zmieniającej art. 8 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE.

Art. 1 pkt 24

– lit. a i b

Zmiana ust. 1 i dodanie ust. 1a w art. 66 są związane z proponowanymi zmianami art. 96 (zmieniany ust. 1 i dodane ust. 1e–1h), które wynikają z konieczności wdrożenia art. 1 pkt 20, 21 i 23 dyrektywy 2013/50/UE zmieniającej przepisy dyrektywy 2004/109/WE w zakresie środków i kar administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów prawa krajowego przyjętych w celu transpozycji tej dyrektywy. Ponadto w ust. 1 poprawione zostało błędne odesłanie do art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi poprzez zastąpienie go odesłaniem do art. 20 ust. 4a tej ustawy (proponowany pkt 3 w ust. 1).

– lit. c

Zmiana ust. 2 w art. 66 jest konsekwencją dodania ust. 1a.

Art. 1 pkt 25

– lit. a

tiret pierwsze

Zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1 w art. 68 ma na celu rozszerzenie katalogu adresatów obowiązków, o którym mowa w tym przepisie, poprzez wskazanie syndyka, likwidatora lub zarządcy ustanowionego w postępowaniu upadłościowym, jako również obowiązanych do udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, na żądanie KNF lub jej upoważnionego przedstawiciela.

tiret drugie

Zmiana pkt 1 w ust. 1 w art. 68 ma na celu doprecyzowanie, że spełnienie żądania KNF, o którym mowa we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1, ma służyć wykonywaniu ustawowych zadań tego organu w zakresie nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków informacyjnych przez emitentów, a nie przez „te podmioty”, które to sformułowanie odnosi się do podmiotów wskazanych we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1, w jego dotychczasowym brzmieniu.

tiret trzecie

Dodane pkt 5 i 6 w ust. 1 w art. 68 mają na celu rozszerzenie zakresu ustawowych zadań KNF, których wykonywaniu mają służyć przekazywane na żądanie tego organu informacje i dokumenty, o których mowa we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1. Pozwoli to KNF na lepsze wykonywanie jej zadań, w szczególności w odniesieniu do przejrzystości w zakresie znaczących pakietów akcji.

– lit. b

Dodany ust. 5 w art. 66 ma na celu implementację art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE, w zakresie dodanego art. 28b ust. 1 lit. b. Proponowany przepis umożliwi podejmowanie działań przez KNF w związku ze stwierdzonymi w ramach wykonywanych zadań nadzorczych nieprawidłowościami w zakresie informacji przekazywanych do publicznej wiadomości, niezależnie od postępowania sankcyjnego, o którym mowa w art. 96 ustawy o ofercie. Możliwość stosowania niewładczych środków oddziaływania, w formie zaleceń kierowanych do emitentów naruszających obowiązki informacyjne, pozwoli zwracać tym emitentom

uwagę na konieczność opublikowania przez nich wymaganych informacji. Zalecenia nie będą przybierały formy decyzji, a zatem przed ich wydaniem KNF nie będzie zobowiązana do przeprowadzenia postępowania administracyjnego. Możliwość podjęcia przez KNF takiego środka wywrze pozytywny wpływ na poprawę ochrony i zaufania inwestorów, co stanowi jeden z głównych celów dyrektywy 2004/109/WE.

Art. 1 pkt 26

– lit. a–c

Literalna wykładnia dotychczasowego brzmienia art. 69 ust. 1 może prowadzić do wniosku, że przepis ten różnicuje obowiązki związane ze zbywaniem i nabywaniem pakietów akcji spółek publicznych, powodujących przekraczanie wskazanych w tym przepisie progów. W konsekwencji, w przypadku transakcji zawartej na rynku regulowanym, obowiązek określony w tym przepisie powstałby jedynie w związku z transakcją nabywania akcji spółki, natomiast w przypadku innych transakcji, obowiązek powstaje zarówno w przypadku zbywania, jak i nabywania akcji spółki publicznej. Takie zróżnicowanie nie jest niczym uzasadnione, tym bardziej, że art. 69 ust. 1 pkt 2 wyraźnie wskazuje, że obowiązek powinien w przypadku każdej transakcji powstać nie tylko w związku z nabywaniem akcji, ale również w związku z ich zbywaniem (zmniejszenie udziału w ogólnej liczbie głosów). Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że obowiązki określone w art. 69 ust. 1 ustawy o ofercie powstają w przypadku gdy transakcja zawierana jest na rynku regulowanym, zarówno w przypadku nabywania akcji spółki publicznej, jak i ich zbywania. Ponadto, proponowana zmiana ma na celu ujednolicenie zakresu obowiązków spoczywających na akcjonariuszu nabywającym lub zbywającym akcje w transakcji zwartej w obrocie zorganizowanym, bez względu na to czy przedmiotem tej transakcji są akcje notowane na rynku regulowanym, czy w alternatywnym systemie obrotu. Konsekwencją tej zmiany jest modyfikacja również ust. 1a i 3 w art. 69. Ponadto, w ust. 3 wyraz „rozliczenie” zastąpiono, jako bardziej właściwym, wyrazem „rozrachunek”.

– lit. d

tiret pierwsze

Zmiana polega na zmniejszeniu zakresu zawiadomienia o zmianach w udziale w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej, o którym mowa w ust. 1 w art. 69, poprzez

uchylenie pkt 4 w ust. 4 w art. 69, który odnosił się do informacji dotyczących zamiarów dalszego zwiększania udziału w ogólnej liczbie głosów w okresie 12 miesięcy od złożenia zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału, i miał zastosowanie w przypadku gdy zawiadomienie było składane w związku z osiągnięciem lub przekroczeniem 10% ogólnej liczby głosów. Informacja dotycząca zamiarów dalszego zwiększania udziału w ogólnej liczbie głosów w okresie 12 miesięcy od złożenia zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału nie stanowi dla inwestorów kluczowego kryterium w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych. Co więcej, deklaracja zamiarów nabywcy nie wiąże go, w każdym czasie może on zamiary zmienić lub od nich odstąpić, a zobowiązanie nabywcy do informowania o każdej zmianie zamiaru stanowi nadmierne obciążenie obowiązkami. W związku z tym za wystarczający dla zapewnienia odpowiedniej transparentności rynku należy uznać obowiązek informowania o zmianach udziału, które już miały miejsce.

tiret drugie

Dodane pkt 7–9 w ust. 4 w art. 69 mają na celu zwiększenie zakresu zawiadomienia o zmianach w udziale w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej, o którym mowa w ust. 1 w art. 69, i są powiązane z regulacjami zawartymi w dodanym art. 69b. Przepisy te mają na celu implementację art. 1 pkt 9 i 10 dyrektywy 2013/50/UE odpowiednio zmieniających art. 13 dyrektywy 2004/109/WE i dodających art. 13a w tej dyrektywie.

– lit. e

Uchylenie ust. 5 w art. 69 jest konsekwencją zmiany, o której mowa w lit. d w tiret pierwszym.

Art. 1 pkt 27

– lit. a i b

Zmiany art. 69a polegające na uchyleniu pkt 2 w ust. 1 oraz uchyleniu ust. 2 związane są z regulacjami zawartymi w dodanych pkt 7–9 w ust. 4 w art. 69 oraz w art. 69b.

Art. 1 pkt 28

Regulacje zawarte w dodanym art. 69b mają na celu implementację art. 1 pkt 9 i 10 dyrektywy 2013/50/UE odpowiednio zmieniającego art. 13 dyrektywy 2004/109/WE i dodającego art. 13a w tej dyrektywie. Przepisy te mają na celu zagwarantowanie, aby emitenci i inwestorzy posiadali pełną wiedzę na temat struktury własności spółek

publicznych. Szczegółowe uzasadnienie zmian dyrektywy 2004/109/WE w przedmiotowym zakresie zostało zawarte w motywach 9–11 preambuły dyrektywy 2013/50/UE. W ust. 3 proponowanego art. 69b wskazano jak powinna być określana wartość współczynnika delta, który ma być stosowany przy obliczaniu liczby głosów posiadanych w spółce publicznej, związanych z instrumentami finansowymi, o których mowa w projektowanym art. 69b ust. 1 pkt 2.

Dodany art. 69c ma na celu rozwiązanie problemów związanych z wykonywaniem przez akcjonariuszy spółek, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, spoczywających na nich obowiązków informacyjnych. Zagadnienie to mieści się w zakresie uregulowanym przez dyrektywę 2004/109/WE. Mając na uwadze, że obowiązujące obecnie przepisy nie dają jednoznacznej odpowiedzi, w jaki sposób wskazane obowiązki powinny być realizowane, zaproponowana zmiana usunie te wątpliwości, a tym samym przyczyni się do większej przejrzystości zasad funkcjonowania rynku kapitałowego w Polsce.

Art. 1 pkt 29

Zmiana brzmienia pkt 1 i 3 w art. 70 polega na uzupełnieniu treści tych przepisów o odniesienie do podmiotu organizującego alternatywny system obrotu. Zmiana ta jest związana ze zmianami zaproponowanymi w projektowanych ust. 1, 1a i 3 w art. 69 ustawy o ofercie, które mają na celu ujednolicenie zakresu obowiązków spoczywających na akcjonariuszu nabywającym lub zbywającym akcje w transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym, bez względu na to, czy przedmiotem tej transakcji są akcje notowane na rynku regulowanym, czy w alternatywnym systemie obrotu.

Art. 1 pkt 30

lit. a *tiret pierwsze*

Zmiana pkt 5 w ust. 1 w art. 87 polega na doprecyzowaniu, że porozumienie, o którym mowa w tym przepisie, odnosi się również do przypadku zbywania akcji spółki publicznej. Obowiązki określone w rozdziale 4 ustawy o ofercie powstają bowiem nie tylko w przypadku nabywania akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia, o którym mowa w tym przepisie, ale również w sytuacji zbywania akcji spółki publicznej, a zatem zmniejszania swojego zaangażowania przez co najmniej jedną ze stron porozumienia. Zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie pełnej transparentności zmian w składzie akcjonariatu spółek publicznych i jest spójna z

wykładnią systemową i funkcjonalną przepisów rozdziału 4 ustawy o ofercie. Dlatego, dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, przepis powinien zostać doprecyzowany i wprost wskazywać, że obowiązki, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o ofercie, ciąży również na podmiotach, które łączy porozumienie dotyczące zbywania przez te podmioty akcji spółki publicznej. Obecne brzmienie przepisu może budzić ewentualne wątpliwości interpretacyjne, czy podmioty objęte porozumieniem dotyczącym nabywania akcji spółki publicznej zobowiązane są do wypełniania obowiązków informacyjnych określonych w art. 69 w związku ze zbywaniem akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia i w konsekwencji zmniejszeniem łącznego udziału w ogólnej liczbie głosów przez członków porozumienia. Zaproponowana zmiana ma zapewnić właściwą, tj. w pełni transparentną realizację obowiązków informacyjnych związanych zarówno ze zwiększaniem, jak i zmniejszaniem stanu posiadania akcji spółki publicznej przez członków porozumienia, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5, w związku z art. 69 ustawy o ofercie.

lit. a *tiret drugie* oraz lit. b i c

Dodanie w art. 87 w ust. 1 pkt 7 oraz pkt 4 w ust. 5, a także uchylenie pkt 3 w ust. 4, związane jest z rezygnacją z koncepcji powstawania obowiązków określonych w rozdziale 4 ustawy o ofercie w związku z domniemaniem działania w porozumieniu pomiędzy mocodawcą a jego pełnomocnikiem do rachunku. Jednocześnie zmiana zakłada ograniczenie obowiązków mocodawcy, związanych ze znacznymi pakietami akcji spółek publicznych, w przypadku umocowania osoby trzeciej do rachunku papierów wartościowych. W takiej sytuacji obowiązki te spoczywać będą jedynie na pełnomocniku do rachunku, a powstawać będą w związku z akcjami zapisanymi na rachunkach należących do pełnomocnika oraz rachunkach papierów wartościowych mocodawcy, w zakresie których pełnomocnik został umocowany.

Art. 1 pkt 31

– lit. a, b, d i e

Zmiany w art. 90, dotyczące brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w ust. 1a, brzmienia ust. 1b i ust. 2 oraz brzmienia zdania pierwszego w ust. 3, mają na celu uwzględnienie w tych przepisach zmiany art. 69a oraz dodawanego art. 69b.

– lit. c

Dodany ust. 1f w art. 90 ma na celu wyłączenie stosowania przepisów art. 69 – 69b, dotyczących ujawniania stanu posiadania w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej, w przypadku nabywania lub zbywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek lub w jej imieniu. Wyłączenie to będzie możliwe pod warunkiem, że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003, z późn. zm.), w ramach stabilizacji instrumentów finansowych, oraz że prawa głosu przysługujące z tych akcji nie będą wykonywane ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu wpływania na zarządzanie emitentem. Projektowany przepis stanowi implementację art. 1 pkt 7 lit. b dyrektywy 2013/50/UE, dodającą ust. 6a w art. 9 dyrektywy 2004/109/WE.

Analogicznie, dodany ust. 1g w art. 90 ma na celu wyłączenie stosowania przepisów art. 69–69b, w przypadku nabywania lub zbywania instrumentów finansowych przez bank krajowy, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, do portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.). Projektowany przepis stanowi implementację art. 1 pkt 7 lit. a dyrektywy 2013/50/UE, zmieniającej brzmienie ust. 6 w art. 9 dyrektywy 2004/109/WE.

– lit. f

Przepis zaproponowany w dodanym ust. 4 w art. 90 ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa zarządzania aktywami Skarbu Państwa poprzez jego wyłączenie z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa odpowiednio w art. 69, art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych.

Natomiast dodany ust. 5 w art. 90 rozszerza w rozdziale 4 ustawy o ofercie zakres zastosowania obowiązków, o których mowa w art. 69 – 69b, związanych z posiadaniem papierów wartościowych, poprzez odniesienie tych obowiązków również do

instrumentów finansowych. Zmiana ta jest powiązana z innymi propozycjami zmian dotyczącymi ujawniania stanu posiadania w spółkach publicznych, mającymi na celu zagwarantowanie, aby emitenci i inwestorzy posiadali pełną wiedzę na temat struktury własności spółek publicznych.

Art. 1 pkt 32

– lit. a

Dodanie ust. 9a w art. 91 ma na celu wprowadzenie możliwości rozwiązania umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych na podstawie jednostronnego oświadczenia woli złożonego emitentowi przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości emitenta obejmującej likwidację jego majątku lub postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie jego upadłości ze względu na to, że majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Postulowana zmiana rozwiązałaby problem niewypłacalnych spółek postawionych w stan likwidacji, które, pomimo zajścia prawnych przesłanek, nie zwracają się do Krajowego Depozytu z wnioskiem o rozwiązanie umowy o uczestnictwo i wyrejestrowanie akcji z depozytu papierów wartościowych. Brak takiego działania ze strony tych spółek powoduje narastanie zadłużenia po ich stronie, bowiem w większości przypadków emitenci postawieni w stan upadłości zmierzającej do likwidacji ich majątku zaprzestają wnoszenia opłat rocznych za uczestnictwo w Krajowym Depozycie.

– lit. b

Zmiana ust. 12 ma na celu uwzględnienie dodanego ust. 9a w art. 91 poprzez odniesienie go również do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w zmienianym przepisie.

Art. 1 pkt 33

Dodanie pkt 4 w art. 92 ustawy o ofercie ma na celu usunięcie luki prawnej polegającej na braku regulacji określających zasady wycofywania z obrotu giełdowego akcji spółek zagranicznych, zdematerializowanych zgodnie z polskimi przepisami prawa i notowanych wyłącznie na rynku polskim. Jednocześnie proponowany przepis zapewni akcjonariuszom, zwłaszcza akcjonariuszom mniejszościowym, możliwość ochrony swoich praw we wskazanym przypadku.

Art. 1 pkt 34

Zmiana ust. 3 w art. 94 polega na doprecyzowaniu, że termin 12-miesięczny na dopuszczenie papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie tych papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu jest liczony od dnia przydziału tych papierów, a nie jak dotychczas od dnia zakończenia subskrypcji lub sprzedaży. Zmiana ta ma na celu dostosowanie przedmiotowej regulacji do brzmienia ust. 3 w art. 10, który zawiera odwołanie do art. 94. Ponadto w związku z proponowanymi zmianami art. 10 doprecyzowano, że dopuszczenie papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie tych papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu odnosi się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1 pkt 35–37

Zmiany przepisów zawartych w art. 96, art. 96a i art. 97, dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenie przepisów ustawy o ofercie, mają na celu wdrożenie art. 1 pkt 20, 21 i 23 dyrektywy 2013/50/UE odpowiednio zmieniających art. 28 i art. 29 dyrektywy 2004/109/WE oraz dodającego art. 28a–28c w tej dyrektywie. Szczegółowe uzasadnienie zmian dyrektywy 2004/109/WE w przedmiotowym zakresie zostało zawarte w motywach 16 i 17 preambuły dyrektywy 2013/50/UE. Dyrektywa 2013/50/UE wprowadziła zmiany wymuszające wprowadzenie szczególnych regulacji, dotyczących sankcjonowania naruszeń przez emitentów obowiązków ustanowionych na podstawie dyrektywy 2004/109/WE. Zmiany te obejmują m.in. maksymalną wysokość sankcji pieniężnej, sposób ustalania tej wysokości, szczególne przesłanki, jakimi należy kierować się przy wymierzaniu tych sankcji, a także obowiązek podawania do publicznej wiadomości informacji o decyzjach, którymi zastosowano sankcje w związku z naruszeniem obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/109/WE. Wspomniane zmiany dyrektywy 2004/109/WE wymuszają daleko idące zmiany przepisów sankcyjnych (art. 96 i art. 97 ustawy o ofercie), które dotychczas zawierały jednakowe zasady sankcjonowania przypadków naruszeń zarówno obowiązków informacyjnych, jak i obowiązków związanych z ofertą publiczną.

W szczególności:

pkt 35

– lit. a, e, h, i, k, l, m, n

Zmiany zawarte w lit. a, e, h, i, k, l, m i n nadające w szczególności nowe brzmienie odpowiednio ust. 1 pkt 1, ust. 1 pkt 2 lit. a–c, ust. 2–4 i 7 w art. 96 mają przede wszystkim charakter dostosowawczy i wynikają przede wszystkim z konieczności uwzględnienia w ich treści innych zmian w tej jednostce redakcyjnej (zmiana brzmienia ust. 1, dodanie nowych ust. 1e–1h i ust. 6a). Ponadto zmiany te obejmują zmianę części wspólnej w ust. 1, która ma na celu usunięcie z tego przepisu przesłanki „sytuacji finansowej podmiotu”, którą KNF powinna wziąć pod uwagę przy nakładaniu kary pieniężnej za naruszenie, o którym mowa w tym przepisie. Przesłanki, jakimi powinien kierować się organ nadzoru przy stosowaniu sankcji administracyjnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1–1e, zostały określone w wyodrębnionym przepisie (projektowany art. 96 ust. 1h). Jednocześnie poprzez zmianę brzmienia ust. 7 w art. 96 ustawy o ofercie zapewniona ma być nieuchronność sankcji administracyjnej w stosunku do wymienionych w ust. 6 i 6a osób odpowiedzialnych za naruszenia obowiązków. Dotychczasowy termin 6 miesięcy stwarzał istotne ryzyko spóźnienia się przez organ nadzoru z wydaniem decyzji, która ustali odpowiedzialność tych osób za zaistniałe naruszenia. W związku z tym termin wydłużono do 12 miesięcy. Uchylenie ust. 11 związane jest z projektowaną zmianą art. 150 ust. 1 pkt 14 lit. e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w którym zostało zamieszczone odesłanie do art. 96 ust. 10 i 10a ustawy o ofercie, oraz do art. 97 ust. 1e (odpowiednie stosowanie ust. 10a–10d do przypadku z art. 97). Zmiana ta powoduje konieczność dokonania odpowiednich zmian w ust. 10 (wskazanie zastosowania tego przepisu do decyzji, o których mowa w ust. 13 i 14 w art. 96), w ust. 12 (usunięcie odesłania do ust. 11), w ust. 13 i 15 (usunięcie odesłań do ust. 10 i 11). Ponadto zmiany ust. 13 i 15, w zakresie stosowania sankcji administracyjnych, mają na celu dostosowanie tych przepisów do zmiany ust. 6 w art. 96.

– lit. b

Zmiana ust. 1a w art. 96 wynika z uwzględnienia przewidzianej zmiany ust. 1 w art. 15a, polegającej na odniesieniu oferty kaskadowej, o której mowa w zmienianym przepisie, do wszystkich papierów wartościowych a nie tylko do papierów

wartościowych o charakterze nieudziałowym, jak jest obecnie. Ponadto, zmiana ust. 1a w art. 96 polega na usunięciu z tego przepisu przesłanki „sytuacji finansowej podmiotu”, którą KNF powinna wziąć pod uwagę przy nakładaniu kary pieniężnej za naruszenie, o którym mowa w tym przepisie. Przesłanki, jakimi powinien kierować się organ nadzoru przy stosowaniu sankcji administracyjnych zostały określone w wyodrębnionym przepisie (projektowany art. 96 ust. 1h).

– lit. c

Proponowana zmiana ma na celu uwzględnienie w ust. 1c dodanego ust. 9a w art. 53.

– lit. d

Wskazane w dotychczasowym brzmieniu art. 96 ust. 1 przepisy, w związku z naruszeniem których KNF uprawniona jest do nałożenia sankcji administracyjnej, zostały podzielone pomiędzy ust. 1 oraz dodawany ust. 1e, w którym zamieszczone zostały wyłącznie obowiązki objęte dyrektywą 2004/109/WE. Dodatkowo art. 96 ust. 1f – 1h mają na celu implementację wprowadzonego przez dyrektywę 2013/50/UE mechanizmu ustalania maksymalnej wysokości sankcji administracyjnej, jaka może zostać zastosowana wobec podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków związanych ze znacznymi pakietami akcji spółek publicznych, wprowadzonych na podstawie dyrektywy 2004/109/WE, a także przesłanki, jakimi powinien kierować się organ nadzoru przy stosowaniu tych sankcji. Należy zwrócić uwagę, że wskazana w art. 96 ust. 1h pkt 2 przesłanka „przyczyny naruszenia” ma szeroki zakres, który obejmuje również wskazany w art. 28c ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/109/WE stopień odpowiedzialności podmiotu odpowiedzialnego za naruszenie. Przesłanki określone w art. 96 ust. 1h będą miały zastosowanie również w odniesieniu do naruszeń wynikających z art. 96 ust. 1–1d. Proponowane w ust. 1e–1g w art. 96 regulacje mają na celu implementację art. 28b ust. 1 lit. c (i) dyrektywy 2004/109/WE, dodanego przez art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE. Dodany ust. 1h ma na celu implementację art. 28c ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE, dodanego przez art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE.

– lit. f i g

Zmieniony ust. 6 i dodany ust. 6a w art. 96, odnoszą się do kwestii odpowiedzialności członków organów zarządzających lub nadzorujących emitenta za naruszenie wskazanych w tym przepisie obowiązków i stanowią implementację art. 28 ust. 2 i art. 28b ust. 1 lit. c (ii) dyrektywy 2004/109/WE zmienionych i dodanych odpowiednio

przez art. 1 pkt 20 i 21 dyrektywy 2013/50/UE. Zmiana ust. 6 w art. 96 (wprowadzony pkt 2) polega na wprowadzeniu sankcji administracyjnej nakładanej w maksymalnej wysokości do 8 mln zł dla członków zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, za rażące naruszenie obowiązków, o których mowa w dodawanym ust. 1e w art. 96 ustawy o ofercie. Jednocześnie na niezmienionym poziomie pozostawiono wymiar sankcji za rażące naruszenie przez członków zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, obowiązków, o których mowa w ust. 1 w art. 96 (proponowany pkt 1), które nie są związane z implementowaną zmianą dyrektywy 2004/109/WE, w związku z czym nie ma konieczności podwyższania sankcji w stosunku do wymienionych osób do wysokości wymaganej przez tę dyrektywę. Analogiczne rozwiązania do proponowanych w ust. 6 przyjęto w dodanym ust. 6a w art. 96, który będzie dawał możliwość zastosowania sankcji administracyjnej również w stosunku do członków rady nadzorczej lub innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego. Zaproponowane regulacje powinny przyczynić się do zwrócenia należytej uwagi na znaczenie właściwego wykonywania przez spółki publiczne prawem przewidzianych obowiązków dla prawidłowego funkcjonowania rynku kapitałowego oraz zapewnić należyte i terminowe ich wypełnianie.

– lit. j

Dodane ust. 10a–10d w art. 96 dotyczą przekazywania przez KNF do publicznej wiadomości informacji o nałożonych przez ten organ sankcjach administracyjnych i stanowią implementację art. 29 dyrektywy 2004/109/WE zmienionego art. 1 pkt 23 dyrektywy 2013/50/UE. Regulacja ta nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia przepisów, na podstawie których organ nadzoru będzie zobowiązany publikować informację o decyzji nakładającej sankcję za naruszenie obowiązków regulowanych przez dyrektywę 2004/109/WE. Obowiązujący art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym przewiduje podobną instytucję, jednak ma on szerszy zakres zastosowania, a zasady przekazywania informacji do publicznej wiadomości zostały w nim ukształtowane odmiennie niż wymaga tego zmienione brzmienie art. 29 dyrektywy 2004/109/WE. Dlatego też zdecydowano o wprowadzeniu w ustawie o ofercie przepisów szczególnych (dodawane ust. 10a – 10d w

art. 96 oraz ust. 1e w art. 97) w stosunku do art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, które regulować będą jedynie podawanie do publicznej wiadomości informacji o decyzjach nakładających sankcję za naruszenie obowiązków uregulowanych w dyrektywie 2004/109/WE, w sposób adekwatny do wymagań art. 29 tej dyrektywy. Jednocześnie dodany ust. 10d określa okres, przez jaki informacje o nałożonych sankcjach administracyjnych, przekazane przez KNF do publicznej wiadomości, są udostępniane na stronie internetowej tego organu. Mając na uwadze art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.), stanowiący, że administrator danych ma obowiązek ich przechowywania w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż to jest niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania, w szczególności wskazano w dodanym ust. 10d, że imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za naruszenie mogą być dostępne na stronie internetowej KNF tylko przez rok.

pkt 36

Zmiana art. 96a ma charakter dostosowawczy i wynika z konieczności uwzględnienia w jego treści dodanych w art. 96 ust. 1e i 1f.

pkt 37

Zasady odpowiedzialności karno-administracyjnej, określone przez dyrektywę 2004/109/WE i zmodyfikowane dyrektywą 2013/50/UE, a także rozszerzenie katalogu instrumentów finansowych, w związku z nabywaniem lub zbywaniem których powstają obowiązki notyfikacji zmiany udziału w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej, wymagały dokonania zmiany systematyki art. 97 ustawy o ofercie i wyodrębnienia sankcji za naruszenie art. 69 tej ustawy.

– lit. b

Dodane ust. 1a–1d w art. 97 określają sankcje administracyjne nakładane przez KNF na każdego, kto dopuszcza się naruszeń wskazanych w tym przepisie, i mają na celu implementację art. 28b ust. 1 lit. c (i) i (ii) dyrektywy 2004/109/WE dodanego przez art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE. W szczególności dodawany ust. 1d w art. 97 dostosowuje zasady odpowiedzialności towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem funduszu inwestycyjnego, który naruszył obowiązki przewidziane w art. 69–69b ustawy o ofercie, do zasad odpowiedzialności przyjętych w wyniku

implementacji dyrektywy 2004/109/WE. W dotychczasowym stanie prawnym odpowiedzialność ta była uregulowana w art. 228 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.), a górna granica sankcji przewidzianej w ustawie o funduszach inwestycyjnych określona była w wysokości 500 000 zł, podczas, gdy górna granica sankcji za naruszenie art. 69 była w art. 97 ust. 1 ustawy określona w wysokości 1 000 000 zł. Dodawany art. 97 ust. 1d znosi tę nieuzasadnioną dysproporcję i ustanawia górną granicę możliwej do zastosowania sankcji w jednakowej wysokości, określonej na podstawie art. 97 ust. 1a lub 1b. Konsekwencją tej zmiany jest również przewidziana w art. 2 projektowanej ustawy zmiana art. 228 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, polegająca na wyłączeniu z zakresu zastosowania tego przepisu przypadków naruszenia przez fundusz inwestycyjny art. 69 – 69b ustawy o ofercie.

Dodany ust. 1e projektowanej ustawy stanowi implementację art. 29 dyrektywy 2004/109/WE zmienionego art. 1 pkt 23 dyrektywy 2013/50/UE, poprzez odwołanie do ust. 10a–10d w art. 96, które regulują zasady podawania do publicznej wiadomości informacji o decyzjach nakładających sankcję administracyjną za naruszenie obowiązków uregulowanych w przepisach implementujących dyrektywę 2004/109/WE. Dodany ust. 1f wskazuje okoliczności, które KNF powinna uwzględnić przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1 lub dodanym ust. 1a. Przepis ten ma na celu implementację art. 28c ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE dodanego art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE.

– lit. d

Dodane ust. 6–8 odnoszą się do kwestii odpowiedzialności członka zarządu lub członka organu zarządzającego podmiotu za naruszenie wskazanych w tym przepisie obowiązków i mają na celu implementację art. 28 ust. 2 i art. 28b ust. 1 lit. c (ii) dyrektywy 2004/109/WE zmienionych i dodanych odpowiednio przez art. 1 pkt 20 i 21 dyrektywy 2013/50/UE. Proponowane przepisy zasadniczo zawierają analogiczne rozwiązania do projektowanej regulacji zawartej w ust. 6 w art. 96. Niemniej jednak obowiązki, których sankcjonowanie przewidziane zostało w art. 96, adresowane są wyłącznie do emitentów, natomiast obowiązki, których sankcjonowanie przewidziane zostało w art. 97, dotyczą szerokiego grona uczestników rynku kapitałowego, przyjmujących różne formy prawne. Dlatego katalog osób zarządzających tymi

podmiotami, które są odpowiedzialne za naruszenia obowiązków wskazanych w art. 97 ust. 1 i 1a ustawy o ofercie, musi obejmować nie tylko członków organu zarządzającego danego podmiotu, ale również wspólników uprawnionych do reprezentowania danego podmiotu. Podobnie art. 97 ust. 7 obejmuje każdy przypadek naruszenia obowiązków przez fundusz inwestycyjny, niezależnie od tego, czy jest to fundusz będący emitentem papierów wartościowych. W ust. 8 zawierającym regulację, odnoszącą się do terminu, w jakim od wydania decyzji, może zostać nałożona kara, zastosowano analogiczne rozwiązanie jak przyjęte w art. 96 ust. 7.

– lit. a i c

Zmiany zawarte w lit. a i c nadające nowe brzmienie odpowiednio ust. 1 (uchylony pkt 2) i ust. 2–4 w art. 97 mają charakter dostosowawczy i wynikają z konieczności uwzględnienia w ich treści dodanych regulacji w art. 97.

Art. 1 pkt 38

Dodany art. 97a wskazuje zasady obliczania równowartości w walucie polskiej kwoty wyrażonej w walucie innej niż polska w przypadku wskazanym w tym przepisie i ma na celu implementację art. 28b ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2004/109/WE dodanego art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE.

Art. 1 pkt 39

Dodanie zdania drugiego w ust. 2 w art. 98 ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 6 dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 6 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/71/WE i polega na wskazaniu, że dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu powinny zawierać wyraźne ostrzeżenia odnoszące się do odpowiedzialności cywilnej w związku z informacjami zawartymi w kluczowych informacjach dla inwestorów.

Art. 1 pkt 40

Proponowana zmiana ust. 2 w art. 99 ma na celu doprecyzowanie przesłanek odpowiedzialności za prowadzenie akcji promocyjnej dotyczącej nabycia lub objęcia papierów wartościowych oraz rozszerzenie tej odpowiedzialności poprzez jej odniesienie nie tylko do oferty publicznej papierów wartościowych, ale również do ubiegania się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym. Spowoduje to usunięcie luki polegającej na niewskazaniu wśród

okoliczności wyłączających karalność zachęcania lub promowania nabycia lub objęcia papierów wartościowych w przypadku, w którym działania te podejmowane są w związku z ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, które powinno być traktowane na równi z oferowaniem papierów wartościowych.

Art. 2

pkt 1

Zmiana ust. 2 w art. 228 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych polega na wyłączeniu naruszeń art. 69–69b ustawy o ofercie z katalogu naruszeń, które są wskazane w ustawie o funduszach inwestycyjnych, jako zagrożonych sankcjami, które może nałożyć KNF na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych na towarzystwo funduszy inwestycyjnych.

pkt 2

Dodanie ust. 4a w art. 282 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych ma na celu uzupełnienie tej ustawy o przepisy zwalniające z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w przypadku przekazywania przez KNF informacji stanowiących taką tajemnicę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetów ustanowionych przez ten organ oraz powołanych przez nie grup. Proponowana regulacja jest dopełnieniem zaproponowanej w art. 4 pkt 1 projektowanej nowelizacji zmiany ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (dodanie art. 22a). Wprowadzenie tej regulacji pozwoli na uniknięcie wątpliwości, czy przekazywanie informacji chronionych jako tajemnica zawodowa w rozumieniu art. 280 ustawy o funduszach inwestycyjnych nie naruszyło zasad postępowania przez Komisję z takimi informacjami.

Art. 3

pkt 1

Dodany ust. 2a w art. 4 w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi ma na celu umożliwienie dokonywania w rejestrze nabywców skarbowych papierów oszczędnościowych prowadzonym przez agenta emisji zapisów ujawniających kolejnych nabywców tych papierów, a nie tylko nabywców w obrocie pierwotnym.

pkt 2

lit. a

Zmiana brzmienia lit. e w pkt 14 w ust. 1 w art. 150 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi wynika z projektowanego uchylenia ust. 11 w art. 96.

lit. b

Zmiana ust. 1 w art. 150 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi polegająca na dodaniu pkt 19 i 20 jest dopełnieniem zaproponowanej w art. 4 pkt 1 projektowanej nowelizacji zmiany ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (dodanie art. 22a) i ma na celu rozszerzenie katalogu wyłączeń z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w przypadku wykonania uprawnienia przewidzianego w projektowanym art. 22a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 4

pkt 1

Zaproponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie implementacji ust. 3 w art. 25 dyrektywy 2004/109/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010 r., str. 120) i wyeliminowanie przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/109/WE w zakresie wymiany informacji pomiędzy KNF a Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Zmiana ta umożliwi jednocześnie prawidłową realizację wydanych w tym zakresie Wytycznych nadzorczych ESMA – nr 1, 10, 11, 12, 13, 15 i 16. Zmiana ta polega na dodaniu art. 22a w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym stanowiącego podstawę do przekazywania przez KNF do ESMA, także z własnej inicjatywy, informacji chronionych jako tajemnica zawodowa.

pkt 2

Zmiana pkt 1 w ust. 1 w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym ma na celu rozszerzenie katalogu przypadków, w których KNF może zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniach przepisów prawnych, o naruszenia przepisów aktów wykonawczych, wydanych na podstawie ustaw wskazanych w zmienianym przepisie. Zaproponowana zmiana będzie służyć rozszerzeniu oddziaływania stosowanych przez KNF środków w ramach prewencji ogólnej, a także zwiększeniu transparentności zjawisk zachodzących na rynku kapitałowym.

Art. 5

Przedmiotowa regulacja stanowi przepis przejściowy wskazujący początek biegu terminu na przekazanie informacji o państwie macierzystym w przypadku emitenta, którego papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, i którego wybór państwa macierzystego nie został ujawniony przed dniem 27 listopada 2015 r.

Art. 6

Projekt zawiera również regulacje przejściowe wskazujące, jakie przepisy będą miały zastosowanie do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy (ust. 1). Ponadto projekt wskazuje według jakich przepisów będą wymierzane sankcje administracyjne za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stanowiące naruszenie przepisów ustawy o ofercie, w brzmieniu dotychczasowym (ust. 2).

Art. 7

Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Mając na uwadze, że projektowana ustawa ma na celu terminowe wdrożenie dyrektywy 2013/50/UE, uzasadnione jest, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w

życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) przewiduje się, że w wyniku zaproponowanych w projekcie rozwiązań nie dojdzie do zmiany poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, w związku z czym nie ma konieczności zamieszczania w projekcie maksymalnego limitu tych wydatków. Regulacje odnoszące się do nakładania kar i stosowania środków administracyjnych za naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 2004/109/WE zmienionej przez dyrektywę 2013/50/UE mają na celu wzmocnienie systemu kar, w tym m.in. poprzez zwiększenie uprawnień państw członkowskich w zakresie nakładania kar i zwiększenie poziomu tych kar. W związku z tym przewiduje się, że dochody budżetu państwa z tytułu nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego kar pieniężnych mogą wzrosnąć. W chwili obecnej niemożliwe jest jednak oszacowanie skali wzrostu tych dochodów.

Stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

W opinii projektodawców regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Izabela Leszczyna, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Borysewicz, pracownik Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego, tel. 22 694 30 36; e-mail: krzysztof.borysewicz@mf.gov.pl	Data sporządzenia 9.09.2015 r. Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), w zakresie zmiany dyrektywy 2003/71/WE Nr w wykazie prac UC114
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE, a także dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), w zakresie zmiany dyrektywy 2003/71/WE. Wymienione dyrektywy realizują w szczególności potrzebę zwiększenia skuteczności istniejącego systemu dotyczącego przejrzystości, zwłaszcza w zakresie ujawniania informacji na temat własności przedsiębiorstwa. W szczególności celem dyrektywy 2013/50/UE jest również wzmocnienie systemu kar i środków administracyjnych za naruszenia przepisów dyrektywy 2004/109/WE zmienionej dyrektywą 2013/50/UE, co przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przewidywane regulacje będą w szczególności odnosić się do:

- 1) zmiany definicji „państwa macierzystego” oraz procedury wyboru przez emitenta tego państwa i zawiadamiania o tym wyborze,

- 2) zawiadamiania o znacznych pakietach praw głosu,
 3) nakładania kar i stosowania środków administracyjnych za naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 2004/109/WE.

Proponowane rozwiązania przyczynią się w szczególności do wzmocnienia bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja stanowi dostosowanie przepisów krajowych do rozwiązań przewidzianych w dyrektywach 2013/50/UE i 2014/51/UE. Państwa członkowskie są obecnie w trakcie przyjmowania odpowiednich regulacji mających na celu dostosowanie przepisów krajowych do rozwiązań przewidzianych w wymienionej dyrektywie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Emitenci	Nie jest możliwe jednoznaczne oszacowanie liczby emitentów. Niemniej jednak należy wskazać w szczególności na spółki publiczne, których akcje notowane są na rynku regulowanym (477 – stan na 8 września 2015 r.) lub w alternatywnym systemie obrotu (431 – stan na 8 września 2015 r.).	Strona internetowa GPW S.A. Strona internetowa NewConnect Dane Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego – strona internetowa Komisji Nadzoru Finansowego	Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu.
Inwestorzy	Nie jest możliwe jednoznaczne wskazanie liczby inwestorów. Niemniej jednak w świetle danych Giełdy Papierów Wartościowych S.A. liczba rachunków inwestycyjnych wg stanu na 2013 r. wynosiła 1 495 000.	Strona internetowa GPW S.A.	Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu.
Urząd Komisji Nadzoru Finansowego			Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu. Proponowane przepisy wzmocnią możliwości Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie sprawowanego nadzoru oraz ochrony bezpieczeństwa obrotu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniu 20 stycznia 2015 r. projekt ustawy, w ramach konsultacji publicznych oraz opiniowania, został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Związku Banków Polskich, Rady Banków Depozytariuszy, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Związku Maklerów i Doradców, Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Fundacji

Polski Instytut Dyrektorów oraz Krajowej Izby Biegłych Rewidentów. W dniu 27 lutego 2015 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa z udziałem instytucji, które zgłosiły uwagi do projektu ustawy. W wyniku konferencji uzgodniono większość zgłoszonych propozycji. Niemniej jednak w trakcie konferencji część swoich uwag podtrzymali przedstawiciele: Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych i Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., w wyniku czego nie zostały usunięte rozbieżności stanowisk, w zakresie których konieczne było podjęcie decyzji rozstrzygającej przez Ministra Finansów. Ponadto, w odniesieniu do niektórych zgłoszonych uwag, pomimo braku stwierdzenia rozbieżności w ich zakresie, projektodawca uzależnił ewentualne uwzględnienie tych uwag i dokonanie modyfikacji projektowanych przepisów od zgody i decyzji Ministra Finansów. Rozstrzygnięcia w tym zakresie zostały omówione w raporcie z konsultacji. W dniu 24 kwietnia 2015 r., zgodnie z postanowieniami § 48 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979), projekt został przekazany do ponownych uzgodnień i konsultacji publicznych oraz zaopiniowania. Ich wynik został omówiony w raporcie odnoszącym się do ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych przewiduje się, że w wyniku zaproponowanych w projekcie rozwiązań nie dojdzie do zmiany poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacje odnoszące się do nakładania kar i stosowania środków administracyjnych za naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 2004/109/WE zmienionej przez dyrektywę 2013/50/UE mają na celu wzmocnienie systemu kar i sankcji, w tym m.in. poprzez zwiększenie uprawnień państw członkowskich w zakresie nakładania kar i zwiększenie poziomu tych kar. W związku z tym przewiduje się, że dochody budżetu państwa z tytułu nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego kar pieniężnych mogą wzrosnąć. W chwili obecnej niemożliwe jest jednak oszacowanie skali wzrostu tych dochodów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa							

niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	gospodarka	
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wzmocnienie bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów indywidualnych w spółkach publicznych.
	gospodarka	Wzmocnienie ochrony uczestników polskiego rynku kapitałowego i bezpieczeństwa obrotu.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☒ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

Komentarz:

Zmiany obciążeń regulacyjnych wynikać będą przede wszystkim z modyfikacji przepisów odnoszących się do procedury wyboru „państwa macierzystego” przez emitenta i zawiadamiania o tym wyborze oraz zmian w zakresie przepisów dotyczących zawiadamiania o znacznych pakietach praw głosu.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ inne:

☐ demografia
☐ mienie państwowe

☐ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Projektowana ustawa nie wpłynie na wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Rozwiązanie problemu zidentyfikowanego w pkt 1 uzasadnia, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych, odstępienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której, jeżeli ustawa zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tej ustawy powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1

czerwca.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu ustawy nastąpi na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji

projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw

Stosownie do postanowień uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (MP z 2013 r. poz. 979) projekt ustawy został w dniu 20 stycznia 2015 r. przekazany do uzgodnień i konsultacji publicznych oraz zaopiniowania. Zgłoszone do projektu uwagi, zarówno o charakterze redakcyjno-legislacyjnym, doprecyzowującym, jak i merytorycznym, zostały poddane szczegółowej analizie i omówione podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 27 lutego 2015 r., w której wzięli udział w szczególności przedstawiciele: Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A. oraz Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych. Zgłoszone uwagi zostały w miarę możliwości uwzględnione w projekcie, odnosząc to stwierdzenie przede wszystkim do uwag, w zakresie których został osiągnięty konsensus przez uczestników konferencji. Niemniej część swoich uwag podtrzymali przedstawiciele: Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych i Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., w wyniku czego nie zostały usunięte rozbieżności stanowisk, w zakresie których konieczne było podjęcie decyzji rozstrzygającej przez Ministra Finansów. Ponadto, w odniesieniu do niektórych zgłoszonych uwag, pomimo braku stwierdzenia rozbieżności w ich zakresie, projektodawca uzależnił ewentualne uwzględnienie tych uwag i dokonanie modyfikacji projektowanych przepisów od zgody i decyzji Ministra Finansów.

Rozbieżność nr 1 - dotycząca propozycji zmiany definicji „pośredniego nabycia akcji”.

Propozycja nadania pkt 27 w art. 4 brzmienia:

„27) pośrednim nabyciu akcji - rozumie się przez to uzyskanie statusu podmiotu dominującego, z wyłączeniem możliwości uzyskania w ten sposób statusu podmiotu

dominującego przez Skarb Państwa, w podmiocie posiadającym akcje spółki publicznej lub w innym podmiocie będącym wobec tego podmiotu podmiotem dominującym albo nabycie lub objęcie akcji spółki publicznej przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio zależny;”

ma na celu wyłączenie Skarbu Państwa z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa odpowiednio w art. 69 oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych.

- Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami oraz Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych

Wymienione podmioty wyraziły sprzeciw wobec propozycji wskazując na konieczność równego traktowania akcjonariuszy wobec prawa, co jest fundamentem funkcjonowania rynku kapitałowego. Proponowane rozwiązanie byłoby w ich ocenie sprzeczne z dyrektywą 2004/25/WE w sprawie ofert przejęcia. Rozwiązanie to stawiałoby Skarb Państwa w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do innych uczestników obrotu, znajdujących się w takiej samej sytuacji, w związku z pośrednim nabyciem akcji spółek publicznych, ale również ograniczałoby prawa pozostałych akcjonariuszy takich spółek. Skarb Państwa, występujący jako uczestnik obrotu cywilnoprawnego, powinien być objęty takim samym zakresem praw i obowiązków związanych z tym uczestnictwem, jaki przypisany został przez ustawodawcę pozostałym uczestnikom obrotu. W przeciwnym wypadku zakłócona zostanie równość uczestników obrotu, podejmujących działania na rynku kapitałowym. W szczególności, przyjęcie proponowanych zapisów znacząco pogarszałoby sytuację akcjonariuszy mniejszościowych.

- Stanowisko Ministerstwa Finansów

Ministerstwo Finansów postanowiło na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawić proponowane rozwiązanie w projekcie, z zastrzeżeniem, że rozstrzygające znaczenie w jego zakresie będzie miała opinia Ministra Spraw Zagranicznych o zgodności tego rozwiązania z prawem Unii Europejskiej, która do chwili obecnej nie została definitywnie wyrażona.

Rozbieżność nr 2 - dotycząca nakładania kar na osoby fizyczne wchodzące w skład organów towarzystwa funduszy inwestycyjnych oraz upubliczniania faktu tego ukarania.

- Stanowisko Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami

W ocenie IZFiA w art. 96 w ust. 6 i 6a oraz art. 97 ust. 7 nie jest konieczne ani usprawiedliwione żadnymi względami nakładanie kar na osoby fizyczne wchodzące w skład organów towarzystwa funduszy inwestycyjnych oraz publiczne piętnowanie takich osób, w sposób przewidziany w art. 96 ust. 10a.

➤ Stanowisko Ministerstwa Finansów

Proponowane brzmienie art. 96 ust. 6 i 6a oraz art. 97 ust. 7 zawierających regulacje odnoszące się do kar nakładanych na członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu stanowi implementację art. 28 ust. 2 i art. 28b ust. 1 lit. c(ii) dyrektywy 2004/109/WE zmienionych i dodanych odpowiednio art. 1 pkt 20 i 21 dyrektywy 2013/50/UE. Natomiast proponowane ust. 10a - 10c w art. 96 dotyczące przekazywania przez KNF do publicznej wiadomości informacji o nałożonych sankcjach administracyjnych stanowią implementację art. 29 dyrektywy 2004/109/WE zmienionego art. 1 pkt 23 dyrektywy 2013/50/UE. Mając na uwadze powyższe Ministerstwo Finansów postanowiło nie uwzględnić uwag IZFiA.

Rozbieżność nr 3 - dotycząca treści art. 96 ust. 6, który umożliwia nałożenie sankcji wyłącznie w przypadku „rażącego” naruszenia obowiązków informacyjnych.

➤ Stanowisko Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych

W ocenie Stowarzyszenia z art. 96 ust. 6 należałoby wyeliminować słowo „rażącego”, co spowodowałoby, że działania członków zarządu byłyby pod szczególnym dodatkowym rygorem. W ocenie Stowarzyszenia postulowana zmiana nakładałaby na członków zarządu dodatkową presję na jakość prowadzonej polityki informacyjnej, a w konsekwencji bezpośrednia odpowiedzialność członków zarządu przy każdym możliwym naruszeniu obowiązków informacyjnych powinna prowadzić do sytuacji, w której jakość polityki informacyjnej emitenta będzie lepsza, a w konsekwencji zmniejszy się równocześnie ryzyko występowania błędów po stronie emitentów. W takiej z kolei sytuacji powinno zmniejszyć się również ryzyko akcjonariuszy spółek w obszarze konsekwencji, jakie mogą nieść im w sposób pośredni kary nakładane bezpośrednio na spółki.

➤ Stanowisko Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych oraz Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

W ocenie tych podmiotów postulowana zmiana uczyniłaby przedmiotowy przepis nadmiernie rygorystycznym.

➤ Stanowisko Ministerstwa Finansów

Ministerstwo Finansów podziela argumentację Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych oraz Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. oraz uznaje obecne brzmienie przedmiotowego przepisu za zasadne. W ocenie Ministerstwa Finansów ewentualna zmiana w tym zakresie nie przyczyni się do podniesienia jakości polityki informacyjnej emitentów oraz wzmocnienia ochrony interesów akcjonariuszy spółek publicznych. W związku z tym Ministerstwo Finansów zdecydowało o pozostawieniu wyrazu „rażącego” w art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie.

Pozostałe kwestie do rozstrzygnięcia przez Ministra Finansów niestanowiące rozbieżności.

- 1) Postulaty Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych obniżenia maksymalnego poziomu kar za naruszenie obowiązków wskazanych w art. 96 i art. 97 oraz sprzeciw wobec propozycji regulacji przewidującej nakładanie kar odrębnie za każdy z popełnionych czynów.

➤ Stanowisko Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych

W ocenie SEG zaproponowane rozwiązania:

- 1) w art. 96 ust. 1e, 1g - proponowana kara w wysokości 10.000.000 zł lub 5% rocznego przychodu (skonsolidowanego),
 - 2) w art. 96 ust. 6 i ust. 6a - wysokość proponowanej kary odpowiednio na osoby zarządzające do wysokości 2.000.000 zł oraz na członka rady nadzorczej do wysokości 100.000 zł,
 - 3) w art. 97 ust. 1a - proponowane kary na osobę fizyczną do wysokości 2.000.000 zł, a na inne podmioty do 10.000.000 zł lub 5% rocznego przychodu,
 - 4) w art. 97 ust. 6 - kara na osoby zarządzające za rażące naruszenie obowiązków do 2.000.000 zł,
- są absolutnie nieadekwatne do warunków polskiego rynku kapitałowego. Proponowane wysokości kar nie odpowiadają wielkości spółek notowanych na GPW i niosą ze sobą ogromne ryzyko systemowego podwyższenia nakładanych na spółki kar. Uwzględniając nadchodzące zmiany w zakresie obowiązków informacyjnych należy wskazać, że proponowane kary są nieakceptowalne z punktu widzenia środowiska emitentów i dramatycznie obniżą konkurencyjność polskiego rynku kapitałowego

poprzez ryzyko obniżenia zainteresowania inwestorów inwestycjami w papiery wartościowe notowane na GPW oraz spowodują zagrożenie arbitrażem regulacyjnym;

5) w art. 97 ust. 2 - w zakresie nakładania kar odrębnie za każdy z czynów określonych w przepisie

- jest rozwiązaniem niespotykanym w dotychczasowej praktyce polskiego rynku kapitałowego. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych wyraża sprzeciw wobec proponowanego rozwiązania, jako nieakceptowalnemu z punktu widzenia konkurencyjności polskiego rynku kapitałowego;

Również w ocenie Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami maksymalne wysokości kar przewidzianych w art. 97 są nieadekwatne i nieproporcjonalne do chronionego dobra, zwłaszcza w świetle regulacji projektowanego ust. 2, który pozwala na dalsze multiplikowanie wysokości kary.

➤ Stanowisko Ministerstwa Finansów

Należy zauważyć, że zaproponowane w projektowanych przepisach górne granice kar pieniężnych są znacznie niższe niż przewidziane w dyrektywie 2004/109/WE, zmienionej dyrektywą 2013/50/UE, które wynoszą 10.000.000 euro w przypadku osoby prawnej oraz 2.000.000 euro w przypadku osoby fizycznej. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 28b ust. 3 zmienionej dyrektywy 2004/109/WE państwa członkowskie mogą przewidzieć dodatkowe kary lub środki oraz wyższe poziomy finansowych kar administracyjnych niż poziomy określone w tej dyrektywie. Niemniej mając na uwadze przywołane argumenty SEG oraz wysokości innych kar pieniężnych przewidzianych w rozdziale zmienianej ustawy dotyczącym sankcji administracyjnych za naruszenie jej przepisów Ministerstwo Finansów zdecydowało o obniżeniu górnej granicy kar pieniężnych przewidzianych w zaproponowanych przepisach o połowę. W ocenie Ministerstwa Finansów obniżenie to nie spowoduje zaniku odstraszającego charakteru tych kar i jednocześnie pozwoli na spełnianie przez nie roli skutecznych i efektywnych instrumentów skłaniających do powstrzymywania się od działań naruszających przepisy ustawy. Natomiast w odniesieniu do uwagi dotyczącej art. 97 ust. 2 należy zauważyć, że możliwość nakładania przez KNF kar odrębnie za każdy z popełnionych czynów wynika również z obowiązującego brzmienia tego przepisu, w związku z czym Ministerstwo Finansów postanowiło nie uwzględnić tej uwagi.

- 2) Propozycja Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego rozszerzenia projektu o dodatkowe zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz dodanie zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

➤ Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego

UKNF zauważa konieczność implementacji art. 25 ust. 3 Dyrektywy 2004/109/WE i wyeliminowania przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków wynikających z wymienionej dyrektywy w zakresie wymiany informacji pomiędzy KNF a ESMA. Zmiana ta umożliwi jednocześnie prawidłową realizację wydanych w tym zakresie Wytycznych nadzorczych ESMA - nr 1, 10, 11, 12, 13, 15 i 16. Zmiana powinna polegać na wprowadzeniu w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym podstawy do przekazywania do ESMA przez KNF, także z własnej inicjatywy, informacji chronionych jako tajemnica zawodowa. W tym celu w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym powinien zostać dodany art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje, niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010 r, s. 84).”.

Dopełnieniem tej zmiany powinno być rozszerzenie katalogu wyłączeń z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, w przypadku wykonania uprawnienia przewidzianego w projektowanym wyżej art. 22a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W tym celu w art. 150 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi należy dodać pkt 18 i 19 w brzmieniu:

„18) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom - w celu realizacji ich zadań i uprawnień;

19) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych - w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, oraz decyzjach podjętych przez Komisję, w celu ich publikacji.”.

➤ Stanowisko Ministerstwa Finansów

W ocenie Ministerstwa Finansów powyższe propozycje UKNF, mające na celu ułatwienie współpracy pomiędzy KNF a ESMA oraz stworzenie warunków dla wywiązywania się przez te organy z ich obowiązków oraz wykonywania swoich uprawnień, przyczynią się do wzmocnienia bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym, a zarazem wyeliminowania potencjalnego zarzutu ze strony KE nienależytej implementacji prawa europejskiego. W związku z tym Ministerstwo Finansów postanowiło przyjąć propozycje UKNF.

W opinii projektodawcy regulacja nie wymagała zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Zestawienie uwag do projektu z dnia 15 stycznia 2015 r. ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw

L.p.	Prze- pis	Jednostka zgłaszająca	Treść uwagi	Stanowisko MF
1	Uwa- ga ogól- na	Bankowy Fundusz Gwarancyj- ny	Przede wszystkim należy podkreślić konieczność ścisłej koordynacji prac legislacyjnych nad przedmiotowym projektem ustawy z równoległe prowadzonymi w Ministerstwie Finansów pracami nad implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 („dyrektywa 2014/59/UE”). Zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE może być związane w sposób pośredni lub bezpośredni z emisją określonych kategorii papierów wartościowych w toku postępowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (por. np. art. 53 ust. 2 lit. d dyrektywy 2014/59/UE). Ponadto dyrektywa 2014/59/UE ustanawia obowiązek zachowania w poufności informacji dotyczących postępowania. W toku prac legislacyjnych niezbędne może być wyłączenie stosowania niektórych przepisów nowelizowanej ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382) („ustawa o ofercie publicznej”) w postępowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby dyrektywa 2014/59/UE została prawidłowo implementowana.	Uwaga przyjęta do wiadomości.
2	Uwa- ga ogól- na	Stowarzy- szenie Emi- tentów Giełdowych	Niezależnie od uwag szczegółowych Stowarzyszenie pragnie zwrócić uwagę na kilka systemowych kwestii, które mają istotne znaczenie dla funkcjonowania rynku kapitałowego i jego konkurencyjności. Proponowane w projekcie zmiany przedmiotowej ustawy zmiany wprowadzają drastycznie wysokie kary oraz możliwość multiplikacji kar poprzez odrębne nakładanie kar za każde z ewentualnych naruszeń. Proponowane regulacje w zakresie kar są nieadekwatne do wielkości spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie w porównaniu do średniej wielkości spółek na innych rynkach Unii Europejskiej. Należy podkreślić, że średnia wartość spółki giełdowej w Polsce jest wielokrotnie niższa niż na rozwiniętych rynkach UE. Zatem zastosowane przez regulacje krajowe standardy sankcji kar administracyjnych powinny być różne i dopasowane do danego rynku ze względu na wielkość spół-	Uwaga przyjęta do wiadomości.

			łek, do których będą miały zastosowanie. Pojawia się także pytanie o skłonność nowych spółek do wejścia na GPW w przyszłości. Wzrastająca liczba różnego rodzaju obowiązków, dramatycznie wzrastająca wartość ewentualnych kar, komplikacja regulacji, wysokość możliwych kar na osoby zarządzające i nadzorujące, a wreszcie dążenie do przełożenia wszelkich ryzyk związanych ze zbieraniem, selekcją i raportowaniem informacji cenotwórczych na spółki spowodują znaczące obniżenie zainteresowania spółek prywatnych wchodzeniem na GPW w Warszawie. Biorąc powyższe pod uwagę Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych zwraca się z wnioskiem o podjęcie dyskusji ze wszystkimi uczestnikami rynku kapitałowego na temat możliwych kierunków rozwoju regulacji oraz sposobu implementacji regulacji unijnych, który pozwoli utrzymać konkurencyjność polskiego rynku kapitałowego.	
3	Art. 3 ust. 1 i 3	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	W związku z zaproponowanym brzmieniem tego przepisu pojawia się wątpliwość, czy przypadku oferty dokonywanej w kilku państwach członkowskich, przy czym w każdym z tych państw oferta skierowana byłaby do mniej niż 150 osób, oferta taka będzie traktowana jako oferta publiczna.	Uwaga wyjaśniona.
4	Art. 4 pkt 27	Ministerstwo Skarbu Państwa	Propozycja zmiany pkt 27 w art. 4: „27) pośrednim nabyciu akcji – rozumie się przez to uzyskanie statusu podmiotu dominującego, z wyłączeniem możliwości uzyskania w ten sposób statusu podmiotu dominującego przez Skarb Państwa, w podmiocie posiadającym akcje spółki publicznej lub w innym podmiocie będącym wobec tego podmiotu podmiotem dominującym albo nabycie lub objęcie akcji spółki publicznej przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio zależny;”. Propozycja ma na celu wyłączenie Skarbu Państwa z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa odpowiednio w art. 69 oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych.	Uwaga uwzględniona. Ministerstwo Finansów postanowiło na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawić proponowane rozwiązanie w projekcie, z zastrzeżeniem, że rozstrzygające znaczenie w jego zakresie będzie miała opinia Ministra Spraw Zagranicznych o zgodności tego rozwiązania z prawem Unii Europejskiej, która do chwili obecnej nie została definitywnie wyrażona. Szersze wyjaśnienie tej kwestii zostało zawarte w <i>Raporcie z konsultacji</i>.
5	Art. 4 pkt 29	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	W art 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy (dodającym pkt 28 <i>(powinno być „pkt 29” - uwaga MF)</i> do art. 4 ustawy o ofercie publicznej) pojęcie pozycji długiej zostało zdefiniowane jako „sytuacja, w której podmiot uzyskuje bezpośrednie korzyści ekonomiczne w przypadku wzrostu	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

		ny	ceny danego instrumentu finansowego”. Taka definicja jest nieprecyzyjna i może stanowić utrudnienie dla zastosowania przepisów projektowanej ustawy odwołujących się do pozycji długiej. W szczególności dotyczy to dodawanego art. 69b ust 4 ustawy o ofercie publicznej, który stanowi, że przy obliczaniu praw głosu uwzględnia się wyłącznie pozycje długie. Wydaje się, że przy obliczaniu praw głosu uwzględnia się nie tyle sytuacje, co określone instrumenty finansowe, z których te prawa wynikają. Zwracam jednak uwagę, że pojęcie pozycja długa ma charakter stricte ekonomiczny i jest stosowane w odniesieniu do bardzo zróżnicowanych przypadków związanych z nabywaniem lub posiadaniem instrumentów finansowych, przez co jego prawidłowe zdefiniowanie może być znacznie utrudnione. Termin ten nie został zdefiniowany w dyrektywie 2013/50/UE ani w innych aktach prawa unijnego; nie definiuje się go również w polskich aktach wykonawczych (por. załącznik nr 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, Dz. U. z 2013 r. poz. 538). Wydaje się, że należy rozważyć doprecyzowanie definicji albo zrezygnowanie z definiowania tego pojęcia.	Definicja pozycji długiej została zmodyfikowana.
6	Art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Warto doprecyzować, jak należy zakwalifikować ofertę publiczną dokonywaną w kilku krajach członkowskich jednocześnie. Czy w takim przypadku powinna ona podlegać w całości wpisowi do prowadzonej przez Komisję ewidencji, czy też wyłącznie w zakresie, w jakim papiery proponowane były do nabycia na terytorium RP; nie jest też jasne, kiedy mamy do czynienia z proponowaniem na terytorium RP - czy propozycja kierowana do polskich inwestorów jest oferowaniem na terytorium RP w przypadku gdy zapisy są zasadniczo składane w innym państwie członkowskim, ale mogą być też składane przez internet lub przez działających w Polsce agentów?	Uwaga wyjaśniona.
7	Art. 11 ust. 3 i 4	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Nie jest jasne sformułowanie „emitenta, którego siedziba <u>nie</u> znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, innego niż wskazanego w ust. 2.” (zawarte w art. 11 ust. 3 ustawy o ofercie). W efekcie przepis jest niezrozumiały. Nie wydaje się szczęśliwa redakcja art. 11 ust. 4 ustawy o ofercie, zgodnie z którą w przypadku gdy wskazania dokonał emitent, emitent może postanowić o wskazaniu innego państwa członkowskiego. W tym przypadku, jak rozumiemy, może chodzić o zmianę dokonanego wcześniej wskazania. Należałoby zatem wskazać na tryb i termin dokonania takiej zmiany. Przepis nie precyzuje, w jaki sposób ma być dokonywany wybór.	Uwaga uwzględniona.
8	Art. 11 ust. 4	Rządowe Centrum Legislacji	Projektowane brzmienie art. 11 ust. 4 pkt 2 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (zwanej dalej: „u.o.p.”) budzi wątpliwości co do właściwego wdrożenia w tym	Uwaga uwzględniona.

	pkt 2		przepisie regulacji art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) tiret drugie dyrektywy 2003/71/WE, zmienionej dyrektywą 2013/50/UE. Z proponowanego brzmienia art. 11 ust. 4 pkt 2 u.o.p. wynika bowiem, że emitent może dokonać „nowego wyboru” państwa członkowskiego jako państwa macierzystego, po dokonaniu wyboru państwa macierzystego „zgodnie z art. 55a ust. 4” (a zatem na podstawie regulacji implementujących przepis art. 2 ust. 1 lit. i ppkt (iii) dyrektywy 2004/109/WE, do którego odsyła art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) tiret drugie dyrektywy 2003/71/WE). Rozwiązanie takie nie będzie jednak wdrażało w/w przepisu dyrektywy 2003/71/WE w sposób właściwy – jako że możliwość dokonania przez emitenta „nowego wyboru” zastrzega on dla przypadku wybierania przez niego nowego państwa macierzystego „zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. i ppkt (iii) dyrektywy 2004/109/WE”, a zatem zgodnie z regulacjami, którym w projektowanej nowelizacji odpowiada przepis art. 55a ust. 4 u.o.p. Z w/w przepisu dyrektywy 2003/71/WE wynika więc, iż „późniejszy wybór”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) tiret drugie dyrektywy 2003/71/WE, nie jest kolejnym, dodatkowym wyborem państwa macierzystego, ale może być przez emitenta dokonywany <u>jedynie w przypadku i na warunkach określonych w art. 55a ust. 4 u.o.p.</u> – co nie jest zapewnione w obecnym brzmieniu art. 11 ust. 4 pkt 2 u.o.p. Z art. 11 ust. 4 pkt 2 u.o.p. wynika przy tym, iż państwem macierzystym wybieranym w ramach takiej „dodatkowej” możliwości wyboru mogłoby być dowolne państwo członkowskie, a nie państwo, które emitent może wybrać zgodnie z art. 55a ust. 4 u.o.p. – co byłoby sprzeczne z art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) tiret drugie dyrektywy 2003/71/WE, odsyłającym w tej kwestii do art. 2 ust. 1 lit. i ppkt (iii) dyrektywy 2004/109/WE. Niezależnie od powyższych wątpliwości należy także zauważyć, iż przepis art. 11 ust. 4 u.o.p. wydaje się niespójny wewnętrznie – wskazany w ust. 4, we wprowadzeniu do wyliczenia, wybór „o którym mowa w ust. 3” (w ramach którego można wybrać państwo pierwszej oferty publicznej lub złożenia pierwszego wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu), nie wydaje się tożsamy z przywołanym w pkt 2 tego wyliczenia wyborem dokonany „zgodnie z art. 55a ust. 4” (w ramach którego możliwy jest wybór państwa, w którym papiery wartościowe emitenta są dopuszczone do obrotu lub państwa jego siedziby).	
9	Art. 22a	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Proponujemy zastąpienie wyrazów „odnoszące się do emitenta” wyrazami „dotyczące emitenta” - w celu ujednolicenia terminologii użytej do redakcji tego przepisu.	Uwaga uwzględniona.

10	Art. 26 ust. 2	BondSpot S.A.	Proponowana zmiana w art. 26 ust. 2 ustawy o ofercie nie ma na celu implementacji prawa unijnego, a jedynie z wynika z doświadczeń i spostrzeżeń związanych z praktycznym stosowaniem przepisów ustawy o ofercie, w związku z nadzorem sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego. Trudno się jednak odnieść do tej zmiany gdyż nie zostały w uzasadnieniu sprecyzowane kłopoty jakie przysparza obecnie przedmiotowy przepis. Chcielibyśmy jednak zaznaczyć, iż proponowana zmiana jest niespójna z innym przepisem ustawy o ofercie tj. z art. 27 ust. 2 pkt 3a. Zgodnie z tym przepisem uchwałę w sprawie dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym obowiązani są podjąć tylko niektórzy emitenci tj. spółki, której akcje nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym (ponadto uchwała taka musi zostać podjęta przez walne zgromadzenie, a w przypadku emitenta z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez właściwy organ stanowiący tego emitenta). W konsekwencji wprowadzenia tej zmiany spółki akcyjne, w tym także publiczne, oraz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dla których właściwe są polskie zasady rachunkowości emitujące obligacje objęte prospektem będą musiały podejmować uchwałę o dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym przez organ zatwierdzający w rozumieniu ustawy o rachunkowości, co w przypadku spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością zgodnie z kodeksem spółek handlowych oznacza odpowiednio walne zgromadzenie oraz zgromadzenie wspólników. Biorąc pod uwagę fakt, iż większości spółek ma przewidziane w statutach lub umowach spółek, iż do podjęcia decyzji o emisji obligacji zwykłych niebędących obligacjami zamiennymi lub z prawem pierwszeństwa wystarczyć uchwała zarządu, po zmianie ustawy powyższe podmioty będą musiały zwoływać walne zgromadzenie lub zgromadzenie wspólników tylko po to, aby podjąć uchwałę o dopuszczeniu obligacji do obrotu rynku regulowanego. Uważamy, iż propozycja taka przysporzy emitentom dodatkowych, kosztownych obowiązków, wynikających z konieczności zwołania i przeprowadzenia walnego zgromadzenia lub zgromadzenia wspólników. W związku z powyższym w celu zachowania spójności w ustawie o ofercie oraz niepotrzebnych dodatkowych kosztów dla emitentów, proponujemy, aby uchwałę o dopuszczaniu do obrotu na rynku regulowanym podejmował organ właściwy do podejmowania decyzji o emisji papierów wartościowych.	Uwaga uwzględniona.
11	Art. 26 ust. 2	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Zmiana art. 26 ust. 2 – wprowadzenie koncepcji organu zatwierdzającego w rozumieniu ustawy o rachunkowości w przypadku funduszy inwestycyjnych zamkniętych może rodzić wątpliwości co do ustalenia kto powinien podjąć uchwałę w sprawie ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym. W przypadku funduszu zamkniętego kompetencja do zatwierdzenia sprawozdania finansowego należy do zgroma-	Uwaga uwzględniona.

			dzenia inwestorów funduszu o ile organ taki został powołany, w przeciwnym razie kompetencja ta należy do walnego zgromadzenia towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzającego funduszem. Sprawa komplikuje się dodatkowo w przypadku nowo tworzonych funduszy, które przewidują istnienie zgromadzenia inwestorów, lecz zgromadzenie to przed utworzeniem funduszu nie istnieje i uchwały takowej nie może podjąć.	
12	Art. 26 ust. 2	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	Należy rozważyć zmianę zaproponowanego brzmienia ust. 2 w art. 26 w taki sposób, aby emitenci papierów wartościowych (np. obligacji zwykłych na okaziciela), co do emisji których przepisy prawa nie wymagają podjęcia decyzji przez walne zgromadzenie lub zgromadzenie wspólników, mogli podejmować decyzję w sprawie emisji i ubiegania się o dopuszczenie takich papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym na obowiązujących obecnie zasadach. Z treści proponowanego przepisu wynika bowiem, że taką decyzję – niezależnie od tego, czy emitent zdecyduje się połączyć ją z decyzją o sporządzaniu sprawozdań finansowych według MSR - każdorazowo będzie musiał podejmować organ zatwierdzający (walne zgromadzenie lub zgromadzenie wspólników), niezależnie od tego, że właściwe przepisy dopuszczają w tym zakresie kompetencję zarządu. Przyjęcie takiego rozwiązania stanowić może dodatkowe utrudnienie i obciążenie proceduralne i finansowe dla emitentów innych papierów wartościowych niż akcje, dla emisji których (a także dla podjęcia decyzji ws. ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym) właściwe przepisy nie wymagają uchwały organu zatwierdzającego. Z uwagi na powyższe proponujemy zmianę treści zdania 1 art. 26 ust. 2 ustawy i nadanie mu następującego brzmienia: „2. Podmiotem zamierzającym ubiegać się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym jest podmiot, który podjął decyzję w sprawie ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.”	Uwaga uwzględniona.
13	Art. 38 ust. 7, art. 38a ust. 5, art. 38b	Rządowe Centrum Legislacji	W zmienianych przepisach art. 38 ust. 7, art. 38a ust. 5 oraz art. 38b ust. 10 u.o.p. dodaje się obowiązek stosowania, do wskazanych w tych przepisach dokumentów, także wymogu określonego w art. 47 ust. 3 u.o.p. (obowiązek informacyjny wobec Komisji). Wymóg ten nie został jednak jednocześnie powiązany z sankcjami za jego nieprzestrzeganie. W projekcie nie przewiduje się w szczególności nowelizacji przepisów art. 96 ust. 1 pkt 2 lit. a–c u.o.p., które określając sankcje administracyjne za naruszenia art. 38 ust. 7, art. 38a ust. 5 oraz art. 38b ust. 10 u.o.p., wiążą je jedynie z niewykonaniem obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 48, art. 50, art. 51a i art. 52 u.o.p. Jeżeli brak sankcji w w/w zakresie jest działaniem za-	Uwaga uwzględniona.

	ust. 10, art. 39 ust. 2a		mierzonym, wyjaśnienia (w uzasadnieniu projektu) wymaga ratio legis projektowanego rozszerzenia wymogów ustawowych. Analogiczna uwaga dotyczy także nowego ust. 2a w art. 39 – w którym określa się nowy obowiązek dotyczący memorandum informacyjnego (udostępnienie memorandum w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5), nie przewidując jednocześnie sankcji za jego naruszenie.	
14	Art. 38 ust. 7	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W art. 38 ust. 7 ustawy o ofercie - odesłanie do art. 23 ustawy o ofercie publicznej powinno zostać utrzymane, gdyż memorandum informacyjne sporządzane na podstawie art. 38 ustawy o ofercie publicznej również powinno zawierać dokument podsumowujący oraz podsumowanie, o którym jest mowa w art. 23 ustawy o ofercie publicznej.	Uwaga uwzględniona.
15	Art. 38b ust. 10	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W art. 38b ust. 10 ustawy o ofercie - odesłanie do art. 23 ustawy o ofercie publicznej powinno zostać usunięte. Memorandum informacyjne jest sporządzane na podstawie polskiego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne sporządzone w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym (Dz. U. z 2013, poz. 988). W związku z tym wprowadzanie dodatkowego wymogu włączania do tego dokumentu podsumowania sporządzanego na podstawie unijnego rozporządzenia 809/204 nie jest zasadne.	Uwaga uwzględniona.
16	Art. 45 ust. 4	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	W przepisie tym z jednej strony znajduje się odwołanie do art. 7 ust. 7 ustawy o ofercie, który wskazuje, że w przypadkach tam wskazanych nie ma obowiązku sporządzania prospektu emisyjnego, a istnieje jedynie obowiązek sporządzenia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ustawy o ofercie. Z drugiej strony przepis ten mówi o obowiązku udostępnienia prospektu emisyjnego.	Uwaga wyjaśniona.
17	Art. 53 ust. 8	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	Należy rozważyć doprecyzowanie przepisu i wskazanie, że termin na przekazanie Komisji przez zawiadamiającego żądanych informacji wynosi 2 dni robocze (a nie jak obecnie 2 dni).	Uwaga uwzględniona.
18	Art. 53 ust. 9a	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Cel tego zapisu jest niejasny; czy intencją jest, aby Komisja mogła wskazać inny dzień rozpoczęcia akcji promocyjnej, niż ma w planach emitent? Szczególne wątpliwości budzi w tym kontekście odesłanie do ust. 8; nie jest też jasne, jakimi przesłankami miałyby się kierować Komisja, wskazując ten dzień.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

19	Art. 53 ust. 9a	BondSpot S.A.	Wydaje się, iż ust. 9a powinien brzmieć „... <i>przed upływem terminu, o których mowa w ust. 7 i 9.</i> ”, ponieważ to w ust. 7, a nie ust. 8 określony jest „pierwotny” termin rozpoczęcia akcji promocyjnej.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
20	Art. 55a	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Nie jest jasne, które regulacje zawarte w art. 55a odnoszą się do emitentów z siedzibą w państwie członkowskim, a które do emitentów z siedzibą w innym państwie. Proponujemy podzielić art. 55a ust. 1 na dwa punkty, z których jeden dotyczyłby wskazania państwa macierzystego dla emitentów z siedzibą w państwie członkowskim a drugi - wskazania państwa macierzystego dla emitentów z siedzibą w innym państwie, niż państwo członkowskie. Ze względu na niejasność zakresu zastosowania ust. 1, w ust. 2 nie jest jasne, jak należy rozumieć przypadek inny, niż określony w ust. 1. W ust. 3 nie jest jasne, co należy rozumieć pod pojęciem: spełnione zostaną przesłanki, o których mowa w ust. 1 - czy chodzi o to, że przesłanki te ulegną zmianie, co spowoduje automatycznie zmianę państwa macierzystego? W ust. 4 należałoby konsekwentnie, w odniesieniu do państw członkowskich posłużyć się liczbą pojedynczą albo mnogą.	Uwaga wycofana.
21	Art. 55a ust. 1 pkt 2	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W ocenie UKNF pierwotnie zaproponowane brzmienie art. 55a ust. 1 pkt 2 ustawy o ofercie było bardziej czytelne, w związku z czym powinno zostać przywrócone.	Uwaga uwzględniona.
22	Art. 55a ust. 1 pkt 2	Rządowe Centrum Legislacji	W art. 55a ust. 1 pkt 2 u.o.p. należałoby doprecyzować, iż wybór przez emitenta „nowego macierzystego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 4” wymaga dla swojej skuteczności przekazania informacji o tym wyborze, zgodnie z ust. 5 tego artykułu. Po takim doprecyzowaniu w/w przepis będzie odpowiadać regulacji art. 2 ust. 1 lit. i ppkt (i) tiret drugiego dyrektywy 2004/109/WE, w brzmieniu nadanym dyrektywą 2013/50/UE. Wskazany przepis dyrektywy 2004/109/WE uzależnia bowiem zmianę w takim przypadku państwa macierzystego od „ujawnienia informacji o wyborze” zgodnie z akapitem drugim w lit. i, a zatem od przekazania informacji o wybranym państwie macierzystym na podstawie art. 55a ust. 5 u.o.p.	Uwaga uwzględniona.
23	Art. 55a ust. 7	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie	Uwaga redakcyjna – proponuje się dokonanie następującej modyfikacji w zdaniu 1 w ust. 7, poprzez posłużenie się analogicznym sformułowaniem jak użyte w ust. 3 tego przepisu: „W przypadku, gdy emitent nie przekaze informacji o swoim państwie macierzystym <u>wybrany</u> <u>zgodnie z</u> w rozumieniu ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, w terminie trzech miesięcy od dnia, w	Uwaga uwzględniona.

		wie S.A.	którym papiery wartościowe tego emitenta zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym (...).”	
24	Art. 55b	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	Dyrektywa 2013/50/UE w art. 1 pkt 1 lit a (ii) doprecyzowuje również definicję emitenta kwitów depozytowych, co nie znalazło odzwierciedlenia w Projekcie. Poniżej propozycja zmiany art. 55b ustawy: „55b. Emitentem, w przypadku kwitów depozytowych wyemitowanych na podstawie umowy z emitentem papierów wartościowych będących podstawą wyemitowania kwitów depozytowych <u>dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym</u>, jest w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału emitent papierów wartościowych będących podstawą wyemitowania tych kwitów.”	Uwaga nieuwzględniona.
25	Art. 63 ust. 1	Rządowe Centrum Legislacji	W art. 63 ust. 1 u.o.p. wprowadza się obowiązek publicznego udostępniania przez emitentów „sprawozdań i skonsolidowanych sprawozdań dotyczących płatności na rzecz administracji rządowych” - powtarzając tym samym, niemal dosłownie, terminologię, jaką posługuje się wdrażany w ten sposób przepis art. 6 dyrektywy 2004/109/WE. Tak sformułowany przepis będzie jednak niejasny zarówno pod względem zakresu przedmiotowego (niejasne jest o jakiego rodzaju płatności, na rzecz jakich podmiotów miałyby tutaj chodzić) jak i podmiotowego (nie wiadomo, jakie podmioty, i w jakich przypadkach, miałyby sporządzać „zwykłe”, a jakie „skonsolidowane” sprawozdania o takich płatnościach). Z uzasadnienia do projektu (s. 2) wynika, iż powyższe kwestie mają zostać rozstrzygnięte na poziomie przepisów wykonawczych do ustawy – przez odpowiednie uwzględnienie w/w sprawozdań w znowelizowanym w tym celu rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim, wydanym na podstawie art. 60 ust. 2 u.o.p. Wydaje się jednak, iż delegacja zawarta w art. 60 ust. 2 u.o.p., wskazując na „informacje bieżące i okresowe”, dla których w wydawanym na jej podstawie rozporządzeniu ma być określony m.in. rodzaj, zakres, forma i terminy oraz częstotliwość ich przekazywania, dotyczyć może jedynie informacji bieżących i okresowych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 u.o.p. – i tym samym nie będzie ona dawać możliwości uregulowania analogicznego zakresu dla „sprawozdań i skonsolidowanych sprawozdań dotyczących płatności na rzecz administracji rządowych”, wprowadzanych w nowym brzmieniu ust. 1 w art. 63 u.o.p. Niezależnie od powyższego zauważenia wymaga, iż obowiązek przekazywania informacji o płatnościach na rzecz administracji rządowych, zgodnie z art. 6 dyrektywy 2004/109/WE, nie	Uwaga uwzględniona kierunkowo. Dyrektywa 2013/50/UE zmieniająca dyrektywę 2004/109/WE odnosi się do obowiązku sporządzania sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznych wprowadzonego przez Dyrektywę 2013/34/UE o sprawozdawczości. Należy zauważyć, że zgodnie z przepisami Dyrektywy 2004/109/WE sprawozdanie to stanowi informację okresową - wymóg sporządzenia i przekazania ww. sprawozdania wynika z art. 6 rozdziału II „Informacje okresowe”. Jest to odrębna informacja okresowa (niestanowiąca części raportu rocznego), posiadająca odrębny termin przekazania (do 6 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego). Na podstawie art. 62 ust. 2 i art. 61 ustawy o ofercie, zawierających delegację, w drodze rozporządzenia Ministra Finansów i

			powinien być stosowany w ogólności do wszystkich emitentów (na co wskazuje obecnie proponowane brzmienie art. 63 ust. 1 u.o.p.), ale jedynie do tych emitentów, którzy „prowadzą działalność w przemyśle wydobywczym lub przemyśle pozyskiwania drewna z lasów pierwotnych”. Wskazanie, w sposób zgodny z art. 6 dyrektywy 2004/109/WE, kręgu podmiotów, na których spoczywa obowiązek przekazywania takich informacji, powinno zaś zostać zapewnione w przepisach rangi ustawowej – a nie jedynie w akcie wykonawczym do ustawy, co, jak wydaje się wynikać z uzasadnienia (s. 2), jest w tym zakresie intencją projektodawców.	odpowiednio w regulaminach rynków określone są: rodzaj, zakres oraz terminy przekazywania informacji okresowych. Zatem sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznych, zostaną uregulowane w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie informacji bieżących i okresowych emitentów, tak jak ma to miejsce w przypadku innych informacji okresowych.
26	Art. 63 ust. 1	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	W art. 1 pkt 20 projektu ustawy, zmieniającym art. 63 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej ustanawia się m. in. obowiązek zapewnienia przez emitenta publicznej dostępności skonsolidowanych sprawozdań dotyczących płatności na rzecz administracji rządowych. Tymczasem dyrektywa 2013/50/UE nakłada taki obowiązek wyłącznie na emitentów prowadzących działalność w przemyśle wydobywczym lub przemyśle pozyskiwania drewna z lasów pierwotnych, z przyczyn szczegółowo określonych w motywach dyrektywy (recital 7). Co więcej, projektowana ustawa ustanawia jedynie obowiązek publikowania sprawozdań dotyczących płatności na rzecz administracji rządowych, ale nie ustanawia już obowiązku sporządzania takich sprawozdań ani nie definiuje, czym są takie płatności. W świetle powyższego wydaje się, że zbyt szeroka implementacja przepisu dyrektywy 2013/50/UE nie była intencją projektodawcy, ale wynikła z nieścisłości legislacyjnej - braku odwołania do przepisów implementujących <i>dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG</i> . W art 41 i n. powyższej dyrektywy określone zostały: obowiązek sporządzania sprawozdań dotyczących płatności na rzecz administracji rządowych, które dotyczą wyłącznie jednostek działających w przemyśle wydobywczym lub zajmujące się wyrobem drewna w lasach pierwotnych oraz szczegółowe zasady ich sporządzania. Implementację przepisów tej dyrektywy przewiduje opracowany przez Ministerstwo Finansów projekt z dnia 30 września 2014 r. <i>ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw</i> . W projektowanym art. 63 ustawy o ofercie publicznej konieczne będzie odwołanie się do właściwych przepisów projektu z dnia 30 września 2014 r. implementujących przepisy art. 41 i n. dyrektywy 2013/34/UE (lub do samej dyrektywy), w celu zasygnalizowania, jak należy rozumieć obowiązek określony w zmienianym art. 63 ustawy o ofercie publicznej.	Stanowisko jak w pkt poprzednim.

27	Art. 64	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	W projektowanym art. 64 ustawy o ofercie publicznej (art. 1 pkt 21 projektu ustawy) określono kategorie podmiotów, wobec których nie ma zastosowania obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji okresowych. Katalog wyłączeń jest jednak węższy niż w dyrektywie 2013/50/UE, która w art. 1 pkt 6 przewiduje, że obowiązek ten nie powinien mieć zastosowania także wobec władz regionalnych lub lokalnych państwa (jednostki samorządu terytorialnego) oraz podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym o nominale jednostkowym równym co najmniej 100.000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równoważnym w dniu emisji co najmniej 100.000 EUR.	Uwaga nieuwzględniona. Dyrektywa 2004/109/WE ma charakter minimalnej harmonizacji, co pozwala państwom członkowskim na przyjęcie bardziej rygorystycznych wymogów.
28	Art. 66 ust. 1	BondSpot S.A.	W związku ze zmianą art. 66 ust. 1 ustawy o ofercie poddajemy pod rozważenie rozszerzenia zakresu obowiązywania tego przepisu w kontekście przekazywania informacji przez emitenta organizatorowi platformy obrotu, na której notowane są jego papiery wartościowe. Proponujemy aby emitent mógł przekazywać spółce prowadzącej rynek regulowany, przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy o ofercie, informacje „w zakresie w jakim jest to niezbędne do zawieszenia obrotu” nie tylko w przypadku zawieszenia obrotu na żądanie Komisji, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ale także gdy zawieszenie obrotu odbywa się w innym trybie przewidzianym przez regulamin rynku regulowanego (w tym na wniosek emitenta). Ponadto proponujemy, aby uwzględnić coraz częściej spotykane przypadki, iż spółki notowane na rynku regulowanym wprowadzają do obrotu w alternatywnym systemie inne swoje papiery wartościowe, w szczególności obligacje. W związku z powyższym proponujemy, aby emitent przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 66 ust. 1, mógł przekazać informacje podmiotowi prowadzącemu alternatywny system obrotu (spółce prowadzącej rynek regulowany lub firmie inwestycyjnej), o ile te informacje są niezbędne do zawieszenia obrotu papierami wartościowymi tego emitenta w tym alternatywnym systemie.	Uwaga wyjaśniona.
29	Art. 66 ust. 1	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Niejasny jest cel zmiany w art. 66 ust. 1.	Uwaga wyjaśniona.
30	Art. 66 ust. 1	Stowarzyszenie Emitentów	Proponowane zapisy projektu ustawy utrzymują niejasności interpretacyjne związane z kwestią współpracy spółek z doradcami np. w zakresie Relacji Inwestorskich. Będzie to szczególnie negatywne w sytuacji nadchodzących zmian w zakresie obowiązków informacyjnych wy-	Uwaga wyjaśniona.

		Giełdowych nikających z regulacji unijnych – Dyrektywy MAD i Rozporządzenia MAR. Wydaje się, że proponowane zapisy projektu ustawy są sprzeczne z treścią art. 18 ust. 1 Rozporządzenia MAR, który wyraźnie wskazuje, że: „1. Emitenci lub osoby działające na ich rzecz: a) Sporządzają listę wszystkich osób mających dostęp do informacji poufnych i pracujących dla nich na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie, wykonując zadania, w ramach których mają dostęp do informacji poufnych, takich jak doradcy, księgowi lub agencje ratingowe (lista osób mających dostęp do informacji poufnych)”. Zapis powyższy nie definiuje kręgu doradców, którzy mogą mieć dostęp do informacji poufnych, a jedynie wskazuje na konieczność sporządzania listy podmiotów mających dostęp do tego rodzaju informacji. Proponowana treść art. 66 w przedmiotowym projekcie ustawy wprowadza w sposób nieuprawniony, niezrozumiały i niezgodny z brzmieniem art. 18 Rozporządzenia MAR niejasne zapisy dotyczące kręgu doradców poprzez zdefiniowanie pewnego rodzaju usług (doradców finansowych, ekonomicznych, podatkowych i prawnych). Zarówno strona emitentów reprezentowana przez Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, jak i strona inwestorów reprezentowana przez Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych stoją jednoznacznie na stanowisku, co do potrzeby jasnego i nie wymagającego interpretacji rozwiązania dotyczącego przekazywania przez spółki informacji do szerokiego grona doradców wspierających emitentów w różnych obszarach, w tym także w zakresie wypełniania obowiązków informacyjnych. Propozycja SEG dotyczy kilku kluczowych obszarów:: • Wprowadzenia zapisów w zakresie list insiderów we wszystkich podmiotach, które mają dostęp do informacji (nie tylko emitent, ale także spółki zależne, gdzie mogą powstawać informacje poufne, oraz doradcy wspierający emitentów w wykonywaniu obowiązków), • Objęcia okresami ochronnymi wszystkie osoby, które będą wpisywane na listy insiderów, • Zapewnienia ścisłej kontroli nad przepływem informacji jest skuteczniejsze niż regulacyjne sankcje zabraniające korzystania przez emitentów ze wsparcia podmiotów zewnętrznych. Rozwiązanie takie jest szczególnie uzasadnione w sytuacji, gdy już niedługo wejdą w życie regulacje MAR, które w sposób fundamentalny zmienią sposób wypełniania obowiązków informacyjnych. Niejasne zapisy zawarte w projekcie ustawy mogą doprowadzić w takiej sytuacji do istotnego obniżenia standardów raportowania – ze szkodą dla całego rynku. Jedno-	
--	--	---	--

		znaczne uregulowanie tej kwestii pozwoli natomiast na pełną kontrolę przepływu informacji i jej ochronę. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych proponuje zatem następujący zapis art. 66: Art. 66 Ust. 1. Przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 45-52, 54 i 56-61, emitent, podmiot zależny od emitenta lub wprowadzający może przekazywać określone w tych przepisach informacje, posiadające cechy informacji poufnych w rozumieniu art. 154 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wyłącznie: 1) osobom lub podmiotom świadczącym na jego rzecz usługi doradztwa, w sposób zarówno regularny jak i sporadyczny, bezpośrednio lub pośrednio związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą - w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonania tych usług, jak również tym, z którymi prowadzi negocjacje - w zakresie niezbędnym do ich prowadzenia; 2) osobom lub podmiotom uprawnionym do otrzymania tych informacji w przypadkach określonych we właściwych przepisach prawa polskiego lub obcego; 3) spółce prowadzącej rynek regulowany w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, prawami pochodnymi lub innymi instrumentami z nimi powiązanymi - w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ust. 2. Przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1 wymaga uprzedniego poinformowania osoby, której informacje mają zostać przekazane, o zakazach związanych z posiadaniem tych informacji określonych w art. 156 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ust. 3. Do czasu ich podania przez emitenta lub wprowadzającego do publicznej wiadomości w wykonaniu obowiązków, o których mowa w art. 45-52, 54 i 56-61: 1) osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą nabywać i zbywać papierów wartościowych emitenta, którego ta informacja dotyczy. Zakazy, o których mowa stosują się również do osób fizycznych uprawnionych do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 lub pozostających z nimi w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 2) emitent, podmiot zależny od emitenta lub wprowadzający prowadzi rejestr informacji przekazanych osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, zamieszczając w nim infor-	
--	--	--	--

			macje o osobach, którym zostały przekazane te informacje, z podaniem imienia i nazwiska takiej osoby, daty i godziny przekazania oraz wskazaniem osoby, która udostępniła tę informację; 3) podmiot, który uzyskał informacje, o których mowa w ust. 1, prowadzi rejestr tych informacji zamieszczając w nim informacje o osobach uprawnionych do reprezentowania tego podmiotu lub pozostających z nimi w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, które są w posiadaniu tych informacji, z podaniem imienia i nazwiska takiej osoby oraz daty i godziny uzyskania informacji. Ust. 4. Rejestry o których mowa w ust. 3 pkt. 2 i 3 przechowywane są przez okres 5 lat od podania przez emitenta lub wprowadzającego informacji do publicznej wiadomości w wykonaniu obowiązków, o których mowa w art. 45-52, 54 i 56-61.	
31	Art. 68 ust. 2	Rządowe Centrum Legislacji	Zmiana proponowana w art. 68 ust. 2 u.o.p. polega na poszerzeniu katalogu podmiotów obowiązanych do udzielania Komisji informacji, wyjaśnień oraz przekazywania dokumentów, o rewidenta do spraw szczególnych, ustanowionego zgodnie z art. 84 u.o.p. Zauważenia jednak wymaga, że tego rodzaju obowiązek spoczywa na rewidencie do spraw szczególnych już z mocy obowiązujących przepisów – tj. na podstawie art. 86 ust. 4 u.o.p. Wyjaśnienia więc wymaga, jaka jest intencja projektowanej zmiany. Zauważyć przy tym należy, iż z regulacjami art. 68 (projektowana) i art. 86 (obowiązująca) wiąże się odmienny sposób określania zasad ponoszenia kosztów wykonania obowiązku przekazania danych i dokumentów (art. 68 ust. 1 - koszt emitenta, art. 86 ust. 4 - własny koszt rewidenta) oraz inny sposób wskazywania zakresu żądanych informacji (w art. 68 ust. 1 przez odwołanie do wskazanych zadań Komisji, a w art. 86 ust. 4 przez odwołanie do zakresu czynności podejmowanych przez rewidenta). Niezależnie od powyższego zauważyć należy, iż przepis ust. 2 w art. 68 u.o.p. w proponowanym brzmieniu odnosi się jedynie do rewidenta do spraw szczególnych, o którym mowa w art. 84 (rewident powołany uchwałą walnego zgromadzenia), pomijając rewidenta do spraw szczególnych ustanowionego w trybie art. 85 (na mocy orzeczenia sądu rejestrowego).	Uwaga nieaktualna z uwagi na odstąpienie od zmiany ust. 2 w art. 68.
32	Art. 68 ust. 2	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 23 lit. b) projektu powinna otrzymać brzmienie: „2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach wchodzących w skład organów zarządzających podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy - w zakresie związanym z wykonywaniem na rzecz emitenta czynności rewizji finansowej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U.	UKNF wycofał propozycję zmiany.

			Nr 77, poz. 649, z późn. zm.·) oraz innych czynności wymienionych w art. 48 ust. 2 tej ustawy, a także rewidencie do spraw szczególnych, o którym mowa w art. 84; nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 tej ustawy lub innej tajemnicy ustawowo chronionej.” Zachodzi konieczność rozszerzenia zakresu zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy ustawowo chronionej, gdyż zwolnienie dotychczas projektowane jest zbyt wąskie w przypadku, gdy osoba będąca rewidentem do spraw szczególnych zobowiązana byłaby do zachowania posiadanych informacji jako informacji chronionych na podstawie innych przepisów niż przepisy ustawy biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.	
33	Art. 68	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W art. 68 należy dodać ust. 5 w brzmieniu: „5. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta w celu zapewnienia zgodności wykonywania obowiązków informacyjnych z przepisami prawa.” Propozycja ma na celu implementację art. 1 pkt 21 Dyrektywy 2013/50/UE zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji – w zakresie dodanego art. 28b ust. 1 lit. b). Przepis umożliwi podjęcie działań przez Komisję w związku ze stwierdzonymi w ramach wykonywanych zadań nadzorczych nieprawidłowościami w zakresie informacji przekazywanych do publicznej wiadomości, niezależnie od postępowania sankcyjnego, o którym mowa w art. 96 ustawy o ofercie. Możliwość podjęcia przez Komisję takiego środka ma wpływ na poprawę ochrony i zaufania inwestorów, co stanowi jeden z głównych celów Dyrektywy 2004/109/WE.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
34	Art. 69 ust. 1	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	Wobec faktu, że zakresem definicji spółki publicznej objęci są również emitenci papierów wartościowych notowanych w ASO, zaś dyrektywa <i>Transparency</i> nakładająca na akcjonariuszy obowiązek ujawniania stanów posiadania dotyczy emitentów, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym (nie w ASO) zasadne wydaje się dokonanie modyfikacji ust. 1 w art. 69 (części wspólnej wyliczenia) w taki sposób, aby ujednolicić zakres obowiązków spoczywających na akcjonariuszu nabywającym / zbywającym akcje w transakcji zwartej w obrocie zorganizowanym, bez względu na to czy przedmiotem tej transakcji są akcje notowane na rynku regulowanym, czy w ASO. <u>Propozycja zapisu:</u> W ust. 1 część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:	Uwaga uwzględniona.

			„- jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym Komisję oraz spółkę, nie później niż w terminie 4 dni roboczych od dnia, w którym dowiedział się o zmianie udziału w ogólnej liczbie głosów lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć, a w przypadku zmiany wynikającej z nabycia akcji spółki publicznej w transakcji zawartej na rynku regulowanym <u>lub w alternatywnym systemie obrotu</u> - nie później niż w terminie 6 dni sesyjnych od dnia zawarcia transakcji.” W ślad za powyższym odpowiedniej modyfikacji powinien ulec również art. 69 ust. 1a definiujący pojęcie dnia sesyjnego (tak by objąć nim także dzień obrotu w ASO).	
35	Art. 69b ust. 1 pkt 2	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	W proponowanym art. 69 b ust. 1 pkt 2 powstaje pytanie o celowość uwzględniania instrumentów wykonywanych wyłącznie przez rozliczenie pieniężne.	Uwaga wyjaśniona.
36	Art. 69b ust. 3	Rządowe Centrum Legislacji	W ust. 3 w art. 69b u.o.p. posłużono się niejasnym i niezdefiniowanym w ustawie pojęciem „współczynnik delta”; w ocenie RCL zamiast w/w pojęcia, w przepisie ust. 3 w art. 69b u.o.p., mogłoby w odpowiedni sposób zostać opisane jego znaczenie – zgodne z treścią wynikającą z motywu 10 do dyrektywy 2013/50/UE. Ponadto, w związku z wprowadzaniem w w/w przepisie ustawowym obowiązkiem stosowania takiego współczynnika, potwierdzenia wymaga, iż sposób ustalenia jego wysokości nie będzie budził wątpliwości, i że będzie on miał jednoznaczny, obiektywny charakter.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
37	Art. 87 ust. 1 pkt 5	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	W art. 87 ust. 1 pkt 5 w ocenie IZFA nie jest celowe rozciąganie porozumień i skutków z nimi związanych na wspólne ustalenia co do zbywania akcji.	Uwaga wycofana.
38	Art. 87 ust. 4	Rządowe Centrum Legislacji	W art. 87 w ust. 4 u.o.p. uchyla się pkt 3, przenosząc odpowiadające mu regulacje do nowego pkt 7 w ust. 1. Obecne rozwiązanie, polegające na domniemaniu istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 u.o.p., w przypadku relacji łączących mocodawcę z pełnomocnikiem upoważnionym do korzystania z rachunku papierów wartościowych mocodawcy (uchylany pkt 3 w ust. 4 w art. 87 u.o.p.), zastępuje się bowiem rozwiązaniem wprost nakładającym na takiego pełnomocnika obowiązek stosowania odpowiednich przepisów ustawy (nowy pkt 7 w ust. 1 w art. 87 u.o.p.). Tym samym, w sposób pośredni, zmienia się zakres znaczeniowy pojęcia „porozumienie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5” – które po w/w zmianach nie będzie już obejmować przypadku relacji mocodawca – pełnomocnik do rachunku. Zauważenia w tej sytuacji wymaga, iż odesłanie do „porozumienia, o którym mowa w art.	Uwaga wyjaśniona.

			87 ust. 1 pkt 5”, występuje w wielu innych przepisach ustawy (np. w art. 79 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 1, art. 83 ust. 3, art. 97 ust. 3); poprawność takiego odesłania po dokonaniu w/w zmiany wymaga więc analizy.	
39	Art. 87 ust. 5 pkt 4	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Proponujemy zastąpić zwrot „do których pełnomocnik ma umocowanie” zwrotem „w zakresie których pełnomocnik ma umocowanie” - pełnomocnik nie jest uprawniony do rachunków papierów wartościowych.	Uwaga uwzględniona.
40	Art. 90 ust. 4	Rządowe Centrum Legislacji	Wyjaśnienia wymaga przepis ust. 4 w art. 90 u.o.p. Przepis ten, jak się wydaje, zakłada stosowanie określonych w art. 69-69b obowiązków, związanych z osiągnięciem określonych pułapów praw głosu w spółce, także w ogólności do nabycia i posiadania innych niż papiery wartościowe instrumentów finansowych. Jeżeli intencją w/w przepisu jest uwzględnienie w regulacjach art. 69-69b także praw głosu, jakie wynikają lub mogą wynikać z instrumentów pochodnych, dla których bazę stanowią akcje danej spółki – to należy zauważyć, iż powyższe jest już zapewnione w odnoszących się wprost do takich instrumentów regulacjach dodawanego art. 69b. Jeżeli zaś miałoby tu chodzić o innego rodzaju instrumenty – to wyjaśnienia wymaga, jakiego rodzaju instrumenty finansowe miałyby to być, oraz w jaki sposób do instrumentów takich, pomimo, iż bazy dla nich nie będą stanowić akcje spółki, mogłyby być stosowane regulacje art. 69-69b, ściśle związane z akcjami i wynikającym z nich prawami głosu.	Uwaga wyjaśniona.
41	Rozdział 7	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	W rozdziale 7 ustawy traktującym o sankcjach administracyjnych za naruszenie przepisów ustawy, w sposób niejednolity określa się formę, w jakiej Komisja Nadzoru Finansowego nakłada kary pieniężne. W rozdziale tym występują przepisy, w których wskazuje się, że nałożenie kary pieniężnej następuje w drodze decyzji administracyjnej, ale w równej mierze występują też przepisy, w których forma nałożenia kary pieniężnej nie jest określona. Dlatego też należałoby w każdym przepisie ustanawiającym delikt administracyjny konsekwentnie ustalać, że Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć albo nakłada karę pieniężną w podanej wysokości w drodze decyzji administracyjnej, albo też wyeliminować formę orzekania przez Komisję Nadzoru Finansowego ze wszystkich przepisów, w których forma ta występuje, zamieszczając zarazem w rozdziale 7 jeden przepis ogólny stwierdzający, że orzekanie przez Komisję Nadzoru Finansowego w sprawach regulowanych w tym rozdziale następuje w drodze decyzji administracyjnej. Przedkładana propozycja przyniesie jednolitość regulacji zamieszczonych w rozdziale 7 ustawy, a przede wszystkim zapewni spójność regulacji tego rozdziału z art. 11 ustawy z dnia	Uwaga przyjęta kierunkowo. Przedmiotowe przepisy zostaną dopracowane na Komisji Prawniczej.

			21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2012 r. poz. 1149 z późn.zm.). Wydaje się, że obszerność projektowanej nowelizacji rozdziału 7 ustawy jest właściwym przyczynkiem do wprowadzenia również proponowanej zmiany.	
42	Art. 96	Rządowe Centrum Legislacji	W związku ze zmianami wprowadzanymi w art. 96 (zmiana brzmienia ust. 1, dodanie nowych ust. 1e-1h i nowego ust. 6a) weryfikacji wymaga poprawność zawartych w obrębie tego artykułu odesłań. Przykładowo wydaje się, że po przeniesieniu przepisów o odpowiedzialności za naruszenia regulacji art. 56 u.o.p., z ust. 1 w art. 96 do nowego ust. 1e w tym artykule, zawarte w ust. 2 odesłanie do „decyzji, o których mowa w ust. 1”, powinno odnosić się raczej do „decyzji, o których mowa w ust. 1e”. Potwierdzenia także wymaga, czy zawarte w ust. 13 odesłanie do stosowania ust. 6-11, podobnie jak zawarte w ust. 15 odesłanie do stosowania ust. 4-7, pozostają aktualne także po dodaniu w art. 96 nowego ust. 6a.	Uwaga uwzględniona.
43	Art. 96 ust. 1h i art. 97 ust. 1f	Rządowe Centrum Legislacji	W zakresie art. 96 ust. 1h oraz art. 97 ust. 1f u.o.p. należy zauważyć, że katalog przesłanek wymienionych w nowym art. 28c ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE nie został w w/w przepisach w całości wdrożony – w katalogu tym zabrakło postanowień odpowiadających lit. b w ust. 1 w art. 28c (stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie). Zauważenia także wymaga, iż projekt jedynie w zakresie niektórych naruszeń podlegających na podstawie przepisów u.o.p. odpowiedzialności administracyjnej wprowadza do tej ustawy przesłanki, którymi ma się kierować Komisja przy wymiarze kary – przesłanek takich nie określa się bowiem np. dla odpowiedzialności za naruszenia wskazane w art. 96 ust. 1-1d czy art. 97 ust. 1 u.o.p. Intencje wprowadzenia takiego zróżnicowania wymagają więc wyjaśnienia w kontekście zasady równości – podobnie jak powody, dla których w ustawie wprowadza się odmienne zasady odpowiedzialności administracyjnej osób, o których mowa w ust. 6 w art. 96 u.o.p., oraz osób wymienionych w ust. 6a w tym artykule (za takie samo naruszenie). Na podstawie ust. 6 w art. 96 u.o.p. odpowiedzialność ponieść może bowiem każda osoba pełniąca wskazane w tym przepisie funkcje, podczas gdy ust. 6a w art. 96 u.o.p. uzależnia odpowiedzialność od związku zaistniałego naruszenia z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez osobę pełniącą wskazane funkcje jej zadań.	Uwaga nieuwzględniona. Wyjaśnienie zostało zawarte w uzasadnieniu do proponowanych zmian.
44	Art. 96 i art. 97	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	Zwracamy uwagę, że przepis art. 1 pkt 21 Dyrektywy 2013/50/EC (dodający art. 28c w Dyrektywie 2004/109/WE), którego implementację stanowią zamiany zaproponowane w art. 96 i 97 ustawy, wymaga by państwo członkowskie zapewniło, że przy nakładaniu kar lub środków administracyjnych zostaną wzięte pod uwagę wszelkie <u>istotne okoliczności</u> sprawy, w szczególności zaś te wskazane w przywołanym przepisie. Tym samym katalog kryteriów wskazanych w art. 96 ust. 1h oraz w art. 97 ust. 1f ustawy, stosownie do wymogu Dyrektywy, powinien mieć charakter otwarty.	Uwaga uwzględniona.

			Dodatkowo, wobec ogólnego wymogu wynikającego z przepisów poszczególnych dyrektyw z zakresu prawa rynku kapitałowego by przepisom wprowadzającym sankcje za naruszenie przepisów krajowych wdrażających postanowienia implementowanych dyrektyw towarzyszyły przepisy określające katalog okoliczności, które winny zostać wzięte pod uwagę przy nakładaniu kar lub środków administracyjnych, proponujemy by kryteria wskazane w art. 96 ust. 1h i art. 97 ust. 1f miały również zastosowanie do pozostałych sankcji nakładanych w oparciu o przepisy ustawy o ofercie publicznej, w tym do sankcji przewidzianych w art. 96 ust 1 i art. 97 ust. 1 ustawy.	
45	Art. 96 ust. 1e	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Proponowana kara w wysokości 10.000.000 PLN lub 5% rocznego przychodu (skonsolidowanego) jest absolutnie nie adekwatna do warunków polskiego rynku kapitałowego. Proponowana wysokość nie odpowiada wielkości spółek notowanych na GPW i niesie ze sobą ogromne ryzyko systemowego podwyższenia nakładanych na spółki kar. Uwzględniając nadchodzące zmiany w zakresie obowiązków informacyjnych należy wskazać, że proponowane kary są nieakceptowalne z punktu widzenia środowiska emitentów i dramatycznie obniżą konkurencyjność polskiego rynku kapitałowego oraz spowodują zagrożenie arbitrażem regulacyjnym.	Uwaga uwzględniona. Zaproponowano obniżenie górnej granicy kar pieniężnych przewidzianych w projektowanych przepisach o połowę. W ocenie Ministerstwa Finansów obniżenie to nie spowoduje zaniku odstraszającego charakteru tych kar i jednocześnie pozwoli na spełnianie przez nie roli skutecznych i efektywnych instrumentów skłaniających do powstrzymywania się od działań naruszających przepisy ustawy.
46	Art. 96 ust. 1h	BondSpot S.A.	Proponujemy, aby kryteria, o których mowa w projektowanym ust. 1h art. 96 ustawy o ofercie, jakie będą brane pod uwagę podczas wymierzania kary przez Komisję Nadzoru Finansowego, odnosiły się nie tylko do naruszeń zawartych w projektowanym ust. 1e, ale w celu zachowania jednolitych standardów przy wymierzaniu kar przez organ nadzoru, stosowały się także do naruszeń opisanych w ust. 1 tego przepisu.	Stanowisko jak do pkt 43 tabeli.
47	Art. 96 ust. 6	Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych	Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych niniejszym zgłasza zastrzeżenie do proponowanej treści art. 96 ust. 6 projektu ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (dalej „Projekt ustawy”). W ocenie Stowarzyszenia zdecydowanie pozytywną zmianą jest samo zaostrożenie kwotowych sankcji za naruszenie przepisów, o których mowa w art. 96 ust. 6 Projektu ustawy. Niemniej jednak Stowarzyszenie zwraca w tym punkcie uwagę na kwestię zapisów dotyczących moż-	Uwaga nieuwzględniona. W ocenie Ministerstwa Finansów ewentualna zmiana w tym zakresie nie przyczyni się do podniesienia jakości polityki informacyjnej emitentów oraz wzmocnienia ochrony interesów akcjonariuszy spółek publicznych. W związku z tym

		liwości nałożenia sankcji wyłącznie w przypadku „<i>rażącego naruszenia obowiązków informacyjnych</i>”. Stowarzyszenie kwestię tego zapisu wielokrotnie podnosiło i krytykowało w publikacjach i wypowiedziach medialnych. Ponadto bardzo wiele zastrzeżeń w zakresie tych zapisów trafia do Stowarzyszenia ze strony uczestników rynku akcji. W ocenie Stowarzyszenia z art. 96 ust. 6 należałoby wyeliminować słowo „rażącego”. Wyeliminowanie tego zapisu powodowałoby, że działania członków zarządu, gdzie jakość polityki informacyjnej jest kluczowa dla wszystkich interesariuszy spółki i uczestników rynku kapitałowego, byłaby pod szczególnym dodatkowym rygorem. To z kolei powinno prowadzić do sytuacji, w której członkowie zarządu niezależnie od wagi przekazywanych komunikatów, powinni kłaść jeszcze większy nacisk niż dotychczas na jakość i poprawność wykonywania obowiązków informacyjnych. Natomiast w obecnych warunkach niezależnie od wagi naruszenia, główny ciężar kar spada na spółki, a w konsekwencji pośrednio na jej akcjonariuszy (kara nałożona na spółkę obniża m.in. jej kapitał własny i poziom środków finansowych). Tymczasem choć w przypadku samych spółek możliwość przyznania kary nie jest uzależniona od wagi naruszenia, o tyle w przypadku członków zarządów, w największym stopniu odpowiedzialnych za jakość polityki informacyjnej i sposób wykonywania obowiązków informacyjnych przez emitenta, tak właśnie jest (tj. możliwość nałożenia kary uzależniona jest od ciężaru przewinienia). Wobec powyższego Stowarzyszenie proponuje usunąć z art. 96 ust. 6 Projektu ustawy słowo „rażącego”. W ocenie Stowarzyszenia wyeliminowanie tego zapisu z ustawy, powinno kłaść na członków Zarządu dodatkową presję na jakość prowadzonej polityki informacyjnej, a w konsekwencji bezpośrednia odpowiedzialność członków Zarządu przy każdym możliwym naruszeniu obowiązków informacyjnych powinna prowadzić do sytuacji, w której jakość polityki informacyjnej emitenta będzie lepsza, a w konsekwencji zmniejszy się równocześnie ryzyko występowania błędów po stronie emitentów. W takiej z kolei sytuacji powinno zmniejszyć się również ryzyko akcjonariuszy spółek w obszarze konsekwencji, jakie mogą nieść im w sposób pośredni kary nakładane bezpośrednio na spółki. Stowarzyszenie mając na uwadze, że to członkowie zarządu odpowiadają za jakość wykonywania obowiązków informacyjnych, nie widzi zasadności, aby występowała tak istotna asymetria w zakresie możliwości nakładania kar na emitentów i ich członków zarządu. W ocenie Stowarzyszenia już samo słowo „może” zawarte w art. 96 ust. 6 Ustawy o ofercie wskazujące, że Komisja może (lecz nie musi) nałożyć karę na osobę pełniącą funkcję członka zarządu jest wystarczającą okolicznością łagodzącą rygor tego przepisu. Wobec tego, jego dodatkowe łagodzenie przez pozostawienie zapisu w postaci słowa „rażącego” wydaje się z	Ministerstwo Finansów zdecydowało o pozostawieniu wyrazu „<i>rażącego</i>” w art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie.
--	--	---	--

			punktu widzenia funkcjonalności i celowości tego przepisu, a w szczególności roli prewencyjnej, jaką ten przepis powinien pełnić, zbędne i bezzasadne. Pozostawienie tego zapisu w ustawie o ofercie nie jest rozwiązaniem korzystnym dla akcjonariuszy spółek. Wobec tego Stowarzyszenie proponuje i oczekuje usunięcia słowa „rażącego” z art. 96 ust. 6 Ustawy o ofercie.	
48	Art. 96 ust. 6	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Wysokość proponowanej kary na osoby zarządzające do wysokości 2 mln PLN jest absolutnie nie adekwatna do warunków polskiego rynku kapitałowego. Proponowana wysokość nie odpowiada wielkości spółek notowanych na GPW i jest nie akceptowalna zwłaszcza w kontekście nadchodzących zmian w zakresie obowiązków informacyjnych wynikających z wejścia w życie Rozporządzenia MAR.	Stanowisko jak do pkt 45 tabeli.
49	Art. 96 ust. 6a	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Kara na członka RN do wysokości 100.000 PLN – uwagi analogiczne, jak do art. 96 ust 6.	Stanowisko jak do pkt 45 tabeli.
50	Art. 96 ust. 6 i 6a oraz art. 97 ust. 7	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	W art. 96 w ust. 6 i 6a oraz art. 97 ust. 7 w ocenie IZFA nie jest konieczne ani nie jest usprawiedliwione żadnymi względami nakładanie kar na osoby fizyczne wchodzące w skład organów towarzystwa funduszy inwestycyjnych, oraz publiczne piętnowanie takich osób, w sposób przewidziany w ust. 10 a.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowane brzmienie art. 96 ust. 6 i 6a oraz art. 97 ust. 7 zawierających regulacje odnoszące się do kar nakładanych na członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu stanowi implementację art. 28 ust. 2 i art. 28b ust. 1 lit. c(ii) dyrektywy 2004/109/WE zmienionych i dodanych odpowiednio art. 1 pkt 20 i 21 dyrektywy 2013/50/UE. Natomiast proponowane ust. 10a - 10c w art. 96 dotyczące przekazywania przez KNF do publicznej wiadomości informacji o nałożonych sankcjach administracyjnych stanowią implementację art. 29 dyrektywy 2004/109/WE zmienionego art. 1 pkt 23 dyrektywy 2013/50/UE. Mając na uwadze powyższe Ministerstwo Finansów postanowiło nie

				uwzględnić uwag IZFiA.
51	Art. 96 ust. 7 i art. 97 ust. 8	Rządowe Centrum Legislacji	W art. 96 ust. 7 oraz w art. 98 (<i>powinno być art. 97 – uwaga MF</i>) ust. 8 u.o.p. przewidziano regulację stanowiącą o zachowaniu ustawowych terminów dla wydania przez Komisję decyzji nakładającej karę pieniężną – w przypadkach gdy decyzja taka, przed upływem terminu, zostanie nadana w placówce operatora pocztowego. Powyższe, jako prowadzące do przesunięcia terminu związania organu decyzją (moment nadania decyzji zamiast momentu jej doręczenia) – należy ocenić jako rozwiązanie niesystemowe. Problem, do którego rozwiązania miałyby zaś, jak się wydaje, zmierzać w/w regulacje, stanowi w ocenie RCL kwestię, której rozwiązanie powinno zostać zapewnione przez odpowiednią organizację pracy w strukturach Komisji – tak, aby decyzje nakładające kary na podstawie w/w przepisów były wydawane i skutecznie doręczane przed dniem, w którym określone w tych przepisach terminy na ich wydanie i doręczenie upłyną.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zwrócić uwagę, że analogiczne rozwiązania funkcjonują już na gruncie innych przepisów prawa, przykładowo: art. 54i ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz 25i ustawy – Prawo bankowe.
52	Art. 96 ust. 10a pkt 1	Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych	Mając na względzie powołane w uzasadnieniu do nowelizacji opiniowanej ustawy przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r., która to z kolei dyrektywa w zakresie przetwarzania danych osobowych odwołuje się w pkt 21 (dodany art. 28c ust. 2 - Wykonywanie uprawnień do nakładania kar) do przepisów dyrektywy 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, organ do spraw ochrony danych osobowych wskazuje na konieczność uwzględniania przepisów tej dyrektywy w odniesieniu do jakości danych, przez co w tym przypadku należy rozumieć zasadę ograniczenia czasowego przetwarzania danych osobowych. Zgodnie z art. 6 ust. 1 litera e dyrektywy 95/46/WE, Państwa Członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane . Państwa Członkowskie ustanowią odpowiednie środki zabezpieczające dla danych przechowywanych przez dłuższe okresy dla potrzeb historycznych, statystycznych i naukowych. Treść powyższego przepisu w polskim porządku prawnym została transponowana do art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych. W związku z powyższym organ do spraw ochrony danych osobowych zwraca się z uprzejmą prośbą o rozważenie dodania do treści proponowanej nowelizacji przepisu ograniczającego czas podawania do publicznej wiadomości (niezależnie od formy czy nośnika takiego komunikatu) treści rozstrzygnięcia oraz informacji o rodzaju i charakterze naruszenia, imienia i nazwiska osoby fizycznej lub firmy (nazwy) innego podmiotu, na który nałożona została sank-	Uwaga wyjaśniona.

			cja, o której mowa w ust. 1 c lub 1 f (art. 1 pkt 30 lit. g dotycząca dodawanego do ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych art. 10a pkt 1 (<i>powinno być art. 96 ust. 10a pkt 1- uwaga MF</i>)) - w odniesieniu do publikacji danych osobowych takiej osoby.	
53	Art. 97	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	W ocenie IZFA maksymalne wysokości kar przewidzianych w art. 97 są nieadekwatne i nieproporcjonalne do chronionego dobra, zwłaszcza w świetle regulacji projektowanego ust. 2, który pozwala na dalsze multiplikowanie wysokości kary.	Stanowisko jak do pkt 45 tabeli. Ponadto, w odniesieniu do uwagi dotyczącej art. 97 ust. 2 należy zauważyć, że możliwość nakładania przez KNF kar odrębnie za każdy z popełnionych czynów wynika również z obowiązującego brzmienia tego przepisu, w związku z czym Ministerstwo Finansów postanowiło nie uwzględnić tej uwagi.
54	Art. 97 ust. 1a	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Naruszenie obowiązków z art. 69-69b – kary na osobę fizyczną do wysokości 2.000.000PLN, na inne podmioty do 10.000.000PLN lub 5% rocznego przychodu (skonsolidowanego na górze) lub dwukrotność osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Proponowana wysokość sankcji jest nieakceptowalna z punktu widzenia konkurencyjności polskiego rynku. Wprowadzenie tak wysokich kar związanych z obowiązkami informacyjnymi w zakresie znacznych pakietów niesie ze sobą ryzyko obniżenia zainteresowania inwestorów inwestycjami w papiery wartościowe notowane na GPW.	Stanowisko jak do pkt 45 tabeli.
55	Art. 97 ust. 1f	BondSpot S.A.	Proponujemy, aby kryteria, o których mowa w projektowanym ust. 1f art. 97 ustawy o ofercie, jakie będą brane pod uwagę podczas wymierzania kary przez Komisję Nadzoru Finansowego, odnosiły się nie tylko do naruszeń zawartych w projektowanym ust. 1a, ale w celu zachowania jednolitych standardów przy wymierzaniu kar przez organ nadzoru, stosowały się także do naruszeń opisanych w ust. 1 tego przepisu.	Stanowisko jak do pkt 43 tabeli.
56	Art. 97 ust. 2	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Proponowane zapisy w zakresie nakładania kar odrębnie za każdy z czynów określonych w przepisie jest rozwiązaniem niespotykanym w dotychczasowej praktyce polskiego rynku kapitałowego. Stowarzyszenie wyraża sprzeciw wobec proponowanemu rozwiązaniu, jako nieakceptowalnemu z punktu widzenia konkurencyjności polskiego rynku kapitałowego.	Stanowisko jak do pkt 53 tabeli zdanie drugie.
57	Art. 97 ust. 6	Stowarzyszenie Emitentów	Kara na osoby zarządzające za rażące naruszenie obowiązków do 2.000.000PLN – uwaga analogiczna, jak w przypadku art. 96 ust. 6.	Stanowisko jak do pkt 45 tabeli.

		Giełdowych		
58	Art. 99 ust. 2	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W związku ze zmienionym brzmieniem art. 3 ust. 1 ustawy o ofercie, niezbędne jest dostosowanie do tej zmiany brzmienia art. 99 ust. 2 tej ustawy.	Uwaga uwzględniona.
59	Art. 99 ust. 2	Rządowe Centrum Legislacji	Zmiany dokonywane m.in. w przepisach art. 3 u.o.p. (doprecyzowanie, iż ofertą publiczną są określone działania <u>podejmowane na terytorium państwa członkowskiego</u>), wymagają uwzględnienia także w przepisie karnym art. 99 ust. 2 – który należy w tym celu uzupełnić o odniesienie do podejmowania wskazanych w nim działań na terytorium państwa UE.	Uwaga uwzględniona.
60	Art. 99 ust. 2	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	W celu eliminacji potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych oraz mając na uwadze postulat, że przepisy sankcyjne winny być sformułowane w sposób jednoznaczny, proponujemy następujące brzmienie art. 99 ust. 2: „2. Tej samej karze podlega, kto udostępnia 150 osobom lub większej liczbie osób lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacje w celu: 1) promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia lub objęcia papierów wartościowych, albo 2) <u>zachęcania</u>, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia lub objęcia tych papierów wartościowych, - o ile udostępnianie to nie jest związane z ubieganiem się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub ofertą publiczną tych papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 ust. 1.” Dodatkowo poddajemy pod rozagę zastąpienie spójnika „<u>albo</u>” spójnikiem „<u>lub</u>” (również w art. 53 ust. 1 ustawy).	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
61	Art. 4 projektu ustawy	Rządowe Centrum Legislacji	W zakresie przepisu przejściowego zawartego w art. 4 projektu ustawy należy wskazać, że jak wynika z art. 2 ust. 1 lit. i akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE, brakuje w nim wyrazu: „nie” przed wyrazami: „został ujawniony przed dniem 27 listopada 2015 r.” Zgodnie bowiem z w/w przepisem dyrektywy, w przypadku emitenta, którego papiery wartościowe są już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, a którego wybór macierzystego państwa członkowskiego nie został ujawniony przed dniem 27 listopada 2015 r., termin trzech miesięcy na takie ujawnienie rozpoczyna bieg w dniu 27 listopada 2015 r.	Uwaga uwzględniona.

62	Uwaga formalna	Rządowe Centrum Legislacji	Projektowana regulacja, jako mająca na celu wdrożenie przepisów prawa europejskiego, wymaga sporządzenia tabeli zgodności oraz przedstawienia wyjaśnień terminu jej wejścia w życie, zgodnie z § 30 ust. 1 uchwały nr 190 z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów. Z uwagi natomiast na zawarte w projekcie przepisy stanowiące w tym zakresie (jak podano w uzasadnieniu, s. 2) „nadregulację”, zgodnie z § 30 ust. 2 Regulaminu pracy Rady Ministrów, wymagane jest także sporządzenie tabelarycznego zestawienia przepisów wykraczających poza cel wdrożenia prawa UE, wraz z wyjaśnieniem niezbędności objęcia ich tym projektem (tzw. odwrócona tabela zgodności).	Uwaga przyjęta.
63	Uwaga formalna	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	W związku z przedłożonym <i>projektem ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw</i> (pismo MF znak FN3.700.4.2015) oraz <i>projektem ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw</i> (pismo MF znak FN3.700.5.2015) uprzejmie proszę o przedstawienie tabeli zgodności do tych projektów. Ww. projekty ustaw mają na celu transpozycję trzech unijnych dyrektyw, tj.: - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010, - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE z dnia 23 lipca 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji, - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE. Obowiązek dołączenia tabeli zgodności do projektu ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej wynika z § 30 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 paź-	Uwaga przyjęta.

			dziennika 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów. Mając na uwadze ten przepis, jak również objętość projektów ww. ustaw oraz wysoki stopień złożoności materii, którą one regulują, uprzejmie informuję, że sporządzenie opinii o zgodności tych projektów z prawem Unii Europejskiej nastąpi dopiero po przedłożeniu przez Ministerstwo Finansów stosownych tabel.	
64	Uwagi legislacyjne ogólne	Rządowe Centrum Legislacji	Projekt wymaga dopracowania pod względem prawnym, redakcyjnym i legislacyjnym, co będzie mogło nastąpić po jego merytorycznym uzgodnieniu. Dodatkowej analizy wymagać będzie także kwestia regulacji przejściowych do ustawy. Przykładowo wskazać należy na potrzebę dokonania następujących korekt redakcyjnych i legislacyjnych: – jak wynika z uzasadnienia (s. 2), projektowana ustawa ma na celu wdrożenie także dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającej dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz. Urz. UE. L. 327 z 11.12.2010, str. 1); informacja na ten temat powinna więc zostać uwzględniona w odnośniku do tytułu ustawy, – proponowana zmiana pkt 25 w art. 4 u.o.p., jako dotycząca jedynie adresu publikacyjnego rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 (uzupełnienie „metryczki” o wyrazy: „z późn.zm.”) – jest zbędna, – w art. 23 u.o.p. doprecyzowania wymaga, iż dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego obejmuje również ostrzeżenia „o których mowa w art. 98 ust. 2”, – w art. 49 ust. 1 u.o.p. należy doprecyzować, iż uzależnienie 12 miesięcznego terminu ważności prospektu emisyjnego od „uzupełnienia go o aneksy” dotyczy jedynie tych prospektów emisyjnych, w zakresie których w ogóle powstał obowiązek ich aneksowania – a nie wszystkich prospektów emisyjnych, jak wynikałoby z obecnego brzmienia w/w przepisu.	Uwagi uwzględnione kierunkowo.
Uwagi do uzasadnienia				
65		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie zmian projektowanych w art. 1 pkt 10, 11, 12 lit. b) projektu można zauważyć, że w dotychczasowym stanie prawnym przewidziany w art. 47 ust. 3 ustawy o ofercie obowiązek przekazania Komisji przez emitenta lub sprzedającego informację o formie i terminie udostępnienia dokumentu wymaganego w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o do-	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

			puszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, wraz z odnośnikami do stron, gdzie dokument ten zostanie zamieszczony, dotyczył jedynie prospektu emisyjnego. Jednocześnie w przypadku memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1, art. 38b ust. 1 ustawy o ofercie, albo dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 38a ust. 2 tej ustawy, wymagane jest, aby ich treść została udostępniona. Wprowadzane zmiany odsyłają do odpowiedniego stosowania art. 47 ust. 3 ustawy o ofercie, a tym samym zobowiązują emitenta lub sprzedającego do przekazywania Komisji informacji o formie, terminie i miejscu udostępnienia informacji wymaganego przez art. 38, art. 38a lub art. 38b. Zmiana wyposaży zatem KNF w analogiczne narzędzie sprawowania nadzoru, jakim dysponuje ona w przypadku nadzoru nad udostępnianiem treści prospektu emisyjnego i sprawnego weryfikowania wypełniania przez emitentów i sprzedających spoczywających na nich obowiązków.	
66		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Celem zmiany zaproponowanej w art. 1 pkt 14 projektu było usunięcie wątpliwości, jakie powstają w przypadku, gdy emitent nie chce skorzystać z wyjątku od obowiązku sporządzenia prospektu emisyjnego, przewidzianego w art. 7 ust. 7 ustawy o ofercie. Wówczas zamiast memorandum, o którym mowa w art. 38b ustawy sporządza on prospekt emisyjny. W konsekwencji, w dotychczasowym stanie prawnym terminy publikacji prospektu nie są adekwatne do harmonogramu, w jakim przebiega łączenie lub podział spółek, w związku z którym prospekt ten sporządzono. Wprowadzony przepis ma umożliwić zachowanie takich samych terminów publikacji prospektu emisyjnego, jakie zostały przewidziane dla memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ustawy o ofercie.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
67		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Dodatkowego wyjaśnienia wymagają również zmiany wprowadzane w art. 1 pkt 16 lit. b projektu. Zmiany mają na celu modyfikację przebiegu akcji promocyjnej. Obejmują one skrócenie terminu (z 14 do 10 dni roboczych) przypadającego pomiędzy złożeniem w Komisji zawiadomienia o zamiarze rozpoczęcia akcji promocyjnej oraz treści materiałów, w oparciu o jaką akcja ma być prowadzona, a momentem, w którym akcja może zostać rozpoczęta. Równocześnie została przesunięta granica, do której Komisja może zgłosić żądanie wprowadzenia zmian, uzupełnień do złożonych dokumentów lub przekazania wyjaśnień. Uprawnienia takie Komisji będą przysługiwać do 3 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej. Jednocześnie dotychczasowy termin, w jakim żądania Komisji powinny zostać spełnione, wynoszący 2 dni kalendarzowe został zastąpiony terminem 2 dni roboczych. Dla zapewnienia skutecznego nadzoru KNF nad akcją promocyjną, zmienione zostało brzmienie art. 53 ust. 9 ustawy o ofercie. Dotychczasowe brzmienie przepisów nie gwarantowało Komisji możliwości ponownego skorzystania z uprawnień, przewidzianych w ust. 8, w przypadku, gdy wprowadzenie zmian i uzupełnień lub przekazanie wyjaśnień nastąpiło po upływie terminu 5 dni roboczych, o którym mowa w art. 53 ust. 8 lub nawet po dniu, w którym akcja pro-	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

			mocyjna miała się rozpocząć. Dotychczasowy art. 53 ust. 9 zapewniał jedynie wstrzymanie akcji promocyjnej do czasu spełnienia żądań Komisji. Wprowadzana zmiana daje Komisji dodatkowe 10 dni roboczych na analizę wyjaśnień i uzupełnień, których zażądała, a tym samym również możliwość występowania na podstawie art. 53 ust. 8 z dalszymi żądaniem, aż planowana akcja promocyjna nie będzie budziła wątpliwości organu nadzoru. Z drugiej strony, w przypadku, gdy akcja promocyjna i treść materiałów promocyjnych nie budzi wątpliwości Komisji, dodawany ust. 9a pozwala na skrócenie terminu, po upływie którego stanie się możliwe rozpoczęcie akcji promocyjnej. Ujednolicono ponadto występujący w art. 53 ust. 7 termin „materiały informacyjne”, zastępując go występującym w pozostałych przepisach tego artykułu terminem „materiały promocyjne”.	
68		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Sprostowania wymaga również uzasadnienie dla zmiany przewidzianej w art. 1 pkt 19 projektu. Zmiana art. 62 ust. 7 wynika z konieczności dostosowania jego treści do aktualnego stanu prawnego. Wskazane w tym przepisie rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiającego zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich zostało znowelizowane Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 310/2012 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 103 z 13.04.2012, str. 11).	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
69		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie zmian przewidzianych w art. 1 pkt 24 projektu, UKNF pragnie zauważyć, że literalna wykładnia dotychczasowego brzmienia art. 69 ust. 1 może prowadzić do wniosku, że przepis ten różnicuje obowiązki związane ze zbywaniem i nabywaniem pakietów akcji spółek publicznych, powodujących przekraczanie wskazanych w tym przepisie progów. W konsekwencji, w przypadku transakcji zawartej na rynku regulowanym, obowiązek określony w tym przepisie powstałby jedynie w związku z transakcją nabywania akcji spółki, natomiast w przypadku innych transakcji, obowiązek powstaje zarówno w przypadku zbywania, jak i nabywania akcji spółki publicznej. Takie zróżnicowanie nie jest niczym uzasadnione, tym bardziej, że art. 69 ust. 1 pkt 2 wyraźnie wskazuje, że obowiązek powinien w przypadku każdej transakcji powstać nie tylko w związku z nabywaniem akcji, ale również w związku z ich zbywaniem (zmniejszenie udziału w ogólnej liczbie głosów). Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że obowiązki określone w art. 69 ust. 1	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

		ustawy o ofercie powstają, w przypadku gdy transakcja zawierana jest na rynku regulowanym, zarówno w przypadku nabywana akcji spółki publicznej, jak i ich zbywania. Skreślenie punktu 4 w art. 69 ust. 4 ustawy o ofercie, który wymagał, aby zawiadomienie składane na podstawie art. 69 ust. 1 tej ustawy zawierało informacje o zamiarach zawiadamiającego co do dalszego zwiększania udziału w ogólnej liczbie głosów oraz celu zwiększania tego udziału, a także skreślenie art. 69 ust. 5 tej ustawy następuje w związku z niewielką przydatnością takiej informacji. Deklaracja zamiarów nabywcy nie wiąże go, a niezrealizowanie przez niego zamiaru nie wiąże się z żadnymi konsekwencjami, a zatem nabywca w każdym czasie może zamiary zmienić lub od nich odstąpić, co jednocześnie nie wiąże się z obowiązkiem zaktualizowania przekazanej wcześniej informacji. Tym samym treść przekazanego zawiadomienia może, w przypadku zmiany zamiarów nabywcy, wprowadzać odbiorcę w błąd. Dodawane w ust. 4 pkt 7 – 9 są konsekwencją rozszerzenia obowiązków określonych w art. 69a również na przypadki nabywania określonych w art. 69b instrumentów finansowych. Dodawane przepisy mają zapewnić kompletność i czytelność zawiadomienia, którego złożenia wymaga dodawany niniejszą ustawą art. 69b ustawy o ofercie, mający implementować art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE w brzmieniu nadanym dyrektywą 2013/50/UE.	
70	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 27 projektu (nowe brzmienie art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie) ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, związanych z dotychczasowym brzmieniem tego przepisu. Jego literalna wykładania wskazywała, że obowiązki określone w rozdziale 4 ustawy o ofercie powstają jedynie w przypadku nabywania akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia, o którym mowa w tym przepisie. Tymczasem wykładnia systemowa i funkcjonalna wskazują, że przepis ten, dla zapewnienia pełnej transparentności zmian w składzie akcjonariatu spółek publicznych powinien obejmować również przypadki zbywania akcji spółki publicznej, a zatem zmniejszania zaangażowania przez strony porozumienia. Dlatego, dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych przepis powinien zostać doprecyzowany i wprost wskazywać, że obowiązki, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o ofercie powstają także w związku ze zmniejszaniem przez strony porozumienia zaangażowania w spółce publicznej. Dodawany art. 87 ust. 1 pkt 7 oraz ust. 45 pkt 4, a także uchylenie w ust. 4 pkt 3 związane są z rezygnacją z powstania obowiązków określonych w rozdziale 4 ustawy o ofercie w związku z domniemaniem działania w porozumieniu pomiędzy mocodawcą a jego pełnomocnikiem do rachunku. Jednocześnie zmiana zakłada ograniczenie obowiązków mocodawcy, związanych ze znacznymi pakietami akcji spółek publicznych w przypadku umocowania osoby trzeciej do	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

			rachunku papierów wartościowych. W takiej sytuacji obowiązki te spoczywać będą jedynie na pełnomocniku do rachunku, a powstawać będą w związku z akcjami zapisanymi na rachunkach należących do pełnomocnika oraz rachunkach papierów wartościowych mocodawcy, do których pełnomocnik został umocowany.	
71	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	W ocenie UKNF szerszego uzasadnienia wymaga również zmiana przewidziana w art. 1 pkt 31-32 projektu. Dyrektywa 2013/50/UE wprowadziła zmiany, wymuszające wprowadzenie szczególnych regulacji, dotyczących sankcjonowania naruszeń przez emitentów obowiązków ustanowionych na podstawie dyrektywy 2004/109/WE. Zmiany te obejmują m. in. maksymalną wysokość sankcji pieniężnej, sposób ustalania tej wysokości, szczególne przesłanki, jakimi należy kierować się przy wymierzaniu tych sankcji, a także obowiązek podawania do publicznej wiadomości informacji o decyzjach, którymi zastosowano sankcje w związku z naruszeniem obowiązków ustanowionych w wyniku implementacji dyrektywy 2004/109/WE. Wspomniane zmiany dyrektywy 2004/109/WE wymuszają daleko idące zmiany przepisów sankcyjnych (art. 96 i 97 ustawy o ofercie), które dotychczas zawierały jednakowe zasady sankcjonowania przypadków naruszeń zarówno obowiązków informacyjnych, jak i obowiązków związanych z ofertą publiczną. Wprowadzone w art. 1 pkt 24 - 25 zmiany zakładają oddzielenie sankcjonowanych naruszeń obowiązków informacyjnych i zastosowanie wyłącznie do nich przepisów implementujących zmienioną dyrektywę 2004/109/WE. Wskazane w dotychczasowym brzmieniu art. 96 ust. 1 przepisy, w związku z naruszeniem których Komisja uprawniona jest do nałożenia sankcji administracyjnej, zostały podzielone pomiędzy ust. 1 oraz dodawany ust. 1e, w którym zamieszczone zostały wyłącznie obowiązki objęte dyrektywą 2004/109/WE. Dodatkowo art. 96 ust. 1f – 1h mają na celu implementację wprowadzonego przez dyrektywę 2013/50/UE mechanizmu ustalania maksymalnej wysokości sankcji administracyjnej, jaka może zostać zastosowana wobec podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków związanych ze znacznymi pakietami akcji spółek publicznych, wprowadzonych na podstawie dyrektywy 2004/109/WE, a także przesłanki, jakimi powinien kierować się organ nadzoru przy stosowaniu tych sankcji. Zmiana art. 96 ust. 6 polega na podwyższeniu do 2 mln zł maksymalnej wysokości sankcji administracyjnej dla członków zarządu lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, za rażące naruszenie obowiązków, za które nałożona została sankcja na podstawie art. 96 ustawy o ofercie. Dotychczasowe doświadczenia organu nadzoru sugerują, że obowiązki, których naruszenie sankcjonuje w art. 96 ustawy o ofercie są lekceważone. Szczególną rolę dla zapewnienia należytego przestrzegania tych	Uwaga uwzględniona kierunkowo.	

		obowiązków powinny spełniać osoby zarządzające podmiotami, które są adresatami tych obowiązków. Podwyższenie sankcji powinno przyczynić się do zwrócenia należytej uwagi na znaczenie tych obowiązków dla prawidłowego funkcjonowania rynku kapitałowego i zapewnić należyte i terminowe ich wypełnianie. Temu samemu celowi służyć ma dodawany art. 96 ust. 6a, który dawał będzie możliwość zastosowania sankcji administracyjnej również w stosunku do członków rady nadzorczej lub innego organu nadzorującego, w przypadku, gdy osoba taka była odpowiedzialna za nadzór nad wypełnianiem obowiązków wskazanych w art. 96 ustawy o ofercie. Poprzez zmianę brzmienia art. 96 ust. 7 ustawy o ofercie zapewnić ma nieuchronność sankcji administracyjnej w stosunku do wymienionych w ust. 6 i 6a osób odpowiedzialnych za naruszenia obowiązków. Dotychczasowy termin 6 miesięcy stwarzał istotne ryzyko spóźnienia się przez organ nadzoru z wydaniem decyzji, która ustali odpowiedzialność tych osób za zaistniałe naruszenia. Druga z wprowadzonych w art. 96 ust. 7 zmian przesądza, że dla dochowania przez organ 12-miesięcznego terminu wystarczające jest nie doręczenie decyzji adresatowi, ale nadanie decyzji przed upływem tego terminu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego. Art. 1 pkt 22 dyrektywy 2013/50/UE (nadający nowe brzmienie art. 29 dyrektywy 2004/109/WE) nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia przepisów, na podstawie których organ nadzoru będzie zobowiązany publikować informację o decyzji, nakładającej sankcję za naruszenie obowiązków regulowanych przez dyrektywę 2004/109/WE. Obowiązujący art. 25 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym przewiduje podobną instytucję, jednak ma on szerszy zakres zastosowania, a zasady przekazywania informacji do publicznej wiadomości zostały w nim ukształtowane odmiennie, niż wymaga tego zmienione brzmienie art. 29 dyrektywy 2004/109/WE. Dlatego też zdecydowano o wprowadzeniu w ustawie o ofercie przepisów szczególnych (art. 96 ust. 10a – 11 oraz art. 97 ust. 1e ustawy) w stosunku do art. 25 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, które regulować będą jedynie podawanie do publicznej wiadomości informacji o decyzjach nakładających sankcję za naruszenie obowiązków uregulowanych w dyrektywie 2004/109/WE, w sposób adekwatny do wymagań art. 29 tej dyrektywy. Zmiany w art. 96a są konsekwencją wyodrębnienia w art. 96 ust. 1e katalogu obowiązków, w związku z naruszeniem których dyrektywa 2004/109/WE wymaga zastosowania przez organ nadzoru sankcji, a także w związku z art. 28 dyrektywy 2004/109/WE, z wyodrębnieniem w art. 96 ust. 1e oraz 1f nowych podstaw do nałożenia sankcji oraz wskazaniem w tych przepisach sposobu określenia jej maksymalnej wysokości administracyjnej za naruszenie tych obowiązków.	
--	--	--	--

		Zasady odpowiedzialności karno-administracyjnej, określone przez dyrektywę 2004/109/WE i zmodyfikowane dyrektywą 2013/50/UE, a także rozszerzenie katalogu instrumentów finansowych, w związku z nabywaniem lub zbywaniem których powstają obowiązki notyfikacji zmiany udziału w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej wymagały dokonania zmiany systematyki art. 97 ustawy o ofercie i wyodrębnienia sankcji za naruszenie art. 69 tej ustawy. W tym celu uchylany art. 97 ust. 1 pkt 2 został zastąpiony dodawanym art. 97 ust. 1a – 1c oraz ust. 1f. Ponadto do decyzji wydawanych na podstawie art. 97 ust. 1a oraz 1b ustawy o ofercie, w związku z brzmieniem art. 29 dyrektywy 2004/109/WE, należy odpowiednio stosować przepisy art. 96 ust. 10a – 11 tej ustawy, które regulują zasady podawania do publicznej wiadomości informacji o decyzjach nakładających sankcję administracyjną za naruszenia obowiązków uregulowanych w przepisach implementujących dyrektywę 2004/109/WE. Zmiany art. 97 wymagały również ich uwzględnienia w art. 97 ust. 2 – 4 ustawy o ofercie. Art. 28 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia zasad odpowiedzialności członków organów podmiotu, będącego adresatem obowiązków regulowanych tą dyrektywą, odpowiedzialnych za naruszenia. W związku z tym w art. 97 ustawy o ofercie dodane zostały ustępy 6 – 7, które zawierają analogiczne rozwiązania do przyjętych w art. 96 ust. 6 tej ustawy. Niemniej jednak obowiązki, których sankcjonowanie przewidziane zostało w art. 96 ustawy o ofercie adresowane są wyłącznie do emitentów, natomiast obowiązki, których sankcjonowanie przewidziane zostało w art. 97 ustawy o ofercie dotyczą szerokiego grona uczestników rynku kapitałowego, przyjmujących różne formy prawne. Dlatego katalog osób zarządzających tymi podmiotami, które są odpowiedzialne za naruszenia obowiązków wskazanych w art. 97 ust. 1 i 1a ustawy, musi obejmować nie tylko członków organu zarządzającego danego podmiotu, ale również wspólników uprawnionych do reprezentowania danego podmiotu. Podobnie art. 97 ust. 6a obejmuje każdy przypadek naruszenia obowiązków przez fundusz inwestycyjny, niezależnie od tego, czy jest to fundusz będący emitentem papierów wartościowych. Dodawany art. 97 ust. 1d dostosowuje zasady odpowiedzialności towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem funduszu inwestycyjnego, który naruszył obowiązki przewidziane w art. 69 – 69b ustawy o ofercie do zasad odpowiedzialności przyjętych w wyniku implementacji dyrektywy 2004/109/WE. W dotychczasowym stanie prawnym odpowiedzialność ta była uregulowana w art. 228 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157), a górna granica sankcji przewidzianej w ustawie o funduszach inwestycyjnych określona była w wysokości 500 000 zł, podczas, gdy górna granica sankcji za naruszenie art. 69 była w art. 97 ust. 1 ustawy określona w wysokości 1 000 000 zł. Dodawany art. 97 ust. 1d znosi tę nieuzasadnioną dysproporcję i ustanawia gór-	
--	--	---	--

			na granicę sankcji w jednakowej wysokości, określonej na podstawie art. 97 ust. 1a lub 1b. Konsekwencją tej zmiany jest również przewidziana w art. 2 zmiana art. 228 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, polegająca na wyłączeniu z zakresu zastosowania tego przepisu przypadków naruszenia przez fundusz inwestycyjny art. 69 – 69b ustawy o ofercie.	
72		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 35 projektu, zmieniającego art. 99 ust. 2 ustawy o ofercie, ma służyć doprecyzowaniu tego przepisu oraz usunięcie luki polegającej na niewskazaniu wśród okoliczności wyłączających karalność zachęcania lub promowania nabycia lub objęcia papierów wartościowych przypadku, w którym działania te podejmowane są w związku z ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, które powinno być traktowane na równi z oferowaniem papierów wartościowych. Równocześnie doprecyzowano, że ww. działania muszą być bezpośrednio związane z ubieganiem się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub ofertą publiczną papierów wartościowych. Aby zatem można było stwierdzić, że zaistniał kontratyp czynu zabronionego, określonego w art. 99 ust. 2 ustawy o ofercie, niezbędne będzie wykazanie, że został już zainicjowany proces ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub oferta publiczna danych papierów wartościowych.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
73		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Zmieniany art. 3 projektu art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym ma na celu rozszerzenie możliwości przekazywania przez KNF informacji o przypadkach naruszenia przepisów, środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania tym naruszeniom oraz okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji lub popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o przypadki w których miało miejsce naruszenie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie wymienionych w tym przepisie ustaw. Zmiana ma na celu rozszerzenie oddziaływania stosowanych przez KNF środków w ramach prewencji ogólnej, a także zwiększyć transparentność zjawisk zachodzących na rynku kapitałowym. Ponadto pozwoli ona na sygnalizowanie przez KNF szerszego katalogu naruszeń lub nieprawidłowości zachodzących na tym rynku.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
Propozycje dodatkowych zmian				
74	Art. 5a	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Dodatkowo należy doprecyzować brzmienie art. 5a ustawy o ofercie, poprzez wskazanie, że środki finansowe zgromadzone w związku z przeprowadzoną ofertą mogą zostać zdeponowane na kilku rachunkach bankowych: „Art. 5a. 1. W przypadku gdy oferta publiczna dokonywana jest za pośrednictwem firmy in-	Uwaga uwzględniona.

			westycyjnej wpłaty pieniężne z tytułu zapisów na akcje nowej emisji będące przedmiotem oferty publicznej, dla których udostępniono prospekt emisyjny albo memorandum informacyjne, gromadzone są na wydzielonym rachunku bankowym lub wydzielonych rachunkach bankowych tej firmy.” Powyższa zmiana polega na dodaniu fragmentu „lub wydzielonych rachunkach bankowych” i ma na celu umożliwienie firmom inwestycyjnym gromadzenia środków w ramach prowadzonej oferty na więcej niż jednym rachunku, co pozwoli m.in. na prawidłowe zarządzanie przez firmę inwestycyjną środkami pieniężnymi w związku z nałożonym na nie obowiązkiem sprostanienia przepisom o limitach dużych ekspozycji (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 575/2013). Jednocześnie proponowana zmiana nie umniejsza w żadnym stopniu ochrony inwestorów dokonujących zapisu, ponieważ utrzymana jest zasada, iż środki wpłacane podczas zapisów mogą być przechowywane wyłącznie na rachunkach bankowych firmy inwestycyjnej, a nie pozostają do dyspozycji emitenta.	
75	Art. 89a i 89b	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Przygotowane przez Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych propozycje zapisów art. 89a i art.89b mają na celu: • Wzmocnienie ochrony akcjonariuszy mniejszościowych, • Wypełnienie dzisiejszej luki w regulacji w przypadku niedokonania obowiązkowego wezwania wynikającego z faktu przekroczenia określonego progu w głosach na WZA. Proponowany art. 89a przyznaje akcjonariuszowi mniejszościowemu prawo żądania od podmiotu, który nie wykonał obowiązkowego wezwania zgodnie z przepisami ustawy zawarcia umowy sprzedaży akcji, na które zgodnie z obowiązującymi przepisami powinno zostać ogłoszone obowiązkowe wezwanie. Przedmiotowa umowa sprzedaży powinna zostać zawarta na warunkach takich samych, na jakich powinno było zostać ogłoszone wezwanie obowiązkowe. Obecnie obowiązujące sankcje zarówno karne, jak i administracyjne dotyczą podmiotów i osób, które nie wypełniły wymogów związanych z ogłaszaniem wezwań obowiązkowych. Nie sanuje to jednak szkód, jakie ponieśli akcjonariusze mniejszościowi w związku z brakiem ogłoszenia przedmiotowego wezwania. Wprowadzenie proponowanego przez Stowarzyszenie przepisu art. 89a pozwala akcjonariuszom mniejszościowym na doprowadzenie do odkupienia od nich akcji, których dotyczyć powinno obowiązkowe wezwanie na warunkach cenowych przewidzianych dla tego wezwania. Proponowany art. 89b rozwiązuje obecnie występujący problem luki regulacyjnej polegającej	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza cel projektu.

		na braku możliwości sanowania prawa wykonywania prawa głosu w przypadku naruszenia wymogów dotyczących przekraczania progów procentowych głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami sankcja braku prawa wykonywania głosu na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy nie jest ograniczona w czasie. Dotyczy to także sytuacji, w której przedmiotowe obowiązki zostaną wykonane w terminie późniejszym. Proponowany zapis art. 89a wyznacza zasady, na jakich możliwe jest odzyskanie przedmiotowego prawa głosu po wykonaniu obowiązków oraz zaspokojeniu roszczeń akcjonariuszy mniejszościowych. a. Propozycja dodania art. 89a Art. 89a otrzymuje brzmienie: „Art. 89a. 1. Każdemu z akcjonariuszy spółki publicznej przysługuje wobec podmiotu, który w terminie określonym w ustawie nie wykonał obowiązku określonego w art. 73, roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży posiadanych przez tego akcjonariusza akcji spółki publicznej. Umowa taka powinna zostać zawarta w terminie 21 dni od daty zgłoszenia roszczenia na piśmie przez uprawnionego akcjonariusza, po cenie za każdą akcję określonej zgodnie z art. 89b pkt. 3. 2. Roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży, o którym mowa w ust. 1 wygasa po upływie jednego roku od daty, w której upłynął termin wykonania obowiązku określonego w art. 73. 3. Podmiot, który w terminie nie wykonał obowiązku określonego w art. 73, wobec którego zostało zgłoszone roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży, o którym mowa w ust. 1, może zwolnić się z obowiązku zaspokojenia tego roszczenia poprzez ogłoszenie wezwania obowiązkowego po cenie za każdą akcję określonej zgodnie z art. 89b pkt. 3. 4. Przepisy art. 64 kodeksu cywilnego i art. 1047 kodeksu postępowania cywilnego mają zastosowanie do roszczenia o zawarcie umowy sprzedaży, o którym mowa w ust. 1.” b. Propozycja dodania art. 89b Art. 89b otrzymuje brzmienie: „Art. 89b. Zakaz wykonywania głosu, o którym mowa w art. 89 wygasa po upływie 6 miesięcy od dnia wykonania odpowiedniego obowiązku, przez który należy rozumieć: 1) w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 – zawiadomienie dokonane zgodnie z	
--	--	--	--

			art. 69, 2) w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3 – zapłacenie różnicy ceny wszystkim osobom, które zbyły akcje w wezwaniu, w którym cena ustalona była z naruszeniem art. 79-79b, 3) w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 2 – ogłoszenie wezwania obowiązkowego po cenie za każdą akcję wyższej z dwóch: • cenie, jaka powinna była być zapłacona, gdyby obowiązek określony w art. 73 został wykonany w terminie, • cenie, jaka powinna zostać zapłacona, jeżeli obowiązek określony w art. 73 będzie wykonany w nowym terminie”	
76	Pro- pozy- cje dodat- kowo- wych zmian Art. 91 ust. 9	Krajowy Depozyt Papierów Wartościo- wych	Krajowy Depozyt zwraca się z uprzejmą prośbą o uwzględnieniu w projekcie ustawy zmiany art. 91 ust. 9 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (zwanej dalej „ustawą o ofercie”) poprzez dodanie do niego zdania trzeciego w następującym brzmieniu: „W takim przypadku Krajowy Depozyt jest uprawniony do rozwiązywania umowy o rejestrację akcji w drodze jednostronnego oświadczenia woli złożonego w tej sprawie emitentowi.” Zmiana powyższa ma na celu wprowadzenie możliwości rozwiązywania umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych, na podstawie jednostronnego oświadczenia woli złożonego emitentowi przez Krajowy Depozyt po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości emitenta obejmującej likwidację jego majątku lub postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie jego upadłości ze względu na to, że majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Postulowana zmiana rozwiązałaby problem niewypłacalnych spółek postawionych w stan likwidacji, które, pomimo zajścia prawnych przesłanek, nie zwracają się do Krajowego Depozytu z wnioskiem o rozwiązanie umowy o uczestnictwo w typie Emitent i wyrejestrowanie akcji z depozytu papierów wartościowych. Brak takiego działania ze strony tych spółek powoduje narastanie zadłużenia po ich stronie, bowiem w większości przypadków emitenci postawieni w stan upadłości zmierzającej do likwidacji ich majątku zaprzestają wnoszenia opłat rocznych za uczestnictwo w Krajowym Depozycie. Sugerowana przez Krajowy Depozyt zmiana wpisuje się w cele projektu ustawy wskazane w uzasadnieniu do tego projektu, polegające na doprecyzowaniu niektórych zapisów ustawy o ofercie, a wynikające z doświadczeń i spostrzeżeń związanych z praktycznym stosowaniem przepisów ustawy o ofercie.	Uwaga uwzględniona.

77	Pro- pozy- cje dodat- ko- wych zmian	Urząd Ko- misji Nad- zoru Finan- sowego	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego dostrzega problemy związane z wykonywaniem przez akcjonariuszy spółek, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, spoczywających na nich obowiązków informacyjnych. Zagadnienie to mieści się w zakresie uregulowanym przez dyrektywę 2004/109/WE. Mając na uwadze, że obowiązujące obecnie przepisy nie dają jednoznacznej odpowiedzi, w jaki sposób wskazane obowiązki powinny być realizowane oraz nadzorowane, UKNF prowadzi prace nad propozycją zmian legislacyjnych, mających rozwiązać ww. problemy. Propozycje te zostaną przedstawione przed terminem konferencji uzgodnieniowej, dotyczącej niniejszego projektu, w celu ewentualnego wykorzystania w toku dalszych prac nad projektem.	Uwaga uwzględniona.
78	Pro- pozy- cja zmia- ny usta- wy o nad- zorze nad ryn- kiem kapi- tało- wym - art. 3 pro- jektu Pro- pozy- cja zmia-	Urząd Ko- misji Nad- zoru Finan- sowego	Dodatkowo UKNF zauważa konieczność implementacji art. 25 ust. 3 Dyrektywy 2004/109/WE i wyeliminowania przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków wynikających z ww. Dyrektywy w zakresie wymiany informacji pomiędzy KNF a ESMA. Zmiana ta umożliwi jednocześnie prawidłową realizację wydanych w tym zakresie Wytycznych nadzorczych ESMA – nr 1, 10, 11, 12, 13, 15 i 16. Zmiana ta powinna polegać na wprowadzeniu w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym podstawy do przekazywania do ESMA przez KNF, także z własnej inicjatywy, informacji chronionych jako tajemnica zawodowa. W tym celu w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym powinien zostać dodany art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje, niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010 r., s. 84).” Dopełnieniem tej zmiany powinno być rozszerzenie katalogu wyłączeń z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, w przypadku wykonania uprawnienia przewidzianego w projektowanym wyżej art. 22a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W tym celu w art. 150 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi należy dodać pkt 18 i 19 w brzmieniu: „18) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień;	Uwagi uwzględnione.

ny usta- wy o obro- cie instru- stru- men- tami finan- so- wymi			19) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w podjętych przez Komisję decyzjach oraz zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, w celu ich publikacji.”	

(po ponownych konsultacjach publicznych i opiniowaniu)

Raport z konsultacji

projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw

Mając na uwadze postanowienia § 48 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2013 r. poz. 979) w dniu 24 kwietnia 2015 r. projekt ustawy został skierowany do ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania z podmiotami, które brały udział we wcześniejszych konsultacjach i opiniowaniu. W tym trybie uwagi do projektu zostały zgłoszone przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Izbę Domów Maklerskich, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych oraz Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych.

W ramach zgłoszonych uwag w szczególności:

- 1) Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych oraz Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych podtrzymały swoje zastrzeżenia do propozycji nowego brzmienia pkt 27 w art. 4 ustawy o ofercie, która ma na celu wyłączenie Skarbu Państwa z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa odpowiednio w art. 69 oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych. Tożsamą uwagę zgłosił również Narodowy Bank Polski.

Wymienione podmioty ponownie wskazywały w szczególności na to, że zaproponowane rozwiązanie stanowiłoby nadzwyczajne uprzywilejowanie Skarbu Państwa, który na rynku kapitałowym występuje jako zwykły uczestnik obrotu i powinien mieć jednakowe prawa oraz obowiązki jak pozostali uczestnicy tego obrotu. Ponadto, byłoby to sprzeczne z przyjętymi na rynku standardami i prowadziło do istotnego ograniczenia ochrony akcjonariuszy mniejszościowych.

W odniesieniu do tego zagadnienia, mając na uwadze, że proponowany przepis ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa zarządzania aktywami Skarbu Państwa, projektodawca uznał

za zasadne na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawić proponowane rozwiązanie w projekcie.

- 2) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych ponownie wyraziło stanowisko, że zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania w zakresie sankcji administracyjnych są nieadekwatne do warunków polskiego rynku kapitałowego i nie odpowiadają wielkości spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych oraz niosą ze sobą ogromne ryzyko systemowego podwyższenia nakładanych na spółki kar. Według Stowarzyszenia proponowane kary obniżą konkurencyjność polskiego rynku kapitałowego poprzez ryzyko obniżenia zainteresowania inwestorów inwestycjami w papiery wartościowe notowane na GPW oraz spowodują zagrożenie arbitrażem regulacyjnym.

Odnosząc się do stanowiska SEG projektodawca zauważa, że zaproponowane w projektowanych przepisach górne granice kar pieniężnych są znacznie niższe niż przewidziane w dyrektywie 2004/109/WE, zmienionej dyrektywą 2013/50/UE. Ponadto, należy podkreślić, że biorąc pod uwagę m. in. argumenty SEG, w projekcie przekazanym do ponownych konsultacji publicznych i opiniowania zaproponowano obniżenie górnej granicy kar pieniężnych o połowę. Mając na uwadze powyższe projektodawca uznał za właściwe nie uwzględniać uwagi SEG w tym zakresie.

- 3) Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych podtrzymało dotychczasowe uwagi do projektowanej treści art. 96 ust. 6, wskazujące na potrzebę wyeliminowania w tym przepisie słowa „rażącego”, co nakładałoby na członków zarządu spółki publicznej dodatkową presję na jakość prowadzonej polityki informacyjnej i zmniejszałoby ryzyko akcjonariuszy spółek w obszarze konsekwencji, jakie mogą nieść im w sposób pośredni kary nakładane bezpośrednio na spółki.

Projektodawca, biorąc m. in. pod uwagę opinie innych uczestników konsultacji, wskazujące, że postulowana przez SII zmiana uczyniłaby przedmiotowy przepis nadmiernie rygorystycznym, podtrzymuje swoją ocenę, że wprowadzenie tej zmiany nie przyczyniłoby się do podniesienia jakości polityki informacyjnej emitentów oraz wzmocnienia ochrony interesów akcjonariuszy spółek publicznych. W związku z tym projektodawca zdecydował ostatecznie o pozostawieniu wyrazu „rażącego” w art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie.

- 4) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych podtrzymało wątpliwości w zakresie projektowanego brzmienia art. 66 ust. 1 ustawy o ofercie, które w opinii tego Stowarzyszenia, utrzymuje niejasności interpretacyjne związane z kwestią współpracy spółek publicznych z doradcami, np. w zakresie relacji inwestorskich.

Przedmiotowa sprawa była szczegółowo wyjaśniana i omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej, gdzie wskazywano m. in. na niecelowość zmian postulowanych przez SEG ze względu na konieczność wprowadzenia kompleksowych regulacji w przedmiotowym zakresie w związku z potrzebą dostosowania przepisów ustawy o ofercie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (MAR). W związku z tym projektodawca postanowił uwagi nie uwzględnić.

5) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ponownie zgłosił uwagi wskazujące na potrzebę wprowadzania do przepisów projektowanej ustawy unormowań ograniczających czas przetwarzania danych osobowych w przypadku podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o ukaraniu konkretnej osoby. W ocenie projektodawcy, z uwagi na systemowy charakter przedmiotowego zagadnienia niezbędna wydaje się jego analiza z uwzględnieniem wszystkich ustaw stanowiących prawne otoczenie rynku finansowego. Ponadto, mając na uwadze istotne znaczenie tej kwestii dla wszystkich sektorów tego rynku zasadne wydaje się rozważenie umiejscowienia postulowanego przepisu w ustawie określającej organizację oraz tryb wykonywania nadzoru nad rynkiem finansowym sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego i odniesienie go również do sytuacji faktycznych wynikających z pozostałych ustaw. W związku z tym projektodawca postanowił uwagi nie uwzględnić.

Ponadto, w trakcie ponownych konsultacji publicznych Giełda Papierów Wartościowych zaproponowała poszerzenie zapisów projektowanej ustawy o przepisy określające zasady wycofywania z obrotu giełdowego akcji spółek zagranicznych, zdematerializowanych zgodnie z polskimi przepisami prawa i notowanych wyłącznie na rynku polskim. Mając na uwadze, że postulowane regulacje mają na celu usunięcie luki prawnej powodującej wiele wątpliwości praktycznych, projektodawca uwzględnił zgłoszoną uwagę poprzez dodanie w art. 92 pkt 4.

Jednocześnie, projektodawca nie uwzględnił w projekcie nowych propozycji zmian zgłoszonych przez Izbę Domów Maklerskich, które swym zakresem wykraczały poza cel projektowanej ustawy. Propozycje te dotyczyły kwestii składania oświadczenia, o którym mowa w art. 22 ust. 5 ustawy o ofercie, w odniesieniu do podmiotów sporządzających informację lub biorących udział w sporządzeniu informacji zamieszczonej w prospekcie

emisyjnym będących bankiem prowadzącym działalność maklerską, oraz kwestii doprecyzowania przesłanek uzasadniających przeprowadzenie wezwań, o których mowa w art. 73 ust. 2 i art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie.

W opinii projektodawcy regulacja nie wymagała zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

**Załącznik do Raportu z ponownych konsultacji
(w tym opiniowania)
projektu ustawy**

o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw

Omówienie wyników ponownych konsultacji publicznych/opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który zgłosił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	Rządowe Centrum Legislacji	Projekt wymaga dopracowania pod względem prawnym, redakcyjnym i legislacyjnym, co będzie mogło nastąpić na etapie Komisji Prawniczej.	Uwaga przyjęta do wiadomości.
2.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Niezależnie od uwag szczegółowych zawartych w załączniku do niniejszego pisma Stowarzyszenie pragnie zwrócić uwagę na kilka systemowych kwestii, które mają istotne znaczenie dla funkcjonowania rynku kapitałowego i jego konkurencyjności. Zapisy art. 4 punkt 27 przedmiotowego projektu mają na celu wyłączenie Skarbu Państwa z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa odpowiednio w art. 69 oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych. Zapisy te są niezgodne z DYREKTYWĄ 2004/25/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia. Z tego też względu ewentualne uprzywilejowanie jakiegokolwiek podmiotu w tym obszarze byłoby: • sprzeczne z przyjętymi na rynku standardami i bezprecedensową próbą istotnego	Uwaga przyjęta do wiadomości.

			ograniczenia ochrony akcjonariuszy mniejszościowych, • przykładem nierówności podmiotów wobec prawa i dramatycznym obniżeniem standardów regulacyjnych do poziomu nieakceptowanego wśród rozwiniętych rynków Unii Europejskiej, W odniesieniu do wysokości proponowanych kar dotyczących naruszania obowiązków informacyjnych Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych pragnie podkreślić, że pomimo zaproponowanego w skorygowanej wersji projektu przedmiotowej regulacji obniżenia wysokości kar względem pierwotnych propozycji nie ulega zmianie fakt, że wysokość proponowanych kar oraz możliwość multiplikacji kar poprzez odrębne nakładanie kar za każde z ewentualnych naruszeń stanowić może element odstrasżający potencjalnych emitentów do wejścia na rynek giełdowy, co w efekcie osłabi konkurencyjność polskiego rynku. Określenie wysokości ewentualnych kar i ich struktury powinna poprzedzić analiza rozwiązań wprowadzanych na innych wiodących rynkach kapitałowych. Weryfikacja rozwiązań tam wdrażanych powinna stać się punktem odniesienia dla ewentualnych rozwiązań przyjmowanych w Polsce. Pominięcie tego etapu skutkować może dramatycznym spadkiem zainteresowania emitentów polskim rynkiem kapitałowym i pojawieniem się arbitrażu regulacyjnego. Ponownie podkreślamy, że regulacje w zakresie kar (nawet w obecnie proponowanej wysokości) są nieadekwatne do wielkości spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie w porównaniu do średniej wielkości spółek na innych rynkach Unii Europejskiej. Zatem zastosowane przez regulacje krajowe standardy sankcji kar administracyjnych powinny być różne i dopasowane do danego rynku ze względu na wielkość spółek, do których będą miały zastosowanie.	
3.	Art. 4 pkt 27	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	UKNF podtrzymuje prezentowane wcześniej stanowisko i stanowczo nie zgadza się z propozycją Ministerstwa Skarbu w zakresie wprowadzenia w projekcie wyłączenia dla Skarbu Państwa, w celu uniknięcia uznania go za podmiot dominujący w przypadku pośredniego nabycia akcji spółki publicznej (zmiana art. 4 pkt 27 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych). Brak jest uzasadnienia dla nadzwyczajnego uprzywilejowania Skarbu Państwa, który na rynku kapitałowym występuje jako zwykły uczestnik obrotu i powinien mieć jednakowe prawa i obowiązki, jak pozostali uczestnicy	Na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawiono proponowane rozwiązanie w projekcie.

			tego obrotu. Wyłączenie niektórych obowiązków w stosunku do Skarbu Państwa, jest rażąco sprzeczne z prawem stanowionym przez organy UE, czego potwierdzeniem jest stanowisko Ministra Spraw Zagranicznych, przedstawione w związku z podobnymi postulatami wysuwanymi przez Ministra Skarbu Państwa w trakcie prac nad nowelizacją ustawy o ofercie w zakresie wezwań. Zamieszczone w projekcie wyłączenie pociąga za sobą bardzo istotne skutki, stawiając jeden z podmiotów (Skarb Państwa) posiadających lub nabywających pośrednio akcje spółek publicznych ponad fundamentalnymi dla prawidłowego funkcjonowania rynku kapitałowego obowiązkami, w szczególności obowiązku, o którym mowa w art. 69 ustawy o ofercie, czy też obowiązku ogłoszenia wezwania.	
4.	Art. 4 pkt 27	Narodowy Bank Polski	W odniesieniu do projektowanego art. 4 pkt 27 <i>ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw</i> zawierającego zmienioną definicję pośredniego nabycia akcji, która wyłącza Skarb Państwa z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, pragniemy zgłosić wątpliwość, czy takie uprzywilejowanie Skarbu Państwa w stosunku do innych uczestników rynku jest zgodne z zasadą równego traktowania akcjonariuszy, o której mowa w dyrektywie 2004/25/WE ¹ . W opinii NBP istotne znaczenie w kwestii oceny zgodności projektowanego rozwiązania z prawem UE będzie miała opinia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.	Na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawiono proponowane rozwiązanie w projekcie.
5.	Art. 4 pkt 27	Rządowe Centrum Legislacji	Do projektowanej ustawy dodano przepis wyłączający Skarb Państwa z definicji pojęcia „pośrednie nabycie akcji” (art. 4 pkt 27 u.o.p.) - co prowadzić będzie do ograniczenia zakresu stosowania przepisów nowelizowanej ustawy do Skarbu Państwa (w szczególności będzie to dotyczyć przepisów określających obowiązki dokonywania wezwań oraz ujawniania stanu posiadania - rozdział 4. oddziały 1 i 2). Intencje wprowadzenia takiego rozwiązania powinny więc zostać szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu - co jednak nie zostało zapewnione;	Na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawiono proponowane rozwiązanie w projekcie. Uzasadnienie tej zmiany zostało rozszerzone.
6.	Art. 4 pkt 27	Stowarzyszenie Emitentów	Propozycja regulacji ma na celu wyłączenie Skarbu Państwa z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa	Na obecnym etapie prac legislacyjnych

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2004/25/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz. Urz. UE L142 z 2004 r., s. 12).

		Giełdowych odpowiednio w art. 69 oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych. Stowarzyszenie wnosi o wykreślenie wskazanego wyłączenia Skarbu Państwa z obowiązków w zakresie znacznych pakietów i wezwań. Równe traktowanie wszystkich akcjonariuszy wobec prawa jest fundamentem funkcjonowania rynku kapitałowego i historycznie ugruntowaną od samego początku jego istnienia zasadą. Obowiązujące dotychczas przepisy jasno stanowią, że w przypadku notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych spółek wszyscy akcjonariusze mają jednakowe prawa i obowiązki, o ile statut spółki nie stanowi inaczej. Takie uregulowania istnieją nie tylko w Polsce, ale na każdym cywilizowanym rynku papierów wartościowych, w szczególności w krajach UE, gdyż wymaga tego DYREKTYWA 2004/25/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia. Z tego też względu ewentualne uprzywilejowanie jakiegokolwiek podmiotu w tym obszarze byłoby: • sprzeczne z przyjętymi na rynku standardami i bezprecedensową próbą istotnego ograniczenia ochrony akcjonariuszy mniejszościowych, • przykładem nierówności podmiotów wobec prawa i dramatycznym obniżeniem standardów regulacyjnych do poziomu nieakceptowanego wśród rozwiniętych rynków Unii Europejskiej, co w efekcie spowodowałoby obniżenie zaufania do rynku, spadek wycen i radykalnie osłabiło zainteresowanie inwestorów inwestycjami na polskim rynku kapitałowym. Podkreślić należy, że celem instytucji wezwania jest umożliwienie pozostałym akcjonariuszom przejmowanej spółki publicznej „wyjścia” z inwestycji poprzez sprzedaż posiadanych akcji po określonej cenie. Głównym celem tej instytucji jest zatem ochrona interesów akcjonariuszy mniejszościowych. Informacje przekazywane w ramach ujawniania stanu posiadania znacznych pakietów akcji spółek publicznych oraz zmian w tym zakresie, zgodnie z art. 69 ustawy o ofercie, mają istotne znaczenie przy podejmowaniu przez uczestników rynku kapitałowego decyzji inwestycyjnych. Zatem wyłączenie Skarbu Państwa z obowiązków związanych z nabywaniem znacznych pakietów akcji oraz wezwaniami podważyłoby trzy kluczowe wartości rynku kapitałowego: • dostęp do informacji,	pozostawiono proponowane rozwiązanie w projekcie.
--	--	--	--

			• równe traktowania akcjonariuszy, oraz • ochronę akcjonariuszy mniejszościowych.	
7.	Art. 4 pkt 27	Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych	W pierwszej kolejności Stowarzyszenie jeszcze raz pragnie podkreślić, iż proponowana treść art. 4 pkt. 27 Projektu ustawy jest w ocenie Stowarzyszenia nie do zaakceptowania. Taka propozycja w ocenie Stowarzyszenia jest sprzeczna z Dyrektywą 2004/25/WE w sprawie ofert przejęcia. Ponadto narusza przepis art. 20 Kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym wspólnicy albo akcjonariusze spółki kapitałowej powinni być traktowani jednakowo w takich samych okolicznościach. W kontekście wielu zmian legislacyjnych (dokonanych i projektowanych) zmierzających do zwiększenia ochrony interesu akcjonariuszy mniejszościowych spółek publicznych, proponowane rozwiązanie jest niespójne z dotychczasowymi działaniami Ministerstwa Finansów. Przepis będzie bowiem naruszał i godził w interes akcjonariuszy mniejszościowych spółek publicznych, będzie ponadto prowadził do nierównego traktowania akcjonariuszy. Projektowany zapis art. 4 pkt. 27 będzie sprzeczny także z propagowaną przez ostatnie lata przez Skarb Państwa ideą Akcjonariatu Obywatelskiego mającego na celu zachęcanie indywidualnych uczestników rynku do zainteresowania rynkiem kapitałowym. Nie można bowiem z jednej strony zachęcać do udziału w tym rynku, a z drugiej doprowadzać do rozwiązań, które mogą w przyszłości działać na niekorzyść akcjonariuszy mniejszościowych. Skarb Państwa w ocenie Stowarzyszenia powinien być objęty takim samym zakresem praw i obowiązków, jaki przypisany został przez ustawodawcę pozostałym uczestnikom obrotu. Nie ma żadnych podstaw prawnych, aby dokonywać w tym zakresie jakiegokolwiek odstępstwa od równego traktowania akcjonariuszy. Implementacja przepisów w proponowanej treści może stać się w przyszłości w ocenie Stowarzyszenia podstawą do licznych sporów korporacyjnych.	Na obecnym etapie prac legislacyjnych pozostawiono proponowane rozwiązanie w projekcie.
8.	Art. 4 pkt 29	Izba Domów Maklerskich	W dotychczasowym art. 4 po pkt 28 dodaje się pkt 29 w brzmieniu: „pozycja długa – rozumie się przez to sytuację, w której podmiot oczekuje bezpośredniej korzyści ekonomicznej w przypadku wzrostu ceny danego instrumentu finansowego” W naszej ocenie wprowadzona w proponowanym powyżej zapisie definicja „pozycji długiej” jest niezrozumiała i nieprecyzyjna. W szczególności nastrocza wątpliwości w kontekście liczenia prawa głosów np. w przypadku przygotowywania ogłoszenia wezwania.	Uwaga nieuwzględniona. Przy formułowaniu brzmienia proponowanego przepisu zostały wzięte pod uwagę opinie i sugestie wyrażone podczas uzgodnień, konsultacji i

				opiniowania.
9.	Art. 11 ust. 4a	Rządowe Centrum Legislacji	Rządowe Centrum Legislacji podtrzymuje uwagę dotyczącą niewłaściwej implementacji art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) tiret drugie dyrektywy 2003/71/WE. Projektowane brzmienie art. 11 ust. 4a ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do zorganizowania systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (zwanej dalej: „u.o.p.”), podobnie jak brzmienie art. 11 ust. 4 pkt 2 u.o.p. w wersji projektu przekazanej do uzgodnień w styczniu 2015 r., odnosi się bowiem do przypadku dokonania przez emitenta wyboru państwa macierzystego „zgodnie z art. 55a ust. 4” - po dokonaniu którego, na podstawie projektowanego ust. 4a w art. 11 u.o.p., emitent miałby prawo dokonania „nowego wyboru” w sposób określony w art. 55a ust. 4 u.o.p. Jak już bowiem wskazywano w stanowisku RCL z dnia 10 lutego br., przepis art. 55a ust. 4 u.o.p. stanowi implementację art. 2 ust. 1 lit. i ppkt (iii) dyrektywy 2004/109/WE, i tym samym dotyczy on innego przypadku dokonywania przez emitenta wyboru niż przypadek, o którym mowa we wdrażanym w art. 11 ust. 3 u.o.p. przepisie art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) dyrektywy 2003/71/WE. Wybór państwa macierzystego, dokonywany przez emitenta na podstawie art. 11 ust. 3 u.o.p., nie będzie więc nigdy wyborem dokonany przez niego na podstawie art. 55a ust. 4 u.o.p. - na co wskazywałoby obecne brzmienie ust. 4a w art. 11 u.o.p. Z w/w przepisów dyrektyw 2004/109/WE i 2003/71/WE wynika natomiast, iż po dokonaniu przez emitenta wyboru na podstawie kryteriów określonych w art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) dyrektywy 2003/71 /WE (a zatem na podstawie kryteriów wskazanych w art. 11 ust. 3 u.o.p.), emitent może, zgodnie art. 2 ust. 1 lit. m ppkt (iii) tiret drugie tej dyrektywy, dokonać wyboru w sposób i na warunkach określonych w art. 2 ust. 1 lit. i ppkt (iii) dyrektywy 2004/109/WE (a więc w sposób i w przypadkach określonych w art. 55a ust. 4 u.o.p. - tj. w przypadku, gdy w wybranym przez emitenta państwie jego papiery wartościowe przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym). W celu właściwej implementacji w/w przepisów dyrektyw 2004/109/WE i 2003/71/WE należałoby więc w ust. 4a w art. 11 u.o.p. wskazać, iż w przypadku, gdy po dokonaniu wyboru, o którym mowa w ust. 3 w art. 11, papiery wartościowe emitenta przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w wybranym przez niego macierzystym państwie członkowskim, może on dokonać nowego wyboru w sposób określony w art. 55a ust. 4 u.o.p.;	Uwaga uwzględniona.

10.	Art. 53 ust. 7-9	Izba Domów Maklerskich	Zmiana brzmienia dotychczasowego art. 53 ust. 7-9 ustawy o ofercie Zmiana wprowadzona w art. 53 ust. 7-9 ustawy o ofercie dotycząca terminów na zatwierdzenie akcji promocyjnej, poprzez wprowadzenie w ust. 9 zapisu że po zgłoszeniu uwag termin rozpoczęcia akcji promocyjnej ulega przesunięciu o kolejne 10 dni robocze de facto wydłuża ten proces, a nie skraca. Do tej pory zapis mówił o wstrzymaniu akcji , ale jeśli w międzyczasie Emitent poprawił z reguły drobne uwagi ze strony KNF to możliwe było utrzymanie pierwotnego terminu rozpoczęcia akcji promocyjnej. W tej chwili co prawda wprowadzono zapis w ust. 9a, że KNF może pozwolić na rozpoczęcie akcji promocyjnej wcześniej, ale jest to w naszej ocenie dodatkowa biurokracja.	Uwaga nieuwzględniona. Przy formułowaniu brzmienia proponowanego przepisu zostały wzięte pod uwagę opinie i sugestie wyrażone podczas uzgodnień, konsultacji i opiniowania.
11.	Art. 66 ust. 1	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	Nie zostały uwzględnione zgłoszone w pierwszym etapie uzgodnień propozycje SEG dotyczące zmiany brzmienia art. 66. Argumentacja, że kwestia ta nie jest objęta Dyrektywą o przejrzystości nie może być przyjęta, gdyż projekt regulacji próbuje wprowadzić inne zmiany nie uwzględnione zakresem Dyrektywy o przejrzystości - tak, jak to ma miejsce w przypadku szczególnego uprzywilejowania Skarbu Państwa w odniesieniu do kwestii znacznych pakietów oraz obowiązkowych wezwań. Uwzględnienie pierwotnej propozycji SEG w tym zakresie byłoby dostosowaniem tego rozwiązania do już istniejących regulacji unijnych przyjętych w Dyrektywie MAD i Rozporządzeniu MAR Proponowane obecnie zapisy projektu ustawy utrzymują niejasności interpretacyjne związane z kwestią współpracy spółek z doradcami np. w zakresie Relacji Inwestorskich. Będzie to szczególnie negatywne w sytuacji nadchodzących zmian w zakresie obowiązków informacyjnych wynikających z regulacji unijnych - Dyrektywy MAD i Rozporządzenia MAR. Wydaje się, że proponowane zapisy projektu ustawy są sprzeczne z treścią art. 18 ust. 1 Rozporządzenia MAR, który wyraźnie wskazuje, że: „1. Emitenci lub osoby działające na ich rzecz: a) Sporządzają listę wszystkich osób mających dostęp do informacji poufnych i pracujących dla nich na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie, wykonując zadania, w ramach których mają dostęp do informacji poufnych, takich jak doradcy, księgowi lub agencje ratingowe (lista osób mających dostęp do informacji poufnych)". Zapis powyższy nie definiuje kręgu doradców, którzy mogą mieć dostęp do informacji	Uwaga nieuwzględniona. Sprawa była wyjaśniana i omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej.

			poufnych, a jedynie wskazuje na konieczność sporządzania listy podmiotów mających dostęp do tego rodzaju informacji. Proponowana treść art. 66 w przedmiotowym projekcie ustawy wprowadza w sposób nieuprawniony, niezrozumiały i niezgodny z brzmieniem art. 18 Rozporządzenia MAR niejasne zapisy dotyczące kręgu doradców poprzez zdefiniowanie pewnego rodzaju usług (doradców finansowych, ekonomicznych, podatkowych i prawnych). Zarówno strona emitentów reprezentowana przez Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, jak i strona inwestorów reprezentowana przez Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych stoją jednoznacznie na stanowisku, co do potrzeby jasnego i nie wymagającego interpretacji rozwiązania dotyczącego przekazywania przez spółki informacji do szerokiego grona doradców wspierających emitentów w różnych obszarach, w tym także w zakresie wypełniania obowiązków informacyjnych. Rozwiązanie takie jest szczególnie uzasadnione w sytuacji, gdy już niedługo wejdą w życie regulacje MAR, które w sposób fundamentalny zmieniają sposób wypełniania obowiązków informacyjnych. Niejasne zapisy zawarte w projekcie ustawy mogą doprowadzić w takiej sytuacji do istotnego obniżenia standardów raportowania - ze szkodą dla całego rynku. Jednoznaczne uregulowanie tej kwestii pozwoli natomiast na pełną kontrolę przepływu informacji i jej ochronę.	
12.	Art. 68 dodany ust. 5	Izba Domów Maklerskich	W dotychczasowym art. 68 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta w celu zaprzestania naruszenia obowiązków informacyjnych”. W naszej ocenie zalecenia w stosunku do emitenta w celu zaprzestania naruszenia obowiązków informacyjnych powinny być wydawane tylko i wyłącznie w formie decyzji administracyjnej, co do której powinno się stosować KPA, w szczególności postępowanie powinno być w tym zakresie dwuinstancyjne.	Uwaga nieuwzględniona. Sprawa była wyjaśniana i omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej.
13.	Art. 69 ust. 1a	Giełda Papierów Wartościowych	Proponujemy drobną korektę przedmiotowego zapisu poprzez określenie, że podmioty <u>organizują</u>, a nie prowadzą, alternatywny system obrotu co pozostawałoby spójne z art. 16 ust 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (organizowanie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany) oraz 78 ust. 1 tej ustawy (organizowanie ASO przez firmę inwestycyjną).	Uwaga uwzględniona.

			<u>Propozycja zapisów:</u> W art. 69 ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Dniami sesyjnymi, w rozumieniu ust. 1, są dni sesyjne określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany lub przez podmiot prowadzący <u>organizujący</u> alternatywny system obrotu w regulaminie, zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ogłoszone przez Komisję w drodze publikacji na stronie internetowej.”	
14.	Art. 69 ust. 3	Narodowy Bank Polski	Ponadto, w projektowanym art. 69 ust. 3 <i>ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw</i> sformułowanie „po rozliczeniu” proponujemy zastąpić sformułowaniem „po rozrachunku”.	Uwaga nieuwzględniona. Zasadność proponowanej zmiany będzie mogła zostać rozważona podczas komisji prawniczej.
15.	Art. 96 i art. 97	Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych	a. Należy dostosować zapisy art. 96 ust 1e do nowej propozycji wysokości kary, b. W ocenie SEG zaproponowane rozwiązania, co do wysokości kar określonych w przepisach: ➤ w art. 96 ust. 1e, 1g, ➤ w art. 96 ust. 6 i ust. 6a, ➤ w art. 97 ust. 1a, ➤ w art. 97 ust. 6, są w dalszym ciągu absolutnie nieadekwatne do warunków polskiego rynku kapitałowego. Proponowane wysokości kar w dalszym ciągu nie odpowiadają wielkości spółek notowanych na GPW i niosą ze sobą ogromne ryzyko systemowego podwyższenia nakładanych na spółki kar. Uwzględniając nadchodzące zmiany w zakresie obowiązków informacyjnych należy wskazać, że proponowane kary są nieakceptowalne z punktu widzenia środowiska emitentów i dramatycznie obniżą konkurencyjność polskiego rynku kapitałowego poprzez ryzyko obniżenia zainteresowania inwestorów inwestycjami w papiery wartościowe notowane na GPW oraz spowodują zagrożenie arbitrażem regulacyjnym. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych postuluje, aby określenie propozycji wysokości kar poprzedziła analiza rozwiązań wdrażanych w związku z implementacją Dyrektywy o przejrzystości na innych wiodących rynkach europejskich. Tylko weryfikacja działań na innych rynkach pozwoli na ocenę skali zmian i możliwych rozwiązań przyjmowanych dla	Ad a) uwaga uwzględniona. Ad b) uwaga nieuwzględniona. Sprawa była wyjaśniana i omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej. W zakresie proponowanych kar pieniężnych obniżono ich górną granicę o połowę w porównaniu do propozycji wstępnej. W ocenie projektodawcy obniżenie to nie spowoduje zaniku odstrasżającego charakteru tych kar i jednocześnie pozwoli na spełnianie przez nie roli

			polskiego rynku kapitałowego. Brak takiej analizy skutkować będzie przyjęciem poziomu ewentualnych kar pozbawionego zarówno adekwatności do realiów polskiego rynku kapitałowego, jak i obciążonego istotnym ryzykiem arbitrażu regulacyjnego ze strony emitentów.	skutecznych i efektywnych instrumentów skłaniających do powstrzymywania się od działań naruszających przepisy ustawy.
16.	Art. 96 ust. 1 pkt 1	Rządowe Centrum Legislacji	Przepis art. 96 ust. 1 pkt 1 u.o.p., po zmianach dawał będzie możliwość wymierzenia kary za naruszenia całego art. 45 u.o.p. - a zatem także za naruszenia dodawanego w art. 45 nowego ust. 4 - czego nie uwzględniano w projekcie w poprzedniej jego wersji. Poprawność tak sformułowanego odesłania wymaga więc potwierdzenia - w szczególności w zakresie, czy powołanie w art. 96 ust. 1 pkt 1 u.o.p. całego art. 45, nie miało na celu jedynie korekty błędnego odesłania do „zdania pierwszego,” w art. 45 ust. 1, zawartego obecnie w art. 96 ust. 1 pkt 1 u.o.p.,	Uwaga uwzględniona poprzez potwierdzenie zasadności pozostawienia w art. 96 ust. 1 pkt 1 odesłania do całego art. 45.
17.	Art. 96 ust. 1a, 6, i 6a, art. 97 ust. 1a, 6 i 7	Rządowe Centrum Legislacji	RCL podtrzymuje uwagę dotyczącą naruszania zasady równości w projektowanych przepisach o sankcjach administracyjnych, nakładanych za naruszenie przepisów nowelizowanej ustawy. Przepisy znowelizowanej u.o.p. tylko w zakresie niektórych takich naruszeń określać będą bowiem przesłanki, którymi ma się kierować Komisja przy wymiarze kary (dot. art. 96 ust. 1a, 6 i 6a oraz art. 97 ust. 1a, 6 i 7 u.o.p.), nie określając takich przesłanek dla innych przypadków sankcji administracyjnych przewidzianych w tej ustawie (dot. np. art. 96 ust. 1-ld. art. 97 ust. 1 u.o.p.). Uzasadniając powyższe zróżnicowanie, projektodawcy powołują się na przepisy wdrażanego prawa Unii Europejskiej (s. 20-21 uzasadnienia), w których przesłanki odpowiedzialności administracyjnej określono jedynie dla niektórych sankcjonowanych nowelizowaną ustawą zachowań - co jednak w ocenie RCL nie stanowi przeszkody dla określania takich przesłanek także w innych przypadkach, nieprzewidzianych wprost w w/w przepisach prawa europejskiego. Nieprzekonywujące jest także wskazywanie w tym zakresie przez projektodawcę na większą dolegliwość przepisów sankcyjnych, dla których przesłanki takie określono - jako że tego rodzaju „dodatkowe gwarancje procesowe stron postępowania” (s. 20 uzasadnienia), w celu zapewnienia zgodności z zasadą równości, powinny zostać zapewnione także w postępowaniach, w ramach których kary mogą być nakładane w wymiarze niższym, niż obecnie zabezpieczany takimi „gwarancjami”. RCL podtrzymuje także analogiczne wątpliwości dotyczące zróżnicowania zasad odpowiedzialności osób, o których mowa w ust. 6 oraz w ust. 6a w art. 96 u.o.p. (za takie samo naruszenie) - co także może naruszać zasadę równości. Na podstawie ust. 6 w art. 96	Uwaga nieuwzględniona. Szczegółowe wyjaśnienie przyjętych rozwiązań zostało przedstawione w uzasadnieniu projektu.

			u.o.p. odpowiedzialność administracyjną może bowiem ponieść każda osoba pełniąca wskazane w tym przepisie funkcje, podczas gdy ust. 6a w art. 96 u.o.p. uzależnia odpowiedzialność od związku zaistniałego naruszenia z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem, przez osobę pełniącą wskazane funkcje, jej zadań. Powody takiego zróżnicowania w/w zasad odpowiedzialności administracyjnej tych osób nie zostały zaś w odpowiedni sposób wykazane w uzasadnieniu.	
18.	Art. 96 ust. 1e	Rządowe Centrum Legislacji	W art. 96 ust. 1e u.o.p. zmieniono wysokość kwotowo określonej sankcji za wskazane tam naruszenia (obniżając ją z 10 000 000 zł do 5 000 000 zł), pozostawiając jednocześnie w dotychczasowej wysokości (10 000 000 zł) próg, którego przekroczenie przez wartość stanowiącą 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w sprawozdaniu finansowym, dawać będzie podstawę do obliczania wysokości kary przez odniesienie się do tej wielkości. Jednocześnie jednak, w analogicznych regulacjach art. 97 ust. 1a pkt 2 u.o.p., odpowiednio zmieniono wysokość zarówno sankcji określonej kwotowo, jak i odpowiedniego progu przychodów - obniżając obydwie te wielkości do 5 000 000 zł. Rozważenia więc wymaga, czy także w art. 96 ust. 1e u.o.p., wysokość sankcji określonej kwotowo, oraz wysokość progu odnoszonego do wysokości przychodów, nie powinny być ustalone na jednakowym poziomie;	Uwaga uwzględniona.
19.	Art. 96 ust. 1e, ust. 6, ust. 6a, art. 97 ust. 1a, 6 i 7	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego zauważa, że w projekcie została obniżona wysokość sankcji administracyjnych w związku z naruszeniem obowiązków, wprowadzonych w związku z implementacją dyrektywy 2004/109/WE (w art. 96 ust. 1e, ust. 6, ust. 6a, art. 97 ust. 1a, ust. 6 oraz ust. 7). Należy wskazać, że dyrektywa ta, w brzmieniu uwzględniającym zmiany wprowadzone dyrektywą 2013/50/UE, zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia sankcji na wielokrotnie wyższym poziomie (nie niższym niż 10 000 000 EUR w przypadku osób prawnych oraz 5 000 000 EUR, jeżeli sankcja nakładana byłaby na osobę fizyczną). Celem dyrektywy było wyeliminowanie możliwości „konkurencji” pomiędzy krajami członkowskimi i stosowania przez nie arbitrażu regulacyjnego. Ośmiokrotne obniżenie górnej granicy zagrożenia karą pieniężną, jakie zostało obecnie wprowadzone do projektu może zostać odebrane jako próba zastosowania rażącego arbitrażu regulacyjnego, w związku z łagodnym traktowaniem naruszenia obowiązków wprowadzonych w związku z implementacją dyrektywy 2004/109/WE. Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że wprowadzona w projektowanym	Uwaga nieuwzględniona. Sprawa była wyjaśniana i omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej. W ocenie projektodawcy zaproponowane rozwiązania w zakresie sankcji administracyjnych pozwolą na utrzymanie ich odstraszającego charakteru i pozwolą na spełnianie przez nie roli skutecznych i efektywnych instrumentów

			art. 96 ust. 1e ustawy o ofercie zmiana wysokości sankcji z 10 mln do 5 mln zł nie została dokonana w sposób konsekwentny. Obniżenie sankcji do 5 mln zł powinno skutkować również obniżeniem granicy do tej samej kwoty gdyż na końcu tego ustępu pozostawiona została granica 10 mln zł. Aby przepis był skonstruowany w sposób prawidłowy, po słowie „lub”, dalsza część przepisu powinna otrzymać brzmienie „...kwoty stanowiącej równowartość 5 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5.000.000 zł albo zastosować obie sankcje łącznie.”.	skłaniających do powstrzymywania się od działań naruszających przepisy ustawy, dzięki czemu zostaną zrealizowane cele implementowanej dyrektywy w tym zakresie. Uwaga dotycząca art. 96 ust. 1e została uwzględniona.
20.	Art. 96 ust. 6	Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych	Stowarzyszenie w całości podtrzymuje również dotychczasowe uwagi do projektowanej treści art. 96 ust. 6 Projektu ustawy. W ocenie Stowarzyszenia z art. 96 ust. 6 należałoby wyeliminować słowo „rażącego”. Choć Ministerstwo Finansów podczas ostatnich konsultacji poparło stanowisko Stowarzyszenia, to finalnie uznało, iż „ewentualna zmiana w tym zakresie nie przyczyni się do podniesienia jakości polityki informacyjnej emitentów oraz wzmocnienia ochrony interesów akcjonariuszy spółek publicznych”. W związku z tym Ministerstwo Finansów zdecydowało finalnie o pozostawieniu wyrazu „rażącego” w art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie. Ministerstwo w swym stanowisku nie wyjaśniło na czym opiera tezę, iż zmiana przepisów nie zwiększy ochrony interesów akcjonariuszy spółek. Tymczasem należy zauważyć, że odpowiedzialność osobista zawsze jest z punktu widzenia osób zarządzających większym obciążeniem (a więc także dodatkowym, istotnym narzędziem prewencyjnym) niż odpowiedzialność podmiotu, którym się zarządza (szczególnie, że praktyka rynkowa pokazuje, iż większościowi akcjonariusze z reguły nie popierają działań zmierzających do pociągnięcia do odpowiedzialności osób, które przyczyniły się do nałożenia kary na emitenta). Tymczasem choć podmioty giełdowe mogą być sankcjonowane niezależnie od wagi naruszenia (co uderza pośrednio w akcjonariuszy spółek), to osoby odpowiedzialne za te naruszenia podobnie jak do tej pory będą narażone na minimalne reperkusje i ryzyka. Praktyka rynkowa pokazuje bowiem, że proporcje ilościowe kar nakładanych na spółki giełdowe do kar nakładanych na członków zarządów tych spółek, są nieproporcjonalne i niewspółmiernie niekorzystne dla samych emitentów.	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca podtrzymuje ocenę, że ewentualna zmiana w tym zakresie nie przyczyni się do podniesienia jakości polityki informacyjnej emitentów oraz wzmocnienia ochrony interesów akcjonariuszy spółek publicznych. W związku z tym zdecydowano o pozostawieniu wyrazu „rażącego” w art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie.

			Stowarzyszenie mając na uwadze, że to członkowie zarządu odpowiadają za jakość wykonywania obowiązków informacyjnych stanowczo podtrzymuje, iż nie widzi zasadności, aby występowała tak istotna asymetria w zakresie możliwości nakładania kar na emitentów i ich członków zarządu.	
21.	Art. 96 ust. 7 i art. 97 ust. 8	Izba Domów Maklerskich	Tak jak zauważono w dokumencie „zestawienie uwag po konferencji uzgodnieniowej” - w art. 96 ust. 7 oraz art. 97 ust. 8 ustawy o ofercie przewidziano regulację stanowiącą o zachowaniu ustawowych terminów dla wydania przez Komisję decyzji nakładającej karę pieniężną – w przypadkach gdy decyzja taka, przed upływem terminu, zostanie nadana w placówce operatora pocztowego. Powyższe, jako prowadzące do przesunięcia terminu związania organu decyzją (moment nadania decyzji zamiast momentu jej doręczenia) – należy ocenić jako rozwiązanie niesystemowe, sprzeczne z podstawową zasadą związania organu decyzją administracyjną określoną w przepisach KPA, które znajdują zastosowanie do przepisów o nakładaniu kar przez KNF. Podkreślić należy że ich wprowadzenie do innych przepisów prawa jako sprzeczne systemowo z podstawowymi zasadami prawa nie może stanowić uzasadnienia dla powielania tego samego rodzaju błędów w innych przepisach prawa. Powyższe prowadzi do tworzenia błędnych i niekonstytucyjnych przepisów prawa które nie są korygowane na etapie ich tworzenia. Stanowisko RCL zawarte w zestawieniu uwag po konferencji uzgodnieniowej, w tym zakresie znajduje w pełni zastosowanie.	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca podtrzymuje ocenę, że funkcjonowanie analogicznych rozwiązań na gruncie innych przepisów prawa (art. 54i ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz 25i ustawy – Prawo bankowe), uzasadnia dopuszczalność ich zastosowania w projekcie.
22.	Art. 96 ust. 7 i art. 96 ust. 8	Rządowe Centrum Legislacji	RCL podtrzymuje wątpliwości związane z proponowanym brzmieniem art. 96 ust. 7 oraz art. 97 ust. 8 u.o.p., w których przewidziano regulację o zachowaniu ustawowych terminów dla wydania decyzji nakładającej karę pieniężną w przypadkach, gdy decyzja taka, przed ich upływem, zostanie nadana w placówce operatora pocztowego. Powyższe prowadzić będzie bowiem do przesunięcia terminu związania organu decyzją (na moment nadania decyzji, a nie jej doręczenia) - co pomimo występowania podobnego rozwiązania w przepisach regulujących nabywanie akcji banków, zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych i domów maklerskich (dotyczących przewidzianego w tych przepisach sprzeciwu organu nadzoru co do takiego nabycia) - pozostaje rozwiązaniem niesystemowym, które nie powinno być w projektowanych przepisach powielane. RCL ponownie pragnie podkreślić, iż zapewnienie, aby decyzje nakładające kary na podstawie art. 96 i art. 97 u.o.p. były wydawane i skutecznie doręczane przed dniem, w którym	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca podtrzymuje ocenę, że funkcjonowanie analogicznych rozwiązań na gruncie innych przepisów prawa (art. 54i ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz 25i ustawy – Prawo bankowe, uzasadnia dopuszczalność ich zastosowania w

			upłyną określone w tych przepisach terminy na ich wydanie i doręczenie, powinno zostać dokonane przez odpowiednią organizację pracy w strukturach Komisji, a nie przez wprowadzanie w tym celu szczególnych, budzących wątpliwości rozwiązań prawnych;	projekcie.
23.	Art. 96 ust. 10a pkt 1	Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych	Mając na względzie pismo Ministerstwa Finansów z dnia 31 marca 2015 r. (FN3.700.5.2015; 3616.368215.237205) dotyczące stanowiska w przedmiocie uwag zgłoszonych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (pismo z dnia 2 lutego 2015 r.; DOLiS-033- 023/15/MS/7710), jak również informację Ministerstwa Finansów z dnia 24 kwietnia 2015 r. (FN3.700.5.2015) o zamieszczeniu projektu ww. ustawy na stronie Rządowego Centrum Legislacji (pozycja UC 114) w wersji uwzględniającej ustalenia konferencji uzgodnieniowej z dnia 27 lutego 2015 r., uprzejmie informuję o stanowisku organu do spraw ochrony danych osobowych w przedmiocie przekazywania do publicznej wiadomości przez Komisję Nadzoru Finansowego danych osobowych osób dopuszczających się naruszeń postanowień objętych ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej o warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw - w wersji uwzględniającej również opiniowaną nowelizację (projekt z dnia 14 kwietnia 2015 r.). Rozważywszy postulat wyrażony w piśmie Ministra Finansów z dnia 31 marca 2015 r. dotyczący systemowej analizy analogicznych przepisów w ustawach regulujących otoczenie rynku finansowego i całościowej ich zmiany - nie kwestionując takiej potrzeby, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stoi na stanowisku, iż konieczne jest, również na etapie jednostkowych prac nad poszczególnymi ustawami, wprowadzanie do przepisów powszechnie obowiązujących aktów prawnych, unormowań ograniczających czas przetwarzania danych osobowych w przypadku podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o ukaraniu konkretnej osoby. Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.), administrator danych ma obowiązek ich przechowywania w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż to jest niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. Po osiągnięciu celu, w tym przypadku przekazaniu do	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca podtrzymuje ocenę, że z uwagi na systemowy charakter przedmiotowego zagadnienia niezbędna wydaje się jego analiza z uwzględnieniem wszystkich ustaw stanowiących prawne otoczenie rynku finansowego. Ponadto, mając na uwadze istotne znaczenie tej kwestii dla wszystkich sektorów tego rynku zasadne wydaje się rozważenie umiejscowienia postulowanego przepisu w ustawie określającej organizację oraz tryb wykonywania nadzoru nad rynkiem finansowym sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego i odniesienie go również do sytuacji faktycznych wynikających z pozostałych ustaw.

			publicznej wiadomości informacji o stwierdzonych naruszeniach przepisów i zastosowanych sankcjach, dane powinny zostać usunięte lub zanonimizowane. W opinii organu do spraw ochrony danych osobowych okres publikacji danych osobowych osoby ukaranej mógłby wynosić do 1 roku, który to jest w tym przypadku odpowiedni do osiągnięcia założonego celu. Nie oznacza to jednocześnie, że projektodawca nie może podjąć decyzji o innym okresie podawania tych informacji czy usunięciu danych osobowych ukaranej osoby na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego. Niezależnie od powyższego wskazuję, iż postulat czasowego ograniczenia publikacji danych osobowych na stronie Komisji Nadzoru Finansowego był podnoszony w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (projekt w wersji z dnia 15 kwietnia 2015 r., pismo GIODO do Ministerstwa Finansów z dnia 21 kwietnia 2015 r., DOLiS-033- 168/14/KK/31376/15; 31393/15) i organ do spraw ochrony danych osobowych prezentować będzie w tej sprawie stanowisko zgodne z postanowieniami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r., która to z kolei dyrektywa w zakresie przetwarzania danych osobowych odwołuje się w pkt 21 (dodany art. 28c ust. 2 - Wykonywanie uprawnień do nakładania kar) do przepisów dyrektywy 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych. Zgodnie z art. 6 ust. 1 litera e dyrektywy 95/46/WE, Państwa Członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane. Państwa Członkowskie ustanowią odpowiednie środki zabezpieczające dla danych przechowywanych przez dłuższe okresy dla potrzeb historycznych, statystycznych i naukowych. Treść powyższego przepisu w polskim porządku prawnym została transponowana do art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, co wskazano powyżej jako argument uzasadniający konieczność uzupełnienia przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw o regulacje dotyczące usunięcia danych osobowych osoby ukaranej po odpowiednim okresie.	
24.	Art. 96	Rządowe	Zmieniony art. 96 ust. 13 u.o.p. zawierał będzie odesłanie do odpowiedniego stosowania	Uwaga uwzględniona

	ust. 13	Centrum Legislacji	przepisów ust. 6 i 7 oraz 8 w tym artykule - i tym samym, inaczej niż obecnie, nie będzie już obejmował odesłania do odpowiedniego stosowania także ust. 10 i 11 w art. 96 u.o.p. Poprawność tak sformułowanego odesłania wymaga zatem potwierdzenia - zwłaszcza, że takie jego zmodyfikowanie nie wydaje się związane z potrzebą wyłączenia z jego zakresu nowego przepisu ust. 6a w art. 96, co jak się wydaje mogło być intencją projektodawcy.	poprzez potwierdzenie zasadności uzupełnienia art. 96 ust. 13 o odesłanie do przepisów ust. 10 i 11 tego artykułu.
25.	Art. 97 ust. 1a pkt 2 i art. 96 ust. 1e	Izba Domów Maklerskich	Zmiany dotyczące kar nakładanych na spółki i insiderów – wysokość kar i sposób ich naliczania nie znajduje uzasadnienia. Zapis: „nałożyć karę pieniężną do wysokości 5.000.000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy jeżeli przekracza ona 10.000.000 zł: jest nie czytelny i nie jasny. Jednym ze sposobów interpretacji tego zapisu jest uznanie, że podmioty małe, których przychód za zeszły rok nie przekraczał 10 mln będą mogły zostać dotknięte karą wynoszącą 50%, a duże podmioty – 5% ale nie została wprowadzona górna granica do jakiej wysokości ta kara może być nałożona. Ponadto w związku z planowanymi zmianami w zakresie obowiązków informacyjnych takie zaostżenia odbijają się na jakości informacji, a w praktyce informacje przekazywane będą okrojone do minimum co będzie uniemożliwiać podjęcie decyzji inwestycyjnych.	W zakresie wysokości kar i sposobu ich naliczania ma zastosowanie komentarz zawarty w pkt 15 i 19 tabeli. Uwaga dotycząca art. 96 ust. 1e została uwzględniona poprzez modyfikację przepisu.
26.	Art. 3 pkt 1 projektowanej ustawy dotyczący art. 4 ust. 2a zmienianej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	Pragniemy zgłosić propozycję redakcyjnej zmiany do zaproponowanego w art. 3 pkt 1 projektu tej ustawy, brzmienia art. 4 ust. 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W naszym przekonaniu przepis ten będzie brzmiał jaśniej i poprawniej, jeżeli zostanie sformułowany w sposób następujący: „2a. Od chwili zarejestrowania skarbowych papierów oszczędnościowych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane przez podmioty prowadzące działalność maklerską lub banki powiernicze, o ile zapisy te identyfikują osoby, którym przysługują prawa z tych papierów wartościowych.”.	Uwaga uwzględniona.

	ymi			
27.				
Uwagi do uzasadnienia				
28.		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	UKNF proponuje modyfikację uzasadnienia dla zmiany zawartej w art. 1 pkt 26 lit. d tiret pierwsze poprzez pozostawienie jedynie pierwszego zdania tej części uzasadnienia. Pozostałą część należy zastąpić poniższą: <i>„Informacja dotycząca zamiarów dalszego zwiększania udziału w ogólnej liczbie głosów w okresie 12 miesięcy od złożenia zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału nie stanowi dla inwestorów kluczowego kryterium w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych. Co więcej deklaracja zamiarów nabywcy nie wiąże go, a nabywca w każdym czasie może zamiary zmienić lub od nich odstąpić, a zobowiązanie nabywcy do informowania o każdej zmianie zamiaru stanowi nadmierne obciążenie obowiązkami. Za wystarczający dla zapewnienia odpowiedniej transparentności rynku należy uznać obowiązek informowania o zmianach udziału, które już miały miejsce.”.</i>	Uwaga uwzględniona.
29.		Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	UKNF proponuje także rozwinięcie uzasadnienia dla zmiany zawartej w art. 1 pkt 29 (w wersji projektu po ponownych uzgodnieniach – pkt 30 – uwaga MF) lit. a tiret pierwsze projektu, modyfikującej brzmienie art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie, poprzez wskazanie, że zmiana polega na doprecyzowaniu, że porozumienie, o którym mowa w tym przepisie, dotyczy również zbywania akcji spółki publicznej. Obowiązki określone w rozdziale 4 ustawy o ofercie powstają bowiem nie tylko w przypadku nabywania akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia, o którym mowa w tym przepisie, ale również w sytuacji zbywania akcji spółki publicznej, a zatem zmniejszania swojego zaangażowania przez co najmniej jedną ze stron porozumienia. Zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie pełnej transparentności zmian w składzie akcjonariatu spółek publicznych i jest spójna z wykładnią systemową i funkcjonalną przepisów rozdziału 4 ustawy o ofercie. Dlatego, dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych przepis powinien zostać doprecyzowany i wprost wskazywać, że obowiązki, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o ofercie, ciążą również na podmiotach, które łączy porozumienie dotyczące zbywania przez te podmioty akcji spółki publicznej. Obecne brzmienie przepisu może budzić ewentualne wątpliwości interpretacyjne czy podmioty objęte porozumieniem dotyczącym nabywania akcji spółki publicznej	Uwaga uwzględniona.

			zobowiązane są do wypełniania obowiązków informacyjnych określonych w art. 69 w związku ze zbywaniem akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia i w konsekwencji zmniejszeniem łącznego udziału w ogólnej liczbie głosów przez członków porozumienia. Zaproponowana zmiana ma zapewnić właściwą, tj. w pełni transparentną realizację obowiązków informacyjnych związanych zarówno ze zwiększaniem jak i zmniejszaniem stanu posiadania akcji spółki publicznej przez członków porozumienia, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 69 ustawy o ofercie.	
Propozycje dodatkowych zmian				
30.	Art. 22	Izba Domów Maklerskich	W dotychczasowym art. 22 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu (dalej „ustawa o ofercie”) postulujemy dodanie ust. 6 w brzmieniu: „6. W imieniu podmiotu sporządzającego informację lub biorącego udział w sporządzeniu informacji zamieszczonej w prospekcie emisyjnym będącego bankiem prowadzącym działalność maklerską w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, mogą złożyć osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku, w ramach której prowadzona jest działalność maklerska.” Proponowana regulacja stanowi doprecyzowanie przepisów ustawy o ofercie. Dodany ustęp 6 ma na celu określenie kręgu osób upoważnionych do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 22 ust. 5 ustawy o ofercie, w imieniu podmiotów sporządzających informację lub biorących udział w sporządzeniu informacji zamieszczonej w prospekcie emisyjnym będących bankiem prowadzącym działalność maklerską. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacyjnego wydzielenia działalności maklerskiej banku (Dz. U. z dnia 24 kwietnia 2006 r.), bank prowadzi działalność maklerską w ramach biura maklerskiego. Biurem maklerskim jest oddział lub inna jednostka banku działająca na zasadach oddziału, wyodrębniona organizacyjnie, prowadzącą działalność maklerską. Ze	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza cel projektu.

			względu na regulacyjne, wynikające z przepisów normujących działalność maklerską, wyodrębnienie biura maklerskiego oraz na zlokalizowanie w tym biurze działalności banku związanej z przygotowywaniem prospektu emisyjnego, zasadne jest, aby oświadczenia o prawdziwości, rzetelności i kompletności informacji zamieszczonych w prospekcie emisyjnym składały w imieniu banku działającego przez biuro maklerskie osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku, w ramach której prowadzona jest działalność maklerska. Dodawany przepis usuwa potencjalne wątpliwości interpretacyjne w zakresie umocowania określonych osób do złożenia oświadczenia prospektowego w imieniu banku prowadzącego działalność maklerską.	
31.	Art. 70 pkt 1 i 3	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	UKNF po ponownej analizie treści art. 70 pkt 1 i 3 stwierdza, że w przepisy te powinny uwzględniać obowiązek przesyłania przez spółki publiczne, których akcje są przedmiotem obrotu w alternatywnym systemie obrotu, informacji otrzymanych w wyniku wykonania obowiązków, o których mowa w art. 69 ustawy o ofercie do spółki prowadzącej ten system. Obecne brzmienie przepisu błędnie może sugerować obowiązek przesyłania informacji przez spółki, których akcje są wprowadzone do ASO do spółki prowadzącej rynek regulowany. W związku z powyższym proponuję nadanie art. 70 pkt 1 brzmienia: <i>„1. niezwłocznego przekazywania informacji, w zakresie określonym w art. 69, równocześnie do publicznej wiadomości, Komisji oraz spółce prowadzącej rynek regulowany lub odpowiednio alternatywny system obrotu, na którym notowane są akcje tej spółki;”.</i> Analogicznie, art. 70 pkt 3 powinien otrzymać brzmienie: <i>„równoczesnego przekazywania do publicznej wiadomości, Komisji, oraz spółce prowadzącej rynek regulowany lub odpowiednio alternatywny system obrotu, na którym są notowane akcje tej spółki, w terminie 7 dni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, wykazu akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% liczby głosów na tym zgromadzeniu, z określeniem liczby głosów przysługujących każdemu z nich z posiadanych akcji i wskazaniem ich procentowego udziału w liczbie głosów na tym walnym zgromadzeniu oraz w ogólnej liczbie głosów.”.</i>	Uwaga uwzględniona.
32.	Art. 70 pkt 1 i 3	Rządowe Centrum	W art. 69 w ust. 1, la i 3 u.o.p., dokonano zmian, które zgodnie z informacjami podanymi w uzasadnieniu (s. 15), mają na celu „ujednolicenie zakresu obowiązków spoczywających	Uwaga uwzględniona.

		Legislacji	na akcjonariuszu nabywającym lub zbywającym akcje w transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym, bez względu na to, czy przedmiotem transakcji są akcje notowane na rynku regulowanym, czy w alternatywnym systemie obrotu" (w powyższym celu w/w przepisy art. 69 ust. 1, la i 3 u.o.p. uzupełniono o odniesienie do alternatywnego systemu obrotu). Rozważenia wymaga więc, czy w związku z takim ujednoliceniem, odniesienie do alternatywnego systemu obrotu nie powinno zostać odpowiednio uwzględnione także w art. 70 pkt 1 i 3 u.o.p. - które obecnie nakładają obowiązek przekazywania określonych informacji spółce prowadzącej rynek regulowany, nie uwzględniając podmiotu organizującego alternatywny system obrotu;	
33.	Art. 73 ust. 2 i art. 74 ust. 2	Izba Domów Maklerskich	Dotychczasowy art. 73 ust. 2 oraz art. 74 ust. 2 w kontekście zmiany art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie <u>Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 73 ust. 2 ustawy o ofercie:</u> <i>„2. W przypadku gdy przekroczenie progu 33% ogólnej liczby głosów nastąpiło w wyniku pośredniego nabycia akcji, objęcia akcji nowej emisji, nabycia akcji w wyniku oferty publicznej lub w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego, połączenia lub podziału spółki, w wyniku zmiany statutu spółki, wygaśnięcia uprzywilejowania akcji lub zajścia innego niż czynność prawna zdarzenia prawnego, akcjonariusz lub podmiot, który pośrednio nabył akcje, jest obowiązany, w terminie trzech miesięcy od przekroczenia 33% ogólnej liczby głosów, do:</i> <i>1) ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji tej spółki w liczbie powodującej osiągnięcie 66% ogólnej liczby głosów albo</i> <i>2) zbycia akcji w liczbie powodującej osiągnięcie nie więcej niż 33% ogólnej liczby głosów</i> <i>- chyba że w tym terminie udział akcjonariusza lub podmiotu, który pośrednio nabył akcje, w ogólnej liczbie głosów ulegnie zmniejszeniu do nie więcej niż 33% ogólnej liczby głosów, odpowiednio w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, zmiany statutu spółki lub wygaśnięcia uprzywilejowania jego akcji."</i> <u>Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie:</u> <i>"2. W przypadku gdy przekroczenie progu, o którym mowa w ust. 1, nastąpiło w wyniku</i>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza cel projektu.

		<i>pośredniego nabycia akcji, objęcia akcji nowej emisji, nabycia akcji w wyniku oferty publicznej lub w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego, połączenia lub podziału spółki, w wyniku zmiany statutu spółki, wygaśnięcia uprzywilejowania akcji lub zajścia innego niż czynność prawna zdarzenia prawnego, akcjonariusz lub podmiot, który pośrednio nabył akcje, jest obowiązany, w terminie trzech miesięcy od przekroczenia 66% ogólnej liczby głosów, do ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji tej spółki, chyba że w tym terminie udział akcjonariusza lub podmiotu, który pośrednio nabył akcje, w ogólnej liczbie głosów ulegnie zmniejszeniu do nie więcej niż 66% ogólnej liczby głosów, odpowiednio w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, zmiany statutu spółki lub wygaśnięcia uprzywilejowania jego akcji."</i> W obu powołanych wyżej przepisach regulujących tzw. wezwanie następcze pominięto jako podstawę do ogłoszenia wezwania sytuację, w której przekroczenie progu głosów (33% w sytuacji, o której mowa w art. 73 ust. 2 ustawy o ofercie oraz 66 % w sytuacji, o której mowa w art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie), spowodowane jest zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie. Brak wskazania tej podstawy w art. 73 ust. 2 oraz w art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie jest ewidentną luką prawną i powoduje poważne wątpliwości interpretacyjne odnośnie podstawy ogłoszenia wezwania, w sytuacji gdy przekroczenie określonego w powyższych przepisach progu głosów jest spowodowane zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie. Skoro bowiem zgodnie z art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie obowiązki informacyjne, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o ofercie, co do zasady spoczywają łącznie na wszystkich podmiotach, które łączy pisemne lub ustne porozumienie dotyczące nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu lub prowadzenia trwałej polityki wobec spółki, chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie tych obowiązków, a głosy posiadane przez strony porozumienia w spółce publicznej podlegają sumowaniu, to tym samym ewentualne przekroczenie progu 33% lub 66% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej będące wynikiem zawarcia porozumienia ma charakter następczy (tj. jest skutkiem zdarzenia polegającego na zawarciu porozumienia). Z uwagi na obecne brzmienie powołanych wyżej przepisów i brak wśród wymienionych	
--	--	---	--

			tam podstaw do ogłoszenia wezwania następczego przypadku, w którym przekroczenie progu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 lub art. 74 ust. 1 ustawy o ofercie nastąpiło w wyniku zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5, wątpliwe jest, który przepis powinien być podstawą do ogłoszenia wezwania w zasygnalizowanych przypadkach. Przepisem takim nie powinien być art. 73 ust. 1 ani art. 74 ust. 1 ustawy o ofercie, ponieważ przepisy te dotyczą tzw. wezwań uprzednich, odnoszących się do sytuacji, w których przekroczenie określonego progu głosu może nastąpić wyłącznie w wyniku ogłoszenia wezwania (wezwanie poprzedza tutaj przekroczenie progu głosów). W przypadku zawarcia porozumienia przez podmioty, które łącznie posiadają akcje w liczbie przekraczającej próg 33% lub 66% głosów w spółce publicznej, przekroczenie progu głosów już nastąpiło, a więc podmioty te powinny być zobligowane do ogłoszenia wezwania następczego. <u>Katalog przesłanek uzasadniających przeprowadzenie wezwania następczego z art. 73 ust. 2 oraz z art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie powinien być zatem uzupełniony o „zawarcie porozumienia w rozumieniu art. 87 ust. 1 pkt 5”.</u> Ponieważ w ramach aktualnie omawianej nowelizacji ustawy o ofercie planuje się doprecyzowanie art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy, zasadnym wydaje się również doprecyzowanie art. 73 ust. 2 i art. 74 ust. 2, albowiem przepisy te wzajemnie na siebie oddziałują i powinny być spójne.	
34.	Art. 92	Giełda Papierów Wartościowych	Dodatkowo ponowne, chcielibyśmy zwrócić uwagę na pilną potrzebę uregulowania na poziomie ustawy o ofercie (...) zasad wycofywania z obrotu giełdowego akcji spółek zagranicznych, zdematerializowanych zgodnie z polskimi przepisami prawa i notowanych wyłącznie na rynku polskim. Brak właściwych regulacji wywołuje wiele wątpliwości praktycznych Poniżej przedstawiamy propozycję zmiany art. 92 ustawy o ofercie, tak by usunąć występującą obecnie lukę oraz zapewnić akcjonariuszom, zwłaszcza akcjonariuszom mniejszościowych, możliwość ochrony swoich praw. W ocenie Giełdy proces wycofywania z obrotu na rynku regulowanym akcji spółek zagranicznych notowanych wyłącznie na GPW w Warszawie powinien przebiegać na zasadach analogicznych jak określone w odpowiednich przepisach art. 91 ustawy o ofercie publicznej (...). W szczególności w procesie tym uwzględniona powinna zostać potrzeba	Uwaga uwzględniona. Przepis ma na celu usunięcie luki prawnej polegającej na braku regulacji określających zasady wycofywania z obrotu giełdowego akcji spółek zagranicznych, zdematerializowanych zgodnie z polskimi przepisami prawa i notowanych wyłącznie na

		podjęcia przez organ stanowiący emitenta, kwalifikowaną większością, uchwały w sprawie wyrażenia zgody na wycofanie akcji z obrotu i zniesienie ich dematerializacji, a także powinno zostać ogłoszone wezwanie na sprzedaż wszystkich akcji emitenta. W przekonaniu Giełdy przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli na zapewnienie akcjonariuszom mniejszościowym ochrony ich praw na poziomie analogicznym, jaki w podobnej sytuacji gwarantują akcjonariuszom przepisy prawa obowiązujące spółki krajowe oraz spółki zagraniczne notujące swoje akcje na GPW w ramach tzw. dual-listingu. <u>Propozycja zapisu:</u> Art. 92. Zniesienia dematerializacji akcji w trybie i na warunkach określonych w art. 91 wymaga: 1) przekształcenie spółki z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, której akcje były przedmiotem oferty publicznej lub są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, w inną spółkę niż akcyjna; 2) połączenie spółki z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, której akcje były przedmiotem oferty publicznej lub są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, z inną spółką lub podział takiej spółki - w przypadku gdy akcje spółki lub spółek nowo zawiązanych lub przejmujących nie są zdematerializowane; 3) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej dopuszczonych do tego obrotu, które są jednocześnie przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec trzeciego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania; 4) <u>wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej z siedzibą w innym państwie, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych</u>	rynku polskim.
--	--	---	----------------

			<u>prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec trzeciego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania.</u>	
35.				

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W opinii projektodawcy regulacja nie wymagała zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego sytemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (Dz. Urz. UE L 294 z 6.11.2013, str. 13 – 27, z późn. zm.), 2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, z późn. zm.)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 pkt 1 lit. a (i) dyrektywy 2013/50/UE	W art. 2 w ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE (i) lit. d) otrzymuje brzmienie: „d) »emitent« oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną działającą na podstawie prawa prywatnego lub publicznego, w tym również państwo, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym.			Zawarta w art. 4 w pkt 6 ustawy o ofercie publicznej definicja „emitenta” nie wymaga zmiany dla osiągnięcia celu zmiany jego definicji w dyrektywie.	

	W przypadku kwitów depozytowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym »emitent« oznacza emitenta reprezentowanych papierów wartościowych, niezależnie od tego, czy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;”;				
Art. 1 pkt 1 lit. a (ii) dyrektywy 2013/50/UE	W art. 2 w ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE (ii) w lit. i) wprowadza się następujące zmiany: (i) w ppkt (i) tiret drugie otrzymuje brzmienie: „– zarejestrowanego w państwie trzecim - państwo członkowskie wybrane przez emitenta spośród państw członkowskich, w których jego papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Wybór macierzystego państwa członkowskiego pozostaje bez zmian, chyba że emitent wybrał nowe macierzyste państwo członkowskie na mocy ppkt (iii) i ujawnił informację o swoim wyborze zgodnie z akapitem drugim niniejszego ppkt (i);”; (ii) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie: „(ii) w przypadku każdego emitenta nieobjętego zakresem ppkt (i) - państwo członkowskie wybrane przez emitenta spośród: państwa członkowskiego, w którym znajduje się statutowa siedziba emitenta, o ile ma to zastosowanie, oraz tych państw członkowskich, na których terytorium emitowane przez niego papiery wartościowe dopuszczono do obrotu na rynkach regulowanych. Emitent może wybrać tylko jedno państwo członkowskie jako swoje macierzyste państwo członkowskie. Jego wybór pozostaje ważny przez co najmniej trzy lata, chyba że emitowane przez niego papiery wartościowe nie są już dopuszczone do obrotu na żadnym rynku regulowanym w Unii lub chyba że emitent zostanie objęty zakresem ppkt (i) lub (iii), we wspomnianym trzyletnim okresie;”; (iii) dodaje się podpunkt w brzmieniu: „(iii) w przypadku emitenta, którego papiery wartościowe przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego macierzystym państwie członkowskim w rozumieniu ppkt (i) tiret drugie lub ppkt (ii), ale są za to dopuszczone do obrotu w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, takie nowe macierzyste państwo członkowskie, które emitent może wybrać spośród państw		Art. 1 pkt 5; Art. 1 pkt 19; Art. 5	<u>Art. 1 pkt 5</u> w art. 11 [ustawy o ofercie publicznej]: a) w ust. 2 część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie: „– państwem macierzystym jest państwo członkowskie będące miejscem siedziby emitenta papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym albo państwo członkowskie, w którym te papiery są lub będą dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, albo państwo członkowskie, w którym będzie przeprowadzona oferta publiczna tych papierów – według wyboru ich emitenta, sprzedającego albo innego podmiotu uprawnionego w danym państwie członkowskim do ubiegania się o takie dopuszczenie.”; b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. W przypadku emitenta innego niż wskazany w ust. 2, którego siedziba nie znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, państwem macierzystym jest państwo członkowskie, w którym ma miejsce pierwsza oferta publiczna papierów wartościowych tego emitenta lub w którym złożony został pierwszy wniosek o dopuszczenie papierów wartościowych tego emitenta do obrotu na rynku regulowanym – według wyboru odpowiednio, ich emitenta, sprzedającego albo innego podmiotu uprawnionego w danym państwie członkowskim do ubiegania się o takie dopuszczenie. 4. W przypadku gdy wyboru, o którym mowa w ust. 3, dokonał sprzedający lub podmiot uprawniony w danym państwie członkowskim do ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, niebędący ich emitentem, emitent może postanowić o wskazaniu innego państwa członkowskiego jako państwa macierzystego.”; c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:	

	członkowskich, w których jego papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, i - w stosownych przypadkach - państwa członkowskiego, w którym znajduje się statutowa siedziba emitenta.”; (iv) dodaje się akapity w brzmieniu: „Emitent ujawnia informację o swoim macierzystym państwie członkowskim, o którym mowa w ppkt (i), (ii) lub (iii), zgodnie z art. 20 i 21. Ponadto emitent ujawnia informację o swoim macierzystym państwie członkowskim właściwym organom państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego statutowa siedziba, w stosownych przypadkach, właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i właściwym organom wszystkich przyjmujących państw członkowskich. W przypadku gdy emitent nie ujawni informacji o swoim macierzystym państwie członkowskim w rozumieniu ppkt (i) tiret drugie lub ppkt (ii) w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym papiery wartościowe tego emitenta zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, macierzystym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym papiery wartościowe tego emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Jeżeli papiery wartościowe tego emitenta są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych znajdujących się lub działających w co najmniej dwóch państwach członkowskich, te państwa członkowskie są macierzystymi państwami członkowskimi tego emitenta do czasu, gdy emitent dokona wyboru jednego macierzystego państwa członkowskiego i ujawni tę informację. W przypadku emitenta, którego papiery wartościowe są już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, a którego wybór macierzystego państwa członkowskiego, o którym mowa w ppkt (i) tiret drugie lub w ppkt (ii) nie został ujawniony przed dniem 27 listopada 2015 r., termin trzech miesięcy rozpoczyna bieg w dniu 27 listopada 2015 r. Emitent, który wybrał macierzyste państwo członkowskie, o którym mowa w ppkt (i) tiret drugie lub w ppkt (ii) lub (iii), i poinformował o swoim wyborze właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego przed dniem 27 listopada 2015 r., jest zwolniony z wymogu zawartego w akapicie drugim niniejszego ppkt (i), chyba że taki emitent			„4a. W przypadku gdy po dokonaniu wyboru, o którym mowa w ust. 3 lub ust. 4, papiery wartościowe emitenta przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego państwie macierzystym w rozumieniu art. 55a ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, i pozostają dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym innego państwa członkowskiego, przepis art. 55a ust. 4 stosuje się odpowiednio.”; <u>Art. 1 pkt 19</u> art. 55a <i>[ustawy o ofercie publicznej]</i> otrzymuje brzmienie: „Art. 55a. 1. Państwem macierzystym w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału jest: 1) państwo członkowskie, na terytorium którego emitent ma siedzibę – w przypadku emitenta akcji lub emitenta papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, których jednostkowa wartość nominalna wynosi mniej niż 1 000 euro w dniu ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych; 2) państwo członkowskie, wybrane przez emitenta spośród państw członkowskich, w których jego akcje lub papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym, których jednostkowa wartość nominalna wynosi mniej niż 1 000 euro w dniu ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – w przypadku emitenta papierów wartościowych, mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim; wybór państwa macierzystego pozostaje bez zmian, chyba że emitent wybrał nowe państwo macierzyste zgodnie z ust. 4. 2. W przypadku innym niż określony w ust. 1 państwem macierzystym jest, według wyboru emitenta, państwo członkowskie, w którym emitent ma siedzibę, albo jedno z państw członkowskich, na terytorium którego papiery wartościowe emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. 3. Zmiana państwa macierzystego, wybranego zgodnie z ust. 2, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia dokonania wyboru, chyba że przed upływem tego okresu:	
--	--	--	--	--	--

	wyberze inne macierzyste państwo członkowskie po dniu 27 listopada 2015 r.”;		1) papiery wartościowe emitenta przestaną być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium państw członkowskich lub 2) spełnione zostaną warunki, o których mowa w ust. 1 lub 4. 4. W przypadku emitenta, którego papiery wartościowe przestają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego państwie macierzystym, wybranym zgodnie z ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, i pozostają dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym innego państwa członkowskiego, państwem macierzystym jest, według wyboru emitenta, jedno z państw członkowskich, w których jego papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub państwo członkowskie, na terytorium którego emitent ma siedzibę. 5. Emitent jest obowiązany do przekazania, w trybie określonym w art. 56, informacji o swoim państwie macierzystym, w tym o dokonanym wyborze lub o zmianie państwa macierzystego. Informację o swoim państwie macierzystym emitent przekazuje także właściwym organom państwa, w którym znajduje się jego siedziba, właściwym organom państwa macierzystego oraz właściwym organom wszystkich państw przyjmujących. 6. Państwem przyjmującym, w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału, jest państwo członkowskie, inne niż państwo macierzyste, na terytorium którego papiery wartościowe emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. 7. W przypadku, gdy emitent nie przekaze informacji o swoim państwie macierzystym wybranym zgodnie z ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym papiery wartościowe tego emitenta zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, państwem macierzystym jest państwo członkowskie, w którym papiery wartościowe tego emitenta są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Jeżeli papiery wartościowe tego emitenta są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych w kilku państwach członkowskich, państwa te są państwami macierzystymi tego emitenta do czasu, gdy emitent dokona wyboru jednego państwa macierzystego i przekaze informację o swoim państwie macierzystym zgodnie z ust. 5.	
--	---	--	---	--

				8. Wybór państwa macierzystego przez emitenta jest skuteczny po wykonaniu obowiązku przekazania informacji o państwie macierzystym, zgodnie z ust. 5.”; <u>Art. 5</u> Art. 5. W przypadku emitenta, którego papiery wartościowe w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, termin trzech miesięcy, o którym mowa w art. 55a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, na przekazanie informacji o państwie macierzystym, wybranym zgodnie z art. 55a ust. 1 pkt 2 lub w ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozpoczyna bieg w dniu 27 listopada 2015 r.	
Art. 1 pkt 1 lit. a (iii) dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 2 w ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE</i> (iii) dodaje się literę w brzmieniu: „q) »formalna umowa« oznacza umowę wiążącą zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.”;			Brak konieczności wprowadzania definicji „formalnej umowy” dla realizacji celu dyrektywy.	
Art. 1 pkt 1 lit. b dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 2 w ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE</i> b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „2a. Wszelkie odniesienie do osób prawnych w niniejszej dyrektywie rozumie się jako obejmujące zarejestrowane stowarzyszenia przedsiębiorców bez osobowości prawnej i przedsiębiorstwa powiernicze.”;			Brak konieczności literalnego wdrożenia przedmiotowego zapisu dla realizacji celu dyrektywy.	
Art. 1 pkt 2 lit. a dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 3 dyrektywy 2004/109/WE</i> a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Macierzyste państwo członkowskie może nakładać na emitenta wymogi bardziej rygorystyczne niż określone w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem wymogu publikowania przez emitenta okresowych informacji finansowych częściej niż w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 4, i półrocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 5.”;			Zakres okresowych informacji, do których publikowania będzie zobowiązany emitent, zostanie ustalony w rozporządzeniu, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
Art. 1 pkt 2 lit. b	<i>W art. 3 dyrektywy 2004/109/WE</i> b) dodaje się ustępy w brzmieniu:			Zakres okresowych informacji, do których publikowania będzie zobowiązany emitent, zostanie	

dyrektywy 2013/50/UE	„1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 macierzyste państwo członkowskie może wymagać od emitentów publikowania dodatkowych okresowych informacji finansowych częściej niż w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 4, i półrocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 5, gdy spełnione są poniższe warunki: – dodatkowe okresowe informacje finansowe nie stanowią nieproporcjonalnego obciążenia finansowego w zainteresowanym państwie członkowskim, w szczególności dla zainteresowanych małych i średnich przedsiębiorstw; oraz – treść wymaganych dodatkowych okresowych informacji finansowych jest proporcjonalna do czynników przyczyniających się do podejmowania decyzji inwestycyjnych przez inwestorów w zainteresowanym państwie członkowskim. Przed podjęciem decyzji nakładającej na emitentów wymóg publikowania dodatkowych okresowych informacji finansowych państwa członkowskie oceniają zarówno to, czy takie dodatkowe wymogi mogą prowadzić do nadmiernego skoncentrowania się na wynikach i wydajności emitentów w krótkim terminie, jak i to, czy wymogi te mogą mieć negatywny wpływ na dostęp małych i średnich emitentów do rynków regulowanych. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości nakładania przez państwa członkowskie wymogu publikowania dodatkowych okresowych informacji finansowych przez emitentów będących instytucjami finansowymi. Macierzyste państwo członkowskie nie może stosować wobec akcjonariusza albo osoby fizycznej lub prawnej, o których mowa w art. 10 lub 13, wymogów bardziej rygorystycznych niż określone w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem: (i) ustanawiania niższych lub dodatkowych progów powodujących obowiązek zawiadamiania, w stosunku do progów określonych w art. 9 ust. 1 i nakładania wymogu równoważnych zawiadomień w związku z programami opartymi na udziałach kapitałowych; (ii) stosowania wymogów bardziej rygorystycznych niż określone w art. 12; lub (iii) stosowania przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przyjętych w odniesieniu do			ustalony w rozporządzeniu, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
----------------------	--	--	--	--	--

	ofert przejęcia, transakcji łączenia i innych transakcji mających wpływ na własność spółek lub ich kontrolowanie, nadzorowanych przez organy wyznaczone przez państwa członkowskie na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia(*). (*) Dz. U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.”;				
Art. 1 pkt 3 lit. a dyrektywy 2013/50/UE	W art. 4 dyrektywy 2004/109/WE a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Emitent podaje do publicznej wiadomości swoje roczne sprawozdanie finansowe nie później niż cztery miesiące po zakończeniu każdego roku obrotowego i zapewnia jego publiczną dostępność przez okres co najmniej 10 lat.”;		Art. 1 pkt 22	art. 63 [ustawy o ofercie publicznej] otrzymuje brzmienie: „Art. 63. 1. Emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, zapewnia publiczną dostępność informacji okresowych przez okres co najmniej dziesięciu lat od dnia przekazania ich do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie ich w sieci Internet na swojej stronie.”;	
Art. 1 pkt 3 lit. b dyrektywy 2013/50/UE	W art. 4 dyrektywy 2004/109/WE b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „7. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2020 r. wszystkie roczne sprawozdania finansowe przygotowywane są w jednolitym elektronicznym formacie sprawozdawczym, pod warunkiem że Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*) dokona analizy kosztów i korzyści. EUNGiPW opracuje projekt standardów regulacyjnych w celu określenia elektronicznego formatu sprawozdawczości, przy należyтым uwzględnieniu obecnych i przyszłych możliwości technologicznych. Przed przyjęciem projektów regulacyjnych standardów technicznych EUNGiPW dokona odpowiedniej oceny możliwych elektronicznych formatów sprawozdawczych oraz przeprowadzi stosowne testy praktyczne. EUNGiPW przedłoży Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych nie później niż do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr	N		Przepis dyrektywy adresowany do EUNGiPW i Komisji Europejskiej.	

	1095/2010. (*) Dz. U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;				
Art. 1 pkt 4 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Emitent akcji lub dłużnych papierów wartościowych podaje do wiadomości publicznej tak szybko jak to możliwe po zakończeniu danego okresu, lecz przed upływem trzech miesięcy od tego momentu, półroczne sprawozdanie finansowe obejmujące pierwsze sześć miesięcy roku obrotowego. Emitent zapewnia, by półroczne sprawozdanie finansowe było dostępne do wiadomości publicznej przez co najmniej 10 lat.”;		Art. 1 pkt 22	art. 63 <i>[ustawy o ofercie publicznej]</i> otrzymuje brzmienie: „Art. 63. 1. Emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, zapewnia publiczną dostępność informacji okresowych przez okres co najmniej dziesięciu lat od dnia przekazania ich do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie ich w sieci Internet na swojej stronie.”; Regulacja dyrektywy w zakresie terminu podania przez emitenta akcji lub dłużnych papierów wartościowych do publicznej wiadomości półrocznego sprawozdania finansowego obejmującego pierwsze sześć miesięcy roku obrotowego zostanie wdrożona w rozporządzeniu, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
Art. 1 pkt 5 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 5) art. 6 otrzymuje brzmienie: „<i>Artykuł 6</i> Płatności na rzecz administracji rządowych Państwa członkowskie zobowiązują emitentów prowadzących działalność w przemyśle wydobywczym lub przemyśle pozyskiwania drewna z lasów pierwotnych, zgodnie z definicją zawartą w art. 41 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (*), do corocznego sporządzania, zgodnie z rozdziałem 10 tej dyrektywy sprawozdań dotyczących płatności dokonanych na rzecz administracji rządowych. Sprawozdanie zostaje podane do publicznej wiadomości nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu każdego roku obrotowego i pozostaje publicznie dostępne przez okres co najmniej dziesięciu lat. Sprawozdania dotyczące płatności na rzecz administracji rządowych sporządzane są na poziomie skonsolidowanym.			Sprawozdania z płatności na rzecz administracji rządowych zostaną uregulowane w rozporządzeniu, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	

	(*) Dz. U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.”;				
Art. 1 pkt 6 lit. a dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 8 dyrektywy 2004/109/WE</i> a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Artykułów 4 i 5 nie stosuje się do następujących emitentów: a) państwa, władz regionalnych lub lokalnych państwa, międzynarodowej instytucji publicznej, do której należy przynajmniej jedno państwo członkowskie, Europejskiego Banku Centralnego (EBC), Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF) ustanowionego na mocy umowy ramowej EFSF oraz każdego innego mechanizmu ustanowionego w celu zachowania stabilności finansowej europejskiej unii walutowej poprzez zapewnienie tymczasowej pomocy finansowej państwom członkowskim, których walutą jest euro, a także narodowych banków centralnych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy są emitentami akcji czy też innych papierów wartościowych; oraz b) podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równoważnym w dniu emisji co najmniej 100 000 EUR”;		Art. 1 pkt 23	art. 64 [ustawy o ofercie publicznej] otrzymuje brzmienie: „Art. 64. Obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji okresowych nie ma zastosowania w odniesieniu do emitentów będących państwami, bankami centralnymi państw członkowskich, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej (EFSF) ustanowionym na mocy umowy ramowej EFSF lub innym mechanizmem ustanowionym w celu zachowania stabilności finansowej europejskiej unii walutowej przez zapewnienie tymczasowej pomocy finansowej państwom członkowskim, których walutą jest euro.”; Implementacja zmienionej dyrektywą 2013/50/UE art. 8 ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/109/WE nastąpi poprzez zmianę § 82 ust. 12 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. z 2014 r. poz. 133), do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
Art. 1 pkt 6 lit. b dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 8 dyrektywy 2004/109/WE</i> b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu art. 4 i 5 nie mają zastosowania do podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równoważnym w dniu emisji co najmniej 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu.”;			Przepis zostanie wdrożony poprzez zamieszczenie przepisu przejściowego w nowelizacji rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim, w związku z projektowaną zmianą wskazanego wyżej § 82 ust. 12 tego rozporządzenia, wynikającą z implementacji art. 8 ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/109/WE zmienionej dyrektywą 2013/50/UE.	

Art. 1 pkt 7 lit. a dyrektywy 2013/50/UE	W art. 9 dyrektywy 2004/109/WE a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do praw głosu znajdujących się w należącym do instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej portfelu handlowym, zgodnym z definicją portfela handlowego w art. 11 dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (*), pod warunkiem że: a) prawa głosu znajdujące się w portfelu handlowym stanowią mniej niż 5 % ogólnej liczby głosów; oraz b) prawa głosu wynikające z akcji znajdujących się w portfelu handlowym nie były wykonywane ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu ingerowania w zarządzanie emitentem. (*) Dz. U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.”;		Art. 1 pkt 31 lit. c	[w art. 90 ustawy o ofercie publicznej] Dodawany ust. 1g: „1g. Przepisów art. 69–69b nie stosuje się w przypadku nabywania lub zbywania instrumentów finansowych przez bank krajowy, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, do portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), jeżeli: 1) udział w ogólnej liczbie głosów związany z posiadanymi instrumentami finansowymi stanowi mniej niż 5% ogólnej liczby głosów oraz 2) prawa głosu wynikające z akcji znajdujące się w portfelu handlowym nie są wykonywane.”	
Art. 1 pkt 7 lit. b dyrektywy 2013/50/UE	W art. 9 dyrektywy 2004/109/WE b) dodaje się ustępy w brzmieniu: „6a. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do praw głosu wynikających z akcji nabytych do celów stabilizacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującym dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (*), pod warunkiem że prawa głosu wynikające z tych akcji nie były wykonywane ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu ingerowania w zarządzanie emitentem. 6b. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia metody obliczania progu 5 %, o którym mowa w ust. 5 i 6, w tym w przypadku grupy przedsiębiorstw, z uwzględnieniem przepisów art. 12 ust. 4 i 5. EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 27 listopada 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.;		Art. 1 pkt 31 lit. c	[w art. 90 ustawy o ofercie publicznej] Dodawany ust. 1f: „1f. Przepisów art. 69–69b nie stosuje się w przypadku nabywania lub zbywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek lub w jej imieniu, pod warunkiem, że to nabywanie lub zbywanie odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 6, str. 342), w ramach stabilizacji instrumentów finansowych, oraz że prawa głosu przysługujące z tych akcji nie są wykonywane ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu wpływania na zarządzanie emitentem.”	

	(*) Dz. U. L 336 z 23.12.2003, s. 33.”;				
Art. 1 pkt 8 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 8) w art. 12 ust. 2 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „Emitent zawiadamiany jest bezzwłocznie, lecz nie później niż w terminie czterech dni sesyjnych następujących po dniu, w którym akcjonariusz lub osoba fizyczna albo prawna określona w art. 10:”		Art. 1 pkt 26 lit. a	w art. 69 <i>[ustawy o ofercie publicznej]</i>: w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym Komisję oraz spółkę, nie później niż w terminie 4 dni roboczych od dnia, w którym dowiedział się o zmianie udziału w ogólnej liczbie głosów lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć, a w przypadku zmiany wynikającej z nabycia lub zbycia akcji spółki publicznej w transakcji zawartej na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu – nie później niż w terminie 6 dni sesyjnych od dnia zawarcia transakcji.”	
Art. 1 pkt 9 lit. a i b dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 13 dyrektywy 2004/109/WE</i> a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wymogi dotyczące zawiadamiania określone w art. 9 stosuje się także do osób fizycznych lub prawnych będących w posiadaniu, w sposób bezpośredni lub pośredni: a) instrumentów finansowych, które - po upływie terminu zapadalności - na podstawie formalnej umowy bezwarunkowo uprawniają ich posiadacza do nabywania lub uprawniają go do swobodnego decydowania o nabyciu akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, którego akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym; b) instrumentów finansowych, które nie są uwzględnione w lit. a), ale są powiązane z akcjami w niej określonymi, i które mają skutki ekonomiczne podobne do skutków instrumentów finansowych określonych w tej literze, niezależnie od tego, czy uprawniają one do fizycznego rozliczenia. Wymagane zawiadomienie obejmuje dane w rozbiu na rodzaje posiadanych instrumentów finansowych zgodnie z lit. a) niniejszego akapitu oraz posiadanych instrumentów finansowych zgodnie z lit. b) niniejszego akapitu, z rozróżnieniem na instrumenty finansowe dające prawo do fizycznego rozliczenia i instrumenty finansowe dające		Art. 1 pkt 26 lit. d; Art. 1 pkt 28	w ust. 4 w art. 69 <i>[ustawy o ofercie publicznej]</i>: dotowane pkt 7 – 9 w brzmieniu: „7) liczbie głosów z akcji, obliczonej w sposób określony w art. 69b ust. 2, do których nabycia jest uprawniony lub zobowiązany jako posiadacz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 1 oraz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 2, które nie są wykonywane wyłącznie przez rozliczenie pieniężne, rodzaju lub nazwie tych instrumentów finansowych, dacie ich wygaśnięcia oraz dacie lub terminie, w którym nastąpi lub może nastąpić nabycie akcji; 8) liczbie głosów z akcji, obliczonej w sposób określony w art. 69b ust. 3, do których w sposób pośredni lub bezpośredni odnoszą się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 2, rodzaju lub nazwie tych instrumentów finansowych oraz dacie wygaśnięcia tych instrumentów finansowych; 9) łącznej sumie liczby głosów, wskazanych na podstawie pkt 2, 7 i 8 i jej procentowym udziale w ogólnej liczbie głosów.”, <u>Art. 1 pkt 28</u> po art. 69a dodaje się art. 69b i art. 69c w brzmieniu: „Art. 69b. 1. Obowiązki określone w art. 69 spoczywają również na podmiocie, który osiągnął lub	

	prawo do rozliczenia gotówkowego.”; b) dodaje się ustępy w brzmieniu: „1a. Liczba praw głosu obliczana jest poprzez odniesienie do łącznej wartości nominalnej akcji stanowiących podstawę instrumentu finansowego, z wyjątkiem sytuacji gdy instrument finansowy przewiduje wyłącznie rozliczenie gotówkowe, w którym to przypadku liczbę praw głosu oblicza się z uwzględnieniem »korekty o współczynnik delta«, poprzez pomnożenie kwoty nominalnej akcji bazowych przez współczynnik delta danego instrumentu. W tym celu posiadacz dokonuje konsolidacji wszystkich instrumentów finansowych związanych z tym samym emitentem i zawiadamia o nich. Przy obliczaniu praw głosu uwzględnia się wyłącznie pozycje długie. Pozycje długich nie kompensuje się pozycjami krótkimi związanymi z tym samym emitentem. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) metody obliczania liczby praw głosu, o której mowa w akapicie pierwszym, w przypadku instrumentów finansowych powiązanych z koszykiem akcji lub indeksem; oraz b) metod określania współczynnika delta do celów obliczania praw głosu dotyczących instrumentów finansowych, które przewidują wyłącznie rozliczenie gotówkowe, zgodnie z wymogami akapitu pierwszego. EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 27 listopada 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. 1b. Do celów ust. 1 poniższe instrumenty uważane są za instrumenty finansowe, pod warunkiem że spełniają dowolny z warunków określonych w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) lub b): a) zbywalne papiery wartościowe; b) opcje;		przekroczył określony próg ogólnej liczby głosów w związku z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych, które: 1) po upływie terminu zapadalności bezwarunkowo uprawnniają lub zobowiązują ich posiadacza do nabycia akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, lub 2) odnoszą się do akcji emitenta w sposób pośredni lub bezpośredni i mają skutki ekonomiczne podobne do skutków instrumentów finansowych określonych w pkt 1, niezależnie od tego, czy instrumenty te są wykonywane przez rozliczenie pieniężne. 2. W przypadku instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, liczba głosów posiadanych w spółce publicznej odpowiada liczbie głosów wynikających z akcji, do których nabycia uprawniony lub zobowiązany jest posiadacz tych instrumentów finansowych. 3. W przypadku instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które są wykonywane wyłącznie przez rozliczenie pieniężne, liczba głosów posiadanych w spółce publicznej, związanych z tymi instrumentami finansowymi, odpowiada iloczynowi liczby głosów wynikających z akcji, do których w sposób pośredni lub bezpośredni odnoszą się te instrumenty finansowe oraz współczynnika delta danego typu instrumentu finansowego. Wartość współczynnika delta określa się zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 2015/761 z dnia 17 grudnia 2014 r. uzupełniającym dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do określonych regulacyjnych standardów technicznych stosowanych do znaczących pakietów akcji (Dz. Urz. UE L 120 z 13.05.2015, str. 2). 4. Przy obliczaniu praw głosu uwzględnia się wyłącznie pozycje długie. 5. Obowiązki, o których mowa w art. 69, powstają również w przypadku wykonania uprawnienia do nabycia akcji spółki publicznej, pomimo złożenia uprzednio zawiadomienia zgodnie z art. 69b ust. 1 pkt 1 lub 2, jeżeli wskutek nabycia akcji, łączna liczba praw głosu wynikających z posiadanych akcji tego samego emitenta osiąga lub przekracza progi ogólnej liczby głosów w spółce publicznej określone w art.	
--	--	--	--	--

	c) kontrakty terminowe typu future; d) swapy; e) kontrakty terminowe na stopę procentową; f) kontrakty na różnicę; oraz g) wszelkie inne kontrakty lub umowy o podobnych skutkach ekonomicznych, które można rozliczyć fizycznie lub gotówkowo. Uwzględniając postęp techniczny na rynkach finansowych, EUNGiPW ustanawia i okresowo aktualizuje orientacyjny wykaz instrumentów finansowych podlegających wymogom dotyczącym zawiadamiania zgodnie z ust. 1.”			69. 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając cechy tych instrumentów, przydatność informacji o tych instrumentach na potrzeby oceny zaangażowania akcjonariusza w spółkę publiczną oraz konieczność zachowania we wszystkich państwach członkowskich jednolitego katalogu takich instrumentów finansowych.	
Art. 1 pkt 9 lit. c dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 13 dyrektywy 2004/109/WE</i> c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 27a i 27b, środków mających na celu określenie treści zawiadomienia, jakiego należy dokonać, okresu zawiadomienia oraz osoby będącej adresatem takiego zawiadomienia, zgodnie z ust. 1.”;	N		Przepis adresowany do Komisji Europejskiej.	
Art. 1 pkt 9 lit. d dyrektywy 2013/50/UE	<i>W art. 13 dyrektywy 2004/109/WE</i> d) dodaje się ustęp w brzmieniu: „4. Wyłączenia przewidziane w art. 9 ust. 4, 5 i 6 oraz w art. 12 ust. 3, 4 i 5 mają zastosowanie odpowiednio do wymogów dotyczących zawiadamiania ustanowionych w niniejszym artykule. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia przypadków, w których wyłączenia, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie do instrumentów finansowych posiadanych przez osoby fizyczne lub prawne realizujące zlecenia otrzymywane od klientów lub odpowiadające na żądania klientów w sprawie obrotu innego niż na zasadzie komercyjnej, bądź też zabezpieczające pozycje wynikające z takich transakcji. EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych	N		Przepis adresowany do EUNGiPW i Komisji Europejskiej.	

	standardów technicznych do 27 listopada 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;				
Art. 1 pkt 10 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 10) dodaje się artykuł w brzmieniu: „<i>Artykuł 13a</i> Konsolidacja 1. Wymogi dotyczące zawiadamiania ustanowione w art. 9, 10 i 13 mają zastosowanie również do osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli liczba praw głosu posiadanych bezpośrednio lub pośrednio przez taką osobę fizyczną lub prawną zgodnie z art. 9 i 10 skonsolidowana z liczbą praw głosu związanych z instrumentami finansowymi posiadanymi bezpośrednio lub pośrednio zgodnie z art. 13 osiąga wartości progowe określone w art. 9 ust. 1, przekracza te wartości lub spada poniżej tych wartości. Zawiadomienie wymagane zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu obejmuje strukturę liczby praw głosu wynikających z akcji posiadanych zgodnie z art. 9 i 10 oraz praw głosu związanych z instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 13. 2. Prawa głosu związane z instrumentami finansowymi, które zostały już zgłoszone zgodnie z art. 13, zgłaszane są ponownie, jeżeli osoba fizyczna lub prawna nabyła akcje bazowe i w skutek tego nabycia łączna liczba praw głosu wynikających z akcji wyemitowanych przez tego samego emitenta osiąga lub przekracza wartości progowe określone w art. 9 ust. 1.”;		Art. 1 pkt 26 lit. d; Art. 1 pkt 28	w ust. 4 w art. 69 <i>[ustawy o ofercie publicznej]</i>: dodawane się pkt 7 – 9 w brzmieniu: „7) liczbie głosów z akcji, obliczonej w sposób określony w art. 69b ust. 2, do których nabycia jest uprawniony lub zobowiązany jako posiadacz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 1 oraz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 2, które nie są wykonywane wyłącznie przez rozliczenie pieniężne, rodzaju lub nazwie tych instrumentów finansowych, dacie ich wygaśnięcia oraz dacie lub terminie, w którym nastąpi lub może nastąpić nabycie akcji; 8) liczbie głosów z akcji, obliczonej w sposób określony w art. 69b ust. 3, do których w sposób pośredni lub bezpośredni odnoszą się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 69b ust. 1 pkt 2, rodzaju lub nazwie tych instrumentów finansowych oraz dacie wygaśnięcia tych instrumentów finansowych; 9) łącznej sumie liczby głosów, wskazanych na podstawie pkt 2, 7 i 8 i jej procentowym udziale w ogólnej liczbie głosów.”, <u>Art. 1 pkt 28</u> dodawany art. 69b w brzmieniu: „Art. 69b. 1. Obowiązki określone w art. 69 spoczywają również na podmiocie, który osiągnął lub przekroczył określony próg ogólnej liczby głosów w związku z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych, które: 1) po upływie terminu zapadalności bezwarunkowo uprawnniają lub zobowiązują ich posiadacza do nabycia akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, lub 2) odnoszą się do akcji emitenta w sposób pośredni lub bezpośredni i mają skutki ekonomiczne podobne do skutków instrumentów finansowych określonych	

				w pkt 1, niezależnie od tego, czy instrumenty te są wykonywane przez rozliczenie pieniężne. 2. W przypadku instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, liczba głosów posiadanych w spółce publicznej odpowiada liczbie głosów wynikających z akcji, do których nabycia uprawniony lub zobowiązany jest posiadacz tych instrumentów finansowych. 3. W przypadku instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które są wykonywane wyłącznie przez rozliczenie pieniężne, liczba głosów posiadanych w spółce publicznej, związanych z tymi instrumentami finansowymi, odpowiada iloczynowi liczby głosów wynikających z akcji, do których w sposób pośredni lub bezpośredni odnoszą się te instrumenty finansowe oraz współczynnika delta danego typu instrumentu finansowego. Wartość współczynnika delta określa się zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 2015/761 z dnia 17 grudnia 2014 r. uzupełniającym dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do określonych regulacyjnych standardów technicznych stosowanych do znaczących pakietów akcji (Dz. Urz. UE L 120 z 13.05.2015, str. 2). 4. Przy obliczaniu praw głosu uwzględnia się wyłącznie pozycje długie. 5. Obowiązki, o których mowa w art. 69, powstają również w przypadku wykonania uprawnienia do nabycia akcji spółki publicznej, pomimo złożenia uprzednio zawiadomienia zgodnie z art. 69b ust. 1 pkt 1 lub 2, jeżeli wskutek nabycia akcji, łączna liczba praw głosu wynikających z posiadanych akcji tego samego emitenta osiąga lub przekracza progi ogólnej liczby głosów w spółce publicznej określone w art. 69. 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając cechy tych instrumentów, przydatność informacji o tych instrumentach na potrzeby oceny zaangażowania akcjonariusza w spółkę publiczną oraz konieczność zachowania we wszystkich państwach członkowskich jednolitego katalogu takich instrumentów finansowych.”;	
--	--	--	--	---	--

Art. 1 pkt 11 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 11) art. 16 ust. 3 zostaje uchylony;			Przepis zostanie wdrożony poprzez zmianę rozporządzenia, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
Art. 1 pkt 12 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 12) art. 19 ust. 1 akapit drugi zostaje uchylony;			Przepis zostanie wdrożony poprzez zmianę rozporządzenia, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
Art. 1 pkt 13 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 13) art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 27a i 27b, środków mających na celu określenie: a) minimalnych standardów rozpowszechniania informacji regulowanych, o których mowa w ust. 1; b) minimalnych standardów systemu scentralizowanego gromadzenia informacji, o którym mowa w ust. 2; c) przepisów zapewniających interoperacyjność technologii informacyjno-komunikacyjnych wykorzystywanych przez systemy, o których mowa w ust. 2, oraz dostęp do informacji regulowanych na poziomie Unii, o którym mowa w tym ustępie. Komisja może także określić i aktualizować wykaz środków przekazu służących do publicznego rozpowszechniania informacji.”;	N		Przepis adresowany do Komisji Europejskiej.	
Art. 1 pkt 14 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 14) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 21a Europejski elektroniczny punkt dostępu 1. Do dnia 1 stycznia 2018 r. zostanie ustanowiony portal służący jako europejski elektroniczny punkt dostępu (»punkt dostępu«). EUNGiPW jest odpowiedzialny za opracowanie i obsługę punktu dostępu. 2. System połączenia urzędowo ustanowionych mechanizmów składa się z:	N		Przepis adresowany do EUNGiPW.	

	– mechanizmów, o których mowa w art. 21 ust. 2, – portalu służącego jako europejski elektroniczny punkt dostępu. 3. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do swoich mechanizmów scentralizowanego gromadzenia informacji za pośrednictwem punktu dostępu.”;				
Art. 1 pkt 15 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 15) art. 22 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 22</i> Dostęp do informacji regulowanych na poziomie Unii 1. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi techniczne dotyczące dostępu do informacji regulowanych na poziomie Unii w celu sprecyzowania następujących kwestii: a) wymogów technicznych dotyczących technologii komunikacyjnych wykorzystywanych przez systemy, o których mowa w art. 21 ust. 2; b) wymogów technicznych dotyczących funkcjonowania centralnego punktu dostępu służącego wyszukiwaniu informacji regulowanych na poziomie Unii; c) wymogów technicznych dotyczących stosowania przez systemy, o których mowa w art. 21 ust. 2, niepowtarzalnego identyfikatora każdego emitenta; d) wspólnego formatu dostarczania informacji regulowanych przez systemy, o których mowa w art. 21 ust. 2; e) wspólnej klasyfikacji informacji regulowanych przez systemy, o których mowa w art. 21 ust. 2, oraz wspólnego wykazu określającego rodzaje informacji regulowanych. 2. Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUNGiPW uwzględnia wymogi techniczne dla systemu integracji rejestrów przedsiębiorstw ustanowionego dyrektywą 2012/17/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych	N		Przepis adresowany do EUNGiPW i Komisji Europejskiej.	

	standardów technicznych do dnia 27 listopada 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. (*) Dz. U. L 156 z 16.6.2012, s. 1.”;				
Art. 1 pkt 16 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 16) w art. 23 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „Informacje objęte wymogami określonymi w państwie trzecim przedstawiane są zgodnie z art. 19 i ujawniane w sposób określony w art. 20 i 21.”;			Przepis zostanie wdrożony w ramach nowelizacji rozporządzenia, do którego wydania upoważnienie zawarte jest w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie.	
Art. 1 pkt 17 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 17) w art. 24 dodaje się ustępy w brzmieniu: „4a. Bez uszczerbku dla ust. 4 właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji. Uprawnienia te wykonuje się zgodnie z przepisami krajowymi. 4b. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia do nakładania kar zgodnie z niniejszą dyrektywą i przepisami krajowymi w dowolny z poniższych sposobów: – bezpośrednio, – we współpracy z innymi organami, – na swoją odpowiedzialność, oddelegowując uprawnienia na rzecz tych organów, – przez złożenie wniosku do właściwych organów wymiaru sprawiedliwości.”;		Art. 1 pkt 36	Cele tego przepisu dyrektywy realizowane są przez obowiązujące art. 68 i 96 ustawy o ofercie publicznej, art. 24 – 26 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, art. 20 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ponadto, dodawany art. 96a: „Art. 96a. 1. W przypadku gdy emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 96 ust. 1 lub 1e, Komisja przekazuje informację o tym zdarzeniu właściwemu organowi państwa macierzystego tego emitenta oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. 2. W przypadku gdy mimo poinformowania przez Komisję, właściwy organ państwa macierzystego emitenta nie podejmuje działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, Komisja może, w celu ochrony interesu inwestorów, po uprzednim poinformowaniu tego organu, zastosować sankcje, o których mowa w art. 96 ust. 1, 1e lub 1f. Komisja niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o zastosowaniu tych sankcji.”	
Art. 1 pkt 18 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 18) w art. 25 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu: „Wykonując swoje uprawnienia do nakładania kar oraz		Art. 1 pkt 36	Dodawany art. 96a, którego treść została przedstawiona w pkt dotyczącym wdrożenia art. 1 pkt 17 dyrektywy 2013/50/UE.	

	uprawnienia dochodzeniowe, właściwe organy współpracują ze sobą w celu zapewnienia pożądanej skuteczności kar lub środków oraz koordynują swoje działania w przypadku postępowań obejmujących sprawy transgraniczne.”;				
Art. 1 pkt 19 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 19) po art. 27b dodaje się tytuł w brzmieniu: „ROZDZIAŁ. VIA KARY I ŚRODKI”;	N		Nie wymaga wdrożenia.	
Art. 1 pkt 20 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 20) art. 28 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 28 Środki i kary administracyjne 1. Bez uszczerbku dla uprawnień właściwych organów zgodnie z art. 24 oraz prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar administracyjnych mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów prawa krajowego przyjętych w celu transpozycji niniejszej dyrektywy oraz podejmują wszelkie konieczne środki, by zapewnić wykonanie tych przepisów dotyczących kar i środków. Środki i kary administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. 2. Bez uszczerbku dla art. 7, jeżeli obowiązki dotyczą osób prawnych, w przypadku naruszenia przepisów państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania kar - z zastrzeżeniem warunków określonych w przepisach krajowych - wobec członków organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych danej osoby prawnej oraz wobec wszelkich innych osób, które w świetle przepisów krajowych ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie.”;		Art. 1 pkt 35 lit. f i g	W art. 96 ustawy o ofercie: f) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w: 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h; 2) ust. 1e – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h”, g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w: 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h;	

				2) ust. 1e – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”,	
Art. 1 pkt 21 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 21) dodaje się artykuły w brzmieniu: <i>„Artykuł 28a</i> Naruszenia Artykuł 28b ma zastosowanie co najmniej do następujących naruszeń: a) niepodanie przez emitenta do wiadomości publicznej w określonym terminie informacji wymaganych na mocy krajowych przepisów przyjętych w celu transpozycji art. 4, 5, 6, 14 i 16; b) niezawiadomienie przez osobę fizyczną lub prawną w określonym terminie o nabyciu lub zbyciu znaczącego pakietu akcji zgodnie z krajowymi przepisami przyjętymi w celu transpozycji art. 9, 10, 12, 13 i 13a. <i>Artykuł 28b</i> Uprawnienia do nakładania kar 1. W przypadku naruszeń, o których mowa w art. 28a, właściwe organy mają prawo zastosować co najfmniej następujące środki i kary administracyjne: a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia; b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania stanowiącego naruszenie oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;		Art. 1 pkt 35 i 37 Art. 1 pkt 25 lit b Art. 1 pkt 38	<u>Art. 1 pkt 35</u> w art. 96: a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 15a ust. 4 i 5, art. 20, art. 24 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 3 i 4, art. 38 ust. 4 – 6, art. 38a ust. 2 – 4, art. 38b ust. 7 – 9, art. 39 ust. 1 – 2a, art. 40, art. 41 ust. 1, ust. 3, ust. 8 zdanie drugie i ust. 9, art. 44 ust. 1, art. 45, art. 46, art. 47 ust. 1, 3 i 5, art. 48, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4, art. 52, art. 54 ust. 2 i 3 i art. 66 ust. 1,” – w pkt 2 lit. a – c otrzymują brzmienie: „a) art. 38 ust. 7 w związku z art. 47 ust. 3, art. 48 w zakresie zamieszczania w memorandum informacyjnym informacji przez odesłanie, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4 i art. 52, b) art. 38a ust. 5 w związku z art. 47 ust. 3, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4 i art. 52, c) art. 38b ust. 10 w związku z art. 47 ust. 3, art. 48 w zakresie zamieszczania w memorandum informacyjnym informacji przez odesłanie, art. 50 i art. 52,” – część wspólna otrzymuje brzmienie: „– Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”, d) po ust. 1d dodaje się ust. 1e – 1h w brzmieniu:	

	c) administracyjne kary finansowe: (i) w przypadku osoby prawnej: – do kwoty 10 000 000 EUR lub do 5 % całkowitego rocznego obrotu zgodnie z najnowszym dostępnym rocznym sprawozdaniem finansowym zatwierdzonym przez organ zarządzający; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi przygotować skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE stosowny całkowity obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub odpowiedni rodzaj dochodu zgodnie ze stosownymi dyrektywami w sprawie rachunkowości, wynikające z najnowszego dostępnego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej zatwierdzonego przez organ zarządzający, lub – do kwoty równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat, w zależności od tego, która z tych dwóch kwot jest wyższa; (ii) w przypadku osoby fizycznej: – do kwoty 2 000 000 EUR, lub – do kwoty równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat, w zależności od tego, która z tych dwóch kwot jest wyższa. W państwach członkowskich, w których euro nie jest urzędową walutą, równowartość kwoty euro w walucie krajowej oblicza się z uwzględnieniem oficjalnego kursu wymiany w dniu wejścia życie dyrektywy Parlamentu		„1e. Jeżeli emitent nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 56 – 56c, art. 57, art. 58 ust. 1, art. 59, art. 62 ust. 2, 6 i 8, art. 63, art. 66 ust. 1a i art. 70, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 40 000 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 40 000 000 zł albo zastosować obie sankcje łącznie. 1f. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1e, zamiast kary, o której mowa w ust. 1e, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 1g. W przypadku gdy emitent jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1e, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla ujawniona w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 1h. Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1 – 1e, Komisja bierze w szczególności pod uwagę: 1) wagę naruszenia oraz czas jego trwania; 2) przyczyny naruszenia; 3) sytuację finansową podmiotu, na który nakładana jest kara; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez podmiot, który dopuścił się naruszenia lub podmiot, w którego imieniu lub interesie działał podmiot, który dopuścił się naruszenia, o ile można tę skalę ustalić; 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można te straty ustalić; 6) gotowość podmiotu dopuszczającego się	
--	--	--	---	--

	Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (*). 2. Bez uszczerbku dla uprawnień właściwych organów zgodnie z art. 24 i prawa państw członkowskich do nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie gwarantują, że ich przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przewidują możliwość zawieszenia wykonywania praw głosu wynikających z akcji w przypadku naruszeń, o których mowa w art. 28a lit. b). Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepis, zgodnie z którym zawieszenie praw głosu będzie miało zastosowanie wyłącznie do najpoważniejszych naruszeń. 3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć dodatkowe kary lub środki oraz wyższe poziomy finansowych kar administracyjnych niż poziomy określone w niniejszej dyrektywie. <i>Artykuł 28c</i> Wykonywanie uprawnień do nakładania kar 1. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy - przy ustalaniu rodzaju oraz wysokości kar lub środków administracyjnych - wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagi naruszenia i czasu jego trwania; b) stopnia odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie; c) sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów osoby prawnej lub roczny dochód osoby fizycznej;		naruszenia do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności tego naruszenia; 7) uprzednie naruszenia niniejszej ustawy popełnione przez podmiot, na który nakładana jest kara.”, e) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie: „2. W przypadku naruszenia przez emitenta obowiązków, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. b, Komisja, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1e lub 1f, zasięga opinii spółki prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe emitenta. 3. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej naruszenie obowiązków, o których mowa w ust. 1 lub 1e, Komisja może dodatkowo zobowiązać emitenta do niezwłocznego opublikowania wymaganych informacji w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub przekazania ich do publicznej wiadomości w inny sposób lub dokonania zmiany informacji w zakresie i terminie określonym w decyzji. 4. Umowy przeniesienia papierów wartościowych zawarte przed wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ust. 1e i 1f, są ważne.”, f) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w: 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h; 2) ust. 1e – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”, g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o	
--	---	--	--	--

	d) skali korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie, o ile można tę skalę ustalić; e) strat poniesionych przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można te straty ustalić; f) gotowości osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie do współpracy z właściwym organem; g) uprzednich naruszeń popełnionych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie. 2. Przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych w trakcie lub na potrzeby wykonywania uprawnień nadzorczych lub dochodzeniowych na mocy niniejszej dyrektywy odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i, w stosownych przypadkach, rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. (*) Dz. U. L 294 z 6.11.2013, s. 13.”;		których mowa w: 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h; 2) ust. 1e – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 8 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”, h) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Kara, o której mowa w ust. 6 lub 6a, nie może być nałożona, jeżeli od wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 1e lub 1f, upłynęło więcej niż 12 miesięcy.”, i) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości treść decyzji stwierdzającej niewywiązywanie się emitenta z obowiązków, o których mowa w ust. 1, lub decyzji, o których mowa w ust. 13 i 14.”, j) po ust. 10 dodaje się ust. 10a – 10d w brzmieniu: „10a. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości: 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w ust. 1e, 1f, 6 lub 6a; 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy; 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.	
--	--	--	--	--

				10b. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 10a pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały. 10c. Komisja może w drodze uchwały opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 10a lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości: 1) w przypadku danych osobowych – jest nieproporcjonalne względem wagi stwierdzonego naruszenia; 2) stanowiłoby poważne zagrożenia dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego; 3) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego. 10d. Informacje, o których mowa w ust. 10a, z uwzględnieniem ust. 10c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z wyłączeniem imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, które są dostępne na tej stronie przez rok”, k) uchyla się ust. 11: l) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Uprawnienia Komisji, wynikające z przepisów ust. 1–10d, w zakresie dotyczącym art. 57 ust. 1 i 2, mają zastosowanie do.”, m) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „13. W przypadku gdy emitent, sprzedający lub podmiot ubiegający się o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 10 ust. 5, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 100 000 zł. Przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h. Przepisy ust. 6, 7 i 8 stosuje się odpowiednio, z tym, że kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, może być nałożona do wysokości	
--	--	--	--	--	--

				100 000 zł.”, n) ust. 15 otrzymuje brzmienie: „15. W przypadkach, o których mowa w ust. 14, przy wymierzaniu kary pieniężnej stosuje przepis ust. 1h. Przepisy ust. 4–6 i 7 stosuje się odpowiednio, z tym, że kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, może być nałożona do wysokości 100 000 zł.”; <u>Art. 1 pkt 37</u> w art. 97: b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1f w brzmieniu: „1a. Na każdego, kto nie dokonuje w terminie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 – 69b, lub dokonuje takiego zawiadomienia z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może nałożyć karę pieniężną: 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 8 000 000 zł; 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 40 000 000 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 40 000 000 zł. 1b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o których mowa w ust. 1a, przez podmiot nie dokonujący zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 – 69b, lub dokonujący takiego zawiadomienia z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, zamiast kary, o której mowa w ust. 1a, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 1c. W przypadku gdy podmiot jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla ujawniona w ostatnim zbadanym sprawozdaniu	
--	--	--	--	--	--

				finansowym za rok obrotowy. 1d. W przypadku gdy fundusz inwestycyjny nie dokonuje w terminie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69–69b, lub dokonuje takiego zawiadomienia z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1a lub 1b, na towarzystwo będące organem tego funduszu inwestycyjnego. 1e. W przypadku wydania decyzji nakładającej sankcję, o której mowa w ust. 1a, 1b, 6 lub 7, przepisy art. 96 ust. 10a–10d stosuje się odpowiednio. 1f. Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1 lub 1a, Komisja bierze w szczególności pod uwagę: 1) wagę naruszenia oraz czas jego trwania; 2) przyczyny naruszenia; 3) sytuację finansową podmiotu, na który nakładana jest kara; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez podmiot, który dopuścił się naruszenia, lub podmiot, w którego imieniu lub interesie działał podmiot, który dopuścił się naruszenia, o ile można tę skalę ustalić; 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można te straty ustalić; 6) gotowość podmiotu dopuszczającego się naruszenia do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 7) uprzednie naruszenia niniejszej ustawy popełnione przez podmiot, na który nakładana jest kara.”, c) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie: „2. Kara pieniężna w wysokości, o której mowa: 1) ust. 1 – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w tym przepisie; 2) ust. 1a albo ust. 1b – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1a. 3. Kara pieniężna, o której mowa: 1) ust. 1, 2) ust. 1a albo ust. 1b	
--	--	--	--	--	--

				– może być nałożona odrębnie na każdy z podmiotów wchodzących w skład porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5. 4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, 1a, 1b lub 1d, Komisja może zobowiązać podmiot dopuszczający się naruszenia lub naruszeń do zaniechania lub powstrzymania się od podejmowania działań stanowiących naruszenie lub wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”, d) dodaje się ust. 6 – 8 w brzmieniu: „6. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1a, Komisja może nałożyć na osobę, która pełniła w tym okresie funkcję członka zarządu lub członka organu zarządzającego podmiotu, lub była współnikiem uprawnionym do reprezentowania podmiotu karę pieniężną do wysokości 8.000.000 zł. Przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1f. 7. W przypadku rażącego naruszenia przez fundusz inwestycyjny obowiązków, o których mowa w ust. 1a, Komisja może nałożyć na członka organu zarządzającego towarzystwa funduszy inwestycyjnych, będącego organem tego funduszu, karę pieniężną do wysokości 8.000.000 zł. Przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1f. 8. Kara, o której mowa w ust. 6 lub 7, nie może być nałożona, jeżeli od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1a, 1b lub 1d, upłynęło więcej niż 12 miesięcy.”; <u>Art. 1 pkt 25 lit. b</u> <i>[w art. 68 ustawy o ofercie publicznej]</i> b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta w celu zaprzestania naruszenia obowiązków informacyjnych.”;	
--	--	--	--	---	--

				<u>Art. 1 pkt 38</u> po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu: „Art. 97a. W przypadku gdy sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 96 ust 1e lub 1g, lub w art. 97 ust 1a lub 1c, sporządzone zostały w walucie innej niż polska, wartości wyrażone w tej walucie przelicza się na walutę polską po średnim kursie, ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski, na dzień bilansowy.”;	
Art. 1 pkt 22 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 22) przed art. 29 dodaje się tytuł w brzmieniu: „ROZDZIAŁ VIB PUBLIKACJA DECYZJI”;	N		Nie wymaga wdrożenia.	
Art. 1 pkt 23 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2004/109/WE 23) art. 29 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 29 Publikacja decyzji 1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikują każdą decyzję w sprawie kar i środków nakładanych za naruszenie przepisów niniejszej dyrektywy, w tym co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz dane na temat tożsamości osób fizycznych lub prawnych odpowiedzialnych za naruszenie. Właściwe organy mogą jednak opóźnić publikację decyzji lub opublikować decyzję na zasadzie anonimowości w sposób zgodny z przepisami krajowymi w następujących sytuacjach: a) jeżeli - w przypadku nałożenia kar na osobę fizyczną - w ramach wcześniejszej obowiązkowej oceny proporcjonalności takiej publikacji zostanie stwierdzone, że opublikowanie danych osobowych jest środkiem nieproporcjonalnym; b) jeżeli publikacja stanowiłaby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla trwającego		Art. 1 pkt 35 lit. i - k	[w art. 96 ustawy o ofercie publicznej] i) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości treść decyzji stwierdzającej niewywiązywanie się emitenta z obowiązków, o których mowa w ust. 1, lub decyzji, o których mowa w ust. 13 i 14.”, j) po ust. 10 dodaje się ust. 10a – 10d w brzmieniu: „10a. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości: 1) informacje treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w ust. 1e, 1f, 6 lub 6a; 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy; 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji. 10b. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 10a pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały. 10c. Komisja może w drodze uchwały opóźnić	

	urzędowego dochodzenia; c) jeżeli, na ile można to ustalić, publikacja wyrządziłaby niewspółmierną i poważną szkodę zaangażowanym instytucjom lub osobom fizycznym. 2. Jeżeli przeciwko decyzji opublikowanej na mocy ust. 1 wniesiono odwołanie, właściwy organ jest zobowiązany zamieścić stosowną informację w publikacji w chwili opublikowania decyzji albo zmienić opublikowaną informację, w przypadku gdy odwołanie zostanie złożone już po pierwotnej publikacji.”;			przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 10a lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości: 1) w przypadku danych osobowych – jest nieproporcjonalne względem wagi stwierdzonego naruszenia; 2) stanowiłoby poważne zagrożenia dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego; 3) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego. 10d. Informacje, o których mowa w ust. 10a, z uwzględnieniem ust. 10c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z wyłączeniem imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, które są dostępne na tej stronie przez rok.”, k) uchyla się ust. 11:	
Art. 1 pkt 24 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2004/109/WE</i> 24) art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli państwa członkowskie przyjmą środki zgodnie z art. 3 ust. 1, art. 8 ust. 2 lub 3 lub art. 30, niezwłocznie powiadamiają one o tym fakcie Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie.”.			Przepis odnosi się do czynności faktycznych, jakie państwa członkowskie są zobowiązane podjąć w przypadkach określonych w tym przepisie.	
Art. 2 dyrektywy 2013/50/UE	<i>W dyrektywie 2003/71/WE art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:</i> (iii) w przypadku wszystkich mających siedziby w państwach trzecich emitentów papierów wartościowych, którzy nie są wymienieni w ppkt (ii) - państwo członkowskie, w którym papiery wartościowe mają być objęte publiczną ofertą po raz pierwszy po dacie wejścia w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących		Art. 1 pkt 5	<u>Art. 1 pkt 5</u> w art. 11 [ustawy o ofercie publicznej]: b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. W przypadku emitenta innego niż wskazany w ust. 2, którego siedziba nie znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, państwem macierzystym jest państwo członkowskie, w którym ma miejsce pierwsza oferta publiczna papierów wartościowych tego emitenta lub w którym złożony został pierwszy wniosek o dopuszczenie papierów wartościowych tego emitenta do obrotu na rynku regulowanym –	

	przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (*) lub w którym zgłoszony został pierwszy wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, według wyboru, w zależności od przypadku, emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie, z zastrzeżeniem późniejszego wyboru przez emitentów mających siedziby w państwach trzecich w następujących okolicznościach: – gdy macierzyste państwo członkowskie nie zostało określone z ich wyboru, lub – zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. i) ppkt (iii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (**). (*) Dz. U. L 294 z 6.11.2013, s. 13. (**) Dz. U. L 390 z 31.12.2004, s. 38."			według wyboru, odpowiednio, ich emitenta, sprzedającego albo innego podmiotu uprawnionego w danym państwie członkowskim do ubiegania się o takie dopuszczenie. 4. W przypadku gdy wyboru, o którym mowa w ust. 3, dokonał sprzedający lub podmiot uprawniony w danym państwie członkowskim do ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, niebędący ich emitentem, emitent może postanowić o wskazaniu innego państwa członkowskiego jako państwa macierzystego.”, c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W przypadku gdy po dokonaniu wyboru, o którym mowa w ust. 3 lub ust. 4, papiery wartościowe emitenta przestają być dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym w jego państwie macierzystym w rozumieniu art. 55a ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, i pozostają dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym innego państwa członkowskiego, przepis art. 55a ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;	
Art. 3 pkt 1 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2007/14/WE 1) art. 2 zostaje uchylony;.	N		Uchylenie przepisu wynika z włączenia go do zmienionej dyrektywy 2004/109/WE.	
Art. 3 pkt 2 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2007/14/WE 2) art. 11 ust. 1 i 2 zostają uchylone;	N		Uchylenie przepisu wynika z włączenia go do zmienionej dyrektywy 2004/109/WE.	
Art. 3 dyrektywy 2013/50/UE	W dyrektywie 2007/14/WE 3) art. 16 zostaje uchylony.	N		Uchylenie przepisu wynika z włączenia go do zmienionej dyrektywy 2004/109/WE.	
Art. 1 pkt 1 dyrektywy	W dyrektywie 2003/71/WE w art. 5 ust. 4 akapit 3 otrzymuje brzmienie:		Art. 1 pkt 9	w art. 24: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	

2014/51/UE	„Jeżeli ostateczne warunki oferty nie są zawarte ani w podstawowym prospekcie emisyjnym, ani w suplemencie, są one udostępniane inwestorom, przekazywane właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, a także przekazywane przez ten właściwy organ właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich niezwłocznie wraz z rozpoczęciem publicznej oferty, jednakże jeżeli to możliwe, przed rozpoczęciem oferty lub dopuszczeniem do obrotu. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje ostateczne warunki ESMA. Ostateczne warunki obejmują jedynie informacje związane z notą o papierach wartościowych i nie są wykorzystywane do uzupełnienia podstawowego prospektu emisyjnego. W takich przypadkach zastosowanie ma art. 8 ust. 1 lit. a).”;			„1. W przypadku gdy prospekt emisyjny podstawowy, zaktualizowany zgodnie z art. 51, nie zawiera informacji o szczegółowych warunkach poszczególnych ofert, emitent lub sprzedający: 1) przekazuje Komisji informację o szczegółowych warunkach każdej oferty; Komisja przekazuje tę informację do organów nadzoru państw przyjmujących emitenta oraz do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych; 2) udostępnia informację o szczegółowych warunkach każdej oferty do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla prospektu emisyjnego, w terminie umożliwiającym inwestorom zapoznanie się z jej treścią, nie później jednak niż przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych objętych prospektem emisyjnym podstawowym, z uwzględnieniem art. 22, art. 26 i art. 33 rozporządzenia 809/2004. b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do informacji o szczegółowych warunkach każdej oferty przekazywanych w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się wymogów wynikających z art. 51.”, c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, informacja o szczegółowych warunkach każdej oferty powinna spełniać przynajmniej warunki, o których mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 i 2.”;	

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

Pozostałe przepisy projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1 lit. a i b	w art. 3: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Ofertą publiczną jest udostępnianie, co najmniej 150 osobom na terytorium jednego państwa członkowskiego lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji o papierach wartościowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych papierów wartościowych.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Nie stanowi oferty publicznej akcji udostępnianie, co najmniej 150 osobom na terytorium jednego państwa członkowskiego lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji o tych akcjach umożliwiających podjęcie decyzji o ich nabyciu lub objęciu, w ramach realizacji uprawnień inkorporowanych w innych papierach wartościowych, chyba że te inne papiery wartościowe nie były przedmiotem oferty publicznej.”	Zaproponowane zmiany ust. 1 i 3 w art. 3 mają na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 3 lit. a (i) dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b dyrektywy 2003/71/WE i polegają na wskazaniu, że liczba 150, o której mowa w zmienianych przepisach, odnosi się do terytorium jednego państwa członkowskiego.
Art. 1 pkt 2	w art. 4 w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 w brzmieniu: „29) pozycji długiej – rozumie się przez to sytuację, w której podmiot oczekuje uzyskania bezpośredniej korzyści ekonomicznej w przypadku wzrostu ceny danego instrumentu finansowego.”;	Propozycja polega na dodaniu w art. 4 pkt 29 zawierającego definicję „pozycji długiej”, co jest niezbędne dla obliczania praw głosu w związku z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych wskazanych w przepisach, które zostaną wydane na podstawie dodanego art. 69b ust. 6, które (i) po upływie terminu zapadalności bezwarunkowo uprawniają lub zobowiązują ich posiadacza do nabycia akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, lub (ii) odnoszą się do akcji emitenta w sposób pośredni lub bezpośredni i mają skutki ekonomiczne podobne do skutków instrumentów finansowych określonych w pkt (i), niezależnie od tego, czy instrumenty te są wykonywane przez rozliczenie pieniężne (dodany art. 69b ust. 4).
Art. 1 pkt 3	w art. 5a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy oferta publiczna dokonywana jest za pośrednictwem firmy inwestycyjnej wpłaty pieniężne z tytułu zapisów na akcje nowej emisji będące przedmiotem oferty publicznej, dla których udostępniono	Zaproponowana zmiana brzmienia ust. 1 w art. 5a ustawy o ofercie polega na dodaniu fragmentu „lub wydzielonych rachunkach bankowych” i ma na celu umożliwienie firmom inwestycyjnym gromadzenia środków pieniężnych w ramach prowadzonej oferty na więcej niż jednym rachunku, co pozwoli m. in. na prawidłowe zarządzanie przez firmę inwestycyjną środkami pieniężnymi w

	prospekt emisyjny albo memorandum informacyjne, gromadzone są na wydzielonym rachunku bankowym lub wydzielonych rachunkach bankowych tej firmy.”	związku z nałożonym na nie obowiązkiem wynikającym z przepisów o limitach dużych ekspozycji zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1).
Art. 1 pkt 4 lit. a i b	w art. 10: a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 2) papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”; b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Wpis do ewidencji dotyczący papierów wartościowych, które były przedmiotem oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem wpisu dotyczącego papierów wartościowych emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opłacie, o której mowa w art. 94, zwanej dalej „opłatą ewidencyjną”, jeżeli te papiery wartościowe nie zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 12 miesięcy od dnia ich przydziału.”;	lit. a Zmiany pkt 1 i 2 w ust. 1 w art. 10 polegają na doprecyzowaniu, że oferta publiczna papierów wartościowych oraz dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, których ewidencję prowadzi KNF, odnosi się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. lit. b Podobnie, zmiana ust. 3 w art. 10 ma na celu doprecyzowanie, że wpis do ewidencji dotyczący papierów wartościowych, o których mowa w tym przepisie, podlega opłacie ewidencyjnej, jeżeli te papiery wartościowe nie zostaną w określonym terminie od dnia ich przydziału dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu - na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 1 pkt 6	w art. 15a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Emitent papierów wartościowych, objętych lub nabytych, albo które mają być objęte lub nabyte przez bank, instytucję kredytową, firmę inwestycyjną, zagraniczną firmę inwestycyjną lub konsorcjum tych podmiotów (uczestnicy oferty kaskadowej), może udzielić pisemnej zgody na ich sprzedaż przez te podmioty, w ich imieniu i na ich rachunek, w drodze oferty publicznej, na podstawie prospektu emisyjnego sporządzonego przez tego emitenta, z zastrzeżeniem warunków szczególnych określonych przepisami rozporządzenia 809/2004 (oferta kaskadowa).”;	Zaproponowana zmiana ust. 1 w art. 15a ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 3 lit. a (ii) dyrektywy 2010/73/UE dodającego akapit w art. 3 w ust. 2 dyrektywy 2003/71/WE i polega na odniesieniu oferty kaskadowej, o której mowa w zmienianym przepisie, do wszystkich papierów wartościowych a nie tylko do papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, jak jest obecnie.

Art. 1 pkt 7	po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. Dokument rejestracyjny zawiera informacje dotyczące emitenta. Dokument ofertowy zawiera informacje dotyczące papierów wartościowych mających być przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym.”;	Dodany art. 22a ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 5 ust. 3 dyrektywy 2003/71/WE i polega na wskazaniu, jakie informacje muszą być zawarte w dokumencie rejestracyjnym i dokumencie ofertowym.
Art. 1 pkt 8	art. 23 otrzymuje brzmienie: „Art. 23. Dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu obejmuje kluczowe informacje przedstawione w sposób zwięzły i bez sformułowań technicznych oraz ostrzeżenia, o których mowa w art. 98 ust. 2, z uwzględnieniem art. 24 rozporządzenia 809/2004.”;	Zmiana art. 23 ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 5 lit. a (i) akapit drugi dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 5 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/71/WE i polega na wskazaniu, że dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu obejmuje również ostrzeżenia, o których mowa w art. 98 ust. 2.
Art. 1 pkt 10	w art. 26 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Podmiotem zamierzającym ubiegać się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym jest podmiot, którego właściwy organ podjął uchwałę w sprawie ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.”;	Projektowane zdanie pierwsze w ust. 2 w art. 26 wprowadza zmianę w zakresie definicji podmiotu zamierzającego ubiegać się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, którym zgodnie z proponowanym brzmieniem będzie podmiot, którego właściwy organ podjął uchwałę w sprawie ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.
Art. 1 pkt 11	w art. 38 w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 22, art. 23, art. 47 ust. 3 oraz art. 50 – 52 stosuje się odpowiednio.”;	W art. 38 w ust. 7 dokonano zmiany brzmienia zdania pierwszego polegającej na dodaniu odwołania do art. 47 ust. 3, w związku z czym, w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 5, 6, 12 i 13, emitent lub sprzedający będzie miał obowiązek przekazywania KNF, nie później niż w dniu roboczym poprzedzającym dzień udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1, do publicznej wiadomości, informacji o formie i terminie udostępnienia memorandum informacyjnego wraz z odnośnikami do stron internetowych, na których zostanie zamieszczone to memorandum.
Art. 1 pkt 12	w art. 38a w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Do dokumentu informacyjnego przepisy art. 47 ust. 3, art. 50 i art. 52 stosuje się odpowiednio.”;	W art. 38a w ust. 5 dokonano zmiany brzmienia zdania pierwszego polegającej na dodaniu odwołania do art. 47 ust. 3, w związku z czym, w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 6 i 13, emitent lub sprzedający będzie miał obowiązek przekazywania KNF, nie później niż w dniu roboczym poprzedzającym dzień udostępnienia dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 38a ust. 1, do publicznej wiadomości, informacji o formie i terminie udostępnienia dokumentu informacyjnego wraz z odnośnikami do stron internetowych, na których zostanie zamieszczony ten dokument informacyjny.

Art. 1 pkt 13	w art. 38b: a) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. W przypadku oferty publicznej kierowanej do nieoznaczonego adresata lub dopuszczenia papierów wartościowych objętych memorandum informacyjnym do obrotu na rynku regulowanym emitent lub sprzedający obowiązany jest do udostępnienia tego memorandum oraz dokumentów i informacji, o których mowa odpowiednio w art. 505 § 1 albo art. 540 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, do publicznej wiadomości w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5.”, b) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 22, art. 47 ust. 3, art. 50, art. 51 i art. 52 stosuje się odpowiednio.”;	lit. a Proponowana zmiana ust. 9 w art. 38b ma na celu doprecyzowanie, że obowiązek, o którym mowa w tym przepisie, powstaje m. in. dopiero w przypadku dopuszczenia papierów wartościowych objętych memorandum informacyjnym do obrotu na rynku regulowanym, a nie jak jest obecnie już w przypadku ubiegania się o to dopuszczenie. lit. b W art. 38b w ust. 10 dokonano zmiany brzmienia zdania pierwszego polegającej na dodaniu odwołania do art. 47 ust. 3, w związku z czym, w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 7 i 14, emitent lub sprzedający będzie miał obowiązek przekazywania KNF, nie później niż w dniu roboczym poprzedzającym dzień udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ust. 1, do publicznej wiadomości, informacji o formie i terminie udostępnienia memorandum informacyjnego wraz z odnośnikami do stron internetowych, na których zostanie zamieszczone to memorandum. Ponadto, usunięto odesłanie do art. 23 ustawy o ofercie. Memorandum informacyjne jest sporządzane na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne sporządzone w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym (Dz. U. z 2013, poz. 988), w związku z czym wprowadzanie dodatkowego wymogu włączania do tego dokumentu podsumowania sporządzanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie implementacji dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie informacji zamieszczanych w prospekcie emisyjnym, formy prospektu emisyjnego, zamieszczania informacji poprzez odwołania, publikacji prospektu emisyjnego oraz rozpowszechniania informacji o charakterze reklamowym (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.) nie jest zasadne.
Art. 1 pkt 14	w art. 39 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku oferty publicznej kierowanej do nieoznaczonego adresata, emitent lub sprzedający obowiązany jest do udostępnienia memorandum informacyjnego do publicznej wiadomości w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5.”;	Proponowana zmiana polega na dodaniu w ust. 2a w art. 39 regulacji, analogicznej jak w art. 38 – 38b, wprowadzającej obowiązek udostępniania memorandum informacyjnego do publicznej wiadomości w sposób określony w art. 47 ust. 1, 2 i 5.

Art. 1 pkt 15	w art. 44 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 31-33, art. 45 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 1, art. 47 i art. 50 stosuje się odpowiednio.”;	Zmiana brzmienia zdania drugiego w ust. 2 w art. 44 ma na celu korektę oczywiście błędnego odesłania do zdania pierwszego w ust. 1 w art. 45. Przepis zawarty w tej jednostce redakcyjnej składa się z jednego zdania.
Art. 1 pkt 16	w art. 45 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku oferty publicznej akcji, o której mowa w art. 7 ust. 7, prospekt emisyjny powinien być udostępniony do publicznej wiadomości w terminie, o którym mowa w art. 38b ust. 8.”;	Dodany ust. 4 w art. 45 wprowadza w przypadku oferty publicznej akcji, o której mowa w art. 7 ust. 7, tj. oferty publicznej emitenta, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, kierowanej przez emitenta wyłącznie do akcjonariuszy lub współników innego podmiotu, w związku z łączeniem się emitenta z tym podmiotem lub wyłącznie do akcjonariuszy lub współników spółki dzielonej w związku z jej podziałem, obowiązek udostępniania prospektu emisyjnego do publicznej wiadomości w terminie, o którym mowa w art. 38b ust. 8, tj. w terminie nie krótszym niż 6 dni roboczych przed planowanym dniem powzięcia przez walne zgromadzenie spółek łączących się albo spółki dzielonej uchwały odpowiednio o połączeniu spółek albo podziale spółki. Celem tej zmiany jest usunięcie wątpliwości, jakie powstają w przypadku, gdy emitent nie chce skorzystać z wyjątku od obowiązku sporządzenia prospektu emisyjnego, przewidzianego w art. 7 ust. 7 ustawy o ofercie. Wówczas zamiast memorandum, o którym mowa w art. 38b tej ustawy sporządza on prospekt emisyjny. W konsekwencji, w dotychczasowym stanie prawnym terminy publikacji prospektu nie są adekwatne do harmonogramu, w jakim przebiega łączenie lub podział spółek, w związku z którym prospekt ten sporządzono. Wprowadzony przepis ma umożliwić zachowanie takich samych terminów publikacji prospektu emisyjnego, jakie zostały przewidziane dla memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ustawy o ofercie.
Art. 1 pkt 17	w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Termin ważności prospektu emisyjnego wynosi 12 miesięcy od dnia jego zatwierdzenia, pod warunkiem że został on uzupełniony o aneksy, o których mowa w art. 51 ust. 1, w przypadku powstania obowiązku tego uzupełnienia.”;	Zmiana ust. 1 w art. 49 ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 9 lit. a dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/71/WE i polega na dodaniu warunku, od którego spełnienia uzależniony jest 12 miesięczny okres ważności prospektu emisyjnego .
Art. 1 pkt 18	w art. 53: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zakazuje się udostępniania, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji w celu promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia lub objęcia papierów wartościowych lub zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do ich nabycia lub objęcia, chyba że informacje udostępniane są mniej niż 150 osobom na terytorium jednego państwa członkowskiego oraz nie są udostępniane nieoznaczonemu adresatowi.”;	lit. a Modyfikacja ust. 1 w art. 53 polega na zastąpieniu ostatniego użytego w tym przepisie spójnika „lub” spójnikiem „oraz”, w związku z czym, zakaz zawarty w tej regulacji nie będzie obowiązywał w przypadku łącznego spełnienia wskazanych przesłanek, tj. udostępniania informacji mniej niż 150 osobom oraz nieudostępniania tych informacji nieoznaczonemu adresatowi. Ponadto, zmiana ta ma również na celu dostosowanie brzmienia tego przepisu do proponowanych zmian ust. 1 i 3 w art. 3 ustawy o ofercie, gdzie wskazano, że

b) ust. 7 – 9 otrzymują brzmienie: „7. W przypadku gdy nie jest wymagane udostępnienie prospektu emisyjnego, emitent lub sprzedający może prowadzić akcję promocyjną pod warunkiem złożenia do Komisji, najpóźniej na 10 dni roboczych przed planowanym jej rozpoczęciem, zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego informację o harmonogramie przebiegu akcji promocyjnej, podmiotach zaangażowanych w jej prowadzenie oraz materiały promocyjne obejmujące treść mającą podlegać rozpowszechnieniu.. 8. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 7, Komisja może, najpóźniej na 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej, zgłosić żądanie wprowadzenia zmian lub uzupełnień do złożonych dokumentów, albo przekazania wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu, nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia jego doręczenia podmiotowi obowiązkanemu do złożenia zawiadomienia. 9. W przypadku zgłoszenia przez Komisję żądania, o którym mowa w ust. 8, termin rozpoczęcia akcji promocyjnej ulega przesunięciu o kolejne 10 dni roboczych od dnia przekazania Komisji wymaganych zmian, uzupełnień oraz wyjaśnień do złożonych dokumentów.”, c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu: „9a. W przypadku gdy wprowadzone zmiany lub uzupełnienia do złożonych dokumentów albo przekazane wyjaśnienia są w ocenie Komisji wystarczające, Komisja informuje o tym emitenta. W takim przypadku emitent lub sprzedający może rozpocząć akcję promocyjną przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 9. 9b. Przepisów ust. 7–9a nie stosuje się do emitenta będącego Skarbem Państwa lub Narodowym Bankiem Polskim.”; d) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z ust. 3–7, lub ust. 9, z uwzględnieniem ust. 9a, Komisja może, z zastrzeżeniem art. 19.”;	liczba 150 odnosi się do terytorium jednego państwa członkowskiego. lit. b i c Wprowadzone zmiany brzmienia ust. 7 – 9 w art. 53 mają na celu modyfikację przebiegu akcji promocyjnej. Zmiana ust. 7 w art. 53 polega na skróceniu z 14 do 10 dni roboczych terminu przypadającego pomiędzy złożeniem w KNF zawiadomienia o zamiarze rozpoczęcia akcji promocyjnej oraz treści materiałów, w oparciu o jaką akcja ma być prowadzona, a momentem, w którym akcja może zostać rozpoczęta. Ponadto, w celu ujednolicenia wyrazy „materiały informacyjne” zastąpiono występującymi w pozostałych zapisach art. 53 wyrazami „materiały promocyjne”. W ust. 8 została przesunięta granica, do której KNF może zgłosić żądanie wprowadzenia zmian lub uzupełnień do złożonych dokumentów, albo przekazania wyjaśnień. Uprawnienia takie będą przysługiwać temu organowi do 3 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej. Jednocześnie dotychczasowy termin, w jakim żądania KNF powinny zostać spełnione, wynoszący 2 dni kalendarzowe, został zastąpiony terminem 2 dni roboczych. Dla zapewnienia skutecznego nadzoru KNF nad akcją promocyjną, zmienione zostało również brzmienie ust. 9 w art. 53. Dotychczasowe brzmienie przepisów nie gwarantowało KNF możliwości ponownego skorzystania z uprawnień, przewidzianych w ust. 8, w przypadku, gdy wprowadzenie zmian lub uzupełnień albo przekazanie wyjaśnień nastąpiło po upływie terminu 5 dni roboczych, o którym mowa w art. 53 ust. 8 lub nawet po dniu, w którym akcja promocyjna miała się rozpocząć. Dotychczasowy art. 53 ust. 9 zapewniał jedynie wstrzymanie akcji promocyjnej do czasu spełnienia żądań KNF. Wprowadzana zmiana daje KNF dodatkowe 10 dni roboczych na analizę wyjaśnień i uzupełnień, których zażądała, a tym samym również możliwość występowania na podstawie art. 53 ust. 8 z dalszymi żądaniami, aż planowana akcja promocyjna nie będzie budziła wątpliwości organu nadzoru. Z drugiej strony, w przypadku, gdy akcja promocyjna i treść materiałów promocyjnych nie budzi wątpliwości KNF, dodawany ust. 9a pozwala na skrócenie terminu, po upływie którego stanie się możliwe rozpoczęcie akcji promocyjnej. Dodany ust. 9b ma na celu wyłączenie zastosowania przepisów ust. 7–9a do emitentów będących Skarbem Państwa lub Narodowym Bankiem Polskim. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o ofercie publicznej, w celu złożenia oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym emitowanych przez Skarb Państwa nie jest wymagany prospekt emisyjny. Dodatkowo zgodnie z art. 10 ust. 1 papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski nie są ewidencjonowane przez KNF.
--	--

		W związku z tym, proces czynności emisyjnych dokonywanych przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski nie podlega nadzorowi KNF w wielu aspektach, które są regulowane w ustawie o ofercie. Dlatego też wprowadzenie wskazanego wyłączenia jest zasadne. - lit. d Zmiana brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w ust. 12 w art. 53 ma na celu uwzględnienie w tym przepisie dodanego ust. 9a.
Art. 1 pkt 20	w art. 56: a) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Zakres i terminy przekazania tych informacji do publicznej wiadomości określają przepisy państwa przyjmującego.”, b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Emitent, o którym mowa w ust. 6, którego papiery wartościowe dopuszczone są wyłącznie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązany jest do przekazywania informacji zgodnie z ust. 1, 2, 3 i 5.”;	lit. a Zmiana zdania drugiego w ust. 7 w art. 56 ma na celu doprecyzowanie, że zakres i terminy przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 w art. 56, do publicznej wiadomości, określają przepisy państwa przyjmującego. lit. b Dodany ust. 8 w art. 56 ma na celu określenie zakresu i terminów przekazywania informacji przez emitenta, o którym mowa w ust. 6, tj. emitenta papierów wartościowych dopuszczonych wyłącznie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym.
Art. 1 pkt 21	w art. 62 ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Rozpatrując wniosek o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 4, Komisja uwzględnia także odpowiednio przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiającego zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 340 z 22.12.2007, str. 66, z późn. zm.) oraz decyzji Komisji Europejskiej wydanych na jego podstawie.”;	Zmiana ust. 7 w art. 62 wynika z konieczności dostosowania jego treści do aktualnego stanu prawnego. Wskazane w tym przepisie rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich zostało znówelizowane rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 310/2012 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 103 z 13.04.2012, str. 11). Ponadto, dokonano zmiany polegającej na uchyleniu odesłania do przepisów decyzji Komisji (2006/891/WE) z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie korzystania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich z informacji przygotowanych zgodnie ze standardami uznawanymi w skali międzynarodowej (Dz. Urz. UE L 343 z 08.12.2006, str. 96) z uwagi na jej uchylenie z dniem 1 stycznia 2009 r. decyzją Komisji (2008/961/WE) z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie stosowania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich krajowych standardów rachunkowości

		określonych krajów trzecich oraz międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych.
Art. 1 pkt 22	w art. 63 ust. 2: 2. Emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, inny niż emitent, o którym mowa w art. 56 ust. 8, zapewnia dostępność informacji okresowych zgodnie z przepisami państwa macierzystego.”;	Zmiana ust. 2 ma na celu uwzględnienie dodanego ust. 8 w art. 56, powodującego konieczność wprowadzenia regulacji szczególnej, w zakresie dostępności informacji okresowych, odnoszącej się do emitenta, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, i którego papiery wartościowe dopuszczone są wyłącznie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium RP.
Art. 1 pkt 24	w art. 66: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 45–52 i art. 54, emitent lub sprzedający może przekazywać informacje określone w tych przepisach wyłącznie: 1) osobom lub podmiotom świadczącym na jego rzecz usługi doradztwa finansowego, ekonomicznego, podatkowego lub prawnego, jak również tym, z którymi prowadzi negocjacje; 2) osobom lub podmiotom uprawnionym do otrzymania tych informacji w przypadkach określonych we właściwych przepisach prawa polskiego lub obcego; 3) spółce prowadzącej rynek regulowany w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, prawami pochodnymi lub innymi instrumentami z nimi powiązanymi – w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 4a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 56–61, emitent może przekazywać informacje określone w tych przepisach wyłącznie: 1) osobom lub podmiotom świadczącym na jego rzecz usługi doradztwa finansowego, ekonomicznego, podatkowego lub prawnego, jak również tym, z którymi emitent prowadzi negocjacje; 2) osobom lub podmiotom uprawnionym do otrzymania tych informacji w przypadkach określonych we właściwych przepisach prawa polskiego lub obcego; 3) spółce, o której mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie określonym w tym przepisie.”, c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:	- lit. a i b Zmiana ust. 1 i dodanie ust. 1a w art. 66 są związane z proponowanymi zmianami art. 96 (zmieniany ust. 1 i dodane ust. 1e – 1h), które wynikają z konieczności wdrożenia art. 1 pkt 20, 21 i 23 dyrektywy 2013/50/UE zmieniającej przepisy dyrektywy 2004/109/WE w zakresie środków i kar administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów prawa krajowego przyjętych w celu transpozycji tej dyrektywy. Ponadto, w ust. 1 poprawione zostało błędne odesłanie do art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, poprzez zastąpienie go odesłaniem do art. 20 ust. 4a tej ustawy (proponowany pkt 3 w ust. 1). - lit. c Zmiana ust. 2 w art. 66 jest konsekwencją dodania ust. 1a.

	„2. Osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, są obowiązane zachować poufność otrzymanych informacji.”;	
Art. 1 pkt 25 lit. a	w art. 68: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o to dopuszczenie albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio syndykiem, likwidatorem lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu upadłościowym, są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:” – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez emitentów obowiązków informacyjnych;” – w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w rozdziale 4; 6) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 159 oraz art. 160 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”	lit. a <i>tiret pierwsze</i> Zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1 w art. 68 ma na celu rozszerzenie katalogu adresatów obowiązków, o którym mowa w tym przepisie, poprzez wskazanie syndyka, likwidatora lub zarządcy ustanowionego w postępowaniu upadłościowym, jako również obowiązanych do udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, na żądanie KNF lub jej upoważnionego przedstawiciela. <i>tiret drugie</i> Zmiana pkt 1 w ust. 1 w art. 68 ma na celu doprecyzowanie, że spełnienie żądania KNF, o którym mowa we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1, ma służyć wykonywaniu ustawowych zadań tego organu w zakresie nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków informacyjnych przez emitentów, a nie przez „te podmioty”, które to sformułowanie odnosi się do podmiotów wskazanych we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1, w jego dotychczasowym brzmieniu. <i>tiret trzecie</i> Dodane pkt 5 i 6 w ust. 1 w art. 68 mają na celu rozszerzenie zakresu ustawowych zadań KNF, których wykonywaniu mają służyć przekazywane na żądanie tego organu informacje i dokumenty, o których mowa we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1. Pozwoli to KNF na lepsze wykonywanie jej zadań, w szczególności w odniesieniu do przejrzystości w zakresie znaczących pakietów akcji.
Art. 1 pkt 26 lit. a – c, lit. d <i>tiret pierwsze</i> , lit. e	w art. 69: a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym Komisję oraz spółkę, nie później niż w terminie 4 dni roboczych od dnia, w którym dowiedział się o zmianie udziału w ogólnej liczbie głosów lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć, a w przypadku zmiany wynikającej z nabycia lub zbycia akcji spółki publicznej w transakcji zawartej na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu – nie później niż w terminie 6 dni sesyjnych od dnia zawarcia transakcji.” b) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Dniami sesyjnymi, w rozumieniu ust. 1, są dni sesyjne określone przez	lit. a - c Literalna wykładnia dotychczasowego brzmienia art. 69 ust. 1 może prowadzić do wniosku, że przepis ten różnicuje obowiązki związane ze zbywaniem i nabywaniem pakietów akcji spółek publicznych, powodujących przekraczanie wskazanych w tym przepisie progów. W konsekwencji, w przypadku transakcji zawartej na rynku regulowanym, obowiązek określony w tym przepisie powstałby jedynie w związku z transakcją nabywania akcji spółki, natomiast w przypadku innych transakcji, obowiązek powstaje zarówno w przypadku zbywania, jak i nabywania akcji spółki publicznej. Takie zróżnicowanie nie jest niczym uzasadnione, tym bardziej, że art. 69 ust. 1 pkt 2 wyraźnie wskazuje, że obowiązek powinien w przypadku każdej

	spółkę prowadzącą rynek regulowany lub przez podmiot organizujący alternatywny system obrotu w regulaminie, zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ogłoszone przez Komisję w drodze publikacji na stronie internetowej.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Obowiązek dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie powstaje w przypadku, gdy po rozrachunku w depozycie papierów wartościowych kilku transakcji zawartych na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu w tym samym dniu zmiana udziału w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej na koniec dnia rozliczenia nie powoduje osiągnięcia lub przekroczenia progu ogólnej liczby głosów, z którym wiąże się powstanie tych obowiązków.”, d) w ust. 4: – uchyla się pkt 4, e) uchyla się ust. 5;	transakcji powstać nie tylko w związku z nabywaniem akcji, ale również w związku z ich zbywaniem (zmniejszenie udziału w ogólnej liczbie głosów). Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że obowiązki określone w art. 69 ust. 1 ustawy o ofercie powstają w przypadku gdy transakcja zawierana jest na rynku regulowanym, zarówno w przypadku nabywania akcji spółki publicznej, jak i ich zbywania. Ponadto, proponowana zmiana ma na celu ujednolicenie zakresu obowiązków spoczywających na akcjonariuszu nabywającym lub zbywającym akcje w transakcji zwartej w obrocie zorganizowanym, bez względu na to czy przedmiotem tej transakcji są akcje notowane na rynku regulowanym, czy w alternatywnym systemie obrotu. Konsekwencją tej zmiany jest modyfikacja również ust. 1a i 3 w art. 69. Ponadto, w ust. 3 wyraz „rozliczenie” zastąpiono, jako bardziej właściwym, wyrazem „rozrachunek”. lit. d <i>tiret pierwsze</i> Zmiana polega na zmniejszeniu zakresu zawiadomienia o zmianach w udziale w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej, o którym mowa w ust. 1 w art. 69, poprzez uchylenie pkt 4 w ust. 4 w art. 69, który odnosił się do informacji dotyczących zamiarów dalszego zwiększania udziału w ogólnej liczbie głosów w okresie 12 miesięcy od złożenia zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału, i miał zastosowanie w przypadku gdy zawiadomienie było składane w związku z osiągnięciem lub przekroczeniem 10% ogólnej liczby głosów. Informacja dotycząca zamiarów dalszego zwiększania udziału w ogólnej liczbie głosów w okresie 12 miesięcy od złożenia zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału nie stanowi dla inwestorów kluczowego kryterium w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych. Co więcej, deklaracja zamiarów nabywcy nie wiąże go, w każdym czasie może on zamiary zmienić lub od nich odstąpić, a zobowiązanie nabywcy do informowania o każdej zmianie zamiaru stanowi nadmierne obciążenie obowiązkami. W związku z tym za wystarczający dla zapewnienia odpowiedniej transparentności rynku należy uznać obowiązek informowania o zmianach udziału, które już miały miejsce. lit. e Uchylenie ust. 5 w art. 69 jest konsekwencją zmiany, o której mowa w lit. d w tiret pierwszym.
Art. 1 pkt 27	w art. 69a: a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,	Zmiany art. 69a polegające na uchyleniu pkt 2 w ust. 1 oraz uchyleniu ust. 2 związane są z regulacjami zawartymi w dodanych pkt 7 - 9 w ust. 4 w art. 69

	b) uchyla się ust. 2;	oraz w art. 69b.
Art. 1 pkt 28 dodany art. 69c	Art. 69c. W przypadku spółki publicznej, dla której Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, przepisów niniejszego oddziału nie stosuje się. Zakres i sposób wykonania obowiązków, o których mowa w niniejszym oddziale, określają przepisy państwa macierzystego.”;	Dodany art. 69c ma na celu rozwiązanie problemów związanych z wykonywaniem przez akcjonariuszy spółek, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, spoczywających na nich obowiązków informacyjnych. Zagadnienie to mieści się w zakresie uregulowanym przez dyrektywę 2004/109/WE. Mając na uwadze, że obowiązujące obecnie przepisy nie dają jednoznacznej odpowiedzi, w jaki sposób wskazane obowiązki powinny być realizowane, zaproponowana zmiana usunie te wątpliwości, a tym samym przyczyni się do większej przejrzystości zasad funkcjonowania rynku kapitałowego w Polsce.
Art. 1 pkt 29	w art. 70: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) niezwłocznego przekazywania informacji, w zakresie określonym w art. 69, równocześnie do publicznej wiadomości, Komisji oraz spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym są notowane akcje tej spółki lub podmiotowi organizującemu alternatywny system obrotu, w którym są notowane te akcje;”, b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) równoczesnego przekazywania do publicznej wiadomości, Komisji, oraz spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym są notowane akcje tej spółki lub podmiotowi organizującemu alternatywny system obrotu, w którym są notowane te akcje, w terminie 7 dni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, wykazu akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% liczby głosów na tym zgromadzeniu, z określeniem liczby głosów przysługujących każdemu z nich z posiadanych akcji i wskazaniem ich procentowego udziału w liczbie głosów na tym walnym zgromadzeniu oraz w ogólnej liczbie głosów.”;	Zmiana brzmienia pkt 1 i 3 w art. 70 polega na uzupełnieniu treści tych przepisów o odniesienie do podmiotu organizującego alternatywny system obrotu. Zmiana ta jest związana ze zmianami zaproponowanymi w projektowanych ust. 1, 1a i 3 w art. 69 ustawy o ofercie, które mają na celu ujednolicenie zakresu obowiązków spoczywających na akcjonariuszu nabywającym lub zbywającym akcje w transakcji zwartej w obrocie zorganizowanym, bez względu na to czy przedmiotem tej transakcji są akcje notowane na rynku regulowanym, czy w alternatywnym systemie obrotu.
Art. 1 pkt 30	w art. 87: a) w ust. 1: – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączy pisemne lub ustne porozumienie dotyczące nabywania lub zbywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu lub prowadzenia trwałej polityki wobec spółki, chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie	lit. a <i>tiret pierwsze</i> Zmiana pkt 5 w ust. 1 w art. 87 polega na doprecyzowaniu, że porozumienie, o którym mowa w tym przepisie, odnosi się również do przypadku zbywania akcji spółki publicznej. Obowiązki określone w rozdziale 4 ustawy o ofercie powstają bowiem nie tylko w przypadku nabywania akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia, o którym mowa w tym przepisie, ale również w sytuacji zbywania akcji spółki publicznej, a zatem zmniejszania swojego zaangażowania przez co najmniej jedną ze stron

	tych obowiązków;”, – w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) również na pełnomocniku, niebędącym firmą inwestycyjną, upoważnionym do dokonywania na rachunku papierów wartościowych czynności zbycia lub nabycia papierów wartościowych.”, b) w ust. 4 uchyla się pkt 3, c) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) po stronie pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, wlicza się liczbę głosów posiadanych przez mocodawcę wynikających z akcji zapisanych na rachunkach papierów wartościowych, w zakresie których pełnomocnik ma umocowanie.”;	porozumienia. Zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie pełnej transparentności zmian w składzie akcjonariatu spółek publicznych i jest spójna z wykładnią systemową i funkcjonalną przepisów rozdziału 4 ustawy o ofercie. Dlatego, dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych przepis powinien zostać doprecyzowany i wprost wskazywać, że obowiązki, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o ofercie, ciąży również na podmiotach, które łączy porozumienie dotyczące zbywania przez te podmioty akcji spółki publicznej. Obecne brzmienie przepisu może budzić ewentualne wątpliwości interpretacyjne czy podmioty objęte porozumieniem dotyczącym nabywania akcji spółki publicznej zobowiązane są do wypełniania obowiązków informacyjnych określonych w art. 69 w związku ze zbywaniem akcji spółki publicznej przez co najmniej jedną ze stron porozumienia i w konsekwencji zmniejszeniem łącznego udziału w ogólnej liczbie głosów przez członków porozumienia. Zaproponowana zmiana ma zapewnić właściwą, tj. w pełni transparentną realizację obowiązków informacyjnych związanych zarówno ze zwiększaniem jak i zmniejszaniem stanu posiadania akcji spółki publicznej przez członków porozumienia, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5, w związku z art. 69 ustawy o ofercie. lit. a <i>tiret drugie</i> oraz lit. b i c Dodanie w art. 87 w ust. 1 pkt 7 oraz pkt 4 w ust. 5, a także uchylenie pkt 3 w ust. 4, związane jest z rezygnacją z koncepcji powstawania obowiązków określonych w rozdziale 4 ustawy o ofercie w związku z domniemaniem działania w porozumieniu pomiędzy mocodawcą a jego pełnomocnikiem do rachunku. Jednocześnie zmiana zakłada ograniczenie obowiązków mocodawcy, związanych ze znacznymi pakietami akcji spółek publicznych, w przypadku umocowania osoby trzeciej do rachunku papierów wartościowych. W takiej sytuacji obowiązki te spoczywać będą jedynie na pełnomocniku do rachunku, a powstawać będą w związku z akcjami zapisanymi na rachunkach należących do pełnomocnika oraz rachunkach papierów wartościowych mocodawcy, w zakresie których pełnomocnik został umocowany.
Art. 1 pkt 31 lit. a, b, d, e, f	W art. 90: a) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Przepisów art. 69–69b nie stosuje się w przypadku nabywania lub zbywania akcji przez firmę inwestycyjną w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, które łącznie z akcjami już posiadanymi w tym celu uprawniają do wykonywania mniej niż 10% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, o ile:”;	- lit. a, b, d, e Zmiany w art. 90, dotyczące brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w ust. 1a, brzmienia ust. 1b i ust. 2 oraz brzmienia zdania pierwszego w ust. 3, mają na celu uwzględnienie w tych przepisach zmiany art. 69a oraz dodawanego art. 69b.

	b) ust. 1b otrzymuje brzmienie: „1b. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 69–69b i art. 70, oraz art. 89 w zakresie dotyczącym art. 69, nie stosuje się w przypadku nabywania akcji w drodze krótkiej sprzedaży, o której mowa w art. 3 pkt 47 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”, d) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 69–69b, art. 70 oraz art. 87 ust. 1 pkt 6 i art. 89 ust. 1 pkt 1 – w zakresie dotyczącym art. 69, nie stosuje się również w przypadku porozumień, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5, zawieranych dla ochrony praw akcjonariuszy mniejszościowych, w celu wspólnego wykonywania przez nich uprawnień określonych w art. 84 i art. 85 oraz w art. 385 § 3, art. 400 § 1, art. 422, art. 425, art. 429 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”, e) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 69–69b i art. 70 oraz art. 89 w zakresie dotyczącym art. 69, nie stosuje się w przypadku udzielenia pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4, dotyczącego wyłącznie jednego walnego zgromadzenia.”, f) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się w przypadku pośredniego nabycia akcji przez Skarb Państwa pod warunkiem, że: 1) podmioty wykonujące uprawnienia wynikające z praw majątkowych Skarbu Państwa oraz podmioty od niego zależne wykonują przysługujące im prawa głosu niezależnie od siebie; 2) osoby decydujące o sposobie wykonywania prawa głosu przez podmioty zależne od Skarbu Państwa działają niezależnie.”	- lit. f Przepis zaproponowany w dodanym ust. 4 w art. 90 ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa zarządzania aktywami Skarbu Państwa poprzez jego wyłączenie z obowiązków ujawniania stanu posiadania akcji spółek publicznych oraz ogłaszania wezwania, o których mowa odpowiednio w art. 69, art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie, powstających również w przypadku pośredniego nabycia akcji spółek publicznych.
Art. 1 pkt 32	w art. 91: a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu: „9a. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Krajowy Depozyt jest uprawniony do rozwiązania umowy o rejestrację akcji w drodze jednostronnego oświadczenia woli złożonego emitentowi.”, b) ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. W przypadku gdy akcje spółki są zarejestrowane w systemie depozytowym prowadzonym przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowym, przepisy: 1) ust. 9a stosuje się odpowiednio; 2) ust. 11 stosuje się odpowiednio do uczestników tej spółki.”;	- lit. a Dodanie ust. 9a w art. 91 ma na celu wprowadzenie możliwości rozwiązania umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych na podstawie jednostronnego oświadczenia woli złożonego emitentowi przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości emitenta obejmującej likwidację jego majątku lub postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie jego upadłości ze względu na to, że majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Postulowana zmiana rozwiązałaby problem niewypłacalnych spółek postawionych w stan likwidacji, które, pomimo zajścia prawnych przesłanek, nie zwracają się do Krajowego Depozytu z wnioskiem o rozwiązanie umowy o uczestnictwo i

		wyrejestrowanie akcji z depozytu papierów wartościowych. Brak takiego działania ze strony tych spółek powoduje narastanie zadłużenia po ich stronie, bowiem w większości przypadków emitenci postawieni w stan upadłości zmierzającej do likwidacji ich majątku zaprzestają wnoszenia opłat rocznych za uczestnictwo w Krajowym Depozycie. - lit. b Zmiana ust. 12 ma na celu uwzględnienie dodanego ust. 9a w art. 91 poprzez odniesienie go również do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w zmienianym przepisie.
Art. 1 pkt 33	w art. 92 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej z siedzibą w innym państwie, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec trzeciego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania.”;	Dodanie pkt 4 w art. 92 ustawy o ofercie ma na celu usunięcie luki prawnej polegającej na braku regulacji określających zasady wycofywania z obrotu giełdowego akcji spółek zagranicznych, zdematerializowanych zgodnie z polskimi przepisami prawa i notowanych wyłącznie na rynku polskim. Jednocześnie, proponowany przepis zapewni akcjonariuszom, zwłaszcza akcjonariuszom mniejszościowych, możliwość ochrony swoich praw we wskazanym przypadku.
Art. 1 pkt 34	w art. 94 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy papiery wartościowe będące przedmiotem oferty publicznej nie zostaną w terminie 12 miesięcy od dnia ich przydziału dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot dokonujący oferty zobowiązany jest w terminie 14 dni od dnia upływu tego terminu uiścić opłatę ewidencyjną, o której mowa w ust. 1.”;	Zmiana ust. 3 w art. 94 polega na doprecyzowaniu, że termin 12 miesięczny na dopuszczenie papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie tych papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu jest liczony od dnia przydziału tych papierów, a nie jak dotychczas od dnia zakończenia subskrypcji lub sprzedaży. Zmiana ta ma na celu dostosowanie przedmiotowej regulacji do brzmienia ust. 3 w art. 10, który zawiera odwołanie do art. 94. Ponadto, w związku z proponowanymi zmianami art. 10 doprecyzowano, że dopuszczenie papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie tych papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu odnosi się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 1 pkt 35 lit. b i c	W art. 96: b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:	- lit. b Zmiana ust. 1a w art. 96 wynika z uwzględnienia przewidzianej zmiany ust. 1

	„1a. W przypadku gdy uczestnik oferty kaskadowej, o którym mowa w art. 15a ust. 1, dokonuje sprzedaży objętych lub nabytych papierów wartościowych, w swoim imieniu i na swój rachunek, w drodze oferty publicznej, na podstawie prospektu emisyjnego emitenta, bez pisemnej zgody tego emitenta, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”, c) ust. 1c otrzymuje brzmienie: „1c. W przypadku gdy emitent lub sprzedający prowadzi akcję promocyjną z naruszeniem art. 53 ust. 3–7 lub ust. 9, z uwzględnieniem ust. 9a, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”,	w art. 15a, polegającej na odniesieniu oferty kaskadowej, o której mowa w zmienianym przepisie, do wszystkich papierów wartościowych a nie tylko do papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, jak jest obecnie. Ponadto, zmiana ust. 1a w art. 96 polega na usunięciu z tego przepisu przesłanki „sytuacji finansowej podmiotu”, którą KNF powinna wziąć pod uwagę przy nakładaniu kary pieniężnej za naruszenie, o którym mowa w tym przepisie. Przesłanki, jakimi powinien kierować się organ nadzoru przy stosowaniu sankcji administracyjnych zostały określone w wyodrębnionym przepisie (projektowany art. 96 ust. 1h). - lit. c Proponowana zmiana ma na celu uwzględnienie w ust. 1c dodanego ust. 9a w art. 53.
Art. 1 pkt 39	w art. 98 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu zawierają wyraźne ostrzeżenia w tym zakresie.”;	Dodanie zdania drugiego w ust. 2 w art. 98 ma na celu doprecyzowanie implementacji art. 1 pkt 6 dyrektywy 2010/73/UE zmieniającego art. 6 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/71/WE i polega na wskazaniu, że dokument podsumowujący oraz podsumowanie będące częścią prospektu emisyjnego sporządzonego w formie jednolitego dokumentu powinny zawierać wyraźne ostrzeżenia odnoszące się do odpowiedzialności cywilnej w związku z informacjami zawartymi w kluczowych informacjach dla inwestorów.
Art. 1 pkt 40	w art. 99 ust 2 otrzymuje brzmienie: „2. Tej samej karze podlega, kto na terytorium jednego państwa członkowskiego udostępnia 150 osobom lub większej liczbie osób lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacje w celu promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia lub objęcia papierów wartościowych, lub zachęca, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia lub objęcia tych papierów wartościowych, o ile udostępnianie to nie jest związane z ubieganiem się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub ofertą publiczną tych papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 ust. 1.”.	Proponowana zmiana ust. 2 w art. 99 ma na celu doprecyzowanie przesłanek odpowiedzialności za prowadzenie akcji promocyjnej dotyczącej nabycia lub objęcia papierów wartościowych oraz rozszerzenie tej odpowiedzialności poprzez jej odniesienie nie tylko do oferty publicznej papierów wartościowych, ale również do ubiegania się o dopuszczenie tych papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym. Spowoduje to usunięcie luki polegającej na niewskazaniu wśród okoliczności wyłączających karalność zachęcania lub promowania nabycia lub objęcia papierów wartościowych przypadku, w którym działania te podejmowane są w związku z ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, które powinno być traktowane na równi z oferowaniem papierów wartościowych.
Art. 2 pkt 1 i 2	W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 228 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja może nałożyć na towarzystwo sankcje, o których mowa w ust.	pkt 1 Zmiana ust. 2 w art. 228 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych polega na wyłączeniu naruszeń art. 69 - 69b ustawy o ofercie z katalogu naruszeń, które są wskazane w ustawie o funduszach inwestycyjnych, jako zagrożonych sankcjami, które może nałożyć KNF na

	1, jeżeli stwierdzi, że fundusz inwestycyjny narusza przepisy regulujące działalność funduszy inwestycyjnych, przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub ustawy o ofercie publicznej – z wyłączeniem naruszenia art. 69 – 69b tej ustawy, nie przestrzega przepisów statutu lub warunków określonych w zezwoleniu lub nie działa zgodnie z postanowieniami prospektu informacyjnego, a także w przypadku, gdy statut funduszu lub prospekt informacyjny funduszu zawiera postanowienia niezgodne z przepisami ustawy lub nieuwzględniające należycie interesu uczestników funduszu.”; 2) w art. 282 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję informacji stanowiących taką tajemnicę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetów ustanowionych przez ten organ oraz powołanych przez nie grup – w celu realizacji ich zadań i uprawnień.”.	podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych na towarzystwo funduszy inwestycyjnych. pkt 2 Dodanie ust. 4a w art. 282 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych ma na celu uzupełnienie tej ustawy o przepisy zwalniające z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w przypadku przekazywania przez KNF informacji stanowiących taką tajemnicę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetów ustanowionych przez ten organ oraz powołanych przez nie grup. Proponowana regulacja jest dopełnieniem zaproponowanej w art. 4 pkt 1 projektowanej nowelizacji zmiany ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (dodanie art. 22a). Wprowadzenie tej regulacji pozwoli na uniknięcie wątpliwości, czy przekazywanie informacji chronionych jako tajemnica zawodowa w rozumieniu art. 280 ustawy o funduszach inwestycyjnych nie naruszyło zasad postępowania przez Komisję z takimi informacjami.
Art. 3 pkt 1 i 2	W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Od chwili zarejestrowania skarbowych papierów oszczędnościowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn.zm.), na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane przez podmioty prowadzące działalność maklerską lub banki powiernicze, o ile zapisy te identyfikują osoby, którym przysługują prawa z tych papierów wartościowych.”; 2) w art. 150 w ust. 1: a) w pkt 14 lit. e otrzymuje brzmienie: „e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1 ustawy o nadzorze i w art. 96 ust. 10 i 10a oraz art. 97 ust. 1e ustawy o ofercie publicznej; ”; b) w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu: 19) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień;	pkt 1 Dodany ust. 2a w art. 4 w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi ma na celu umożliwienie dokonywania w rejestrze nabywców skarbowych papierów wartościowych prowadzonym przez agenta emisji zapisów ujawniających kolejnych nabywców tych papierów, a nie tylko nabywców w obrocie pierwotnym. pkt 2 lit. a Zmiana brzmienia lit. e w pkt 14 w ust. 1 w art. 150 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi wynika z projektowanego uchylecia ust. 11 w art. 96. lit. b Zmiana ust. 1 w art. 150 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi polegająca na dodaniu pkt 19 i 20 jest dopełnieniem zaproponowanej w art. 4 pkt 1 projektowanej nowelizacji zmiany ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (dodanie art. 22a) i ma na celu rozszerzenie katalogu wyłączeń z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w przypadku wykonania uprawnienia przewidzianego w projektowanym art. 22a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

	20) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, oraz decyzjach podjętych przez Komisję, w celu ich publikacji.”.	
Art. 4 pkt 1 i 2	W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym(Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje, niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010 r., str. 84, z późn. zm.).”; 2) w art. 25 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, oraz przepisów rozporządzenia 1031/2010,”.	pkt 1 Zaproponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie implementacji ust. 3 w art. 25 dyrektywy 2004/109/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010 r., str. 120) i wyeliminowanie przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/109/WE w zakresie wymiany informacji pomiędzy KNF a Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Zmiana ta umożliwi jednocześnie prawidłową realizację wydanych w tym zakresie Wytocznych nadzorczych ESMA – nr 1, 10, 11, 12, 13, 15 i 16. Zmiana ta polega na dodaniu art. 22a w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym stanowiącego podstawę do przekazywania przez KNF do ESMA, także z własnej inicjatywy, informacji chronionych jako tajemnica zawodowa. pkt 2 Zmiana pkt 1 w ust. 1 w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym ma na celu rozszerzenie katalogu przypadków, w których KNF może zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniach przepisów prawnych, o naruszeniach przepisów aktów wykonawczych, wydanych na podstawie ustaw wskazanych w zmienianym przepisie. Zaproponowana zmiana będzie służyć rozszerzeniu oddziaływania stosowanych przez KNF środków w ramach prewencji ogólnej, a także zwiększeniu transparentności zjawisk zachodzących na rynku kapitałowym.
Art. 6	1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w	Proponowane regulacje przejściowe wskazują, jakie przepisy będą miały

	życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, sankcję administracyjną wymierza się według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłaby względniejsza dla strony postępowania.	zastosowanie do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy (ust. 1). Ponadto, regulacja wskazuje według jakich przepisów będą wymierzone sankcje administracyjne za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stanowiące naruszenie przepisów ustawy o ofercie, w brzmieniu dotychczasowym (ust. 2).
Art. 7	Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Mając na uwadze, że projektowana ustawa ma na celu terminowe wdrożenie dyrektywy 2013/50/UE, uzasadnione jest, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. z 2014 r. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca.

Warszawa, 01.12. 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE-920-542-15/kp/

DPUE.920.649.2015/18/kp

dot.: RM-10-96-15 z 30.11.2015 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
[Signature]
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Paweł Szałamacha

Kancelaria Prezydenta
Minister Finansów
Departament Rady Ministrów
wpłynęło 01-12-2015

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie informacji bieżących i okresowych
przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania
za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego
państwem członkowskim²⁾**

Na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1260) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. z 2014 r., poz. 133) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1:

a) po pkt 9b dodaje się pkt 9c i 9d w brzmieniu:

„9c) rozporządzeniu 1893/2006 – rozumie się przez to rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (Dz. Urz. UE L 294 z 6.11.2013, str. 13–27, z późn. zm.).

rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz. Urz. UE, L 393 z 30.12.2006, s. 1);

9d) Polskiej Klasyfikacji Działalności – rozumie się przez to Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz.1885 z późn. zm.);”

b) uchyla się pkt 18,

c) po pkt 20 dodaje się pkt 20a–20c w brzmieniu:

„20a) emitencie działającym w przemyśle wydobywczym – rozumie się przez to jednostkę działającą w przemyśle wydobywczym:

- a) prowadzącą działalność polegającą na eksploracji, poszukiwaniu, odkrywaniu, eksploatacji i wydobywaniu złóż minerałów, ropy, gazu ziemnego lub innych surowców, w ramach rodzajów działalności gospodarczej, wymienionych w sekcji B w działach 05-08 Polskiej Klasyfikacji Działalności – w przypadku emitenta z siedzibą lub miejscem sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) określoną na podstawie obowiązującej w państwie siedziby emitenta klasyfikacji działalności gospodarczej, odpowiadającej rodzajom działalności gospodarczej wymienionych w sekcji B działu 05–08 załącznika I do rozporządzenia 1893/2006 – w przypadku emitenta z siedzibą lub miejscem sprawowania zarządu w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska;

20b) emitencie zajmującym się wyrębem lasów pierwotnych – rozumie się przez to jednostkę zajmującą się wyrębem lasów pierwotnych:

- a) prowadzącą działalność, o której mowa w sekcji A w dziale 02, w grupie 02.2 Polskiej Klasyfikacji Działalności, na obszarach lasów pierwotnych – w przypadku emitenta z siedzibą lub miejscem sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) określoną na podstawie obowiązującej w państwie siedziby emitenta klasyfikacji działalności gospodarczej, odpowiadającej rodzajom działalności gospodarczej wymienionych w sekcji A w dziale 02, w grupie 02.2 załącznika I do rozporządzenia 1893/2006 – w przypadku

emitenta z siedzibą lub miejscem sprawowania zarządu w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska;

20c) lesie pierwotnym – rozumie się przez to las z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone;”,

d) pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„35) raporcie okresowym – rozumie się przez to przekazywane przez emitenta informacje okresowe, w tym sprawozdanie i skonsolidowane sprawozdanie z płatności na rzecz administracji publicznej, sporządzone w określonej formie i ujawniające dane zgodnie z przepisami rozporządzenia;”,

e) w pkt 39 uchyla się lit. c;

2) w § 82:

a) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Emitent wyłącznie papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym o jednostkowej wartości nominalnej wynoszącej co najmniej 100.000 euro lub w przypadku papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym denominowanych w walucie innej niż euro, o jednostkowej wartości nominalnej stanowiącej w dniu emisji równowartość co najmniej 100.000 euro, ustalonej przy zastosowaniu średnich kursów walut obcych ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na dzień ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych, jest obowiązany do przekazywania raportów okresowych w formie raportów rocznych, zawierających roczne sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z obowiązującymi go przepisami i skonsolidowanych raportów rocznych, zawierających skonsolidowane roczne sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z obowiązującymi go przepisami, chyba że na podstawie obowiązujących go przepisów nie ma obowiązku lub może nie sporządzać skonsolidowanych sprawozdań finansowych, z zastrzeżeniem ust. 12 a.”,

b) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. Emitent wyłącznie papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym przed dniem 31 grudnia 2010 r., o jednostkowej wartości nominalnej wynoszącej co najmniej 50.000 euro lub w przypadku papierów wartościowych o charakterze

nieudziałowym denominowanych w walucie innej niż euro, o jednostkowej wartości nominalnej stanowiącej w dniu emisji równowartość co najmniej 50.000 euro, ustalonej przy zastosowaniu średnich kursów walut obcych ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na dzień ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych, stosuje wymogi określone w ust. 12.”;

- 3) po § 82 dodaje się § 82a w brzmieniu:

„§ 82a. 1. Emitent działający w przemyśle wydobywczym lub emitent zajmujący się wyrębem lasów pierwotnych jest obowiązany dodatkowo do przekazywania sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej.

2. Emitent, o którym mowa w ust. 1, będący jednostką dominującą jest obowiązany do przekazywania skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej.

3. Emitent, o którym mowa w ust. 1, sporządza odpowiednio sprawozdanie z płatności lub skonsolidowane sprawozdanie z płatności na rzecz administracji publicznej, z zastrzeżeniem § 95a.”;

- 4) w § 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emitent będący jednostką dominującą nie jest obowiązany do przekazywania odrębnego raportu kwartalnego, pod warunkiem zamieszczenia w skonsolidowanym raporcie kwartalnym kwartalnej informacji finansowej, zawierającej, z zastrzeżeniem ust. 2, informacje określone w § 87 ust. 1–3, ust. 4 zdanie pierwsze oraz ust. 9, oraz pod warunkiem przekazania, w formie raportu bieżącego, oświadczenia o zamiarze przekazywania skonsolidowanych raportów kwartalnych, zawierających tę kwartalną informację finansową.”;

- 5) w § 87 uchyla się ust. 8;

- 6) w § 89 uchyla się ust. 5;

- 7) w § 91:

- a) uchyla się ust. 4,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku emitenta będącego funduszem sprawozdanie z działalności emitenta zawiera również:

- 1) informacje określone w ust. 6, z uwzględnieniem specyfiki działalności funduszu, z wyłączeniem w przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym zamkniętym informacji wskazanych w ust. 6 pkt 17;
- 2) omówienie podstawowych zmian w lokatach funduszu, z opisem głównych inwestycji dokonanych w danym roku obrotowym oraz zmian w strukturze portfela (lokat);
- 3) omówienie polityki inwestycyjnej funduszu w raportowanym okresie wraz z analizą działań związanych z realizacją jego celu.”;

8) po § 95 dodaje się § 95a w brzmieniu:

„§ 95a. Uznaje się, że wymagania wynikające z obowiązujących przepisów państwa niebędącego państwem członkowskim są równoważne wobec wymogu określonego w § 82a ust. 3, jeżeli przepisy tego państwa dotyczące sporządzania przez jednostki działające w przemyśle wydobywczym lub zajmujące się wyrębem lasów pierwotnych sprawozdania z płatności lub odpowiednio skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej zostały uznane przez Komisję Europejską za równoważne.”;

9) w § 101:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Raport kwartalny i skonsolidowany raport kwartalny przekazuje się jednocześnie, w dniu określonym przez emitenta w raporcie bieżącym, o którym mowa w § 103, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia zakończenia kwartału roku obrotowego, którego dotyczy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

2. Emitent nie ma obowiązku przekazywania raportu kwartalnego i skonsolidowanego raportu kwartalnego za drugi i ostatni kwartał roku obrotowego, z wyjątkiem emitenta będącego funduszem.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) uchyla się ust. 6,

d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Raport półroczny i skonsolidowany raport półroczny przekazuje się jednocześnie, w dniu określonym przez emitenta w raporcie bieżącym, o którym

mowa w § 103, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia zakończenia półrocza roku obrotowego, którego dotyczy. Raport półroczny i skonsolidowany raport półroczny jest przekazywany wyłącznie za pierwsze półrocze danego roku obrotowego.

8. Raport półroczny emitenta będącego funduszem przekazuje się w dniu określonym przez emitenta w raporcie bieżącym, o którym mowa w § 103, niezwłocznie po wydaniu raportu z przeglądu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania przez emitenta oraz nie później niż w terminie trzech miesięcy od daty zakończenia pierwszego półrocza roku obrotowego, którego dotyczy. Raport półroczny jest przekazywany wyłącznie za pierwsze półrocze danego roku obrotowego.”,

e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Sprawozdanie z płatności i odpowiednio skonsolidowane sprawozdanie z płatności na rzecz administracji publicznej przekazuje się w dniu określonym przez emitenta w raporcie bieżącym, o którym mowa w § 103, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia zakończenia roku obrotowego, którego dotyczy.”;

10) uchyla się § 102.

§ 2. Do informacji bieżących i okresowych, których obowiązek przekazania przez emitentów powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. Przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu określonym w § 1 pkt 1 lit. c i d, pkt 3, pkt 8 oraz pkt 9 lit. e, mają zastosowanie po raz pierwszy do raportów okresowych i skonsolidowanych raportów okresowych sporządzanych za okresy sprawozdawcze roku obrotowego rozpoczynającego się w 2016 r., przekazywanych po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Proponowane zmiany rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. z 2014 r. poz. 133), dalej „rozporządzenie”, mają na celu dostosowanie jego brzmienia do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE.

Nowa treść art. 6 dyrektywy 2004/109/WE zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia obowiązku przekazywania do publicznej wiadomości przez emitentów prowadzących działalność w przemyśle wydobywczym lub zajmujących się pozyskiwaniem drewna z lasów pierwotnych sprawozdań z płatności na rzecz administracji rządowych, określając przy tym termin publikacji oraz okres dostępności takiego sprawozdania. Projektowana regulacja zakłada, że sprawozdanie z płatności na rzecz administracji rządowych będzie informacją przekazywaną przez emitenta w formie raportu okresowego (§ 1 pkt 1 lit. d rozporządzenia). Sposób sporządzenia takiego sprawozdania powinien zostać uregulowany w ramach prac nad implementacją dyrektywy 2013/34/UE w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG.

W związku z powyższym w rozporządzeniu niezbędne stało się wprowadzenie definicji emitenta prowadzącego działalność w przemyśle wydobywczym oraz emitenta zajmującego się pozyskiwaniem drewna z lasów pierwotnych (§ 1 pkt 1 lit. c). Definicje te obejmują zarówno emitentów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polski, jak i posiadających siedzibę poza tym terytorium. W tym drugim przypadku status emitenta nie zawsze wynikać

będzie bezpośrednio z przepisów obowiązujących w danym państwie, stąd też zachodzić będzie konieczność ustalenia tego statusu poprzez zbadanie, czy przedmiot działalności gospodarczej danego emitenta odpowiada swoim zakresem odpowiednim kategoriom klasyfikacji wprowadzonym na terytorium Unii Europejskiej rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz. Urz. UE, L 393 z 30.12.2006, s. 1) – § 1 pkt 1 lit. a rozporządzenia.

Nowe brzmienie § 82 ust. 12 zmienianego rozporządzenia wynika z konieczności dostosowania przepisu do wprowadzonego przez art. 1 pkt 6 lit. a dyrektywy 2013/50/UE nowego brzmienia art. 8 ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/109/WE. Jednocześnie skorzystano z możliwości, jaką daje państwom członkowskim art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE, dający możliwość nałożenia na emitenta przez macierzyste państwo członkowskie wymogów bardziej rygorystycznych niż określone w dyrektywie 2004/109/WE. Dlatego w przypadku emitentów wyłącznie papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym o jednostkowej wartości nominalnej wynoszącej co najmniej 100.000 euro lub w przypadku papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym denominowanych w walucie innej niż euro, o jednostkowej wartości nominalnej stanowiącej w dniu emisji równowartość co najmniej 100.000 euro, ustalonej przy zastosowaniu średnich kursów walut obcych ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na dzień ustalenia wartości nominalnej tych papierów wartościowych, zdecydowano o nałożeniu na nich obowiązku przekazywania rocznych sprawozdań finansowych oraz skonsolidowanych rocznych sprawozdań finansowych.

W projektowanym § 82 ust. 12a implementowano art. 8 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 6 lit. b dyrektywy 2013/50/UE. Poprzez odesłanie do § 82 ust. 12 także w przypadku emitentów papierów wartościowych wskazanych w ust. 12a skorzystano z możliwości, jaką daje art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE, nakładając na nich bardziej rygorystyczne wymagania poprzez zobowiązanie ich do przekazywania (w formie raportu rocznego) rocznych sprawozdań finansowych oraz skonsolidowanych rocznych sprawozdań finansowych.

Dodawany § 82a zmienianego rozporządzenia wynika z konieczności implementacji art. 1 pkt 5 dyrektywy 2013/50/UE, który wskazuje, że sprawozdanie (w tym również sporządzane na poziomie skonsolidowanym) z płatności na rzecz administracji rządowych sporządza się zgodnie z rozdziałem 10 dyrektywy 2013/34/UE. Projektowany przepis zakłada, że obowiązek sporządzenia tego rodzaju sprawozdania oraz sposób ich sporządzania określony zostanie w przepisach implementujących dyrektywę 2013/34/UE.

Ponadto, § 82a ust. 3 oraz dodawany § 95a przewidują możliwość sporządzania przez emitentów mających siedzibę lub miejsce sprawozdania zarządu w państwie innym niż państwo członkowskie UE sprawozdań z płatności na rzecz administracji rządowych oraz skonsolidowanych sprawozdań z płatności na rzecz administracji rządowych zgodnie z przepisami tego państwa, o ile przepisy te zostały uznane przez Komisję Europejską za równoważne przepisom przyjętym w związku z implementacją rozdziału 10 dyrektywy 2013/34/UE, na co zezwala art. 47 tej dyrektywy.

Dyrektywa 2013/50/UE dokonuje istotnej zmiany dotychczasowego brzmienia art 3 dyrektywy 2004/109/WE. Polega ona na wprowadzeniu zakazu ustanawiania przez państwa macierzyste obowiązków publikacji raportów okresowych innych niż raporty roczne i raporty półroczne. Jednocześnie, w drodze wyjątku od powyższego zakazu, dyrektywa 2013/50/UE przewiduje możliwość nałożenia obowiązku przekazywania raportów okresowych innych niż wspomniane wyżej pod warunkiem, że dodatkowe okresowe informacje finansowe nie stanowią nieproporcjonalnego obciążenia finansowego w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, a treść wymaganych dodatkowych informacji finansowych jest proporcjonalna do czynników przyczyniających się do podejmowania decyzji inwestycyjnych przez inwestorów. W związku z powyższym Urząd Komisji Nadzoru Finansowego przeprowadził konsultacje z uczestnikami rynku w zakresie oceny, czy utrzymanie przepisów nakładających obowiązek publikacji raportów kwartalnych spełniałoby warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 a dyrektywy 2004/109/WE. Spółki publiczne zostały zapytane o:

- a) koszty sporządzania raportów kwartalnych w stosunku do całości kosztów ponoszonych z tytułu wykonywania obowiązków informacyjnych, oraz
- b) koszty sporządzania raportów kwartalnych w stosunku do kosztów sporządzania wszystkich raportów okresowych.

Odpowiedzi udzielone przez spółki na pierwsze pytanie wskazały, że średni udział kosztów związanych ze sporządzaniem raportów kwartalnych średnio wynosił 18,6%. Z odpowiedzi na drugie pytanie wynika, że średni udział kształtował się na poziomie 25,9%.

Na podstawie tych danych przyjęto, że dodatkowe okresowe informacje finansowe (raporty kwartalne) nie będą stanowić nieproporcjonalnego obciążenia finansowego dla spółek publicznych, których akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Ponadto Urząd Komisji Nadzoru Finansowego zwrócił się o zajęcie stanowiska w zakresie utrzymania obowiązku sporządzania i przekazywania raportów kwartalnych do Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. oraz organizacji reprezentujących różne grupy uczestników rynku kapitałowego: Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Związku Maklerów i Doradców, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych. Na podstawie analizy otrzymanych odpowiedzi należy stwierdzić, iż raporty kwartalne stanowią dla większości uczestników rynku użyteczne narzędzie oceny bieżącej sytuacji w spółkach publicznych, których akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Likwidacja obowiązku przekazywania raportów kwartalnych mogłaby przy tym niekorzystnie wpłynąć na proces podejmowania decyzji inwestycyjnych przez inwestorów, szczególnie odnośnie małych i średnich spółek, gdyż wzrosłoby niepewność co do oceny takich spółek, a także wzrosłoby ryzyko wykorzystania informacji poufnych.

W związku z powyższym zdecydowano o skorzystaniu z wyjątku, przewidzianego w art. 3 ust. 1a dyrektywy 2004/109/WE, pozwalającego na utrzymanie obowiązku sporządzania i przekazywania przez emitentów raportów kwartalnych. Jednocześnie, uwzględniając konieczność redukcji obciążeń nakładanych na emitentów, tam, gdzie obowiązki te nie mają istotnego znaczenia, zdecydowano o zniesieniu obowiązku przekazywania raportów kwartalnych oraz skonsolidowanych raportów kwartalnych za ostatni kwartał roku obrotowego. W tym celu dokonano zmiany § 101 ust. 2 oraz uchylone zostały § 101 ust. 3 i 6 oraz § 102. Jedynie w przypadku funduszy inwestycyjnych zdecydowano o konieczności utrzymania obowiązku przekazywania raportów kwartalnych oraz skonsolidowanych raportów kwartalnych za ostatni kwartał roku obrotowego ze względu na użyteczność prezentowanych w nich danych dla podmiotów lokujących aktywa w funduszach inwestycyjnych. Podobnie, mając na uwadze potrzebę redukcji obciążeń emitentów oraz zmianę terminu publikacji raportu półrocznego, wydłużonego z dwóch do

trzech miesięcy, wydłużony został również termin na przekazanie do publicznej wiadomości raportów kwartalnych z 45 do 60 dni (nowe brzmienie § 101 ust. 1 zmienianego rozporządzenia).

Nowe brzmienie § 101 ust. 7 i 8 zmienianego rozporządzenia wynikają z wprowadzonego art. 1 pkt 4 akapit pierwszy dyrektywy 2013/50/UE nowego brzmienia art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE, wydłużającego termin przekazania półrocznego sprawozdania finansowego z dwóch do trzech miesięcy.

Dodawany w § 101 zmienianego rozporządzenia ust. 10a ma na celu wprowadzenie terminu przekazywania przez emitentów sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej oraz skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej. Przekazanie tych sprawozdań, zgodnie z nowym brzmieniem art. 6 dyrektywy 2004/109/WE, powinno nastąpić nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia zakończenia roku obrotowego, którego sprawozdanie dotyczy.

Wprowadzone projektowanym rozporządzeniem zmiany zasad przekazywania przez emitentów informacji bieżących i okresowych wymagają ustanowienia przepisów przejściowych. Dlatego zgodnie z § 2 rozporządzenia, do informacji bieżących i okresowych, których obowiązek przekazania przez emitentów powstał przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe.

Z kolei w przypadku projektowanych przepisów, które dotyczyć będą raportów okresowych, na które składać się będą również sprawozdania z płatności na rzecz administracji rządowych, ich wejście w życie powinno zostać skorelowane z dniem wejścia w życie odpowiednich przepisów, implementujących dyrektywę 2013/34/UE. Art. 53 akapit 2 tej dyrektywy zezwala, aby państwa członkowskie zdecydowały, iż przyjęte w związku z tą dyrektywą przepisy krajowe miały zastosowanie poczynając od sprawozdań finansowych za lata obrotowe rozpoczynające się w dniu 1 stycznia 2016 r. W konsekwencji, dla zapewnienia spójności krajowych przepisów w zakresie sprawozdawczości finansowej, zmiany przewidziane w § 1 pkt 1 lit. c i d, pkt 3, pkt 8 oraz pkt 9 lit. e rozporządzenia powinny mieć zastosowanie do sprawozdań finansowych obejmujących lata obrotowe, które rozpoczęły się nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2016 r.

Dodatkowo, w związku z uchynieniem z dniem 1 stycznia 2013 r. ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.) (art. 1 ustawy z dnia 30 marca 2012 r. o uchynieniu ustawy o

narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 596)), z rozporządzenia usunięte zostały przepisy, odnoszące się do narodowych funduszy inwestycyjnych (zmiany przewidziane w § 1 pkt 1 lit. b i e, pkt 4–7 projektowanego rozporządzenia).

Mając na uwadze, że wejście w życie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne dla funkcjonowania przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382, z późn. zm.), znowelizowanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), uzasadnione jest, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. z 2014 r. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której, jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca. W związku z tym zakłada się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.), projektodawca nie przewiduje, aby wydanie rozporządzenia miało wpływ na sektor finansów publicznych, w szczególności na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979), z chwilą skierowania projektu do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych projekt ten zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 3.7.1998, str. 42).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

sprawie określenia wykazu instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych

Na podstawie art. 69b ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1260) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

§ 2. W celu określenia liczby głosów w spółce publicznej, o której mowa w art. 69b ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, uwzględnia się liczbę głosów związaną z posiadaniem:

- 1) zbywalnych papierów wartościowych;
- 2) opcji;
- 3) kontraktów terminowych typu futures;
- 4) swapów;
- 5) kontraktów terminowych typu FRA;
- 6) kontraktów na różnicę;
- 7) wszelkich innych kontraktów lub umów o podobnych skutkach ekonomicznych do instrumentów finansowych wymienionych w pkt 1–6, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne;
- 8) obligacji zamiennych i wymiennych na wyemitowane akcje;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

- 9) instrumentów finansowych odnoszących się do koszyka akcji lub indeksu;
- 10) warrantów;
- 11) praw poboru;
- 12) hybrydowych instrumentów finansowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 69b ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382, z późn. zm.), minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia wykaz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 69b ust. 1, uwzględniając cechy tych instrumentów, przydatność informacji o tych instrumentach na potrzeby oceny zaangażowania akcjonariusza w spółkę publiczną oraz konieczność zachowania we wszystkich państwach członkowskich jednolitego katalogu takich instrumentów. Brzmienie wymienionego przepisu oraz konieczność wydania niniejszego rozporządzenia wynika z art. 13 ust. 1b dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r., w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE. Zgodnie ze wskazaną dyrektywą, obowiązek raportowania przekroczenia określonych progów posiadania akcji w spółce publicznej powstawać będzie nie tylko w związku z nabyciem akcji ale również w związku z nabyciem określonych instrumentów finansowych. Wykaz instrumentów finansowych mogących powodować powstanie powyższego obowiązku, zgodnie z art. 13 ust. 1b dyrektywy 2004/109/WE, określony zostanie przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). Podkreślenia wymaga, że wykaz nie będzie miał formy rozporządzenia unijnego, w związku z powyższym powstaje konieczność jego implementacji do polskiego systemu prawnego. Na dzień obecny (2 lipca 2015 r.) EUNGiPW nie wydało wykazu instrumentów finansowych – dostępne są jedynie wstępne informacje z konsultacji prowadzonych przez wyżej wskazany organ, na których podstawie opracowano projektowane rozporządzenie.

Mając na uwadze, że wejście w życie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne dla funkcjonowania przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, znowelizowanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), uzasadnione jest, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych

(M.P. z 2014 r. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której, jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca. W związku z tym zakłada się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.), projektodawca nie przewiduje, aby wydanie rozporządzenia miało wpływ na sektor finansów publicznych, w szczególności na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979), z chwilą skierowania projektu do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych projekt ten zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 3.7.1998, str. 42).